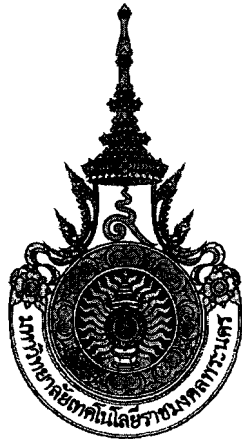

**วิเคราะห์โวหาร และถ้อยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง“ข้างคลองกันนายาว”
ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551**

**อำนาจ เอี่ยมสำอางค์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

**งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2552
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**

An Analysis of Rhetorical Expressions and Political Discourse in Naowarat

Pongpaiboon's Poetry entitled "Kang Klong Kanna Yao" (2006- September 2008)

Amaat Iamsumang

This Report is Funded by Rajamangala University of Technology Phra NaKhon

ชื่อเรื่อง : วิเคราะห์โศกนาฏกรรม และด้วยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง“ข้างคลองคันทนา
ยาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551

ผู้วิจัย : อำนาจ เอี่ยมสำอางค์

พ.ศ. : 2552

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดในบท
ร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทนา” ช่วง พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2551 ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
โดยเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์

ได้เสนอผลการวิเคราะห์ “ข้างคลองคันทนา” ไว้ 3 ด้าน สรุปได้ดังนี้

ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล พบว่าการทำงานของรัฐบาล เป็นไปเพื่อ
การเข้ามารักษาฐานอำนาจและปกป้องผลประโยชน์ของตนเองทั้งสิ้น ความสนใจที่จะแก้ปัญหาให้กับ
ประชาชนเป็นเรื่องรองลงมา เนื่องด้วยในช่วงเวลา ปี พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2551 ประเทศไทยไม่มีความมั่นคง
ทางการเมือง มีการแย่งชิงอำนาจในการปกครอง โดยใช้ทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เป็นผู้ครองอำนาจทาง
การเมืองประเด็นหลักคือการยึดอำนาจการปกครองโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) นำโดยพลเอกสนธิ บุญยรัตกริน พร้อมทั้งแต่งตั้งรัฐบาล
รักษาการที่ไม่มีความพร้อมในการบริหารราชการแผ่นดินและคณะรัฐบาลแต่ละคณะที่เข้ามาบริหาร
ราชการแผ่นดินก็ไม่ใช่ผู้ที่มีความสามารถในการทำงานแก้ปัญหาให้กับประเทศ เนื่องจากผู้ที่มีความสาม
รุดส่วนใหญ่ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองจำนวนกว่า 200 คน

ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมือง พบว่า นักการเมืองและผู้นำ
ทางการเมืองที่ทำหน้าที่อยู่ในขณะนี้เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนออกมาในแง่ลบของนักการเมือง
และผู้นำทางการเมือง ที่มีแต่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ และการใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ เช่นการ
ทุจริตเชิงนโยบาย และการทุจริตในโครงการต่าง ๆ มีการออกกฎหมาย ออกระเบียบต่าง ๆ เพื่อประโยชน์
ของตนเองและพวกพ้อง พร้อมทั้งมีการเรียกร้องให้ อดีตนายกรัฐมนตรีนพ.ท. คร. ทักษิณ ชินวัตร
หยุดพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดปัญหาที่บ้านเมือง

ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง พบว่ามีการคุกคามสื่อมวลชนจน
ไม่สามารถที่จะนำเสนอข่าวสารได้อย่างเป็นกลาง จนเป็นเหตุผลหนึ่งให้ประชาชนออกมาจับรัฐบาล
นพ.ท. คร. ทักษิณ ชินวัตร และสังคมส่วนใหญ่เกิดความวุ่นวายจากปัญหาทางการเมืองเช่นการเลือกตั้ง
วันที่ 2 เมษายน 2550 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เขียนชวนประชาชนออกไปใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียงใน

ช่องไม่ลงคะแนน การเคลื่อนไหวรับ – ไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 เหตุระเบิด ที่กรุงเทพมหานคร
เมื่อ 1 มกราคม 2550 ซึ่งเหตุการณ์วุ่นวายทางสังคมทั้งหมดเป็นผลมาจากการเมืองที่ไม่เสถียรภาพทั้งสิ้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**Title : An Analysis of Rhetorical Expressions and Political Discourse in
Naowarat Pongpaiboon's Poetry entitled "Kang Klong Kanna Yao"
(2005- September 2008)**

Researcher : Amnat Iamsumang

Year : 2009

Abstract

The purpose of this descriptive study was to examine Pongpaiboon's portrayal of three major topics as found in his series of poetry entitled "Kang Klong Kanna Yao": Thai government's performances, Thai politicians and political leaders, and social issues emanating from contemporary Thai politics.

The three major findings are summarized as follows:

As for Thai government's performances, it was found that the government had invested much of its effort in maintaining its status quo, thus revealing nothing but strong self-interest; therefore, its other main mission of solving people's problems still remains secondary in importance. From 2005 to 2008, Thailand was faced with political instability emanating from the coup de grace brought fought by General Sondhi Bunyaratklin. This led to the successive incapable caretaker governments because those who were more capable had been denied the political platform.

Concerning Thai politicians and political leaders, it turned out that Pongpaiboon had represented them in a negative light, pointing out that most, if not all, of them were non-sympathizers, engaging in politics for personal gains at the expense of good governance. Many of them abused their authority, resulting in rampant corruption both at the policy and practical levels. The poetry also made it

clear that former Prime Minister Thaksin Shinawatra must stop his wayward behavior that will only demoralize the political atmosphere.

As far as social issues emanating from contemporary Thai politics, it was found that the press has been harassed so blatantly that it becomes lopsided in its coverage. This culminated in the political unrest by the citizens to force Thaksin Shinawatra to step down. Further, there was a more intense political turmoil as exemplified by the April 2nd general election. This was exacerbated by another incident taking place on January 1st 2007, in which the author vehemently encouraged Thai constituents to vote NO in justifying the Constitution of 2007. All these were the dire consequences of the lingering political instability of the country.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องวิเคราะห์โหวต และถ้อยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง“ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551 สำเร็จลงด้วยดีต้องขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่พิจารณาให้การสนับสนุน

งานวิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์หลักคือ เพื่อวิเคราะห์โหวต และถ้อยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏใน บทร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 – กันยายน พ.ศ. 2551 แต่เมื่อได้ดำเนินการวิจัยไปแล้วพบว่าเหตุการณ์ช่วงปลายปี พ.ศ.2551 มีความสำคัญต่อระบบการเมืองไทยเป็นอย่างยิ่งจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเข้าไปด้วย เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนทางการเมืองที่ผ่านทางบทร้อยกรอง

อนึ่งผู้วิจัยไม่ได้มุ่งหวังที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง หรือเป็นกระบอกเสียงให้กับกลุ่มการเมืองหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทั้งสิ้น การวิเคราะห์ที่ได้วิเคราะห์ จากเอกสารและบทร้อยกรองที่เผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ เติมนิวส์ นำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงนั้นๆ มารวมเข้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นถึงเหตุปัจจัยในการแต่งบทร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พร้อมทั้งสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านร้อยกรองและการเมืองเพื่อที่จะได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น แต่เนื่องด้วยสภาพการเมืองในช่วงปัจจุบันมีความวุ่นวายและแบ่งข้างกันอย่างชัดเจนงานวิจัยฉบับนี้จึงมีผู้ให้ความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองที่ไม่ยอมเปิดเผยตัวเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามก็ดีต้องขอกราบขอบพระท่านผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน โดยเฉพาะท่าน อาจารย์ล้อม เฟื่องแก้ว ให้ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมืองในปัจจุบันอย่างชัดเจนและท่าน อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เจ้าของบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทนายาว” ขอขอบคุณ ผศ. อังสุรีย์ พันธุ์แก้ว อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และขอขอบคุณ ผศ. วชิรวิทย์ วัชรวิเศษ โภธิธรรม คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จลงด้วยดี

ผลงานวิจัยฉบับนี้หากจะเป็นภาพสะท้อนให้เห็นมุมมองของกวีที่มีต่อการเมืองในปัจจุบันจนทำให้ผู้ได้อ่านมีความเข้าใจสภาพการเมืองในปัจจุบันเพียงเล็กน้อยผู้วิจัยขอขอบความดีทั้งหมดให้ท่าน อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ได้ร้อยเรียง บทร้อยกรองนี้ขึ้นมา

อำนาจ เอี่ยมสำอางค์

กันยายน 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
2. วัตถุประสงค์ของ โครงการวิจัย	2
3. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	3
4. ขอบเขตของ โครงการวิจัย	4
5. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	5
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางสังคม วรรณกรรมและบทร้อยกรอง	6
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
4. งานวิจัยเกี่ยวกับบทร้อยกรอง	8
5. เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551	10
บทที่ 3 ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล	25
1. แนะนำการทำงานให้กับรัฐบาล	25
2. ภาพสะท้อนและแนวคิดในการทำงานของรัฐบาล	27
3. ภาพสะท้อนและแนวคิดในข้อบกพร่องในการทำงานของรัฐบาล	31
บทที่ 4 ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมือง	35
1. การทำงานและการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี	35
2. การเสนอแนะวิธีการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรี	44
3. ภาพสะท้อนปัญหาการทุจริตของนายกรัฐมนตรี	49

บทที่ 5 ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง	53
1. ความวุ่นวายของสังคมที่มีผลจากการเมือง	53
2. เดือนสติสังคมจากเหตุทางการเมือง	60
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	73
เอกสารอ้างอิง	76
ภาคผนวก	78
ประวัติผู้วิจัย	152

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

บทร้อยกรองเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ถูกแต่งใช้บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์และสภาพสังคม ยิ่งในช่วงสังคมมีการเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคม นักเขียนก็จะนำเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นมาเขียนได้อย่างหลากหลาย เช่นเดียวกับ บรรจง บรรเจิดศิลป์ (2523:9) กล่าวไว้ในหนังสือศิลปะวรรณคดีกับชีวิตว่า “ วรรณกรรมนั้นเป็นคั่นช่องแห่งสภาพความเป็นจริงของยุคและสังคม ไม่ว่าจะความเป็นจริงนั้นจะเป็นความจริงที่เลวที่สุด หรือดีที่สุกก็ตาม”

สังคมไทยในปัจจุบัน มีความขัดแย้งทางการเมืองอย่างชัดเจนและในหลายครั้งต้องพบกับการสูญเสียผู้คนที่ออกมาแสดงความชัดเจนในอุดมการณ์ทางการเมืองของตน เช่น ในช่วงเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ” ปีพุทธศักราช 2535 เกิดมีอบมือถือ ที่ออกมาขับไล่รัฐบาลภายใต้การนำของ พล. อ. สุจินดา คราประยูร และในช่วง 2551 เกิด “มือบมือตบ” ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ออกมาเรียกร้องไม่ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และขับไล่รัฐบาลภายใต้การนำของพรรคพลังประชาชน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ก็เป็นกวีท่านหนึ่งที่สามารถสะท้อนภาพสังคมผ่านงาน ร้อยกรองออกมาได้เป็นอย่างดี ท่านมีผลงานร้อยกรองมากมายที่ได้รับรางวัล เช่น ได้รับรางวัลซีไรต์ ในรวมกวีนิพนธ์ เพียงความเคลื่อนไหว และในปี พ.ศ. 2536 ได้รับเลือกเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของท่านในเชิงกวีนิพนธ์ จนได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งใน “กวีรัตนโกสินทร์”

บทร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” เป็นงานที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เขียนลงในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ทุกวันอาทิตย์ เป็นงานเขียนแนวสะท้อนภาพสังคมปัจจุบัน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้พูดถึงมูลเหตุของการเขียนร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ไว้ว่า (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. สัมภาษณ์. 2544) “เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคมบริโภคนิยมที่ละเลยการผลิตและละเลยการสร้างสรรค มูลเหตุของการแต่งมาจากการที่มองเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และเห็นถึงความไม่เป็นไป จึงหยิบยกมานำเสนอในรูปของร้อยกรอง” ศิริลักษณ์ จุฑาศรี (2541:3) ได้กล่าวถึงร้อยกรองข้างคลองคันทนายาวไว้ว่า “เป็นบทกวีที่บันทึกเหตุการณ์ สถานการณ์เชิงข่าวที่เกิดขึ้นในรอบสัปดาห์ซึ่งคอลัมน์นี้มีระยะเวลาการนำเสนอที่ยาวนาน กวีมีความสามารถในการใช้ภาษาบางบทมีกลวิธีการแต่งโดยใช้ สัญลักษณ์แทนสิ่งต่าง ๆ แล้ววิธีการเขียนในรูปแบบของร้อยกรองซึ่ง

ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เคลนิวิสต์ฉบับวันอาทิตย์ คอถัมน์ “ข้างคลองคันทายาว” ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย”

บำรุง สุวรรณรัตน์ และ ชูศักดิ์ เอกเพชร (2523 : 5) ได้กล่าวไว้ในวรรณคดีสังคมการเมืองว่า “วรรณกรรมกับสังคมมีบทบาทต่อกันโดยปกติวรรณกรรมก็มักจะอยู่ใต้อิทธิพลของสังคมเนื้อหาและรูปแบบของวรรณกรรมจึงถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขและปัจจัยทางสังคม”

นอกจากบทร้อยกรองข้างคลองคันทายาว ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จะเป็นแนวสะท้อนสังคมแล้วยังมีแนวคิดหรือมุมมองที่มีต่อสังคมของกวีสอดแทรกอยู่ด้วย ในด้านสังคมนี้ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2531:96) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า “กวีถึงจะคนเดียวก็เปรียบเสมือนสามคนคือนอกจากเป็นนักประพันธ์แต่งหนังสือแล้ว ยังเป็นหน่วยหนึ่งของคนรุ่นนั้นสมัยนั้น ก็ย่อมจะทำเอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสียกับเหตุการณ์ที่ตนเห็นคำตา ประจักษ์อยู่แก่ใจหาได้ไม่ และในฐานะที่เป็นพลเมืองอีกเล่า ก็จำต้องใส่ใจเหตุการณ์บ้านเมือง ความเคลื่อนไหวของประเทศชาติตลอดจนชั้นและอาชีพที่ตนเป็นหน่วยหนึ่งอีกด้วย” และยังได้กล่าวไว้อีกว่า “กวีหาได้อยู่ใต้อิทธิพลของสังคมทุกสิ่งทุกอย่างไม่ ในบางสิ่งบางอย่างสังคมไม่มีอำนาจเหนือกวีเลย กวีหากกลับมีอิทธิพลต่อสังคมเสียอีก ทองพุด ทองน้อย (2539:1) ได้กล่าวถึงสังคมกับวรรณกรรมไว้ว่า สังคมไม่ได้เป็นตัวกำหนดเนื้อหาของวรรณกรรมฝ่ายเดียว เพราะนอกจากนักเขียนจะสะท้อนเรื่องราวต่างๆ ในสังคมแล้วยังชี้นำสังคมไปในทางที่นักเขียนต้องการ” ซึ่งส่งผลให้บทร้อยกรองชิ้นนี้มีคุณค่า ในการศึกษามากยิ่งขึ้น

คั้งนั้นผู้วิจัยจึงสนใจวิเคราะห์ร้อยกรอง ข้างคลองคันทายาวเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2549 – กันยายน พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นช่วงที่มีเหตุการณ์ทางการเมืองและสังคมเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทย เช่นการขายหุ้นสัมปทานดาวเทียมของครอบครัวชินวัตร และไม่มีการเสียดภาษี ซึ่งถือเป็นปางเส้นสุดท้ายทำให้ประชาชนออกมาเรียกร้องจนนำไปสู่ การปฏิวัติล้มอำนาจการปกครองภายใต้การนำของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร คณะปฏิวัติ ได้แต่งตั้งให้ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ขึ้นมารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและมีฉายาและการเปรียบเทียบบริบูรณ์เช่น รัฐบาลหน่อมแน้ม รัฐบาลใส่เกียร์ว่าง รัฐบาลชิงแก่ หรือแม้แต่ถ้อยเสียงเต่า พร้อมทั้งมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับพ.ศ. 2550 โดยมีการลงประชามติรับ – ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ การแจกใบแดง,ใบเหลืองแก่ผู้ที่เข้ารับการเลือกตั้ง การยุบพรรคไทยรักไทย จากกรณีทุจริตการเลือกตั้งรวมถึงเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง ทั้งการเรียกร้องไม่ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของ พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย การศึกษาบทร้อยกรองในช่วงนี้จะทำให้ทราบโวหารและถ้อยคำสำนวนที่กวีใช้ในการเปรียบเทียบการดำเนินการทางการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในทัศนะของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์โหวท และถ้อยคำสำนวนทางการเมือง ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 – กันยายน พ.ศ. 2551
2. เพื่อเผยแพร่สำนวนโหวทที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป

3. ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1. โหวทและถ้อยคำสำนวนทางการเมืองในช่วงมีการปฏิรูปทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มีการรวบรวมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
2. นำผลการศึกษาที่ได้รับไปเผยแพร่สู่นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป เพื่อเป็นการปลูกฝัง และกระตุ้นให้คนเหล่านั้นตระหนักถึงความสำคัญของการเมืองการปกครอง

4. ขอบเขตของโครงการวิจัย

- 7.1 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เฉพาะงานร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551
- 7.2 ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โหวท ถ้อยคำสำนวน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองในร้อยกรองบทนั้น ๆ

5. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

1. เก็บรวบรวมงานร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 – กันยายน พ.ศ. 2551 จำนวน 132 บท
2. เดินทางสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลจาก อ. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ อ. ล้อม เฟิงแก้ว และผู้เชี่ยวชาญด้าน ร้อยกรองและสภาพการเมืองในปัจจุบันและอดีต
3. วิเคราะห์โหวทถ้อยคำสำนวน ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ในร้อยกรองบทนั้น ๆ โดยจำแนกกลุ่มตามแนวคิดหลักที่ปรากฏในร้อยกรองแต่ละเรื่องแล้วศึกษาวิเคราะห์ดังนี้

- 3.1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมือง
- 3.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล
- 3.3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง
4. จัดทำเอกสารเป็นรูปเล่มเผยแพร่ต่อนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มีอยู่เป็นจำนวนมากผู้วิจัยได้คัดเลือกที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในงานวิจัยฉบับนี้ดังนี้

คำประกาศของคณะกรรมการตัดสินรางวัลซีไรท์ (2523) ได้กล่าวไว้ว่ากวีนิพนธ์ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ถือว่าเป็นงานร่วมสมัยที่มีเอกลักษณ์ในแง่ที่ว่า ได้รวมเรื่องของเฉพาะยุคหรือเฉพาะแห่งกับเรื่องของสากลไว้ด้วยกัน ในขณะที่เดียวกับที่เขาได้สำเนียงถึงความเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านของชีวิตในยุคนี้ เขารู้ถึงวิธีที่จะทำให้ความซับซ้อนนั้นเป็นอมตะตลอดกาล ด้วยการแสดงออกเป็นปรัชญาแห่งความคิดในรูปแบบที่กะทัดรัดสละสลวย...เขาเป็นศิลปินผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านฉันทลักษณ์ ตามแบบแผนและทั้งด้านเพลงพื้นบ้านถึงขนาดที่เรียกว่า ในเพลงกล่อมเด็กเนาวรัตน์ก็สามารถสอดสาระทางการเมืองและทางสังคมที่ร้อนแรงได้

ประภาศรี สีหอำไพ (2531 : 43) กล่าวว่า ส่วนของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ งานของเนาวรัตน์ ในยุคเริ่มต้นคือก่อนการพิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2502 เป็นรูปแบบการเขียนกลอนตามแนวบูรพาจารย์อย่างเคร่งครัด ต่อมาอิทธิพลแห่งรูปแบบเพลงพื้นบ้านและเพลงไทยเดิมทำให้ลีลาของกลอนมีอารมณ์แห่งดนตรีแทรกซ้อนไปในความรู้สึกนั้น ประวัติชีวิตที่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาทำให้การเขียนสะท้อนพุทธธรรมอยู่ด้วย นักวิจารณ์บางคนเช่น เสถียร จันทิมาทรเขียนคำนำไว้ในเรื่องนี้ว่าเนาวรัตน์มีความสามารถเหนือด้อยคำ กล่าวคือสามารถหยิบเอาคำไพเราะเพราะพริ้งที่กระจัดกระจายอยู่ที่ต่าง ๆ มาสอดประสานเข้ากับงานของเขาได้อย่างประสมกลมกลืน ผลงานของเนาวรัตน์ ในปัจจุบันได้สะท้อนสภาพและแนวคิดของคนไทยไว้มาก

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2537) ได้กล่าวไว้ในคำนำรวมบทกวี”เพลงขลุ่ยเหนือทุ่งข้าว”ว่าเนาวรัตน์ เป็นนักกลอนเพียงไม่กี่คนในรุ่นสายลมแสงแดดของเขาที่ก้าวพร้อมไปกับกาลเวลา สลัดอารมณ์ที่จะสะท้อนความรู้สึกของชนชั้นกลางออกไป ลงไปสัมผัสกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ยังต้องต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมและสังคมที่ดีกว่า

เจตนา นาควิธระ (2532:142) กล่าวถึงร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ว่า เป็นบทกวีที่แสดงภาพความจริงของสังคมทั่วไปกวีได้แสดงภาพต่างๆ ที่ได้ประสบการณ์ร่วมกับทัศนะของกวีในแง่มุมต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองอิทธิพลจากต่างประเทศ ความงามของศิลปะ จิตรกรรม ประติมากรรม ความรักเพื่อนมนุษย์ร่วมสังคม

กระแสร่วม มาลาพยากรณ์ (2522:168) ได้กล่าวถึงการใช้ศัพท์ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ว่า เนาวรัตน์ จะระมัดระวังการใช้มาก และถึงอย่างไร เนาวรัตน์ก็เป็นนักโรแมนติก เมื่อเช่นนั้นก็ยิ่งประณีตในการใช้ศัพท์ ทั้งในความยากง่ายเหมาะสมกับศักดิ์ของศัพท์นั้น ๆ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางสังคม วรรณกรรมและบทร้อยกรอง

สมพร มั่นตะสูตร (2524:17) กล่าวถึง ลักษณะสังคมการเมืองมีสำคัญดังนี้

1. วรรณกรรมที่มีเนื้อหาสะท้อนสภาพสังคมและการเมืองบันทึกความเป็นไปของสังคมในด้านเศรษฐกิจ ศาสนา วัฒนธรรม บทบาทของบุคคลการเมือง ตลอดจนการศึกษาและค่านิยมต่าง ๆ
2. มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นปัญหาของชีวิตและสังคม วัฒนธรรมชนบประเพณีและข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในทางสังคมและการเมือง
3. แสดงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาของสังคม
4. กล่าวถึงสถาบันทางสังคมและการเมือง สถาบันใดสถาบันหนึ่งในแง่มุมใดมุมหนึ่งหรือหลายแง่มุม
5. เสนอเรื่องราวพฤติกรรมและการต่อสู้ของตัวละครในเชิงการเมือง
6. เนื้อหาของการแต่งมีเป้าหมายทางการเมืองแอบแฝงอยู่
7. เนื้อหาแสดงความผูกพันของปัจเจกบุคคลกับกลุ่มชนผู้ร่วมอยู่ในสังคมเดียวกัน ถ้าความสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดอารมณ์ไปในด้านสังคมและการเมือง
8. มีเป้าหมายในการแต่งเพื่อเผยแพร่ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ เพื่อผลในทางการเปลี่ยนแปลงสังคมเชิงสร้างสรรค์
9. เสนอเรื่องในรูปของการถกเถียงเกี่ยวกับปรัชญาสังคมและการเมือง ตลอดจนลัทธิความเชื่อต่าง ๆ

แกรแฮม ฮอดจ์ (2532:30) กล่าวว่าวรรณกรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม การสร้างสรรค์วรรณกรรม เป็นกิจกรรมทางสังคมที่เขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกับคนจำนวนหนึ่ง กลุ่มหนึ่ง ชนชาติหนึ่ง หรือทุกคนด้วย

ธวัช บุญโถมทก (2527:10-11) ได้กล่าวถึงวรรณกรรมว่า วรรณกรรมมีคุณค่าต่อสังคม วรรณกรรมมีส่วนสำนึกของสังคม โดยวิธีเสนอแนวคิดต่อผู้อ่านโดยส่วนรวม เป็นการปลูกฝังทัศนคติต่อสังคมและผู้อ่าน มีกลวิธีในการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นพ้องกับแนวคิดที่ผู้ประพันธ์เสนอมากับความบันเทิงใจในวรรณกรรมด้วย ซึ่งเป็นตัวเร่งเร้าส่งเสริมให้ผู้อ่านอันเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมยอมรับแนวคิดเหล่านั้นคือกฎเกณฑ์ของสังคม ได้แก่ศีลธรรม ประเพณี ธรรมเนียมต่าง ๆ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้จัก เสนอแนวคิดร่วมในการ

เปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพที่ดีกว่า เร่งเร้าบุคคลให้พยายามปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในด้านสังคม

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2534 :78-86) ได้กล่าวถึงแนวคิดในร้อยกรองไทยในปัจจุบันนี้ว่า ส่วนหนึ่งจะเป็นแบบ อุดมคตินิยม และแบบจินตนิยม เหมือนแนวคิดของร้อยกรองไทยเดิม ขณะเดียวกันร้อยกรองไทยปัจจุบันอีกส่วนหนึ่งก็เริ่มมี แนวคิด ที่แปลกไปจากร้อยกรองไทย ในอดีต เพราะผู้แต่งได้รับอิทธิพลแนวความคิดจากวรรณกรรมตะวันตกมาใช้กับร้อยกรองไทยในปัจจุบันมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า แนวความคิดต่าง ๆ ของตะวันตก ที่ผู้แต่งนิยมนำมาใช้กับร้อยกรองไทยในปัจจุบันมีหลายแนว เช่น จินตนิยม อุดมคตินิยม สังคมนิยม ธรรมชาตินิยม สังคมนิยม อคติภาวะนิยม และ สัญลักษณ์นิยม

เสถียร จันทิมาธร (2538 : 62-63) ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในนิตยสาร ไรเตอร์เกี่ยวกับแนวคิดของวรรณกรรมกับสังคมไว้ว่า ในทางวรรณกรรม ไม่ได้มีสิ่งที่จะบ่งบอกลักษณะของสังคมเสมอไป เพราะวรรณกรรมจัดเป็นโครงสร้างส่วนบนอันเป็นไปในรูปของจิตสำนึกของสังคม และส่วนใหญ่อาจจะสะท้อนถึง “สิ่งเกิดใหม่” ที่ค่อนข้างก้าวล้ำกว่าความเป็นจริงส่วนใหญ่ของสังคม ทั้งนี้ อาจดำรงอยู่ในระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรแม้ว่าสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ จะเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม จากการสำรวจพบว่า การขยายตัวของวรรณกรรม ทำให้มองเห็นภาพสะท้อนทางสังคมได้ส่วนหนึ่ง

สมพงษ์ บุตรกำฟ้า (2541 :1) ได้กล่าวเกี่ยวกับนักเขียนและร้อยกรองเอาไว้ว่า นักเขียนเป็นตัวแทนของคนในสังคมในด้านต่าง ๆ เช่นธรรมชาติที่แวดล้อมมนุษย์ จิตใจ การตีแผ่ข้อดีข้อเสีย การวิพากษ์วิจารณ์ เสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนการนำเอาความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของคนไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแรงผลักดันในการนำไปสู่สังคมที่ดีกว่า เพราะบทร้อยกรองจะเป็นพลังมหาศาล ในการนำเสนอความเป็นจริงให้กำลังใจ ปลุกยามกล้าและปลอบยามท้อแท้

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2531:100) ได้กล่าวถึงแนวคิดทางสังคมไว้ว่า กวีมิได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมทุกอย่างไป ในบางสิ่งบางอย่างสังคมมีอำนาจเหนือกวีเลย กวีกลับมีอิทธิพลต่อสังคมเสียอีก ในที่นี้เราจำเป็นต้องพิจารณาปัญหานี้อีกครั้งหนึ่ง ปัญหาเรื่องอิทธิพลนี้ยุ่งยากมาก บางขณะ บางกรณี กวีนี้กว่ามีความคิดเป็นอิสระ ไม่ได้ถูกอิทธิพลของสังคมมาทำให้เอนเอียงเลย แต่ความจริง กวี ถูกอิทธิพลนี้มาครอบงำโดยไม่รู้ตัว ดังนี้ อิทธิพลที่ว่ากวีมีต่อสังคมนั้นกวีก็ได้มาจากสังคมนั่นเอง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลอนของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์มีจำนวนไม่มากนักผู้วิจัยจึงขอเสนอ เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ประเมิน เชียงเถียร (2522) วิเคราะห์วรรณกรรมร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จำนวน 4 เล่มคือ คำหยาตคำทอง จำนวน 169 ชิ้น เพียงความเคลื่อนไหว จำนวน 43 ชิ้น อาทิตยถึงจันทร์ จำนวน 500 บทและซั๊กม้าชมเมือง จำนวน 500 บท ได้กล่าวไว้ในปริญาณีพนธ์ว่าเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สร้างสรรค์วรรณกรรมของเขาโดยมีพื้นฐานมาจากสิ่งต่าง ๆ เช่น ภูมิหลังของชีวิตวัยเด็กจากชนบท ความซาบซึ้งในวรรณคดีและดนตรีไทย รวมทั้งประสบการณ์จากการเป็นนักกลอน และการได้ศึกษาธรรมะ ทางด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ พบว่า เนาวรัตน์ แต่งคำประพันธ์โดยคำนึงตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของกวีโบราณอย่างเคร่งครัด บทร้อยกรองในระยะแรก ๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ส่วนตัว เช่น ความรัก ความเพ้อฝัน ความมั่งคั่งของธรรมชาติ ส่วนหนึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมะ ต่อมาเริ่มมีความคิดและประสบการณ์มากขึ้น เนาวรัตน์จึงหันมาเน้นเนื้อหา วรรณกรรมด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

ปรมาภรณ์ ลิ้มปีเลิศเสถียร (2539) ศึกษาร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ : วิจารณ์เกี่ยวกับความคิดของกวี โดยปรมาภรณ์ ได้วิเคราะห์ความคิดในงานร้อยกรองของเนาวรัตน์ไว้ ดังนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สามารถเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างมากในทุก ๆ ด้านที่เขานำเสนอออกมาเป็นร้อยกรอง มีการใช้ภาษาที่เป็นลีลาเด่นเฉพาะตัวมาสื่อความคิดในด้านต่าง ๆ ที่สะท้อนผ่านงานร้อยกรองออกมา อีกประเด็นหนึ่งคือการแต่งร้อยกรองโดยสืบทอดตามขนบโบราณเป็นลีลาที่ โดดเด่นเฉพาะตัวอีกประการหนึ่งของเนาวรัตน์ ในด้านขนบฉันทลักษณ์ก็สามารถดึง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย กลบท มาสื่อร่วมสมัยได้อย่างกลมกลืน

ศิริลักษณ์ อุทาศรี (2541) ได้วิเคราะห์แนวคิดทางสังคมไทย ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จาก “ข้างคลองคันทายาว” พบว่า พรรคการเมืองเกี่ยวข้องกับประชาชนอย่างมีเงื่อนไข เนื่องจากประชาชนเป็นฐานคะแนนเสียง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ได้มาด้วยการซื้อเสียง การกำหนดนโยบายของรัฐเกิดปัญหาระหว่างนักการเมืองและประชาชน

4. งานวิจัยเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

ทองพลู ทองน้อย (2539) ได้วิเคราะห์บทบาทของร้อยกรองจากนิยายสารมติชนรายสัปดาห์ และสยามรัฐสุดสัปดาห์ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2534 – พ.ศ. 2536 จำนวน 426 บท โดยมุ่งที่จะศึกษาแนวคิดที่ปรากฏในเนื้อหาของร้อยกรอง ผลการวิเคราะห์พบว่า บทร้อยกรองในช่วง พ.ศ. 2534 – พ.ศ. 2536 สะท้อนและเสนอแนวคิดทางการเมืองมากที่สุด ซึ่งก็สอดคล้องกับเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นและยังสะท้อนภาพทางเศรษฐกิจ และทางสังคมทั่วไปด้วย

จินดาศิริ เทียมเดช (2524) ได้ทำการวิเคราะห์ร้อยกรองของพระยาธรรมศักดิ์มนตรี จำนวน 109 เรื่องที่ตีพิมพ์ในหนังสือต่าง ๆ โดยที่จินดาศิริ ได้วิเคราะห์แนวคิดด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองของพระยาธรรมศักดิ์มนตรีไว้ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่าย การเก็บภาษีอากร การยกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชน และปัญหาการรุกรานทางเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ให้ข้อคิดเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ บทบาททางการเมืองของประชาชน

สุกมล รัตนสุภา (2536) ได้ทำการวิเคราะห์ร้อยกรองของ สิวกานท์ ปทุมสุด ขนาดสั้นและขนาดยาวจำนวน 13 เรื่อง ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์แนวคิดในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม พบว่า สิวกานท์ ได้แสดงแนวคิดไว้ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ไว้ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการครองชีพ หรือปัญหาความยากจนของเกษตรกรโดยชี้ให้เห็นว่าเป็นผลมาจากปัญหาเกี่ยวกับการผลิต อันได้แก่ปัญหาทางธรรมชาติ ปัญหาหนี้สิน ปัญหาอันเกิดจากนายทุนพ่อค้าคนกลาง ปัญหาความไม่สมดุลย์ในทางเศรษฐกิจ ปัญหาแรงงานและปัญหาการส่งเสริมจากรัฐ ด้านการเมืองการปกครอง ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับความล้มเหลวในระบบการเมืองการปกครองไทย อันเป็นผลมาจากผู้นำและนักการเมืองขาดคุณธรรม รัฐบาลไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ ด้านสังคมสิวกานท์ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับสังคมไว้หลายด้านคือ แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลในสังคมกลุ่มอาชีพในสังคม แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลในสังคม สิวกานท์เห็นว่าเด็ก เยาวชนสตรี บิดามารดา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากรัฐและเอกชน แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพในสังคม สิวกานท์เห็นว่าทุกสาขาอาชีพมีความสำคัญเท่าเทียมกันที่สำคัญคือต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งอาชีพตนฐานะทางสังคม สิวกานท์เห็นว่ายังมีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะฐานะทางเศรษฐกิจการดำเนินชีวิตในสังคมควรเป็นไปเพื่อสร้างสรรค์ผลประโยชน์แก่ส่วนรวม และสันติของสังคม

นิตาชล สาตรา (2542) ได้ศึกษาแนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมจากร้อยกรองร่วมสมัยในหนังสือพิมพ์ มติชนสุดสัปดาห์ ช่วง พ.ศ. 2531-2540 โดยได้ศึกษาแนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมในด้าน สังคม เศรษฐกิจ การเมืองเอาไว้ดังนี้ ด้านสังคมเห็นว่าสังคมกำลังเข้าสู่สังคมแบบการค้าและความเห็นแก่ตัว การเอารัดเอาเปรียบ ด้านเศรษฐกิจกำลังประสบปัญหาจากระบบการค้าเสรีที่กำลังเข้าสู่ประเทศ ด้านการเมือง นักการเมืองจ้องคอยแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง ทำให้ประเทศชาติเกิดความวุ่นวายตามมา

กัลยา กุลสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาวินิพนธ์รูปแบบอิสระของไทย พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2537 ด้านแนวคิดในสังคมพบว่า แนวความคิดเกี่ยวกับสังคมนั้นเสนอเรื่องของสังคมใน 2 ประเด็น คือ การแสวงหาเสรีภาพ สิทธิสตรี และความหวัง และการวิพากษ์สังคม เป็นแนวเรื่องที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสังคมไทยในเรื่องการเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาวะวิกฤตเป็นต้นว่า หนุ่มสาวนักต่อสู้เพื่อความยุติธรรม มีความสับสน การเมืองการปกครองล้มเหลว

เนื่องจากความเห็นแก่ตัวของนักการเมือง และวัฒนธรรมอันค้ำจามของไทยที่กำลังเสื่อมสลาย และยั้งคำรบ

สถาพร นาสารีย์ (2546) ได้ศึกษาบทร้อยกรองของหม่อมหลวงปิ่นมาลากุล พบว่าด้านการเมืองการปกครอง

สุธารัตน์ พงษ์แก้ว (2535) ได้วิเคราะห์โลกทัศน์ที่ปรากฏในวรรณกรรมของ อังคาร กัลยาณพจน์ พบว่าด้านการเมืองการปกครอง

ไพฑูรย์ สิงห์เข้ม (2534) ได้วิเคราะห์บทร้อยกรองของจินตนา ปิ่นเฉลียว ด้านแนวคิดด้านสังคมพบว่า จินตนา ปิ่นเฉลียว มีความสนใจและเอาใจใส่กับปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมเป็นอย่างมาก และเสนอความคิดเห็นว่าทุกคนในสังคมควรมอบความรัก ช่วยเหลือแก่กันและกันปัญหาต่าง ๆ ในสังคมก็จะหมดไป และจะเกิดความสุข

5. เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551

เหตุการณ์ทางการเมืองในช่วง พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2551 อยู่ในช่วงที่ พ.ศ.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ตามความเป็นจริงแล้วต้องเชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2547 ในช่วงปลายรัฐบาลนายกรัฐมนตรีทักษิณ 1 มีการรวมตัวของกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่า “กลุ่มประชาชนเพื่อชาติและราชบัลลังก์” ที่มีการชุมนุมขับไล่ พ.ศ.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี อีกเหตุการณ์หนึ่งคือในเดือนเมษายน พ.ศ. 2548 พ.ศ.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ไปเป็นประธานในพิธีทำบุญประเทศไทย ภายในพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) โดยมีข้อกล่าวหาว่า มีการจัดที่ให้ พ.ศ.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นั่งในตำแหน่งที่ประทับขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงมีผู้วิจารณ์ว่า ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง โดยกรณีนี้รัฐบาลได้ชี้แจงผ่านรายการกรองสถานการณ์ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย และรายการพิเศษทางโมเดิร์นไนน์ทีวี โดยมี นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี รศ.ชงทอง จันทรางศุ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านพระราชสำนัก และรองผู้อำนวยการสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยทั้งสามท่านได้ชี้แจงว่า ได้ส่งหนังสือขอใช้สถานที่ไปยังสำนักพระราชวัง และทางสำนักพระราชวังตอบรับด้วยวาจาแล้ว แต่มีหนังสืออนุญาตออกมาภายหลัง เนื่องจากกระบวนการทางเอกสารราชการที่มีความล่าช้า ส่วนเรื่องของตำแหน่งที่นั่งนั้น เป็นตำแหน่งที่ถูกต้องแล้ว ตามรูปแบบการจัดที่นั่งในพระอุโบสถวัดพระแก้วของสำนักพระราชวัง โดยมีหนังสืออธิบายรูปแบบการจัดที่นั่งดังกล่าว ที่ลงนามท้ายหนังสือโดย นายแก้วขวัญ วัชโรทัย เลขาธิการพระราชวัง

ช่วงกลางเดือนกันยายน พ.ศ. 2548 รายการ “เมืองไทยรายสัปดาห์” ที่ออกอากาศทางโมเดิร์นไนน์ทีวี โดยมีนายสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นผู้ดำเนินรายการ ได้ถูกถอดออกจากรายการ

เนื่องจาก นายสนธิ ลิ้มทองกุล ผู้ดำเนินรายการ ได้อ่านบทความเรื่อง "ลูกแกะหลงทาง" ซึ่งได้บทความดังกล่าวมาจากความคิดเห็นท้ายข่าวในเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ มีเนื้อหากล่าวหารัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยเชื่อมโยงไปถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นการมีบงกควอย่างย้ง ทางผู้จัดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ จึงได้เปลี่ยนชื่อรายการเป็น "เมืองไทยรายสัปดาห์ สัญจร" พร้อมทั้งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ASTV และเชิญชวนประชาชนเข้ามารับฟังให้มากที่สุด ซึ่งได้ขยายตัวกลายเป็นการขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณ ในเวลาต่อมา เหตุการณ์ที่กล่าวมานี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้สภาพบ้านเมืองไทยเกิดความแตกแยกทางความคิด แบ่งข้างและแบ่งสีในเวลาต่อมา

ในช่วงต้นปีพ.ศ. 2549 วันที่ 11 กุมภาพันธ์ มีการชุมนุมขับไล่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า พร้อมกับเปิดตัว "พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย" โดยมีแกนนำทั้งหมด 5 คนคือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายสนธิ ลิ้มทองกุล นายสมศักดิ์ โกศัยสุข นายพิภพ ธงไชย และนายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ พร้อมทั้งแต่งตั้งนายสุริยะใส กตะศิลา เป็นผู้ประสานงานกลุ่มพันธมิตร โดยมูลเหตุของการชุมนุมขับไล่ครั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ตั้งแต่ปี 2548 ดังที่กล่าวมาแล้ว

วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร และจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 โดยให้เหตุผลว่ามีกลุ่มคนที่ใช้วิถีทางนอกระบบประชาธิปไตย กดดันให้พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งแต่จะขอใช้วิถีทางประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจ ต้องการให้กลับมาบริหารประเทศต่อหรือไม่ การที่พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศยุบสภาดังกล่าว ส่งผลให้เกิดความไม่พอใจต่อพรรคการเมืองอื่นเป็นอย่างมากเนื่องจาก การกำหนดวันเลือกตั้งเพียง 36 วัน หลังจากยุบสภาต่างๆ ที่รัฐธรรมนูญมาตรา 116 ให้ความไว้ถึง 60 วัน ซึ่งถือว่าเป็นการเอาเปรียบพรรคการเมืองอื่นที่ไม่สามารถจัดเตรียมบุคลากรลงสมัครรับเลือกตั้งได้ทัน การกำหนดระยะเวลาสั้นก็ส่งผลให้เป็นอุปสรรคขัดขวางทำให้การเลือกตั้งไม่สามารถดำเนินไปได้โดยสุจริต และเที่ยงธรรมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 144 นอกจากนั้น ยังเป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้ กกต.สามารถทำหน้าที่จัดการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการเมือง และชื่อสัจสุจริตเป็นที่ประจักษ์ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 136 ได้อีกด้วย ส่งผลให้ ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 3 พรรคฝ่ายค้าน ประกอบด้วย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคมหาชน มีมติร่วมกันไม่ลงเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จึงมีเพียงพรรคพลังประชาชนที่เป็นพรรคใหญ่เพียงพรรคเดียวที่ลงทำการเลือกตั้งในครั้งนั้น เกิดเหตุการณ์พรรคการเมืองเล็ก ๆ มาลงสมัครรับเลือกตั้งกันอย่างคึกคัก

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 - พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยชุมนุมใหญ่ที่ท้องสนามหลวงเป็นครั้งแรก เพื่อขับไล่ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีผู้เข้าร่วมชุมนุมเป็นจำนวนมาก

วันที่ 14 มีนาคม 2549 เวลาประมาณ 7.00 น. พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเคลื่อนย้ายที่ชุมนุมขับไล่ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี จากสนามหลวงไปยังหน้าทำเนียบรัฐบาลและประกาศชุมนุมอย่างยืดเยื้อ

2 เมษายน 2549 มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2549 ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศไว้ โดยมีผลการเลือกตั้งดังนี้

ระบบบัญชีรายชื่อ (ปาร์ตี้ลิสต์)

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	44,909,562 คน		
จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	29,088,209 คน	คิดเป็นร้อยละ	64.77
บัตรเสีย	1,680,101 ใบ	คิดเป็นร้อยละ	5.78
ไม่ประสงค์ลงคะแนน	9,051,706 ใบ	คิดเป็นร้อยละ	31.12
คะแนนที่ได้แต่ละพรรค			

พรรคไทยรักไทย	16,420,755 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ	56.45
พรรคเกษตรกรไทย	675,662 คะแนน		
พรรคพลังประชาชน	305,015 คะแนน		
พรรคประชากรไทย	292,895 คะแนน		
พรรคธรรมาธิปไตย	255,853 คะแนน		
พรรคไทยช่วยไทย	134,534 คะแนน		
พรรคพัฒนาชาติไทย	125,008 คะแนน		
พรรคแผ่นดินไทย	125,008 คะแนน		

ในวันที่ 4 เมษายน 2549 พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตรเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หลังจากเข้าเฝ้าฯ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พร้อมขอโทษประชาชน 16 ล้านคนที่ลงคะแนนให้พรรคไทยรักไทย โดยเหตุผลหลักคือเพื่อความสมานฉันท์ของชาติในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2549 พ.ต.ท.ทักษิณ ได้ลาราชการ และแต่งตั้งให้ พล.ต.อ.ชิตชัย วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

วันที่ 19 เมษายน 2549 มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2549

วันที่ 25 เมษายน 2549 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสพระราชทานแก่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดและผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ แสดงความห่วงใยปัญหาเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่มีอยู่ขณะนั้น

วันที่ 28 เมษายน 2549 ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับการเลือกตั้งซ่อม ที่กำหนดให้มีใน 14 เขตเลือกตั้ง ของ 9 จังหวัดภาคใต้ ในวันเสาร์ ที่ 29 เมษายน ถือเป็นกรณีการน้อมรับพระราชดำริส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติเพื่อแก้ไขวิกฤตทางการเมือง

วันที่ 8 พฤษภาคม 2549 นายอูระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เปิดเผยว่า ที่ประชุมลงมติให้การเลือกตั้ง 2 เม.ย. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยคะแนนเสียง 8 ต่อ 6 เสียง และควร ให้มีการจัดการเลือกตั้งใหม่ ด้วยคะแนนเสียง 9 ต่อ 5

วันที่ 27 มิถุนายน 2549 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง มีมติเป็นเอกฉันท์ให้อัยการสูงสุด ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณายุบพรรคการเมือง 5 พรรค คือ พรรคประชาธิปัตย์ ไคย ก้าวหน้า พรรคพัฒนาชาติไทย พรรคแผ่นดินไทย พรรคประชาธิปัตย์ และพรรคไทยรักไทย กรณีฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

วันที่ 14 กรกฎาคม 2549 กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปัตย์ ได้เดินทางไปที่หน้า สถานทูตอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ที่ถนนวิฑู เพื่อยื่นหนังสือชี้แจงถึงสถานการณ์การเมืองใน เมืองไทย ซึ่งถือเป็นกรณการยกระดับการชุมนุมให้เป็นที่ทราบกันทั่วโลก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชกฤษฎีกาประกาศให้มีการเลือกตั้ง ส.ส. ใน วันที่ 15 ตุลาคม

วันที่ 24 กรกฎาคม 2549 มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และ สมาชิกสภาเขต ผลการเลือกตั้ง ส.ก. ส.ข. อย่างไม่เป็นทางการ พรรคประชาธิปัตย์ได้ ส.ก. 36 เขต พรรคไทยรักไทย ได้ 17 เขต ส่วน ส.ข..พรรคประชาธิปัตย์ได้ยกทีม 20 เขต.พรรคไทยรักไทยได้ 7 เขต ซึ่งสะท้อน ภาพถึงความเชื่อถือศรัทธาของพรรคไทยรักไทยที่ลดน้อยลงอย่างเห็น ได้ชัด เนื่องจากประชาชนใน กรุงเทพฯ ได้รับข้อมูลข่าวสารกันอย่างต่อเนื่องผ่านการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรที่มีการชุมนุมกัน อย่างต่อเนื่อง

วันที่ 25 กรกฎาคม 2549 ศาลอาญาพิพากษาจำคุก คณะกรรมการการเลือกตั้ง(กกต.) 3 คน คือ พล.ต.อ.วาสนา เพิ่มลาภ ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายปริญญา นาคฉัตริย์ และนายวีระชัย แนวนุญเนียร คนละ 4 ปี และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง คนละ 10 ปี โดยไม่รอลงอาญา เนื่องจากมีความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณี กกต.ออกหนังสือเวียนถึง กกต.เขตที่จัดให้มีการเลือกตั้งรอบใหม่ ในวันที่ 22 เม.ย. ว่าสามารถรับผู้สมัครที่ย้ายมาจากเขตอื่นได้ เท่ากับเป็นการ เปิดโอกาสให้มีการเวียนเทียนผู้สมัคร ซึ่งคดีที่เกิดขึ้นจากกรณีที่ นายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการ พรรคประชาธิปัตย์ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง กกต.ทั้ง 3 คน เป็นจำเลยในความผิดฐานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 และกระทำความผิด พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2541 มาตรา 24 และมาตรา 42 โดยการยื่น ฟ้องดังกล่าวสืบเนื่องจาก กกต. ทั้ง 3 คน ร่วมกันจัดการเลือกตั้ง ส.ส.แบบแบ่งเขตรอบใหม่ เมื่อ วันที่ 23 เม.ย.ที่ผ่านมา โดยไม่มีอำนาจ และออกหนังสือเวียนถึง ผอ.กกต.เขตเลือกตั้ง ให้รับ

ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งไม่ถึงร้อยละ 20 เปลี่ยนเขตลงสมัครในรอบใหม่ อันเป็นการเอื้อประโยชน์ให้ผู้สมัครรายเดิม เวียนเทียนลงรับสมัครเลือกตั้งรอบใหม่เพื่อช่วยให้ผู้สมัครรายเดียวของพรรคไทยรักไทย หลีกเลียงเกณฑ์ร้อยละ 20 หลัง ทั้งฝ่ายโจทก์ ก็อนายถาวร เสนเนียม และฝ่ายจำเลย คือ กกต.ทั้ง 3 คน มี พล.ต.อ.วาสนา เป็นจำเลยที่ 2 นายปริญญา เป็นจำเลยที่ 3 และ นายวีระชัย เป็นจำเลยที่ 4 นำพยานหลักฐานเข้านำเสนอข้อเท็จจริงแก่นานเกือบ 3 เดือน ศาลจึงพิเคราะห์ และมีคำพิพากษาว่า กกต.ทั้ง 3 คนมีความผิดจริงตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. พ.ศ. 2541 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญามาตรา 82 แต่ให้ยกคำขอตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 โดยให้จำคุกและเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งดังกล่าว

วันที่ 19 สิงหาคม 2549 มีการปะทะกันระหว่างกลุ่มผู้ขับไล่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และผู้สนับสนุน ที่ห้างสยามพารากอน ส่งผลให้สถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในภาวะที่ประชาชนมีความแตกแยกเป็นอย่างมาก กลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่สนับสนุน พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และกลุ่มที่ต่อต้าน พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นำโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

วันที่ 21 สิงหาคม 2549 มีการปะทะกันระหว่างกลุ่มผู้ขับไล่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และผู้สนับสนุน ที่ห้างเซ็นทรัลเวิลด์ มีผู้ได้รับบาดเจ็บจนต้องนำส่งโรงพยาบาลเป็นชายวัย 60 ปี และมีการทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้กลุ่มผู้ขับไล่ทักษิณบาดเจ็บหลายราย

24 สิงหาคม 2549 หน่วยรักษาความปลอดภัยได้ตรวจพบวัตถุระเบิดในรถต้องสงสัยใกล้บ้านรักษาการณายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยสามารถทุ้ระเบิดไว้ได้ โดยผู้เชี่ยวชาญบอกว่าถ้าเกิดระเบิดจะมีรัศมีทำลาย 1 ก.ม.ซึ่งอาจจะเป็นการลอบสังหารอดีตนายกรัฐมนตรี ส่งผลให้เกิดความตื่นตระหนกเป็นอย่างมากในกรุงเทพมหานคร และภายหลังมีการจับทหารต้องสงสัยว่าเป็นคนวางระเบิด แต่จนถึงปัจจุบันคดีดังกล่าวศาลได้ตัดสินยกฟ้องแล้ว

8 กันยายน 2549 ที่ประชุมวุฒิสภาลงมติคัดเลือก กกต.ชุดใหม่ ประกอบด้วย นายประพันธ์ นัยโกวิท, นายสุเมธ อุปนิสากร นายอภิชาติ สุจริตานนท์ นายสมชัย จึงประเสริฐ และนางสดศรี สัตยธรรม

15 กันยายน 2549 ราชการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร คอนเสิร์ตการเมือง จัดใหญ่เป็นวาระครบรอบ 1 ปี ราชการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจร ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้แถลงข่าว ประกาศชุมนุมใหญ่ในวันที่ 20 กันยายน เพื่อขับไล่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ด้านกลุ่มผู้สนับสนุน อดีตนายกก็มีการชุมนุมที่สวนจตุจักร เพื่อเตรียมเข้ามาปะทะกันในวันที่ 20 เช่นเดียวกัน

19 กันยายน 2549 เกิดรัฐประหารโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นำโดยพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน มีการยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร รักษาการนายกรัฐมนตรี แล้วประกาศกฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร โดยในแถลงการณ์ของคณะยึดอำนาจได้กล่าวเหตุผลไว้ดังนี้

1. การบริหารราชการแผ่นดินโดยรัฐบาลรักษาการปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งแบ่งฝ่าย สลายความรู้สึกสามัคคีของชนในชาติ

2. การบริหารราชการแผ่นดินอันส่อไปในทางทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างกว้างขวางหน่วยงาน องค์การอิสระ ถูกครอบงำทางการเมือง

3. การหมิ่นเหม่ต่อการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่เคารพเทิดทูลของประชาชนชาวไทยบ่อยครั้ง

ในเช้าวันที่ 20 กันยายน 2549 เกิดเหตุการณ์ที่ทั่วโลกมีความสงสัยเป็นอย่างยิ่งเมื่อประชาชนต่างออกมาบอบคอกไม้ให้กับทหารที่ออกมารักษาความสงบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพฯ เพื่อแสดงความขอบคุณและมีการถ่ายรูปทหาร รถถัง คังกับกิจกรรมวันเด็ก

30 กันยายน พ.ศ. 2549 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (ชื่อย่อ คตส.) เพื่อตรวจสอบรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเท่านั้นประกอบด้วย

1. นายนาม ยิ้มแย้ม ประธานกรรมการตรวจสอบ
2. นายแก้วสรร อติโพธิ เลขาธิการคณะกรรมการตรวจสอบ
3. นายสั๊ก กอแสงเรือง โฆษกคณะกรรมการตรวจสอบ
4. นายกล้านรงค์ จันทิก
5. คุณหญิงจรรุวรรณ เมณฑกา
6. นายจิรนิติ หะวานนท์
7. นายบรรเจิด สิงคะเนติ
8. นายวิโรจน์ เลาะห์พันธุ์
9. นายสวัสดิ์ โชติพานิช (ลาออก)
10. นางสาวนีย์ อิศวโรจน์
11. นายอุดม เฟื่องฟุ้ง
12. นายอำนาจ ธีรธรา

1 ตุลาคม 2549 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2549 และแต่งตั้ง พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี

3 ตุลาคม 2549 พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ประกาศลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคไทยรักไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นำคณะรัฐมนตรีเข้าเฝ้าฯ เพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณตน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐานโดยคณะรัฐมนตรีทั้งหมดประกอบด้วย

1. หม่อมราชวงศ์ ปรีดิยาธร เทวกุล
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
2. นายสมหมาย ธานี
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (เพิ่มใหม่)
3. นาย โฉมสิด ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
4. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
5. นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
6. นายประสิทธิ์ โฉ่ววิไลกุล
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (เพิ่มใหม่)
7. พลเอกบุญรอด สมทัศน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
8. นายนิศย์ พิบูลสงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
9. นายสวณิต คงสิริ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
10. นายสุวิทย์ ยอคมณี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
11. นายไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
12. นายธีระ สุตะบุตร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
13. นายรุ่งเรือง อิศรางกูร ณ อยุธยา
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
14. พลเรือเอก ธีระ ห้าวเจริญ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
15. นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
16. นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

17. นายสิทธิชัย โภไคยอุดม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

18. นายเกริกไกร จีระแพทย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

19. นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

20. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

21. นายบัญญัติ จันทน์เสนะ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

22. นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

23. นายอภิรักษ์ จันทนกุลกะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

24. คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

25. นายชงยุทธ ยุทธวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

26. นายวิจิตร ศรีสุอาน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

27. นายมงคล ฤกษ์สงขลา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

28. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ประกาศจะ

เป็นนายกเพียง 1 ปี และจะจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่

31 ตุลาคม 2549 นายนวมทอง ไพรวัลย์ คนขับรถแท็กซี่ที่เคยขับรถพุ่งชนรถถังทหาร ผูกคอตตัวเองเสียชีวิตได้สะพานลอยวิภาวดี พร้อมเขียนข้อความประท้วงยึดอำนาจ

20 พฤศจิกายน 2549 คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) เตรียมตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนหุ่นชินคอร์ป และเก็บพยานี้อย่นหลังการซื้อขายหุ้นของ นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ พี่ชายคุณหญิงพจมาน ชินวัตร

27 พฤศจิกายน 2549 ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรี และ ร.ม.ว.คลัง ระนุ กรมรัฐบาลทักษิณ ออกหน่วยบินคืนขัดต่อ พ.ร.บ.สลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 และได้ยื่นข้อกล่าวหาต่อ ป.ป.ช.- คตส. ตรวจสอบและได้สวนเอาผิดอดีตนายกฯ อดีตร.ม.ว.คลัง และบอร์ด ผอ.กองสลาก

7 ธันวาคม 2549 ป.ป.ช. มีมติว่าข้าราชการกรมสรรพากร 5 คน ผิดวินัยร้ายแรงและผิดอาญา กรณีไม่เก็บภาษีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ พี่ชายบุญธรรมคุณหญิงพจมาน ชินวัตร กรณีที่ได้รับโอนหุ้นบริษัท ชินวัตร คอมพิวเตอร์ แอนด์ คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด (ปัจจุบันคือ ชิน คอร์ปอเรชั่น) มูลค่า 738 ล้านบาท จากคนรับใช้ตระกูลชินวัตร

25 ธันวาคม 2549 คตส.มีมติชี้มูลความผิด พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ กรณีทุจริตการซื้อที่ดินย่านถนนรัชดาภิเษกจากกองทุนฟื้นฟูพัฒนาสถาบันการเงิน โดยคุณหญิงพจมาน ชินวัตร และกรณีทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างเครื่องตรวจจับวัตถุระเบิดของสนามบินสุวรรณภูมิ

ในวันที่ 31 ธันวาคม 2549 เกิดระเบิดค้อนรับปีใหม่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 10 จุด

1. บริเวณป้ายรถเมล์ใกล้ห้างสรรพสินค้าเซ็นเตอร์วัน อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
2. ป้อมสัญญาณไฟจราจรสี่แยกสะพานควาย
3. ระเบิดที่บริเวณป้อมจราจรสี่แยกแคราย จ.นนทบุรี
4. ป้อมจราจรบริเวณสุขุมวิท 62
5. เกิดระเบิดที่บริเวณตลาดสดคลองเคียว 2 ชุมชน ไม้สีโต บริเวณตลาดผลไม้ สะพานลอยข้ามถนนพระราม
6. บริเวณลานจอดรถจักรยานยนต์ ห้างซีคอนสแควร์ ถนนศรีนครินทร์
7. เกิดขึ้นตอนเที่ยงคืนบริเวณตู้โทรศัพท์หน้าห้างเกษรพลาซ่า
8. ห้างเซ็นทรัลเวิลด์
9. ท่าเทียบเรือประจัญหน้า เซิงสะพานเฉลิมโลกฝั่งตรงข้ามเซ็นทรัลเวิลด์
10. ห้องเก็บของร้านแมคโดนัลด์ ภายในโรงแรมเจอร์ รัชโยธิน

ตำรวจเชื่อว่าเป็นฝีมือของคนร้ายกลุ่มเดียวกันที่วางระเบิดทั้ง 10 จุด โดยระเบิดมีลักษณะเหมือนกันทุกจุด เป็นระเบิดที่ใช้เป็นแบบแรงดันสูง มีสารประกอบของแอมโมเนียมไนเตรด หรือเอ็มโฟร์ (M4) ซึ่งบรรจุอยู่ในกล่องเหล็กขนาดกว้าง-ยาว 3x5 นิ้ว สูง 1 นิ้ว พร้อมสะเก็ดระเบิดที่ทำด้วยคลัทช์ปืนและเศษตะปู ใช้นาฬิกาตั้งเวลาเป็นตัวจุดระเบิด มีถ่าน 9 โวลต์เป็นตัวให้พลังงาน จากเหตุการณ์ดังกล่าว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี และ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธาน คมช. ได้ให้ความเห็นว่าสาเหตุการระเบิดน่าจะมาจากปัญหาการเมือง เป็นฝีมือของกลุ่มอำนาจเก่า

เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2550

6 มีนาคม 2550 กรม.มีมติให้สถานีโทรทัศน์ไอทีวีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมประชาสัมพันธ์เป็นการชั่วคราว โดยการดำเนินการด้านกฎหมายจะต้องรอคำปรึกษาจากสำนักงานกฤษฎีกาซึ่งจะให้คำตอบภายในวันที่ 9 มี.ค. 2550 จะต้องมีกรขนย้ายอุปกรณ์ออกจากอาคารชินวัตร ซึ่งส่งผลให้ไอทีวีต้องหยุดการออกอากาศเป็นการชั่วคราว

7 มีนาคม 2550 คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความแก้กฎหมายกรณีไอทีวีว่า ช่อง 11 โดยการกำกับดูแลของกรมประชาสัมพันธ์ สามารถนำคลื่นความถี่ยูเอชเอฟมาบริหารได้เลย ส่งผลให้ไอทีวีสามารถดำเนินการถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องรอคำวินิจฉัยของศาลปกครอง

23 มีนาคม 2550 ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์พีทีวีจัดปราศรัยที่ท้องสนามหลวงต่อต้านรัฐประหาร

30 พฤษภาคม 2550 ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้พรรคประชาธิปัตย์หลุดพ้นทุกข้อกล่าวหาและให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์โดยก้าวหน้า พร้อมทั้งตัดสิทธิเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรค 5 ปี รวมทั้งหมด 9 คน และศาลรัฐธรรมนูญตัดสินให้ยุบพรรคไทยรักไทย พรรคพัฒนาชาติไทย และพรรคแผ่นดินไทย พร้อมทั้งตัดสิทธิเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคจำนวน 111 คน, 19 คน, และ 3 คน ตามลำดับ เป็นเวลา 5 ปี ซึ่งถือว่าเป็นการอ่านคำพิพากษาที่มีลายละเอียดชัดเจนที่สุด

2 มิถุนายน 2550 ประชาชนหลายพันคนร่วมชุมนุมกับกลุ่มผู้บริหารพีทีวี นำโดยนายวิระ มุสิกพงศ์ ที่เวทีสนามหลวง. โดยปราศรัยโจมตีคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ

9 มิถุนายน 2550 กลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมประชาธิปัตย์ จับไล่เผด็จการ ปะทะกับตำรวจขณะเคลื่อนขบวนไปปิดล้อมหน้ากองบัญชาการทหารบก จนเกิดเหตุชุลมุนและตำรวจได้ใช้แก๊สน้ำตาสกัด

10 มิถุนายน 2550 ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ อดีต ส.ว.นครราชสีมา ถูกกลุ่มผู้ชุมนุมแนวร่วมประชาธิปัตย์จับไล่เผด็จการ (นปก.) รุมทำร้ายร่างกายขณะสังเวยการชุมนุม และกำลังให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ณ ท้องสนามหลวง

11 มิถุนายน 2550 คตส.มีคำสั่งอายัดทรัพย์สิน บัญชีเงินฝากจำนวน 21 บัญชีที่ได้จากกรณีตระกูลชินวัตรและคามาพงศ์ขายหุ้นกลุ่มบริษัทชินคอร์ป และบัญชีเงินฝากที่ใช้ชื่อพ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และพจมาน ชินวัตร เป็นการชั่วคราว โดยเปิดโอกาสให้เจ้าของทรัพย์สินสามารถยื่นคัดค้านเพื่อพิสูจน์การได้มา ภายใน 60 วัน

18 มิถุนายน 2550 คตส. มีคำสั่งอายัดบัญชีเงินฝากอีก 7 บัญชี ที่เกี่ยวข้องกับกรซื้อขายหุ้นชินคอร์ป มูลค่ากว่า 8,800 ล้านบาท และอัยการสูงสุดมีคำสั่งฟ้อง พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร และ คุณหญิงพจมาน ชินวัตร เป็นจำเลยในคดีทุจริตซื้อที่ดินรัชดาภิเษก

เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2551

8 มกราคม 2551 คุณพจมาน ชินวัตร กลับประเทศไทย

14 มกราคม 2551 กรมประชาสัมพันธ์มีคำสั่งให้สถานีโทรทัศน์ทีไอทีวี ยุติการออกอากาศ ตั้งแต่เที่ยงคืนของวันที่ 14 มกราคม 2551 เป็นต้นไป เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 ที่ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา

28 กุมภาพันธ์ 2551 พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีไทย เดินทางกลับถึงประเทศไทย หลังจากลี้ภัยทางการเมืองนานกว่า 1 ปี เพื่อเข้ามาขอตัวและต่อสู้คดีทุจริตการจัดซื้อที่ดินย่านถนนรัชดาภิเษก และคดีปกปิดโครงสร้างผู้ถือหุ้นบริษัทเอสซีเอสเซท ในเครือชินคอร์ปอเรชั่น

24 มีนาคม 2551 นายจักรภพ เพ็ญแข รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงข่าวเปิดตัวสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ โฉมใหม่ ในชื่อ สถานีโทรทัศน์ NBT (National Broadcasting of Thailand) ซึ่งจะเริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป พร้อมยืนยัน สถานีโทรทัศน์แห่งนี้จะไม่เป็นกระบอกเสียงของรัฐเหมือนอย่างในอดีต

11 เมษายน 2551 กกต. มีมติ 4 ต่อ 1 ให้ส่งเรื่องการยุบพรรคชาติไทยและพรรคมิชมิมาชิปไทย ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา โดยเสียงที่ไม่เห็นด้วยคือนายสมชัย จึงประเสริฐ ทั้งนี้ อัยการสูงสุดจะพิจารณา และเป็นผู้ส่งสำนวนดังกล่าวให้กับศาลรัฐธรรมนูญ

20 มิถุนายน 2551 พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเตรียมเคลื่อนขบวนปิดล้อมทำเนียบรัฐบาลในเวลา 13.00 น. ด้านตำรวจได้เตรียมกำลังสกัดกั้นการเคลื่อนไหวของพันธมิตรฯ กว่า 5,000 นาย และยืนยันจะไม่ใช้ความรุนแรง เพราะถือว่าพันธมิตรฯ ก็เป็นประชาชนเช่นกัน ก่อนหน้านั้นในคืนวันที่ 19 มิถุนายน ขบวนของกลุ่มต่อต้านพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย นำโดยแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ ได้เคลื่อนขบวนจากสนามหลวงมาหยุดอยู่ที่บริเวณสี่แยก จ.ป.ร. (หน้าอาคารกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) เผชิญหน้ากับตอนท้ายขบวนของพันธมิตรฯ โดยยังไม่มีเหตุปะทะกันเกิดขึ้น ประมาณ 13.30 น. ขบวนผู้ชุมนุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยภายใต้การควบคุมของ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สามารถฝ่าการสกัดกั้นของตำรวจเข้ายึดพื้นที่แยกนางเลิ้งสำเร็จ พร้อมประกาศจะเคลื่อนขบวนเข้าพื้นที่ทำเนียบรัฐบาลในเวลา 17.00 น. ส่วนขบวนของนายสมศักดิ์ โกศัยสุข ได้เคลื่อนพลถึงบริเวณแยกวงแหวนโกลด์รัฐสภา นปก. ได้นำกลุ่มผู้ชุมนุมของตนและกลุ่มจักรยานยนต์ ปักหลักชุมนุมที่ ถนนราชดำเนินนอก หวังกดดันให้พันธมิตรฯ ยุติการปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล ขณะที่การจราจรบริเวณรอบถนนราชดำเนินนอกเป็นอัมพาต

15.00 น. ขบวนผู้ชุมนุมพันธมิตรฯ กลุ่มของนายสมศักดิ์ โกศัยสุขสามารถฝ่าด่านของตำรวจที่สกัด

ไว้บริเวณแยกมิสกวัน และมุ่งหน้านำกลุ่มผู้ชุมนุมไปสมทบกับกลุ่มของพลตรีจำลองที่แยกนางเลิ้ง จนสำเร็จ

15.30 น. พันธมิตรประกาศชัยชนะในการยึดพื้นที่ทำเนียบรัฐบาล

ศาลรัฐธรรมนูญ มีมติ 8 ต่อ 1 ซึ่งคาดว่าคำแถลงการณ์ร่วม (Joint Communiqué) ไทย-กัมพูชา กรณีการขอขึ้นทะเบียนปราสาทพระวิหารเป็นมรดกโลกของกัมพูชาแต่ฝ่ายเดียว ที่นาย นพดล ปัทมะ ลงนามเมื่อวันที่ 18 มิ.ย. ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา 190 วรรค 2 เนื่องจากเป็นสนธิสัญญา ที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือ มีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน

ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งลงโทษนายไชยา สะสมทรัพย์ ฐานละเมิดอำนาจศาล กรณีให้ สัมภาษณ์วิจารณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราว คดี น.พ.วิชัย โชควิวัฒน์ ประธานคณะกรรมการองค์การเภสัชกรรม ขึ้นฟ้องกล่าวหาว่ารัฐมนตรีปลดออกจากตำแหน่งโดยมิชอบ ศาลฎีกาแผนกคดีเลือกตั้ง พิพากษาให้ใบแดง พร้อมเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของนายชงยุทธ ดิยะไพรัช 5 ปี จากกรณีทุจริตเลือกตั้งจังหวัดเชียงราย ขณะที่ กกคต. เตรียมดำเนินการต่อโดยสรุปสำนวนส่งให้อัยการสูงสุด เพื่อยื่นคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญ เสนอยุบพรรคพลังประชาชน

9 กรกฎาคม ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ไชยา สะสมทรัพย์ รว.สาธารณสุข มีเจตนา ปิดบังบัญชีทรัพย์สินของภรรยาต่อ ป.ป.ช. เป็นเหตุให้พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี ตั้งแต่ 30 วันหลังเข้ารับตำแหน่ง

10 กรกฎาคม 2551 นพดล ปัทมะ แถลงการณ์ลาออกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

11 กรกฎาคม 2551 อัยการสูงสุดยื่นฟ้องพ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญานักการเมือง ฐานทุจริตมอบนโยบายและสั่งการให้ออกกฎหมายแก้ไขค่าสัมปทานโทรศัพท์มือถือและดาวเทียม ที่จะต้องจ่ายให้แก่ทีโอที และกสท. ให้เป็นภาษีสรรพสามิต เอื้อประโยชน์ต่อชินคอร์ป และทำความเสียหายให้แก่รัฐเป็นมูลค่า 67,943.76 ล้านบาท

17 กรกฎาคม 2551 เวลา 12.00 น. โทรศัพท์ร่วมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทยโดยช่อง 5 เผยแพร่เทปบันทึกภาพเมื่อวันที่ 14 ก.ค. ของผู้ที่เรียกตัวเองว่า กลุ่มใต้ดินรวมภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งอ้างว่าเป็นการรวมกลุ่มก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ของไทยทุกกลุ่ม ประกาศยุติปฏิบัติการก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญบางส่วนตั้งข้อสังเกตว่า แถลงการณ์ของกลุ่มใต้ดินรวมภาคใต้ อาจเป็นประกาศเพื่อหวังผลทางการเมือง

22 กรกฎาคม 2551 ตำรวจจับกุมตัวนางสาวดารณี ชาญเชิงศิลป์กุล (ดา ดอร์ปีโค)

หนึ่งในกลุ่ม นปก. ในคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หลังจากที่ยื่นปราศรัยที่ท้องสนามหลวง ศาลอาญามีคำสั่งอนุมัติหมายจับ สนธิ ลิ้มทองกุล ในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ 23กรกฎาคม 2551 พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยชุมนุมเป็นครั้งแรก ที่บริเวณหน้าอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ จังหวัดหนองคาย หลังจากที่ยื่น สนธิ ลิ้มทองกุล ถูกตำรวจออกหมายจับ

28 กรกฎาคม ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับฟ้องคดีหวัชบนดิน โดยหลังศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.2542 จึงมีคำสั่งให้ประทับรับฟ้องคดีเอาไว้พิจารณาเพื่อมีคำพิพากษาและอนุญาตตามคำร้องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เข้ามาเป็นโจทก์แทนคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ที่หมดวาระไป โดยนัดพิจารณาคดีครั้งแรกในวันที่ 26 ก.ย.51 เวลา 10.00 น.

26 สิงหาคม 2551 กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้ดำเนินการเคลื่อนไหวกครั้งใหญ่ เพื่อเรียกร้องให้นายสมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีลาออก โดยในช่วงเช้าของการเคลื่อนไหวกได้บุกเข้ายึดสถานีโทรทัศน์ NBT ซึ่งทางพันธมิตรฯอ้างว่าเป็นกระบอกเสียงของรัฐบาล รวมถึงมีการเคลื่อนไหวกไปยังสถานที่สำคัญๆ หลายแห่ง อาทิ กระทรวงการคลัง กองบัญชาการตำรวจนครบาล และทำเนียบรัฐบาล

27 สิงหาคม 2551 เวลา 16.00 น. ที่ศาลอาญา ถนนรัชดาภิเษก ผู้สื่อข่าวรายงานความคืบหน้าการพิจารณาคำร้องขออนุมัติออกหมายจับ นายสนธิ ลิ้มทองกุล, พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, นายพิภพ ธงไชย, นายสมศักดิ์ โกศัยสุข และ นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย, นายสุริยะใส กตะศิลา ผู้ประสานงานพันธมิตรฯ, นายอมร อมรรัตนนานนท์, นายไชยวัฒน์ สิ้นสุวรรณ และ นายเทิดภูมิ ใจดี แนวร่วมพันธมิตรฯ ผู้ต้องหาที่ 1-9 คดีผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจอธิปไตย หรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐธรรมนูญ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 113, ผู้ใดสะสมกำลังพลหรืออาวุธ เตรียมการ หรือสมคบกันเพื่อเป็นกบฏ ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3-15 ปี มาตรา 114, มั่วสุมกันตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง และเมื่อเจ้าพนักงานสั่งผู้ที่มีวสุมให้เลิกแล้วไม่เลิก ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 215 และ 216

29 สิงหาคม 2551 เกิดการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมกลุ่มพันธมิตรฯ ที่ชุมนุมอยู่ภายในทำเนียบรัฐบาลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่พยายามเข้าไปสลายการชุมนุม เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ พนักงานเดินรถไฟการรถไฟแห่งประเทศไทย พร้อมด้วยสหภาพท่าเรือ สหภาพการบินไทย สหภาพการไฟฟ้าฝ่ายผลิต สหภาพประปาและสหภาพ ขสมก. นัดหยุดงานเพื่อกดดันรัฐบาลลาออก

ด้านพันธมิตรฯ ภูเก็ต สงขลา และกระบี่ ร่วมกันปิดและงดเที่ยวขึ้น-ลง สนามบินภูเก็ต สนามบินหาดใหญ่ และสนามบินกระบี่

2 กันยายน 2551 นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ประกาศใช้ พรก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีกลุ่มบุคคลดำเนินการให้เกิดความวุ่นวาย กระทบความสงบเรียบร้อยต่อประชาชนและความมั่นคงของรัฐ กระทบต่อการพัฒนาประชาธิปไตย จึงต้องแก้ไขปัญหาให้สิ้นสุดโดยเร็ว พร้อมมีคำสั่งนายกรัฐมนตรีให้ผู้บัญชาการทหารบกเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบตาม พรก. จนกว่าสถานการณ์จะสงบ

9 กันยายน 2551 ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเอกฉันท์ 9:0 ในการวินิจฉัยให้ สมัคร สุนทรเวชพ้นสภาพจากการเป็นนายกรัฐมนตรี ในคดีจัดรายการ ซิมไปบ่นไป และ ยกโทษ 6 โมงเช้า ถือเป็น การกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 267

17 กันยายน 2551 สมชาย วงศ์สวัสดิ์ ได้รับเลือกจากรัฐสภาให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของประเทศไทย นับเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 26 ของประเทศ ด้วยคะแนน โหวต 298 เสียง

18 กันยายน 2551 สมชาย วงศ์สวัสดิ์ ได้รับพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 26 ของประเทศไทย

7 ตุลาคม 2551 การสลายการชุมนุมหน้าอาคารรัฐสภา 7 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เพื่อให้รัฐบาลเข้าไปแถลงนโยบายโดยในเหตุการณ์ดังกล่าวมีผู้บาดเจ็บเป็นจำนวนมาก พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ประกาศลาออกจากรองนายกรัฐมนตรี โดย ได้มีหนังสือเป็นบันทึกข้อความ ส่งถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ส่งถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อขอลาออกจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี

1 พฤศจิกายน 2551 ประชาชนที่ใส่เสื้อแดงของความจริงวันนี้จำนวนมากมาร่วมชุมนุมกันที่สนามราชมังคลาก็หาสถานที่เพื่อฟังคำกล่าวปราศรัยของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร โดยการชุมนุมในครั้งนี้ได้จัดในนามรายการความจริงวันนี้สัญจรครั้งที่ 2 ด้านรัฐประหาร

23 พฤศจิกายน 2551 มีการจัดรายการความจริงวันนี้สัญจรที่วัดสวนแก้ว โดยมีประชาชนสวมเสื้อแดงหรือเสื้อขาวเข้าร่วมรับฟังรายการ

24 พฤศจิกายน 2551 พันมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเข้าปิดล้อมทำเนียบรัฐบาลชั่วคราว อาคารรับรองพิเศษ ทำอาภาศยานคอนเมือง

26 พฤศจิกายน 2551 ศาลแพ่งมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวให้แกนนำพันธมิตรฯ นำผู้ชุมนุมออกจากทำอาภาศยานสุวรรณภูมิ นายกรัฐมนตรีสมชาย วงศ์สวัสดิ์ แถลงการณ์ที่เอ็นบีทีเชียงใหม่ ยืนยันยังทำหน้าที่ต่อเพื่อรักษาประชาธิปไตย เกิดเหตุระเบิดบริเวณหน้าอาคารผู้โดยสารขาออก ชั้น 4 ทำอาภาศยานสุวรรณภูมิ ทำเนียบรัฐบาลชั่วคราว ทำอาภาศยานคอนเมือง ปากซอยวิภาวดีรังสิต 3 และสะพานดุสิต มีผู้บาดเจ็บรวม 10 ราย

27 พฤศจิกายน 2551 นายกรัฐมนตรีสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ประกาศใช้พรก.ฉุกเฉิน ในพื้นที่ทำอากาศยานดอนเมือง และทำอากาศยานสุวรรณภูมิ ศาลแพ่งมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวให้พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ออกจากทำอากาศยานดอนเมือง บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ประกาศยกเลิกเที่ยวบินทุกเที่ยวที่ทำอากาศยานดอนเมือง หลังจากผู้ชุมนุมพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเคลื่อนไปปิดล้อมคาน้ำอาคารผู้โดยสารในประเทศ

30 พฤศจิกายน 2551 เกิดเหตุระเบิดที่เวทีพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ทำเนียบรัฐบาล สำนักงานบริษัท ASTV (ประเทศไทย) จำกัด บ้านเจ้าพระยา ถนนพระอาทิตย์ และหน้าประตูทางเข้าทำอากาศยานดอนเมือง มีผู้บาดเจ็บรวมประมาณ 50 ราย

2 ธันวาคม 2551 ศาลรัฐธรรมนูญให้มีการแถลงปิดคดีและอ่านคำวินิจฉัยคดียุบพรรคพลังประชาชน พรรคประชาธิปัตย์ และพรรคชาติไทย จากเหตุทุจริตการเลือกตั้ง ณ ศาลปกครอง โดยมีมติดังต่อไปนี้

ยุบพรรคพลังประชาชน มติเอกฉันท์ 9:0 พร้อมเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรค 5 ปี (รวม 37 คน)

ยุบพรรคประชาธิปัตย์ มติเอกฉันท์ 9:0 พร้อมเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรค 5 ปี (รวม 43 คน)

ยุบพรรคชาติไทย มติเสียงข้างมาก 8:1 พร้อมเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรค 5 ปี (รวม 29 คน)

มวชนของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติได้ชุมนุมคัดค้านการอ่านคำแถลงปิดคดียุบพรรคการเมืองทั้งที่บริเวณศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง ด้านทหารและตำรวจได้ตั้งกำลังรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด

พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยแถลงยุติการชุมนุมทั้งที่ทำเนียบรัฐบาล ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ และทำอากาศยานดอนเมือง ตั้งแต่เวลา 10.00 น. วันที่ 3 ธันวาคม 2551

15 ธันวาคม 2551 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมัยวิสามัญ มีมติเลือก นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยคะแนน 235 เสียง ส่วนพล.ต.อ.ประชาพรหมนอก ได้ 198 เสียง งดออกเสียง 3 เสียง

17 ธันวาคม 2551 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของไทยอย่างเป็นทางการ

30 ธันวาคม 2551 รัฐสภาย้ายสถานที่การประชุมเพื่อให้นายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายจากอาคารรัฐสภา เป็นห้องประชุมวิเทศสโมสร กระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากกลุ่มนปช. ปิดล้อมอาคารรัฐสภา

บทที่ 3

ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล

ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2551 เป็นช่วงที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งทุกอย่างส่งผลมาจากการทำงานของรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งคือ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายสมัคร สุนทรเวช นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พร้อมทั้งในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยมีการปฏิวัติรัฐประหารโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ภายหลังรัฐประหารสำเร็จได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) และได้แต่งตั้งให้ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเข้ามาบริหารบ้านเมืองในช่วงปีเศษเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มองเห็นถึงสภาพของการทำงานของรัฐบาลและได้ให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ประพันธ์ร้อยกรองเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลไว้หลายประเด็นดังนี้

1. แนะนำการทำงานให้กับรัฐบาล
2. ภาพสะท้อนและแนวคิดในการทำงานของรัฐบาล
3. ภาพสะท้อนและแนวคิดในข้อบกพร่องในการทำงานของรัฐบาล

1. แนะนำการทำงานให้กับรัฐบาล

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนี้ ฝ่ายรัฐบาลเป็นตัวจักรกลสำคัญในการขับเคลื่อนนำพาประเทศชาติสู่ความเจริญรุ่งเรือง หรือถดถอย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เขียนแนะนำการทำงานให้กับรัฐบาลในแง่มุมต่างๆ ไว้อย่างชัดเจนในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทนาขาว” ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มีความต้องการที่จะเห็นบ้านเมือง จะกลับมามีประชาธิปไตยและประชาชนมีความสุขดังเดิม จึงได้สะท้อนภาพนักการเมือง ที่เต็มไปด้วยความสกปรกเอารัดเอาเปรียบประชาชนออกไป พร้อมทั้งเรียกร้องให้ประชาชนรวมพลังกันเพื่อขับไล่ นักการเมืองที่ทำให้บ้านเมืองเกิดความวุ่นวายไว้ใน “เทกระโถน” ดังนี้

เทกระโถน

ทรายน้ำหมากรุกเขยอะก็เขยอะคร่ำ
 ซากเศษเสี้ยนน้ำลายเป็นโคลโคลน
 ยังตั้งอยู่ไม่ขยับยังรับใช้
 แมงสาบใช้ไต่คกชกชกซอน
 กระโถนเรียงเคียงข้างกระถางรูป
 เหลือก้านแดงแทงกอเป็นดอกวัน
 ถัดไต่ตั้งสะพรั่งพานขันดอกไม้
 พานสายสัญญาณจับน้ำมนต์มงคลเวียน
 บุษบกบัลลังก์ตั้งตระหง่าน
 สงบพริมนิมน์บึงอบาย
 จงชำระกระโถนถาดสะอาดสะอาดอัน
 อย่างหลงเพียงเสียดหางไม้เชื่อมซี

กระจ่างคำค้ำถะถอกหนอกระโถน
 ขยะโยนเป็นขี้มสุ่มสุ่มซ้อน
 ขยะใหม่ขยะเก่าหน้าหน้าหนอน
 แมงหวีอ่อนวูแว้งกับแมงวัน
 จีเจ้าเร็วเขยวชบลงหลุบหลั่น
 กับเทียนคั่นน้ำตาหยดครราวเทียน
 บัวโรยกลีบเกลื่อนไว้อย่างไม่เปลี่ยน
 ละไมระเมียรพระนั่งอยู่รั้งราช
 พระประธานปางมารวิชัยฉาย
 นิ้วพระหัตถ์เปล่งประกายดังหมายซี
 ก่อนปิดทองพระประธานพระชินี
 ช่วยกันเทกระโถนที่เถิดญาติโยม

14 พฤษภาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้ชักชวนประชาชนผ่านบทกลอน “เทกระโถน” ให้ประชาชน
 ช่วยกันล้มล้างอำนาจของรัฐบาล พ.ศ. พ.ศ. ทักษิณ ชินวัตรเนื่องจากเต็มไปด้วยความสกปรก
 การทำงานเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทุจริตทางนโยบาย โกงกินประเทศชาติผลประโยชน์ทับซ้อน
 และถึงจะมีรัฐบาลชุดใหม่เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินก็ยังคงเป็นการสืบต่ออำนาจจากรัฐบาลเก่า
 ดังนั้น จึงสะท้อนภาพออกมาเพื่อให้ประชาชนทราบและช่วยกันกำจัดคนกลุ่มนี้ออกไปจากรัฐสภา

ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2551 มีการเลือกนายกรัฐมนตรีคนใหม่จากการที่นายกสมชาย
 วงศ์สวัสดิ์ต้องพ้นจากตำแหน่งทำเนื่องจากพรรคการเมืองถูกยุบทำให้ให้พรรคประชาธิปัตย์ได้มี
 โอกาสจัดตั้งรัฐบาลเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แสดงความเป็นห่วงและมีข้อเสนอแนะการทำงานของ
 รัฐบาลของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะที่ได้รับเสียงส่วนใหญ่ในสภาผู้แทนราษฎรให้เป็น
 นายกรัฐมนตรีเอาไว้ใน “ส่งปี” ดังนี้

ส่งปี

อย่างลงมากในกระดาน การเมืองเก่า
 อย่างมัวลบลวงพราง เหมือนบางใคร
 อย่างหลงฟังผู้อื่น ยินไม่คิด
 อย่างหลงไหลได้ปลื้ม จนลืมตน

อย่างหลงเมาหมากมาร กระดานใหม่
 อย่างปากไวใจเบา เหมือนบางคน
 อย่างหลงทิศผิดทางสร้างสับสน
 อย่างหลงลืมประชาชนคนเดินดิน

อย่าเอาเงินเป็นใหญ่ไปทุกเรื่อง
อย่าให้พวกศิษย์มาโกงกิน
จงจำแนกแยกมิตรแยกศัตรู
จงหยั่งคอกอยู่ตรงมันคงคำ
จงเทคสิทธิประชาติปไตย
จงสร้างสื่อเป็นสื่อให้ชื่อตรง
จงปีใหม่ให้ดีกว่าปีเก่า
จงเป็นตัวของตัวเองให้เต็มตา

อย่าเปล่าเปลืองโครงการผลาญทรัพย์สิ้น
อย่าให้สิ้นศรัทธา คนสร้างทำ
จงอยู่สูงต้องคูให้รู้ค่า
จงหนักแน่นแมน่อย่าที่จ้านง
จงโปร่งใสในกิจสัมฤทธิ์ประสงค์
จงสร้างองค์ความรู้สู่ประชา
จงตั้งเป้าให้มีสิ่งดีกว่า
จงคนกล้าคนดี...จงมีจริง

28 ธันวาคม 2551

ในบทกลอนนี้เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้แนะนำการทำงานของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ให้ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย เป็นตัวของตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาใคร ทำงานให้ประชาชนเห็นถึงความสามารถที่จะแก้ปัญหาบ้านเมืองให้ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วรัฐบาลใหม่ที่นำโดยพรรคประชาธิปัตย์นั้นที่ต้องพึ่งพรรคอื่นเพื่อจะได้จัดตั้งรัฐบาลได้ โดยเฉพาะพรรคภูมิใจไทยที่มีนายเนวิน ชิดชอบ ผู้ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองและเคยเป็นคนใกล้ชิดกับอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แต่ได้เปลี่ยนขั้วทางการเมืองมาสนับสนุนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แสดงความเป็นห่วงเกรงว่าจะทำงานอย่างไม่มีเอกภาพ เนื่องจากกลุ่มการเมืองเก่ายังคงมีอำนาจอยู่มากในบ้านเมืองขณะนี้ และการได้เป็นรัฐบาลนั้น กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตย ขับไล่เผด็จการ (กลุ่มเสื้อแดง) มองว่าเป็นรัฐบาลอุ้มสมของทหารที่ยึดอำนาจการปกครอง เพื่อตนเองจะได้สืบต่ออำนาจโดยอาศัยให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีที่ต้องพึ่งคำสั่งของผู้มีอำนาจตัวจริงนั่นก็คือกลุ่มทหาร

2. ภาพสะท้อนและแนวคิดในการทำงานของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีการเปลี่ยนรัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศถึง 4 รัฐบาลคือ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จากพรรคไทยรักไทย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์จากการยึดอำนาจของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นายสมัคร สุนทรเวช และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ จากพรรคพลังประชาชน สุดท้ายคือนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จากพรรคประชาธิปัตย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการทำงานของรัฐบาล แต่ละชุดเอาไว้ด้วยภาษัดเจนและประชดประชัน ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพความมีเล่ห์เหลี่ยมของนายกรัฐมนตรี

พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในการขายหุ้นชิน คอร์ปอเรชั่นเนื่องจากหุ้นดังกล่าวมีส่วนที่เป็นหุ้นดาวเทียมไทยคม ซึ่งถือเป็นความมั่นคงของชาติและการขายหุ้นครั้งนี้มีผลกำไรอย่างมาก เนื่องจากตั้งแต่ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี หุ้นในเครือชิน คอร์ปอเรชั่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในการธุรกิจจึงต้องขายเพื่อเอากำไร โดยไม่สนใจประเทศชาติ ในการทำงานของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เนาวรัตน์ เปรียบเทียบเอาไว้ใน “ลึงทอดแห” ดังนี้

ลึงทอดแห

นิทานเก่าเล่าใหม่ให้คิดเห็น	ได้รู้เช่นเป็นจริง ลึงทอดแห
ยุ่งเกินตัวพัวพัน ไม่ทันแล	ตะกุกแก็กที่ยังรัคยังมีคั่ว
เหมือนมือรวบอานาจออยู่มาคั้น	พอเหวี่ยงแห แหกก็หันมาพันหัว
คิดทวงคำล้ำค่าหูดามัว	แท้ตะกั่วถ่วงแหมาแปรเป็น
คิดดารอดคารู้อยู่รอบราย	แท้ตาข่ายรังแห หากแลเห็น
เป็นถीलอดตาข้าง ห่างตาเส้น	ต้องมงเดินดินตะกายทุกข่ายตา
ตาคนจนจับจ้องคอยข่อยยก	ตาคนรวยจวบจกจะถกผ้า
ดารอดเป็นตาจนมีคมนา	ตาเห็บหมาหมัดกระ โดดกระเดินตาม
กลายเป็นตาคูดาวทำคิดหล่ม	มาติดตมจมแหถึงแครงห้าม
เอื้อมือคิงรากหญ้าพยายาม	จะ โคนหนามหญ้าพิษที่ซิดกาย
ผู้ถักแหทุนนิยมสมบพหน้า	กลับติดแหคุณธรรมคมาหางาย
ผู้ตั้งวงศัพทศพรคปิกหลักราย	กลับมาตายทั้งเป็นเดินตามลึง!

19 มีนาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการทำงานที่มีความสามารถของอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร แต่การทำงานที่ผ่านมามีข้อผิดพลาดและข้ออ่อนเร้นการคอร์ปชั่นเอาไว้มากมายถึงแม้จะปฏิเสธความรับผิดชอบก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เนื่องจากตนเองเป็นนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบในทุกเรื่องที่รัฐบาลได้ทำไว้ จึงเหมือนลึงทอดแห ที่ไม่มีทางที่จะโยนให้พ้นตัวได้

การทำงานที่ล้ำช้าและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ส่งผลเป็นอย่างมากกับความเป็นไปของบ้านเมืองในช่วงปัจจุบัน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “ลึงกลับ” ดังนี้

ลิงหลับ

ชั่วหม้อข้าวไม่ทันเคียด	ยังไม่ทันได้เชือดคอไก่
ไอ้ลิงหัวร่อนดอไม้	กระโดดไปกระโดดมา
มัวแต่หาหินลับมีด	มัวแต่นั่งคิดกระดาน
ไอ้ลิงจ้อหน้าบาน	กะล่อกกะล่แกล่แหกตา
ครั้นเจอหินก็หามัด	เห็นแต่มีดอีโต้
ไปตัดไผ่ลำโต	มาจกตอกเส้นหนา
จะสานส้อมไก่อรเชือด	หม้อข้าวเริ่มเดือดคุบคุบ
ความคิดใหม่เริ่มผุด	ทำไมขัดหม้อคิดว่า
กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้	คิดเชือดไก่ให้ลิงดู
จนลิงมันหลับไม่รู้	ต้องโรมันตื่นลืมตา
หม้อข้าวไม่ทันเคียด	ไม่ทันได้เชือดคอไก่
แผลดแผลบเดี๋ยวประเดี้ยวใจ	อ้าว...ลิงอยู่เต็มสภา!
	26 พฤศจิกายน 2549

จากการทำงานที่ล่าช้าและหาประเด็นการทำงานไม่ถูกต้อง เนื่องจากรัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ไม่มีความพร้อมที่จะเข้ามาบริหารบ้านเมือง เพราะเป็นรัฐบาลที่มาจากการยึดอำนาจของ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อไม่พร้อมกับการแก้ปัญหาทางการเมือง ก็ไม่สามารถทำงานได้ และไม่มีแนวทางการทำงานที่ชัดเจน หยิบจับอะไรก็ไม่เกิดผลเพียงเข้ามาเพื่อประครองสถานการณ์เท่านั้นเอง ทำให้ไม่สามารถสกัดกั้น กลุ่มอำนาจเก่าได้ตามที่ตั้งใจ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เปรียบให้เห็นชัดเจนว่า ทำงานช้าจนลิงหลับ

การทำงานของรัฐบาลของพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีความเชื่อซึ่งงานได้ฉายาจาก อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี ว่า “ฤๅษีเลี้ยงเต่า” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนออกมาอีกบทหนึ่งใน “เจ้าอวาตจ้าวัด” ดังนี้

เจ้าอวาตจ้าวัด

อยู่วัดก็จำวัด	พวกเด็กวัดมันจัดไว้
หมูหมาและกาไก่	ก็เด็กวัดแหละจัดการ
ชาวบ้านที่รานร้าว	ก็เรื่องราวของชาวบ้าน
ตัวกูผู้สมภาร	รับนิมนต์มาดูแล

ตั้งต่อแค่ห่อไตร	มิให้ใครมาแห่แห่แดร
ศรัทธาอันใดแท้	ก็กลองศรัทธานั้น
โบสถ์เก่าที่เขาแข่ง	ไปควรเร่งไปควรรั้น
วันหนึ่งเมื่อถึงวัน	สมภารเก่าเขาก็มา
เย็นไว้เถิดญาติโยม	อย่าโหมโห่ด้วยโมหา
กงเวียนอันยาดรา	กับเสียงหมาเห่าตามเวียน
อดิจาหนออवास	ก็เจ้าวัดไม่เคยเปลี่ยน
เสียรูปแลเสียเทียน	อย่าให้เสียซึ่งศรัทธา!

1 เมษายน 2550

จากบทกลอน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของรัฐบาลของพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่เข้ามาเพื่อรักษาฐานอำนาจทางการเมืองให้กับคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติเท่านั้น โดยไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้นตามที่ได้แจ้งเหตุของการยึดอำนาจ ซึ่งในกรณีนี้อาจารย์ล้อม เพ็งแก้ว ได้ให้ทัศนะว่าอาจจะมาจากคนในรัฐบาลเคยเป็นกลุ่มอำนาจเก่าของอดีต นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ซึ่งถ้าทำอะไรลงไปอาจจะไปกระทบกับผลประโยชน์หรือไป พบความคิดที่ตนเองได้ทำไว้จึงไม่มีการดำเนินการอะไรแต่เพียงวันที่จะทำให้มีการเลือกตั้งใหม่ เท่านั้น โดยจะเห็นว่าประเด็นต่าง ๆ ที่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ทำไว้ไม่มีการจัดการให้แล้ว เสร็จหรือทำอะไรให้ดีขึ้น

ในบทกลอนบท “เพื่อใคร” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อน ภาพความเป็นไปของ รัฐบาลความเป็นไปของบ้านเมืองและชี้ให้เห็นว่าใครเป็นคนทำให้บ้านเมืองเกิดความไม่มั่นคงและ เกิดความวุ่นวายพร้อมทั้งเป็นกลอนบทแรกที่มีชื่อของผู้ที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์เห็นว่าทำให้ ประเทศวุ่นวาย ดังนี้

เพื่อใคร

"เพื่อไทย" นี้เพื่อใคร	ใครที่คงยังบงการ
ใครกันที่อันธพาล	ยังมีหน้ามาเพื่อไทย
ใครทำหน้าที่ขวานบั่น	แผ่นดินแยกอยู่ไหวไหว
ใครรุมทำร้ายใคร	ยังมีหน้าให้สามัคคี
ใครรวด้วยมือฉล	ชนพวกฟ้องลั่นฮ้วนพี
เอาเงินอันบัดสี	มาซื้อรัฐซื้อสภา
คอกพังกี่ตั้งคอก	เข้าฟอกถ่าน เป็นทองทา

ป้อนน้ำและป้อนหญ้า	สนตะพายเป็นควายวัว
ถอดปลั๊กเดิکتักยิม	หยุดคืนพรอดหยุดขลาดกลัว
เอาดีทีในตัว	มาล้างชั้วที่ตัวทำ
ตื่นเถิดทุกคนไทย	อย่าเป็นไทเพียงปากพรา
"เพื่อไทย"เพื่อใครนำ	มาโกงกินแผ่นดินไทย

20 กรกฎาคม 2551

โบบทนี่เป็นการตั้งคำถามว่าที่พรรคเพื่อไทยตั้งขึ้นมานี้ทำนี้เพื่อใคร โดยใช้ชื่อพรรคใหม่คือ พรรคเพื่อไทยที่ยกกลุ่มส.ส. มาจากพรรคไทยรักไทย มาเล่นเสียงเพื่อเน้นคำให้เกิดความรู้สึกมากขึ้น โดยได้ถามว่าใครทำให้ประเทศชาติเกิดความวุ่นวายทั้งเสียดินแดนเขาพระวิหาร ชื่อ สส. เข้าพรรค คำว่า “ถอดปลั๊กเดิکتักยิม” คือให้อคติคนนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร หยุดการกระทำทำให้ประเทศชาติวุ่นวาย พร้อมทั้งปลุกสำนึกประชาชนให้มีสติคิดว่าที่ตั้งพรรคเพื่อไทยจริงแล้วเพื่อประชาชนหรือตั้งเพื่อใครกันแน่

3. ภาพสะท้อนและแนวคิดในข้อบกพร่องในการทำงานของรัฐบาล

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนี้ ฝ่ายรัฐบาลเป็นกลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนนำพาประเทศชาติสู่ความเจริญรุ่งเรือง หรือถดถอย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เขียนสะท้อนภาพการทำงานที่บกพร่องของรัฐบาลแง่มุมต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนพร้อมทั้งมีการเสนอแนะในการทำงานให้กับรัฐบาลและตัวของนายกรัฐมนตรีไว้ ในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทนาขาว” ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้แนะนำการทำงานของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา ไว้ใน “ผ้าพันแผล” ดังนี้

ผ้าพันแผล

บ่งนามไม่หมดเสียน	จนเสียนกลายมากลัดหนอง
ชำเข็มนิมครอง	ก็เขรอะคล้ายใกล้บาดทะยัก
มากหมอกี่มากควม	จากแผลหนามเป็นแผลหนัก
พันแผลแต่ผ่อนพัก	รักษาใช้ให้ถึงหมอ
ควรฤาจะฉีกผ้า	ที่พันแผลไม่เวออ
แคะคันแต่ต้นตอ	ว่าเข็บบงมิบังควร
ส่งใช้ให้ถึงหมอ	เถิดอย่าร่อย่าเรรวน

11 กุมภาพันธ์ 2550

อำนวยการบริหารงานทั่วไป	ผู้อำนวยการบริหารงานทั่วไป
ผู้อำนวยการบริหารงานพิเศษ	ผู้อำนวยการบริหารงานพิเศษ
ผู้อำนวยการบริหารงานช่าง	ผู้อำนวยการบริหารงานช่าง
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิค	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิค
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างไฟฟ้า	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างไฟฟ้า
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างอิเล็กทรอนิกส์	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างอิเล็กทรอนิกส์
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเครื่องกล	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเครื่องกล
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างโยธา	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างโยธา
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างประปา	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างประปา
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสุขาภิบาล	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสุขาภิบาล
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสิ่งแวดล้อม	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสิ่งแวดล้อม
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสำรวจ	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสำรวจ
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างรังสี	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างรังสี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิคพิเศษ	ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิคพิเศษ

๒. ข้าราชการบำนาญ

มีอยู่ ๒ ข้าราชการบำนาญ ได้แก่ นายสมชาย ใจดี และ นายสมชาย ใจดี ซึ่งได้ลาออกจากราชการแล้ว และได้รับบำนาญจากราชการแล้ว

นายสมชาย ใจดี อายุ ๖๕ ปี ๖ เดือน ๒๗ วัน เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๐๑ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นายสมชาย ใจดี เข้าราชการเป็นข้าราชการสามัญ ตำแหน่งช่างเทคนิคพิเศษชั้น ๖ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๐๑ และดำรงตำแหน่งนี้มาโดยตลอด จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ เมื่อครบกำหนดอายุราชการแล้ว ได้ขอลาออกจากราชการและได้รับบำนาญจากราชการแล้ว

15 ตุลาคม 2550

ผู้อำนวยการบริหารงานทั่วไป	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานพิเศษ	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่าง	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิค	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างไฟฟ้า	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างอิเล็กทรอนิกส์	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเครื่องกล	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างโยธา	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างประปา	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสุขาภิบาล	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสิ่งแวดล้อม	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างสำรวจ	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างรังสี	นายสมชาย ใจดี
ผู้อำนวยการบริหารงานช่างเทคนิคพิเศษ	นายสมชาย ใจดี

ผลมาจากการยึดอำนาจทำให้กลุ่มอำนาจเก่าเสียผลประโยชน์เป็นอย่างมาก(กลุ่มพรรคไทยรักไทย) แต่เนื่องจากการทำงานของรัฐบาล ของ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีความล่าช้าและไม่มีแนวทางการทำงานที่ชัดเจน จึงทำให้กลุ่มอำนาจเก่าตั้งหลักและกำลังที่จะกลับมาทวงคืนอำนาจ เนื่องจากรัฐบาลไม่มีความสามารถในการบริหารบ้านเมืองยึดแต่เพียงความซื่อสัตย์ ไม่โกงกิน จึงทำให้ไม่ทันเกม ของฝ่ายอำนาจเก่าเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงใคร่เตือนรัฐบาลเอาไว้เพื่อไม่ให้พลาดพลังอีกต่อไป

ในช่วงสงครามคปี พ.ศ. 2551 มีเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองเกิดขึ้น คือคดียุบพรรครอบสอง ซึ่งมีพรรคการเมืองที่จะถูกยุบลงหลายพรรคโดยเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์มองว่าเป็นกรรมเวรที่ได้ทำไว้กับประเทศชาติและประชาชน จึงได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “สงครามตีสวรรกรรม” ดังนี้

สงครามตีสวรรกรรม

หมอแพทย์ทายว่าไข้แลลมคุม	โหรว่เคราะห์แรงรุมลงโทษให้
แม่้มคว่าฝักกุม รุมโทษภัย	ปราชญ์ว่ากรรมเอง ไซร์ที่สร้างมา
คือภายิตโบราณท่านบอกไว้	ยังใช้ได้วันนี้ถึงวันหน้า
ฟังฟังหูไว้หูรู้วาจา	มิใช่เชื่อเพียงว่าพยากรณ์
ไม่มีมูลฉันใดหมาไม่จี	ไม่ราศิฤจะดาวฉาวกระฉ่อน
โทษคนเท่าภูผาพนาคนอน	เอาไบบอนป้องปัดคิดซ่อนเร้น
พยากรณ์สงครามตีสวรรกรรม	ฉันนั้น ไซร์ไซ่สิ่งจริงดังเห็น
หากเป็นข้อเตือนสติพินิจเน้น	ให้คิดเป็นทำเป็นจึงเป็นจริง
ปีใหม่ไทยขอให้ได้รู้ตัว	อย่าเป็นวัวหลังหะหลงวนว้าง
แก้เพื่อตัวพวกตัวพันพันพิง	กลายเป็นสิงทอคแหแก้ไม่พัน
อันกรรมใดใครก่อก็รับกรรม	เหตุที่ทำมันคงย่อมนส่งผล
ขว่างงไม่พันคองก็วน	แวงฉกคนขว่างงรู้รู้กัน!
	13 เมษายน 2551

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงสงครามคปี พ.ศ. 2551 ว่าเป็นเหตุมาจากกรรมที่ได้ก่อไว้เมื่อครั้งก่อน ที่กลับมาทวงถามความรับผิดชอบของกลุ่มบุคคลที่ได้กระทำไว้ดังกรณีที คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีมติ ยุบพรรคพลังประชาชน พรรคชาติไทยและพรรคมหาชนไปโดย ซึ่งแต่ละพรรคมีความผิดในคดีทางการเมืองเช่นพรรคพลังประชาชน นายชงยุทธ ดิยะไพรัชรองหัวหน้าพรรคได้รับใบแดงจากการเลือกตั้ง พรรคมหาชนมาธิปไตย นายสุนทร วิลาวัลย์ รองหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคและนายมณฑิธร สงฆ์

ประชา รongเลขาธิการพรรคชาติไทยกระทำคามผิดกฎหมายเลือกตั้งจึงเป็นเหตุให้ต้องมีการยุบพรรคดังกล่าว

จะเห็นว่าภาพสะท้อนของการทำงานของรัฐบาลตลอดเวลา 3 ปี คือปี 2549 2550 และ 2551 ประเทศไทยผ่านการมีรัฐบาลถึง 4 รัฐบาล คือ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร รัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช รัฐบาลสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งในแต่ละรัฐบาลการทำงานเต็มไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากมีทั้งกลุ่มผู้ชุมนุมขับไล่ มีการยึดอำนาจโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตัวนายกต้องพ้นจากตำแหน่งถึง 2 คน ก็ือนายสมัคร สุนทรเวช นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และรัฐบาลใหม่ของพรรคประชาธิปัตย์โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเป็นนายกรัฐมนตรีและพรรคการเมืองเล็ก ๆ อีกหลายพรรคพร้อมทั้งกลุ่มการเมืองที่แยกตัวออกจากพรรคพลังประชาชนเดิม จึงทำให้การทำงานของรัฐบาลที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สะท้อนออกมานั้นจะเป็นการชี้การให้เห็นถึงความผิดพลาดและความไม่ยุติธรรมในการบริหารราชการแผ่นดิน การทุจริตคอร์รัปชัน ในแต่ละรัฐบาลและไม่มีรัฐบาลไหนที่เข้ามาเพื่อประโยชน์ของประชาชนมีแต่เข้ามารักษาผลประโยชน์ของตนเองทั้งสิ้น ดังเช่น รัฐบาลพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็เข้ามาเพื่อประคองอำนาจของกลุ่มยึดอำนาจ โดยไม่มีความพร้อมในการบริหารประเทศ รัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวชเข้ามาเพื่อรักษาอำนาจของกลุ่มอำนาจเก่า คืออดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ถึงรัฐบาลนายสมัครจะมาจากการเลือกตั้งแต่ก็มีได้สนใจประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ยังเป็นการดองย่ำให้เห็นชัดเจนว่าเป็นการเข้ามาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของคนและพวกคนเนื่องจากนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เกี่ยวข้องเป็นญาติกับ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยตรง

ดังนั้นจึงเห็นว่าภาพสะท้อนการทำงานของรัฐบาลในช่วง 2549 -2551 เป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงและการรักษาอำนาจช่วงชิงอำนาจกันอย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้ได้รับความเดือนร้อนโดยตรง คือประเทศไทยและประชาชน

บทที่ 4

ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมือง

ในช่วงปี ช่วง พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2551 มีเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองเกิดขึ้นมากมายในสังคมไทย เหตุการณ์ทุกอย่างล้วนส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับประชาชนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรีของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายสมัคร สุนทรเวช นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รวมถึงการรวมพลังของกลุ่มประชาชนที่รวมตัวขับไล่นายกรัฐมนตรีในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ และส่งผลให้เกิดการรวมตัวของบุคคลที่มีความคิดทางการเมืองในแนวทางเดียวกัน จนพัฒนามาเป็นกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ออกมาขับไล่ทางการเมืองและตัวผู้ทำทางการเมือง ที่กลุ่มพันธมิตรฯ มองเห็นว่าเป็นนอมินีของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้นำมาบันทึกและแสดงทัศนะไว้ในบทร้อยกรองชุด “ข้างคลองคันทนาขาว” โดยแยกเป็นประเด็นดังนี้

1. การทำงานและการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี
2. การเสนอแนะวิธีการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรี
3. ภาพสะท้อนปัญหาการทุจริตของนายกรัฐมนตรี

1. การทำงานและการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี

จากกรณีที่นายกรัฐมนตรีพ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ได้ไปแสดงการแก้ไขปัญหาความยากจนที่อำเภออาจสามารถและมีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการแสดงดังกล่าวไว้ใน “เห่าเงา” ดังนี้

เห่าเงา

ปัญหาความยากจนต้องกำจัด	จะต้องปิดกวาดไปให้พ้นบ้าน
คนจนจนบ่นบ้านำรำคาญ	เพราะฉะนั้นต้องจัดการให้หมดไป
เอาไม้กวาดกวาดลานให้เตียนโล่ง	เอาโทร โข่งสังเล็งตะเบ็งใส่
เอาโทรภาพจับภาพขนานไป	ให้ใครใครได้ดูตัวอย่างทำ

ว่าเห็นใหม่เห็นใหม่ไม่เห็นยาก
ถ้าทุกคนช่วยกันขันประจำ

แต่เก็บซากเศษสวะขยะขำ
ความยากจนทนระกำก็ไม่มี

29 มกราคม 2549

จากกลอนข้างต้นได้สะท้อนการทำงานของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่มีกรออกไปแสดงการแก้ไขความยากจนที่อำเภออาจสามารถว่าถ้าแก้ปัญหาคความยากจนกันอย่างจริงจัง ปัญหาต่าง ๆ ก็จะหมดไป แต่ในความเป็นจริงไม่สามารถทำให้ความยากจนหมดไปได้ เนื่องจากการนำเงินไปแจกจ่ายไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาคได้เพราะอาจจะยังเป็นการเพิ่มภาระการชำระหนี้ให้กับประชาชน ในประเด็นนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เคยเขียนแสดงทัศนะในเรื่องนี้เกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านไว้ครั้งหนึ่งแล้ว ใน “เงินสร้างงาน 29 กรกฎาคม 2544” และผลที่เกิดขึ้นในตอนนี้เป็นคือประชาชนมีหนี้เพิ่มขึ้นจากการที่ไปกู้เงินและไม่ได้นำเงินนั้นไปใช้ตามวัตถุประสงค์นั่นเอง

ในการการบริหารงานของรัฐบาล พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ได้มีการแก้กฎหมายอยู่หลายฉบับเพื่อให้พวกของตนดำเนินการต่าง ๆ ได้สะดวก เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนการแก้ไขกฎหมายของรัฐบาลเอาไว้ใน “กฎหมายกด” ดังนี้

กฎหมายกด

กฎหมายมิใช่กฎแห่งสัจจะ
“ชนชั้นใดกำหนดกฎหมายไซ้
เมื่อนายทุนกำหนดข้อกฎหมาย
เพื่อให้ง่ายขายงามสิ่งสำคัญ
เอาเงินต่อเงินเข้าผูกขาด
ให้ลูกต้องแต่ดันไปจนปลาย
มือยาวสาวได้หมดถูกกฎหมาย
กระดานหกขกประ โยชน์โทษาปบุญ
วิถิตุนถือทุนเป็นอำนาจ
จะซื้อชาติขายชาติก็อาจชี้
วิถีธรรมถือธรรมเป็นอำนาจ
ประ โยชน์สุขมวลประชาไม่ราคิน

ตั้งวาทะความจริงที่ยิ่งใหญ่
กฎหมายข้อมรับใช้ชนชั้นนั้น”
นายทุนข้อมเป็นนายกฎหมายนั้น
มีกฎหมายไว้ดันสะดวกคาย
กุมอำนาจกำหนดเป็นกฎหมาย
คือเครือข่ายโครงสร้างสังคมทุน
มือสั้นถูกสนตะพายอยู่ได้จน
กระดานหุ่นบุญญาขการมี
เข้าผูกขาดชาติได้ในทุกที่
ตามวิถีสาธารณผลาญแผ่นดิน
สร้างกฎหมายสร้างชาติภีวัฒน์ถิ่น
ไม่เปิดช่องจ้องกินเฉพาะกู

กฎหมายมิใช่กฎหมายแห่งสัจจะ
ชนชั้นใครร่างกฎหมายกำหนดรู้

คั่งวาทะกำหนดคปรากฎอยู่
กฎหมายชूरบใช้ชนชั้นนั้น
5 กุมภาพันธ์ 2549

จะเห็นว่าการแก้กฎหมายนั้น เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนให้เห็นว่ากฎหมายที่กลุ่มได้ออกมาก็เพื่อรับใช้กลุ่มผู้ที่ออกกฎหมาย ไม่ได้ออกมาเพื่อรับใช้ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยแท้จริง เช่น มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการเสียดิน การเสียดินภาษีการขายหุ้นก็เอื้อประโยชน์ให้ตนเองในการขายหุ้นและการซื้อที่ดินทั้งสิ้น แกนนากลุ่มวังน้ำเย็นเคยกล่าวว่า เป็นความจริงที่เห็นชัดเจนว่ารัฐบาลชุดนี้ใช้อำนาจที่เป็นรัฐบาลพรรคเดียว แก้กฎหมายเพื่อประโยชน์ของคนไม่กี่กลุ่ม แม้ว่าการที่ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร จะอ้างว่าการขายหุ้นในเครือชินวัตร ถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม แต่ในการขายหุ้นชินคอร์ป ให้กับต่างชาติพบว่ามีการแก้ไข พ.ร.บ.การถือหุ้นของต่างชาติจาก 25 % เป็น 49% ทั้งที่เพิ่งจะแก้กฎหมายไป ส่อเค้าลางว่าเป็นนโยบายออกกฎหมายเพื่อเอื้อให้กับการขายหุ้นให้ต่างชาติ ที่ผ่านมาหุ้นของชินคอร์ป สูงขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะเกิดจากการยกเว้นภาษีไอพีเอสตาร์ 1.6 หมื่นล้านบาท และคิดว่าราคาหุ้นจะไม่สูงไปกว่านี้อีกแล้ว ไม่มีอะไรเอื้อประโยชน์ได้อีกแล้ว จึงเทขายหุ้นทั้งหมดออกมาและเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่ทำให้ถูกขับไล่ออย่างรุนแรง

จากเหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงปี พ.ศ.2549 ที่มีการเดินขบวนขับไล่ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร อย่างต่อเนื่อง และเข้มข้นขึ้นตามลำดับ จนเป็นเหตุให้อคิด นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศยุบสภาให้มีการเลือกตั้งใหม่ โดยเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “ยักษ์ล้ม” ดังนี้

ยักษ์ล้ม

สิบเสียวี่สิบมือมีอาจช่วย	มอดม้วยหมดวงศัพทศัษษา
สิ้นฤทธิ์หรือสุริสุรา	จักกักรุงลงกาด้วยฉันทไค
เหม..อ้ายพิเภกมาแปรพักตร์	แหกหักเห็นจีตึกว่าไส้
ถนอมรักหนักยิ่งว่าจริงใจ	แท้จำลองรูปไว้ไม่เป็นจริง
วะเหวยเฮี้ยพวกพระรามลักษณ์	สองมือฤจะหักทลายหิ้ง
ฝูงเหล่าบริวารทหารลิง	แถมมหิงส์แหกออกมาหลอกกู
ออกอาการหมาตายเห็บกระโดด	ทั้งโคตรทั้งครอกตะคอกขู่
เจ็บนี้เจ็บจำถึงคำครู่	จำขว้างรูอย่างไรไม่พ้นคอ
สิบเสียวี่สิบปากไม่พอสั่ง	ยี่สิบมือสุดจะดั่งบัลลังก์ต่อ

มาลักร้องดวงใจไปหมดจอ	ไม่รู้เลยว่าก่อวิบากกรรม
จำเพาะผิคว่าพาสีคาเคียว	มาลคเลี้ยวไล่ลัมถึงจมคว่า
ทั้งต้นตอหน่อหนามกระหน่ำคำ	ไม่รู้เลยว่าจะทำฉันใดคิ
จะขาดเคียรขาดครออยู่รอมร่อ	ไม่รู้กรรมที่ก่อว่าบัคสิ
ทำเช่นนั้นก็จะเห็นเป็นเช่นนี้	ตามวิถีเทพอสุรินนิยม!

26 มีนาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพความเป็นไปของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร หลังจากการที่ต้องยุบสภา โดยเปรียบเทียบ “ชัณฑ์ลัม” โดยได้ชี้ให้เห็นถึงความเป็นจริงอย่างหนึ่ง คือ พวกห้องของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร มีทั้งที่หลีกเลี่ยงเมื่อเห็นว่าไม่สามารถจะพึ่งพาได้อีกแล้ว ในบางคนก็กลับเป็นคนที่ทำให้พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ต้องพจญวิบากกรรมดังกล่าวนี และสิ่ง ที่ส่งผลให้พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ต้องประสบชะตากรรมดังกล่าวนี อาจารย์แก้วสรร อติโพธิ กล่าวว่ มากจากปัจจัย 4 ประการคือ

1. ชักขอรัฐธรรมนูญยึดครองประชาธิปไตย
2. หลงไหลทุนนิยมใหม่จนลืมประเทศชาติ
3. โกงกินชาติบ้านเมือง
4. ทำให้บ้านเมืองสิ้นความสงบสุข

ในด้านสื่อสารมวลชน เช่นกรณีเข้าไปซื้อหุ้นใน ITV จนทำให้การนำเสนอข่าวของ สถานีโทรทัศน์ช่องดังกล่าวมีการเสนอข่าวเอนเอียงไปอย่างชัดเจน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้ สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “หยุดคุกคามสื่อ” ดังนี้

หยุดคุกคามสื่อ

เมื่อโลกเจียบด้วยธรรมคุณความเข่น	สื่อต้องเป็นปากเสียงตะ โจนกล้า
เมื่อโลกมีคัมภีร์มนด้วยมาษา	สื่อต้องเป็นดวงตาระชาชน
กัณการแดนก็จะคั้นกัณการแดน	ระล่ำแสนฝนห่าจะฝ่าหน
ที่เดือนถ้อยจะทำทัพบทุกมณฑล	จะไม่ยอมจำนนความต่ำทราม
เสรีสื่อคือเสรีแห่งประชา	อันใดฤจะกล้ามาหยาบหยาม
ทั้งฟ้าดินจะจารึกผืนึกประณาม	กุมคามสื่อคุกคามประชาชน!

9 เมษายน 2549

เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2549 องค์การวิชาชีพสื่อมวลชน ประกอบด้วย สมาคมนักข่าว นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย, สมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ และสมาพันธ์นักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ได้นำครวมพลังสื่อมวลชนทุกแขนง ผู้บริหารสื่อ บรรณาธิการ และผู้สื่อข่าวทุกระดับ แสดงพลังต่อการคุกคามสื่อ ที่สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ถนนสามเสน ตั้งแต่เวลา 09.00 น. มีคนในวงการสื่อมวลชนทุกระดับไปรวมพลังกันร่วม 1,000 คน และนับเป็นครั้งประวัติศาสตร์ที่มีสื่อมวลชนมารวมพลังกันจำนวนมาก โดยมีการทำเสื้อยืดคอกกลมสีขาวพิมพ์ข้อความสีดำพร้อมสัญลักษณ์ “คุกคามสื่อ คุกคามประชาชน” ซึ่งเป็นรูปกำปั้นของผู้มีอำนาจกำลังทุบหนักพิราบ ที่เปรียบเป็นสัญลักษณ์เสรีภาพของสื่อมวลชน พร้อมกับมีการทำป้ายโปสเตอร์เขียนข้อความ “หยุดคุกคามสื่อ” และแจกธงกระดาษสีขาวให้ถือโบกสะบัดพร้อมกับส่งเสียงร้องตะโกนว่า “คุกคามสื่อ คุกคามประชาชน” และ “หยุดคุกคามสื่อ” ดังกระหึ่ม นอกจากนี้ ยังมีการจัดนิทรรศการภาพถ่ายการคุกคามสื่อในเหตุการณ์ต่างๆมาแสดง และมีการเปิดวีซีดีภาพเหตุการณ์ให้ชม สาเหตุข้างต้นเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงสะท้อนภาพดังกล่าวออกมาถึงความสำคัญของสื่อที่จะต้องเป็นปากเป็นเสียงให้ประชาชน เป็นกระจกสะท้อนปัญหา และข้อมูลให้ประชาชน ดังนั้นการคุกคามสื่อจึงเสมือนทำลายเสรีภาพของประชาชนไปด้วย

ในช่วง พฤษภาคม มีเหตุการณ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ มีคนพบตัวประหลาดคล้ายเจลหล่นจากฟ้ามาซึ่งจริงๆ แล้วเป็นแผ่นลดไข้ของเด็ก แต่คนก็แตกตื่นกัน เนาวรัตน์จึงนำตัวประหลาดนี้มาสะท้อนภาพนักการเมืองไว้ดังนี้

ตัวประหลาด

ตัวอะไรหล่นฟ้ามากับฝน	มาให้คน ได้เห็นเป็นเลขห่วย
มาให้คนบุนาน่าจะรวบ	กลับกลายเป็นตัวช่วยสุดจะแข็ง
ตัวอะไรต่อหน้าทำดีจัง	แต่ลับหลังขี้โกงมะโรงมะเส็ง
เหมือนปลาหมึกหนวดขาวเข้ากุมแก๊ง	ซื่อแล้วซุกซุกแล้วแข็งเล่นซับซ้อน
ตัวอะไรหน้าหน้าเหนียวหนึบหนับ	จับคู่กับหน้าเหลี่ยมช่วยเสียมสอน
ตะปี่ตะบันคันทุรังยังตะบอน	ถูกเปิดโปกลางบอนไม่คลอนแคลน
ตัวอะไรไล่เลื่อนแล้วเลื่อนเถิด	เล่นโอเหน็ดโอเหนื่อจนเมื่อยแขน
ให้เด็กถอนหงอกได้นำอายุแทน	ฝาด่านแดนหนักหนาหนอดาคำคำ
ตัวอะไรไม่รู้รู้ไปทั่ว	ทั้งนำกลิ้งนำซังทั้งนำขำ
ไม่รู้ชั่วรู้หยาบรู้บาปกรรม	ยังปู้ยี่ปู้ยำไว้สำนึก

ตัวไม่รู้ตัวตัวนี้แหละ
จับให้มันคันให้ตายไม่ยักยัก

ที่มันแตะแผ่นดินสิ้นรู้สึก
ปล่อยให้อึ้งพองตัว

21 พฤษภาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีปรากฏการณ์ประหลาด มีอะไรหล่นลงมาจากฟ้า คนนั้นก็ว่าเป็นสิ่งที่คืนานับถือ พวกกันไปตีเลขเด็ด เพื่อซื้อหวย แต่แท้ที่จริงแล้วกลับกลายเป็นแผ่นเจลลดไข้เค็กรรรมคานั่นเอง ได้นำเหตุการณ์นั้นมาสะท้อนถึงภาพการทำงานของรัฐบาล ที่มีความแปลกประหลาดในที่นี้ได้เปรียบเทียบกับการคอร์รัปชันในรัฐบาลที่มีแนวทางใหม่ ๆ อยู่เสมอแต่ประชาชนก็สามารถที่จะรู้ได้และสุดท้ายก็เชิญชวนให้ประชาชนจับไปปล่อยไปถ่าปล่อยนานไปจะทำให้ประเทศชาติวุ่นวายขึ้น

ภาพหนึ่งที่สะท้อนภาพลักษณ์ของพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้อย่างชัดเจนการไม่ยอมแพ้ อะไรง่าย ๆ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “สมภารพาล” ดังนี้

สมภารพาล

ก็เรื่องเก่าเล่าซ้ำเล่า	คนไม่เข้าใจฟังก็กังขา
เรื่องสมภารเซ่ง โปสถ์ โยงกันมา	บ้างก็ว่าเห็นจะเป็นไร
วินัยธรรมการทานชี้ขาด	ยุบคณะเจ้าอาวาสผู้บาตรใหญ่
แฉความผิดสมภารจรจรใจกร	ทั้งเซ่ง โปสถ์ โฉดใจออบายบัง
ศิษย์สมภารตะบันตะเบงแย่งอำนาจ	ว่าวินัยธรรมทาสมีอาจตั้ง
มายุบวัดสี่กพระประเศประดั่ง	ไม่รับฟังรับผิดปิดประตู
โทษเซ่ง โปสถ์รีซัดสาหัสสา	ทรยศต่อศรัทธาน่าอดสู
ยุบคณะเจ้าวัดมีอาจชู	เพื่อให้วัดยังอยู่คู่ชุมชน
อุบาสกสีการักผ้าเหลือง	ไม่รู้เรื่องเร้นลับก็สับสน
พลอยพิโรธ โกรธแค้นเล่นทรน	เร่งนิมนต์สมภารอาจารย์คืน
วิปริตบัญญัติโลกาวินาศ	อาละวาดบาตรบ้าเข้าฝ่าฝืน
โคเท็งแท้งที่สุคคุดคุดบิน	อย่าเดินคืบคลิ่นลมสมภารพาล
	10 มิถุนายน 2550

จากกรณี ยุบพรรคไทยรักไทย ทำให้มีผู้ไม่พอใจเป็นจำนวนมากและเกิดความเข้าใจผิดว่าการขายหุ้นชินคอร์ป ไม่เห็นจะมีความผิดอะไร เพราะเป็นทรัพย์สินของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ค้าน ส.ส. เก่าของพรรคก็รวมตัวกันเรียกร้อง โดยจัดตั้งขึ้นเป็นกลุ่ม นปช. (แนวร่วมประชาธิปไตย

ขับไล่เผด็จการแห่งชาติ) โดยใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อแดง และออกมาแสดงบทบาทต่างๆ ซึ่งก็สร้างความวุ่นวายให้เกิดกับบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่งเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของอดีต นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ว่าเป็นลักษณะของการไม่ยอมแพ้แม้ตัวเองจะมีความผิดพลาดกระทงก็ตาม

จากคดียุบพรรคไทยรักไทยซึ่งมี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตรเป็นหัวหน้าพรรคทำให้ส.ส. ในพรรคต้องเร่งหาพรรคใหม่เข้าสังกัด เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของพรรคเอาไว้ใน “ขาดเสียขาดกร” ดังนี้

ขาดเสียขาดกร

โอ้วอนิจจา พญาอัถษ	เสียยศเสียดศักดิ์ทั้งวงศ์
สูญเสียสินทรัพย์ขาดคณา	เสียทั้งนัคราณิเวศเวียง
เสียแรงตั้งพรรคเป็นหลักโลก	มาวิโยคยับย้อยเป็นร้อยเสียง
เสียรักเสียแรงที่ซุบเสียง	มอดม้วยช่วยเสบียงบริวาร
ฝากฝังดวงใจไว้ยังที่	ไม่นึกเลยไพร่กำแหงหาญ
มาถักล้วงดวงใจไปอรอนราน	เสียการเสียดจนบรรลัษ
ศรศักดิ์ปีกทรวงอสุรา	ถึงคราพญาอัถษจะดักษัย
สิบเสียรสิบสังทั้งแดนไตร	ฝากใจฝังใจให้จดจำ
ตายใหม่เกิดใหม่ได้แสนชาติ	ใครเลยจักอาจเข้ากรายกล้า
ใจกูจก้อยู่คู่คำ	หนึ่งน้ำใจเดียวเกรียวกรู
ส่งทอดรับทอดตลอดไป	ยังแยกยิ่งใหญ่ยังอยู่
สูเจ้าจงจำรำเรียนรู้	ใจกูคือใจทุนนิยม

17 มิถุนายน 2550

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพของพรรคไทยรักไทย หลังจากที่ถูกยุบไปแล้วก็มี การใช้เงินซื้อตัว ส.ส. และคุณ ส.ส. เข้ามาอยู่พรรคใหม่ คือ “พลังประชาชน” เพื่อสืบทอดอำนาจ โดยหวังถ้าได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามาจะสามารถดำเนินนโยบายของคนต่อไปได้

ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นผลมาจากตัวนายกรัฐมนตรีนายสมัคร สุนทรเวช มีการใช้กำลังตำรวจ เข้าสกัดกั้นการเดินขบวนต่อต้านจนทำให้เกิดความรุนแรงขึ้น เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อน ภาพดังกล่าวไว้ใน “ฝนชะเลือด” ดังนี้

ฝนชะเลือด

ใครทำให้คุณเกลียด	หรือใครทำให้คุณกลัว
ใครกันที่ปั้นหัว	ให้คุณกลายเป็นสัตว์นรก!
คลั่งคิดให้คุณใช้	วิธีการอันสกปรก
ไม่สะท้านไม่สะทก	กับวิถีอันสามานย์
โถมรุมเข้าทำร้าย	ด้วยไม้พลองกระบองขวาน
หยาบแพรกก็แหลกลาญ	แกละเอะเลือด เดือดแผ่นดิน
ไม้แรกที่ได้เลือด	จะเดือดทั่วทั้งธรณิน
ปิดฉากพวกกังฉิน	พวกหุ่นเชิดให้ฉิบหายนั!
แปรกกลับมาเป็นเกลียด	จนเป็นกล้าเข้ามาทาย
คือเหล่าอสุรกาย	ผู้กลัวแสงแห่งความจริง
“ดูมือหาไข่มือไม้	พอเป็นเลือดก็ถอดทิ้ง
มือกูสะอาดยิ่ง	ที่เมื่อเลือดคือดูมือ”
เผด็จการอันชั่วช้า	มิมีจลาทิสรู้ถือ
จงเราเร่งลุกฮือ	ไล่ผีเปรตเผด็จการ!!
	3 สิงหาคม 2551

จากกรณีที่ตำรวจปะทะกับผู้ชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (เสื้อเหลือง) ขับไล่นายสมัคร สุนทรเวช ที่ไม่มีความปราณี โหดร้ายทำร้ายผู้บริสุทธิ์ที่มาร่วมชุมนุม และยังได้กล่าวข้อนไปถึงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ที่นายสมัคร สุนทรเวช เคยออกมาบอกว่า เหตุการณ์นั้นมีคนเสียชีวิตแค่ 2 คน ทั้งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่ามีคนเสียชีวิตเป็นจำนวนมากและยังได้ ชักชวนประชาชนให้ออกมาขับไล่ นายสมัคร สุนทรเวช ให้ออกจากตำแหน่งอีกด้วย

หลังจากที่รัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช ได้พ้นจากอำนาจไปแล้วเนื่องจากศาลพิจารณาวา นายสมัคร สุนทรเวช รับจ้างบริษัทเอกชนออกกรายการทำอาหารทางโทรทัศน์ โดยกรณีนี้ทาง ผู้สนับสนุนนายสมัคร สุนทรเวชมองว่าการพิจารณาไม่เป็นธรรม โดยมีกรกล่าวในเชิงประชด ประชันว่านายกตกเก้าอี้ นายกรัฐมนตรีเพราะ โคนตะหลิวเชือกคอก หลังจากนั้นรัฐสภาได้เลือก นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “รัฐบาป” ดังนี้

รัฐบาล

รัฐบาล รัฐบาล
 แจ่มชัดไม่ขาดตอน
 สืบทอดอำนาจทุน
 ฟอกถ่านขึ้นนั่งแท่น
 กลับคิดให้เป็นถูก
 เผล็จการอันเหิมเกริม
 นำเนาเขาวงกต
 ย่ำเท้าอันสาโลย
 นี่คือการเมืองเก่า
 แลน้ำอันหลังเนื่อง
 หยุคเหิดหยุคเสยที่
 ร่วมเถิดร่วมใจประชา

ยิ่งลอกคราบยิ่งล่อนจ้อน
 ถ้วนตัวตายแล้วตัวแทน
 อันสามานย์โกฏฐ์ล้านแสน
 แล้วล้อเนียนกันเหมือนเดิม
 แล้วกลับถูกเป็นผิดเพิ่ม
 ก็เหิมเกริมกันต่อไป
 คือการเมืองประเทศไทย
 เจ้าครองเมืองเขมือบเมือง
 ทั้งน้ำเน่าและน้ำเหลือง
 คือน้ำเลือดและน้ำตา
 หยุคดวงจรอุบาทว์บ้า
 เอาประเทศของเราคืน!
 21 กันยายน 2551

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพของรัฐบาลของนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ว่าเป็นรัฐบาลที่สืบทอดอำนาจ มาจาก พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร เนื่องจากสมชาย วงศ์สวัสดิ์ มีฐานะเป็นน้องเขยของพ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ก็ถือว่ามีความใกล้ชิดยิ่งกว่า นายสมัคร สุนทรเวช ดังนั้นการทำงานก็จะเข้ามาเพื่อช่วยให้คดีของอดีตนายกรัฐมนตรีพ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ให้พ้นผิดเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงเรียกร้องให้ประชาชนออกมาช่วยกันขับไล่รัฐบาลนี้ เพื่อให้ประเทศชาติเกิดความยุติธรรม และช่วยกันหยุดการเมืองแบบเก่าๆ นำอำนาจกลับมาสู่ประชาชนอย่างแท้จริง

ในวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2551 มีเหตุการณ์ที่ต้องบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์การเมืองไทยอีกครั้งหนึ่งเมื่อมีสลายผู้ชุมนุมที่หน้าทำเนียบรัฐบาลเพื่อเข้าไปแถลงนโยบายของรัฐบาลสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพเหตุการณ์ดังกล่าวไว้อย่างร้อนรนจิตใจใน “อำมหิต” ดังนี้

อำมหิต

เหี้ยมโหดและอำมหิต	เอาหุ่นยนต์เป็นกลไก
ลุยเลือดละเลงไทย	เข้าชำระรัฐสภา
ประจานเถื่อนแห่งพระราช	ประจานอุบาทว์ทั้งโลกา

ระเบิดบาปกระสุนบ้า	มาเช่นฆ่าประชาชน
หกตุลามาหาโหด	ยังชั่วโหดไม่สากมล
เจ็ดตุลามาอีกหน	ประวัติศาสตร์อันเกิดซ้ำ
ปากเปล่ากับปากปืน	ใครหัดขึ้นใครระยำ
ใครทำเล่าใครทำ	ล้วนผู้ครองอำนาจรัฐ
เป็นอะไรนั้นไม่แปลก	ก่อนจำแนกก่อนปฏิบัติ
จะต้องเป็นให้เด่นชัด	ที่ต้องเป็นก็เป็นผู้มนุษย์
มโนธรรมและสำนึก	ต้องถ่องแท้ถึงที่สุด
ศีลธรรมที่ต่ำทรุด	ก็เพราะรัฐไร้ศีลธรรม
	12 ตุลาคม 2551

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพความโหดร้ายของรัฐบาลสมชาย วงศ์สวัสดิ์ที่ได้ใช้กำลังเข้าปราบปรามประชาชนที่หน้าทำเนียบรัฐบาลเพื่อที่จะเข้าไปแถลงนโยบายประชาชนมีเปล่าแต่โดนสลายด้วยอาวุธ ทั้งแก๊สน้ำตา กระบองซึ่งส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บจากการสลายการชุมนุม ครั้งนั้นเป็นจำนวนมากรวมถึงมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์นี้อีกด้วย โดยเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ความรุนแรงทางการเมืองทวีขึ้นอย่างมากจนเป็นผลให้ความมั่นคงทางการเมืองของไทยลดน้อยลง โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดจากความไร้สำนึกของนักการเมืองทั้งสิ้น

2. การเสนอแนะวิธีการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรี

นอกจากเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จะสะท้อนภาพการทำงานการทุจริต ของรัฐบาลแล้วในอีกด้านหนึ่ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ก็ได้มีการชี้แนะการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรีเอาไว้อีกด้วย ดังการวิเคราะห์ต่อไปนี้

ในช่วงปีใหม่ 2549 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรี เอาไว้ใน “ปีหมาใหม่” ดังนี้

ปีหมาใหม่

จงหัวคิน่าไปลับกับปีไก่	จงหัวคิน่าไทยรักไทยอย่าไขว้เขว
จงแว่วเสียงหมาเห่าอย่าเหมามีน	จงบึกบึนเพิ่มทวีรับปีจอ
จงน้ำตาน้ำเลือดได้เหือดแห้ง	จงรวมแรงลุกขึ้นหัดขึ้นต่อ

จงมวลชนคนไทยอย่าได้ท้อ
 จงนายกพทหินไว้สามก้อน
 จงดวงหุดวงใจไว้ทำที่
 อย่าปล่อยให้ไร่นาต้องล้าร่อย
 อย่าหลงเดินทางทุนแต่คุ้นตาม
 อย่าละเลยรัฐอยู่รัฐพอเพียง
 อย่าลืมตัวมัวหมักแต่ปลักตม
 อย่าริกริกระดิกรับกับปีหมา
 อย่าประมาทพลาดกลัวมีนมัวเมา

จง ศ.ส.ส.ว. รัฐพอคิ
 จงถ่วงปากไว้ก่อนอย่าบ่อนบิ
 จงแน่นหนักสามัคคีที่คิงาม
 อย่าด้อยด้อยตามปูหลงชูกำม
 อย่าพลอยเพริศเทคินิยามทุนนิยม
 อย่าหลบเลี่ยงสังขรรคมความเหมาะสม
 อย่าชื่นชมต่างชาติแวงักเรา
 อย่าเอาแต่ฮัดตาที่บ้าเขลา
 อย่าเป็นหมาหัวเน่าไล่เห่าคน!

1 มกราคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กล่าวว่า ให้นายกรัฐมนตรีพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตรมีความหนักแน่นอย่าเชื่อใครง่าย ๆ พยายามพูดในสิ่งที่เกิดประโยชน์ ทำให้คนในชาติเกิดความสามัคคีให้มีการพัฒนาด้านการเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง ให้ประชาชนอยู่กันอย่างพอเพียง อย่าเอาใจทุนต่างชาติที่จะเข้ามาหาผลประโยชน์ในบ้านเมืองเราและนายกต้องมีความจริงใจไม่หลงแต่อำนาจจนมองไม่เห็นประชาชนอยู่ในสายตา

จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ทั้งการเดินขบวนขับไล่นายกรัฐมนตรีและกลุ่มต่าง ๆ ที่ออกมาขับไล่อย่างมาก ซึ่งกำลังจะขยายการชุมนุมต่อไปอีก เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวเอาไว้ใน “ลงเถิด” ดังนี้

ลงเถิด

ไม่ใช่เรื่องกฎหมายเหินเอกฎหมาย	ไม่ใช่เรื่องทำทนายไร้เหตุผล
ไม่ใช่เรื่องซบซ้อนซ่อนเล่ห์กล	ไม่ใช่เรื่องฉ้อฉลประโยชน์ใด
หากเป็นเรื่องรู้ทันการฉ้อฉล	จนเป็นเรื่องที่คนทนไม่ได้
ตามวิถีประชาธิปไตย	ต้องคัดค้านขับไล่เผด็จการ
คนปู้ปี้ป้อรัฐธรรมนูญ	คนรวมศูนย์สร้างปัญหาหมาศาล
คนยั้งคั้งยั้งคั้งลงบาตาล	คนฟอกถ่านถ่านยั้งคั้งค้ำ
โอ้วว่า...ตาตุควาเท้าติดดิน	มาดกหล่มราคินถึงลัมคว่า
คิดว่าอยู่กลางมิตรคิคุณค้ำ	กลับเจอแต่ขาประจำอยู่จำเจ
การเลือกตั้งมิใช่ผ้าพันแผล	ที่จะแก้แผลถกรรจ์ให้หันเห
กติกามีใช่ตั้งกติก	มาหลอกเล่นตั้งแต่ต้องเล่นตาม

ต้องจัดที่เหตุใช้เผด็จผล
จะลงอย่างราชาสว่างาม

อย่าตั้งคนเป็นปู่เทียวชุก้าม
หรือจะให้คนประณามทั้งแผ่นดิน!
12 มีนาคม 2549

จากกรณีที่ได้มีการขายหุ้น ในบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้แก่บริษัท เทมาเส็ก โฮลดิ้งส์ จำกัด (พีทีอี) “กลุ่มประชาชนเพื่อชาติและราชบัลลังก์” ที่มีการชุมนุมขับไล่ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี อีกเหตุการณ์หนึ่งคือในเดือนเมษายน พ.ศ. 2548 พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ไปเป็นประธานในพิธีทำบุญประเทศไทย ภายในพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) โดยมีข้อกล่าวหาว่า มีการจัดที่ให้ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นั่งในตำแหน่งที่ประทับขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” ที่มีแกนนำทั้งหมด 5 คนคือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นายสนธิ ลิ้มทองกุล นายสมศักดิ์ โกศัยสุข นายพิภพ ธงไชย และนายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ พร้อมทั้งแต่งตั้งนายสุริยะใส กตะศิลา เป็นผู้ประสานงานกลุ่มพันธมิตร ร่วมกันชุมนุมขับไล่ได้โดยมูลเหตุของการชุมนุมขับไล่ครั้งนี้มาจากที่สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ ตั้งแต่ปี 2548 ดังที่กล่าวมาแล้ว เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงเสนอแนวทางให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง เพื่อให้ปัญหาทุกอย่างจบลงด้วยดี เนื่องจากการชุมนุมมีแนวโน้มที่จะรุนแรงขึ้นอย่างมาก เนื่องด้วยการทำงานของพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตรที่ผ่านมา ประชาชนได้รับรู้ และทราบเรื่องราวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตโครงการสนามบินสุวรรณภูมิ การขายหุ้น การผูกขาดการทำธุรกิจการทางเมือง

กรณีที่นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ใช้เวลา 5 วัน ที่อำเภออาจสามารถเมื่อเดือนมกราคม 2549 โดยเยี่ยม 4 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านท่าศาลา บ้านโนนสมบูรณ์ บ้านโหรา บ้านสมรธาญ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพเหตุการณ์นี้ไว้อย่างชัดเจนดังนี้

อาจสามารถ

อาจสามารถหรือไม่อาจสามารถ	จะประกาศว่ายังสามารถอยู่
หรืออาจไม่สามารถไม่อาจรู้	แต่ก็อาจได้รู้ได้รู้แล้ว
ว่านายกกำลังขยับจริง	ไม่อยู่นิ่งสำรวจออกตรวจแถว
ร่วมสำหรับทัพฝีมือแล้ว	ไม่ไหวหวั่นไหวแล้วเสียงแซวชม
ไอ้ที่ชมเขาก็ชมว่าสมควร	ทำถูกถ้วนหน้าที่ดีเหมาะสม
เป็นนายกคิดดินดินคิดคม	เป็นตัวอย่างขอดนิยมนของนายก
ไอ้พวกผีเงาะปากก็ถากถาง	ว่าชี้ข้างจับตักแค้นเล่นตลก
เป็นป่าที่กลางจอแก้ห่อพก	มาเงินครกขึ้นเขาอยู่คนเดียว

แสนสงสารบริวารท่านนายก
ต้องหนักหน้านายกหลงรักเร็ว
ชาติมิใช่บริษัทจ้คผูกขาด
เรื่องไม่อาจสามารถผูกขาดได้

เกาะกระคุมกุมกระดกปะหลกเหลียว
ซีอีโอโซเซียวน่าเปลี่ยวใจ
บางเรื่องอาจสามารถจัดการได้
คือประชาธิปไตยของปวงชน!

22 มกราคม 2549

เป็นการแสดงให้เห็นถึงการทำงานของนายกรัฐมนตรีนะ ซึ่งก็มีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเนาวรัตน์ ได้สะท้อนภาพให้เห็นว่าประเทศไม่ใช่บริษัทที่จะทำอะไรก็ได้แค่ประเทศชาติเป็นของประชาชน จึงไม่ควรที่จะมีการผูกขาดอำนาจ แต่ในกรณีอาจสามารถนี้ในทางการเมืองมีคนวิจารณ์อย่างมากโดยมองเห็นว่าตัวนายกรัฐมนตรีนะไม่ให้ความสำคัญกับระบบรัฐสภา แต่กลับออกไปแสดงการแก้ไขปัญหาคความยากจน ซึ่งก็เป็นผลกระทบอย่างมาก ต่อการทำงานของรัฐบาลในเวลาต่อมา

ในการทำงานของรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ มีความวุ่นวายเพราะมีคนหลายกลุ่มเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการทำงานของรัฐบาลไว้ใน “กระดังปู” ดังนี้

กระดังปู

โบราณว่าจับปูใส่กระดัง
หวังจะให้ได้ปูอยู่กับดี
ขอบกระดังวงตะแกรงไขแห่ล่งหลัก
ปูจึงเพ่นพ่านได้ไปหารู
สร้างอำนาจรัฐบาลสานสภา
แม้ปูกับลูกปูกรูกระเจิง
งานบ้านเมืองมีช่างานสารกระดัง
กำหนดเขตขอบกระดังวงตะแกรง
ถึงจับปูใส่กระดังวงค้ายศีล
มันผัดฝาคัดตัวอยู่ตรงตรง
ว่าอย่าคบอย่าหวังเด็กสร้างบ้าน
บ้านเมืองไซ้ของเล่นเคนเคนไป

ปูก็คงปีนออกไปนอกที่
แต่ปูมีขาได้ตามใจปู
ให้ปูพักอาศัยได้เกาะอยู่
ต่างก็ชูก้ามเซิดเคล็ดเคล็ด
มีช่างานสานตะกร้าพาเท็งเท็ง
ต่างเคล็ดเปิดเบิ่งไปตามแรง
นั่งจับปูอยู่ตรงตำแหน่ง
เอาปูแปลงปูปลอมมาล้อมวง
ปูก็ปีนป่าขออกนอกกระดัง
ไม่รู้หงส์รู้ห่านบานตะไท
คบหัวล้านสร้างเมืองชักเยื้องใหญ่
ไม่รู้ใครเป็นใครก็อายปู!

4 มีนาคม 2550

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ว่าเหมือนจับปูใส่กระด้ง คือไม่มีความเป็นเอกภาพเนื่องจากคณะรัฐบาลที่ได้มาบางส่วนก็เป็นคนของกลุ่มอำนาจเก่า จึงเกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมาก ส่งผลให้การทำงานไม่เดินไปอย่างความมุ่งหวังของคณะยึดอำนาจการปกครองเนื่องจากรัฐบาลไม่มีความสามารถในการบริหารบ้านเมืองยึดแต่เพียงความซื่อสัตย์ ไม่โกงกิน จึงทำให้ไม่ทันเกม ของฝ่ายอำนาจเก่าเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงเตือนรัฐบาลเอาไว้เพื่อไม่ให้พลาดพลั้งอีกต่อไป

ในกลอนบทนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้ชี้ให้เห็นถึงผู้ที่ทำให้เหตุการณ์ทางการเมืองวุ่นวายทางการเมืองไว้ใน “ถอดปลั๊ก” ดังนี้

ถอดปลั๊ก

ถอดปลั๊กเถิดทักษิณ	เพราะยิ่งคืบยิ่งมีค้ำ
ทุกกรรมที่ก่อกรรม	ยิ่งล่อนจ้อนประจานแล้ว
ยิ่งปิ่นยิ่งป้ายฟ้า	ยิ่งจะพากันลงเหว
ขุมนรกอันเรื่องเปลว	ประลัยไฟยิ่งไถ่ตัว
โคธุกและโคผิด	กับโคตีและโคชั่ว
ไข่ม่านที่พรมั่ว	ก็จะพบที่เป็นจริง
เอาเงินเป็นตัวตั้ง	แลเอางังเป็นตัวดึง
ล้อมหลากล้วนทากปลิง	รุมปล้นชาติประชาชน
การบ้านมั่วการเมือง	จนการเมืองต้องมัวมน
อำนาจยึดคาน	เขาผูกขาดอำนาจรัฐ
หุ่นยนต์และกลไก	ก็ไปบ้าอุบาทว์วิบัติ
โจคชาสหัสซัด	เร่งถอดปลั๊กเถิดทักษิณ
	24 ตุลาคม 2551

ในกลอน “ถอดปลั๊ก” เป็นบทหนึ่งที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์แสดงชื่อของผู้สร้างปัญหาทางการเมืองคือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยให้เหตุการณ์สร้างปัญหาให้กับบ้านเมืองใช้เงินในการแลกมาซึ่งผลประโยชน์โดยเนาวรัตน์ชี้ว่าควรหยุดการกระทำต่าง ๆ นี้เสียเพื่อให้บ้านเมืองเกิดความสงบแต่จนถึง พ.ศ. 2552 ความวุ่นวายต่าง ๆ ยังไม่มีท่าทีที่จะหมดไป

3. ภาพสะท้อนปัญหาการทุจริตของนายกรัฐมนตรี

ในช่วงที่เหตุการณ์บ้านเมืองกำลังวุ่นวายเป็นอย่างมากเนื่องจากตัวนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร กระทำความสงสัยให้กับสังคมในหลายกรณี เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพออกมาใน “หายนะ” ดังนี้

หายนะ

ชุนิวแห่งชัชชนะ	แท้หายนะกำลังเขื่อน
ดอกไม้ที่ได้เหมือน	ดอกไม้จันทน์บรรจงวาง
สิ้นแล้วซึ่งคำถาม	ถึงชอบธรรมอันอำพราง
นายบ่อนเป็นใหญ่กลาง	อยู่กลางบ่อนเป็นธรรมดา
สิ้นบุญที่โปรดสัตว์	ด้วยอบัติสาหัสสา
อาบัติแห่งศรัทธา	ที่เชิงโบสถ์ไปเป็นทุน
สิ้นศรีก็สิ้นศักดิ์	ทั้งพวกพรรคล้วนแผลพรุน
หมกบาปและเมานุญ	เบิกอบายมาบังตน
เดือนมืดแล้วขึ้นสว่าง	กระจ่างจ้าแจ่มคาคน
จากสว่างมามีคมน	โง่ใจหายเสียคายเดือน
ชุนิวแห่งชัชชนะ	แท้หายนะกำลังเขื่อน
ดอกไม้ที่ได้เหมือน	ดอกไม้จันทน์บรรจงวาง!
	5 มีนาคม 2549

จากบทกลอนจะเห็นถึงการทำงานของรัฐบาลที่โดยการนำของพ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้ชี้ให้เห็นถึงความชัดเจนของการทุจริตของรัฐบาลและตัวนายกรัฐมนตรี เช่นเรื่องการนำหอยไต้ดินมาอยู่บนดินอย่างถูกต้อง แล้วตัวนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ก็ใช้เงินจากรายได้อย่างไม่มีระเบียบรองรับทำเหมือนเป็นเจ้าของหอยเอง อีกกรณีหนึ่งที่ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ตระกูลชินวัตร และ คามาพงศ์ ได้ขายหุ้นที่ครอบครองอยู่ทั้งหมด ในบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้แก่บริษัท เทมาเส็ก โฮลดิ้งส์ จำกัด (พีทีอี) ซึ่งเป็น กองทุนเพื่อการลงทุน ของ รัฐบาลสิงคโปร์ จำนวน 1,487,740,000 หุ้น (หนึ่งพันสี่ร้อยแปดสิบล้านเจ็ดแสนสี่หมื่นหุ้น) (คิดเป็น 49.595% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด) มูลค่าหุ้นละ 49.25 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

73,271,200,910 บาท (เจ็ดหมื่นสามพันสองร้อยเจ็ดสิบเอ็ดล้านสองแสนเก้าร้อยสิบบาทถ้วน) ซึ่งถือเป็นการขายหุ้นที่มีมูลค่าสูงที่สุดในประเทศไทย ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการขายหุ้นเพียงไม่กี่วันก่อนหน้า และการที่ไม่ต้องเสียภาษีรายได้จากผลกำไรในการขายหุ้น ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากในสังคมไทย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้ชี้ว่าเป็นความหายนะของประเทศและทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาในตัวแทนกักกันที่

จากกรณี ที่ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ขายหุ้นกับกลุ่มเทมาเซ็ก โดยไม่เสียภาษี เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “ดาเหลี่ยมจัด” ดังนี้

ดาเหลี่ยมจัด

เพราะดาเหลี่ยมคักกลอบได้ปลาเล็ก เฒ่าแก่เล็กตั้งห้างหวังปลาใหญ่
ดาเหลี่ยมจึงเหลี่ยมรอบทั้งลอบไซ เข้าห้างไปเจรจาตั้ง
ดาเหลี่ยมเริ่มยึดครองทั้งหนองน้ำ เข้าครอบงำทำบทกำหนดผัง
แจกลูกอมขาหอมซ่อมรั้วพัง ให้ชาวบ้านบนฝั่งพอนั่งสบาย
ดาเหลี่ยมไปบิ๊งปลาอาจสามารถ เล่นบทบาทเหลี่ยมดีมีความหมาย
ส่วนอีกเหลี่ยมดาเหลี่ยมเหลี่ยมทองพราย จัดการขายหนองน้ำยกทำเล
แข่งตำเรีงเสร็จแก่เฒ่าแก่เล็ก ทั้งปลาเล็กปลาใหญ่ไม่หันเห
พวกดาเหลี่ยมเรีงร่ำร่วมฮาเฮ พวกรู้เล่ห์หรือลั่นดาเหลี่ยมโกง
แบ่งเป็นพวกคนสะข้างสองฝั่งปาก จนเปิดฉากทะเลาะกันลั่นแฉงโจง
ฝ่ายดาเหลี่ยมเหลี่ยมจัดหยัดยื่นโรง ปล่อยหนองน้ำลำประโดงไปเป็นเคน
ได้น้ำที่ตำแหน่งเข้าแจจจัด ดาเหลี่ยมกลับรวบรัดบรรทัดเดร
ไม่ฟังเสียงสวดประนังทั้งพระเณร เป็นกรรมเวรชาวประชาหนองหมาว้อ!

26 กุมภาพันธ์ 2549

จากกรณีการขายหุ้นชินคอร์ป ของตระกูลชินวัตร-คามาพงศ์ ที่มีขึ้นเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2549 ถือเป็นอภิมหาสุคตของการซื้อขายหุ้นแห่งปี ของตลาดหลักทรัพย์ฯ เนื่องจากมูลค่าการซื้อขายหุ้นดังกล่าวมีมูลค่า 7.33 หมื่นล้านบาท โดยขายให้กับกลุ่มเทมาเซ็ก โฮลดิ้ง ของรัฐบาลสิงคโปร์เป็นทางการผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ ท่ามกลางกระแสโจมตีและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก ในความโปร่งใสของการขายหุ้นครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีการเสียภาษีในการขายในครั้งนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพกลวิธีของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ที่ในการขายหุ้นเนื่องจากหุ้นดังกล่าวคือหุ้นดาวเทียมไทยคม ซึ่งถือเป็นความมั่นคงของชาติและการขายหุ้นครั้งนี้มีผลกำไรอย่างมาก เนื่องด้วยตั้งแต่ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี หุ้นมี

มูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในการธุรกิจจึงต้องขายเพื่อเอากำไรโดยไม่สนใจประเทศชาติและประเด็นสำคัญคือ มีการแก้ไขกฎหมายการขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์โดยไม่ต้องเสียภาษี โดยได้มีการประกาศใช้ก่อนการขายหุ้นของกลุ่ม ชินครอปปี เพียง 2 วันคือวันที่ 20 มกราคม 2549

จากการทำงานของรัฐบาลที่มีความล่าช้า ทำให้สถานการณ์บ้านเมืองไม่มีอะไรดีขึ้น แต่ในทางกลับกัน กลุ่มที่เสียประโยชน์จากการยึดอำนาจกำลังที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อทวงคืนอำนาจ เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวไว้ใน “หมากหมกเม็ด” ดังนี้

หมากหมกเม็ด

ถึงคราวเจ้าแก่เสี้ยมเช็กบิล	อาตีสินคืนพลางวางหมากใหม่
ยอมเสียเบี้ยแลกม้าอาชาชัย	รุกม้าไล่ลอบบี้อัดโคน
กำหนดหมากดาใหม่เป็นฝ่ายรุก	ถูกละทุกกระดานหกตกกระโถน
เดินเม็ห์หนุนหุ่นร่วงทั้งยวงโยน	ออกเรือโจนแจ่งข้างป่าวโลกา
โขกกระดานบ้านเมืองให้เคื่องขุ่น	สะเทือนขุนสะท้าน โคนตะ โคนกล้า
รุกสี่ทิศปิดทรงลอบวางยา	ทุ่มเบี้ยบ้าเบี้ยหงายเข้ารายล้อม
ทั้งขุน โคน โคนรุกกินขลุกลัก	สุดจะหักแหกค่ายหลายป้อม
เล่นตามเกมตามกรรมเหมือนจำยอม	เพราะอ่อนซ้อมอ่อนหัดไม่จัดเจน
ทั้งลูกเล่นลูกไล่ไม่สันทศ	เอาแต่ซื้อถือสัตย์บรรทัดเดร
พวกผู้เฒ่าเหี้ย โยงโจงกระเบน	คำพิเสนแลกเกลือเบือตีปตี
ถึงคราวเจ้าแก่เสี้ยมเช็กบิล	อาตีสินเสียทำจึงบ้ำจี
ไทยจะต้องเป็นไทเป็นให้ดี	อย่าเสียทีเสียทำทุนสามานย์!
	11 กุมภาพันธ์ 2550

ผลมาจากการยึดอำนาจทำให้กลุ่มอำนาจเก่าเสียผลประโยชน์เป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากการทำงานที่ล่าช้าของรัฐบาล ของพล อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีความล่าช้าและไม่มีแนวทางการทำงานที่ชัดเจน จึงทำให้กลุ่มอำนาจเก่าตั้งหลักและกำลังที่จะกลับมาทวงคืนอำนาจ เนื่องจากรัฐบาลไม่มีความสามารถในการบริหารบ้านเมืองยึดแต่เพียงความซื่อสัตย์ ไม่โกงกิน จึงทำให้ไม่ทันเกม ของฝ่ายอำนาจเก่าเยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์จึงใคร่เตือนรัฐบาลเอาไว้เพื่อไม่ให้พลาดพลั้งอีกต่อไป

จากภาพสะท้อนนักการเมืองและผู้นำทางการเมืองปรากฏว่าในบทร้อยกรองข้างคลอกลงัน นายาว ของเยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พบว่านักการเมืองและผู้นำทางการเมืองในช่วงปีพ.ศ. 2549 –

2551 เป็นกลุ่มที่สร้างปัญหาให้กับบ้านเมืองเป็นอย่างมากทั้งการทุจริต คอร์ปชั่น การเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ เข้ามารักษาผลประโยชน์ของคน โดยไม่มีกลุ่มไหนที่จะเข้ามาเพื่อรับใช้ประชาชนอย่างแท้จริง จนเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การเมืองไทยมีปัญหาจนถึงช่วงปัจจุบัน

ในการทำงานของรัฐบาลนายกนกนัย สุนทรเวช เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ซึ่งว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนมากมายใน “ทับซ้อนทับทรวง” ดังนี้

ทับซ้อน ทับทรวง

เสียดินแดนเขาพระวิหาร	ประจักษ์ โง่ทั้งโลก
เสียดินแดนฉะเชิงเทรา	จะรักษาอธิปไตย
เสียดินแดนและเสียดิน	ทั้งเสียดินที่เป็นไทย
เสียดินแดนลาว	เล่ห์กะเท่ พวกนายทุน
ทับซ้อน กันซ้อนซ้ำ	มันจับมือกันจุลมน
เขตรัฐบาลหุ่น	ที่หอกหักเข้าชักกนต์
ผิดกฎ ว่ากฎผิด	ต้องติดกับว่าติดกล
แก้กฎ ด้วยโฉดฉลาด	เข้าปล้นชาติปล้นแผ่นดิน
ย่อยยับแสนทรพยา	ให้ผีบ้า ให้ห่ากิน
อาเพศ ทั้งปลดพิน	พวกอันธพาลมันครองเมือง
เสียดินแดนเขาพระวิหาร	ประจักษ์ชั่วได้ทุกเรื่อง
ชั่วร้ายอันรุ่งเรือง	ระยำย่า ประเทศไทย

27 กรกฎาคม 2551

ในบทนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ซึ่งการทำงาน of รัฐบาลนายกนกนัย สุนทรเวช ในกรณีเสียดินแดนเขาพระวิหาร ว่าเป็นความเสียดินแดนศรีของประเทศไทย เนื่องจากเขาพระวิหารมีพื้นที่ที่ยังเป็นเขตทับซ้อนของไทยกับกัมพูชาแต่รัฐบาลยอมยกที่ดินส่วนนั้นให้ไป น่าจะมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใดหรืออาจเป็นการแลกกับผลประโยชน์บางอย่างก็อาจเป็นไปได้ โดยในกรณีนี้ทางกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้ออกมากล่าวโจมตีบนเวทีพันธมิตร ซึ่งนายกษิต ภิรมณ์ อดีตเอกอัครราชทูตได้ออกมาปราศรัยประเด็นนี้อย่างเข้มข้นและหลังจากที่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนายกษิต ภิรมณ์ ก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

บทที่ 5

ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง

ในช่วง พ.ศ. 2549 – 2551 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมในประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในหลายด้านทั้งการชุมนุมของกลุ่มผู้ออกมาเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การออกมายึดอำนาจการปกครองของทหารภายใต้การนำของ พล.อ.สินธิ บุญยรัตกริน และการทำงานของรัฐบาล ภายใต้การนำของ นายสมัคร สุนทรเวช และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างชัดเจน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้หลายประเด็นดังนี้

1. ภาพสะท้อนความวุ่นวายของสังคมที่มีผลจากการเมือง
2. เดือนสติสังคมจากเหตุทางการเมือง

1. ภาพสะท้อนความวุ่นวายของสังคมที่มีผลจากการเมือง

เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2549 – 2551 มีความวุ่นวายเป็นอย่างมากทั้ง การเดินขบวนขับไล่อดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช และอดีตนายกรัฐมนตรี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ การยึดทำเนียบรัฐบาล ยึดสนามบินสุวรรณภูมิ ยึดสนามบินคอนเมือง การสลายการชุมนุมหน้ารัฐสภาโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ซึ่งแต่ละเหตุการณ์เป็นผลมาจากเหตุผลทางการเมืองทั้งสิ้น เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพความวุ่นวายของสังคมที่มีผลจากการเมืองไว้อย่างชัดเจนดังนี้

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพสังคม ที่มีความวุ่นวายในช่วงต้นปี พ.ศ. 2549 ที่ผลมากจากการกระทำของอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร รวมถึงการประกาศยุบสภา และให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มองว่าเป็นความ “หายนะ” ดังนี้

หายนะ

.....
สิ้นศรีก็สิ้นศักดิ์

หมกบาปและเมานูญ

.....
ทั้งพวกพรรคฉ้อฉลพวกรุน

เบิกอบายมาบังตน

เดือนมืดแล้วขึ้นสว่าง	กระจางจ้าแจ่มตาคน
จากสว่างมามีคมน	โ้ใจหายเสียดายเดือน
ชุนีวแห่งชัยชนะ	แท้หายนะกำลัยเยือน
ดอกไม้ที่ได้เหมือน	ดอกไม้จันทน์บรรจงวาง!
	5 มีนาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของสังคมที่มีผลจากระบบการเมืองที่มีการผูกขาดอำนาจการบริหาร จนทำให้ประชาชนต้องออกมาขับไล่ และมีการยุบสภาในที่สุด ซึ่งยิ่งเวลานานขึ้นเราก็จะเห็นถึงความชั่วร้ายของนักการเมือง ในช่วงปัจจุบันอย่างชัดเจนทั้งการทุจริตทางนโยบาย การขายหุ้นโดยไม่เสียภาษี การทุจริตสนามบินสุวรรณภูมิ การทุจริตค้ายางพารา ซึ่งก็จะส่งผลให้บ้านเมือง เกิดความวุ่นวายดังเช่นปัจจุบัน

เนื่องด้วยการเสนอข่าวของสื่อมวลชนถูกปิดกั้นและถูกซื้อเป็นจำนวนมากในช่วงรัฐบาล พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร จนทำให้การทำงานของสื่อไม่เป็นกลาง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของสื่อเอาไว้ใน 2 หัวข้อ ดังกล่าวไว้ใน “หยุดคุกคามสื่อ” ดังนี้

หยุดคุกคามสื่อ

.....
 สังคมนี้นี้มีคนสองชนชั้น
 สองคือผู้เสียเปรียบถูกเหยียบจม
 ชนชั้นผู้ได้เปรียบกับเสียเปรียบ
 จนเห็นเป็นธรรมดาเป็นสามัญ
 สื่อต้องเป็นดาที่สามของสังคม
 สื่อต้องเป็นปากเสียงอันเกรียงไกร

.....
 คือหนึ่งนั้นผู้ได้เปรียบกดขี่ข่ม
 เราอยู่ในสังคมแห่งชนชั้น
 ฝ่ายหนึ่งเหยียบอีกฝ่ายไปเป็นชั้น
 ต่างแย่งชิงแข่งขันเหยียบกันไป
 เห็นสามัญ โสมมแห่งยุคสมัย
 ร่วมขับไล่คัดค้านพาล ภารา
 วันที่ 9 เมษายน 2549

จากกรณีนี้ นางบัญญัติ ทศนียะเวช ผู้สื่อข่าวอาวุโสในฐานะประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ กล่าวตอนหนึ่งว่า ได้ทำหน้าที่ผู้สื่อข่าวโดยผ่านรัฐบาลเผด็จการมาหลายสมัย การคุกคามสื่อ ในอดีตมีการปิดสำนักพิมพ์ หรือคุกคามในรูปแบบอื่น แต่ก็รู้ว่าศัตรูคือใคร มาในยุคนี้ผู้กุมอำนาจรัฐมี การเปลี่ยนแปลงการคุกคามสื่อ ในทุกรูปแบบ ทั้งการใช้อำนาจมืดและเปิดเผย ยกที่จะรับมือได้ หนทางที่สื่อจะรับมือได้ก็คือการผนีกกำลังเพื่อฝ่าวิกฤติการคุกคามสิทธิและเสรีภาพของสื่อ ในครั้งนี้ได้บทเรียนแล้วจึงอย่าย่อท้อเพื่อต่อสู้กับเผด็จการ เพราะเผด็จการเมื่อเกิดแล้วก็ต้องจากไปทุกสมัย และสื่อจะต้อง เป็นผู้นำเสนอข่าวสารที่เป็นกลางพร้อมทั้งเป็นแรงในการ

จับไล่คนไม่คือออกไปจากสังคม

และอีกบทหนึ่งที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กล่าวถึงสื่อสารมวลชน ว่าเป็นองค์ประกอบของสังคมที่สำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่จะสื่อสารความเข้าใจที่ถูกต้องกับประชาชน แต่ถ้าสื่อมวลชนไม่มีความเป็นกลางก็จะทำให้ข้อมูลข่าวสารมีเพียงข้างเดียว เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพสื่อสารมวลชนเอาไว้อีกบทหนึ่งใน “สื่อถึงสื่อ” ดังนี้

สื่อถึงสื่อ

ไอเอชไอทีวี	ถึงวันนี้มีใครเข้าใจบ้าง
ใครเล่นกลจนมุมตกหลุมพราง	ใครเล่าคือนายจ้างที่แท้จริง
และใครซื้อใครขายไอทีวี	สื่อเสรีคือที่ถูกผีสิง
กระดานหุ่นกระดานหกหมกปลวกปลิง	รอยขายทิ้งทอดตลาดอนาคต
สื่อเอชสื่อเสรี	โลกวันนี้คือโลกการสื่อสาร
ใครกุมสื่อกุมอำนาจกุมจัดการ	ก็กุมจิตวิญญาณการเป็นคน
ปฏิรูปบ้านเมืองรุ่งเรืองเลิศ	ปฏิรูปสื่อเถิดจะเกิดผล
อย่าลูปหน้าปะจมูกชุกชอนกล	จงสื่อเพื่อประชาชนสมชื่อเอช
	17 ธันวาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของสถานีโทรทัศน์ช่อง ITV ที่มีความไม่เป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเนื่องมาจากการแทรกแซงของนักการเมืองที่เข้าไปซื้อหุ้นของ ITV เพื่อที่จะได้นำเสนอข้อมูลของฝ่ายตนเองเพียงฝ่ายเดียวพร้อมกันนี้ได้เตือนสติให้ ITV เป็นสื่อเพื่อประชาชนจริงๆ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เห็นว่าจากเหตุการณ์ยึดอำนาจของ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คมช.) ซึ่งมีประชาชนออกมาแสดงความยินดีกันอย่างมากมายนั้นหมายความว่าประชาชนต้องการให้เข้ามาแก้ปัญหาที่นักการเมืองได้สร้างเอาไว้ และ การยึดอำนาจ ในวันที่ 19 กันยายน 2549 จึงต้องเข้ามาเพื่อแก้ปัญหาประเทศชาติอย่างจริงจัง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพความหวังของสังคมที่จะเห็นการแก้ปัญหาอย่างจริงจังไว้ใน “เข้มบ่งหนาม” ดังนี้

เข็มบ่งหนาม

หนามพิษบอระเพ็ด	เผด็จการจรรจรจกร
ขอกเนื้อป่านเหล็กใน	อันชำแรกอยู่ถ้ำลึก
ห่อมเนื้อที่หยาบหนา	ไม่รู้สาไม่รู้สีก
เนื้อแท้ริ้วระทึก	จะกัลดหนองด้วยพิษหนาม
ตำราโบราณรำ	ว่าหนามตำเอาหนามตาม
หนามขอกหนามบ่งขาม	ไม่มีใครจับบันดล
มีเข็มก็ใช้เข็ม	เข้าบ่งหนามให้จ้านน
เจ็บแท็กัจักทน	ไม่ปล่อยหนามให้บ่มหนอง
เผด็จการสามานย์กิจ	คือหนามพิษให้เนื้อพอง
เข็มแหลมแหลครรลอง	เข้ากำจัดซึ่งสังจา
บ่งหนามให้สิ้นหนาม	ให้สิ้นสิ้นสาหัสสา
จงเข็มอย่าหักคา	กลับเป็นหนามเข้าฝังเนื้อ!

1 ตุลาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการยึดอำนาจว่าเมื่อเข้ามาแล้วต้องเข้ามาแก้ปัญหาของประเทศให้หมดไป ไม่ว่าจะใช้วิธีอะไรก็ต้องทำให้เกิดความสงบ โดยเปรียบเทียบว่าถ้าจะบ่งหนามที่ตำอยู่ก็ต้องใช้เข็มแทงลงไปเนื้อเพื่อจะนำหนามออกมา หมายความว่าต้องยอมเจ็บเพื่อจะได้หายขาดแต่ถ้าไม่ยอมเจ็บต่อไปข้างหน้าอาจจะเป็นแผลลุกลามขึ้นมาซึ่งจะยากต่อการรักษา

ศัพท์วัยรุ่นคำหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมของวัยรุ่น คือคำว่า “แสบแสบ” ซึ่ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้หยิบเอาคำ ๆ นี้มาแสดงถึงการทำงานของนักการเมืองเพื่อให้ประชาชนที่ได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นได้มีความเข้าใจในเนื้อหาของกลอนมากยิ่งขึ้นดังนี้

แสบแสบ

แบบว่าแบบว่าแบบว่าแสบแสบ	“แอบนอมอล”แมนแล้ว“บ้องแสบ” ด้วย
ทั้งสติ ทั้งปัญญา ระวังช่วย	เป็นอาการเจ็บป่วยของผู้คน
พูด “จริงหรือ” ก็สะดิงเปี “จริงหงอ”	“ไอ้เปล่า” ก็ “ชิปะ” ออกท่าฉงน
แนวเอ้อซื่อคือใสไร้เล่ห์กล	เขวชนยุคแซตสะควกใช้
ทั้งการเมืองการม่วนล้วนแสบแสบ	พวกแสบแมว-แสบมือบอกรอบใหม่
เอาแสบหมัก ปักธงหมายขงชัย	จี๋หมูไหลรวมกันวันฝนพรา

ข้างฝ่ายนักวิชาการกบดล่ยม
 หลักการกลายเป็นหลักปักกอรกะกำ
 คมช.-สนช.-ก็แอบแอบัว
 เข้าดำรับจับไม่ได้ไล้ไล้ไม่ทัน
 แสนสงสารชาวบ้านกบดล่ยม
 ทั้งแอบแอบัวแอบ้ำกั่มำเมียน

เอาว้วเทียมเกวียน โจรร่วมปล้นปล้ำ
 ส่งนามคำเนื้อต่อแอบัวพอกัน
 คอยเขียนแมวขู่หนูอยู่ที่นี่
 ขาวไม่บันสั้น ไม่ต่อกัวนเวียน
 จตุคามกระหน่ำน่วมร่วมดุ่นเหริยญ
 เหมือนดาบอดถือเทียนเดินคลำทาง!
 2 สิงหาคม 2550

แอบัว เป็นคำศัพท์ของวัยรุ่น ในยุคปัจจุบันที่ใช้กัน ทั้งในการพูด และลักษณะท่าทาง ในการพูดและตัดแปลงคำและการออกเสียงนั้นสั้นลง แต่ก็ยังได้ใจความ ส่วนลักษณะท่าทางจะ ออกแนวไสซื่อ ไร้เดียงสา เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เปรียบเทียบกรทำงานของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งไม่ได้ดำเนินการอะไรนอกจากเข้ามารักษาอำนาจเพื่อรอการเลือกตั้ง ไม่ได้ปฏิบัติการในการแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นเป็นอันรวมถึงองค์กรต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นหลังจากการยึด อำนาจก็ไม่มีวี่แวงของความเค็จจากในการแก้ไขปัญหา ซึ่งดูอาการแอบัว ไร้เดียงสาในการบริหาร บ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง

ในโอกาสการเลือกตั้ง ซึ่งมีการหาเสียงเพื่อให้พรรคตนเองได้เสียงข้างมากในสภา โดยเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนประเด็นการเลือกตั้งไว้ใน “ถึงเวลา” ดังนี้

ถึงเวลา

ได้เวลาประมุลประเทศไทย	ได้เวลาหาใหญ่เข็อนขยับ
ได้เวลาขายยอลอยหน้ารับ	ได้เวลาจัดทัพ เริ่มนับลง
ตลาดนัดเริ่มติดตลาดแล้ว	พ่อค้าแห้วขายแห้วควบไซ่หงส์
ข้างพ่อค้าชมพู่ ชักชูรง	พ่อค้าขงโคเลี้ยงขายโอเลี้ยง
พ่อค้าขายสะตอกี่ชูสะตอ	ที่ฝักตรงเม็ดต่อกับลูกเหลี่ยม
แผงใหญ่ต่อแผงย่อยเข้าร้อยเรียง	ตั้งแผงเคียงแผงแข่งกันศึกศึก
“นที่ต่อฟองนงระลอก	คลื่นกระลอกกระฉ่อนชลชั้น...” คลัก
สินามิลูกใหม่คลื่นใหญ่ยักษ์	ทุนทะเลักทลายถล่มประเทศไทย
คืนกันเถิดมวลมหาประชาชน	อย่าให้โจรเข้าปล้นประเทศได้
ใครจะตั้งพรรคใครก็ช่างใคร	ประชาชนจะตั้งใจประชาชน

จะไม่ให้การเมืองเป็นเครื่องมือ
ถึงเวลายืนหยัดประกาศตน

เข้ามาซื้ออำนาจไปฉ้อฉล
ศักดิ์ศรีความเป็นคนของคนไทย!
26 สิงหาคม 2550

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สะท้อนภาพการเลือกตั้งครั้งนี้ เหมือนการประมูลประเทศ คือ ใครได้คะแนนเสียงมาก ก็สามารถจะครอบครองประเทศได้พร้อมกันนี้ได้เห็นถึงความวุ่นวาย ของเหล่านักการเมืองที่แย่งชิงตัว ส.ส. เข้าพรรคเพื่อให้ได้จำนวน ส.ส. ให้มากที่สุด เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ยังได้เตือนสติของประชาชนอย่าให้คนไม่ดีได้เข้าไปบริหารประเทศ เพื่อประเทศจะได้มีความเจริญต่อไป

จากกรณีขุบพรรคไทยรักไทยทำให้ สส. ต้องหาพรรคเข้าสังกัดและหาหัวหน้าพรรคเพื่อเตรียมการเลือกตั้ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน "เรื่องผี" ดังนี้

เรื่องผี

พยายามค้า ขำข้อง	หมากี่ร้องโหยหวน
เป็นเสียงหอนเสียงชวน	กันเห่าผี
ป่าช้าแตกผีตื่น	ขึ้นจากหลุมออกอาละวาด
พวกพรรคผีหัวขาด	โขงผี
ขยอกขยะขยุกขยูย	ผีต่างคู่หาหัว
ได้ผีเนามาเป็นตัว	หัวหน้าผี
ข้างพรรคคนหัวหัว	ยังต่อตัวไม่ติด
เอาหัวชนหัวซิด	ต่างผัดผี
พวกกระเสื่อลากไส้	เตรียมหัวไส้หัวดับ
พะเงินพะงาบออกงับ	เงินปากผี
ประชาเอ๋ยประชาชน	อย่าหลงกลพวกกองกอย
เตรียมตั้งเมรุ...เกิดไว้คอย	วันเผาผี !

21 ตุลาคม 2550

จากบทกลอน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพนักการเมืองของไทยรักไทย ที่ถูกขุบไปกำลังมีความวุ่นวายเนื่องจากการหาพรรคสังกัดและคนที่ป็นหัวหน้าพรรคคือ

นายสมัคร สุนทรเวช มีภาพลักษณ์ไม่ดี โดย เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เปรียบเทียบเหมือน ผีหัวขาด ที่ตามหาหัวแต่เมื่อได้มาหัวก็นำไม่สมประกอบ และยังได้เชิญชวนประชาชนช่วยกัน กำจัดคนเหล่านี้ออกไปจากระบบการเมือง

ปัญหาของประเทศ เป็นปัญหาที่ไม่มีใครแก้ไขได้เนื่องจากนักการเมืองไม่ได้เข้ามา แก้ปัญหา แต่มาสร้างปัญหา เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนปัญหาดังกล่าวไว้ใน “เรื่องฝาก” ดังนี้

เรื่อง ฝาก

สงสารเอชประเทศไทย	จะฝากไว้กับใครดี
จะฝากฟ้าฟากี่สิ	ฟ้าหม่นหม่น
จะฝากไว้กับแผ่นดิน	ดินก็เหือดไปทุกตัว
ประเดี้ยวไหวประเดี้ยวราว	เขย่าย่น
ฝากพ่อครูปู่ผี	ก็ลี้วนแต่ผีหัวขาด
ต่างหัวหัวเรียวดาด	อยู่อลวน
จะฝากไว้กับกุมารทอง	มองเห็นแต่ดีหลิยุ่น
ต่างเป็นตัวเต่าตัวตุ่น	เดินตามกัน
จะฝากปราชญ์ขาดกลวิ	เห็นแต่พวกหัวสี่เหลี่ยม
ไม่รู้จอบรู้เสียม	เสลือกสลด
ประเทศเอชประเทศไทย	ฝากไว้ที่ใดก็ไม่ดี
ฝากได้ที่เดียวคือที่	ประชาชน ! .
	28 ตุลาคม 2550

จากบทกลอนนี้ เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ต้องการสื่อว่า สงสารประเทศไทยที่ไปไม่ได้ไม่ถึงไหน ยังคงมีความสับสนวุ่นวาย เต็มไปด้วยเรื่องราวต่าง ๆ มากมาย เจอแต่แค่เหตุการณ์ที่มีแต่การสังหารโหด จากตุลาจนตุลาที่ยังลืมิได้ลง ประชาชนสู้เพื่อใคร ใครคือคั่นตอของปัญหา ใครที่ก่อปัญหา และใครที่สืบทอดเผด็จการ อำนาจและผลประโยชน์มันมาครอบงำจิตใจ ให้ทำในสิ่งที่ผิด เมื่อประเทศก้าวเดินมาไกล ก็ยังคงต้องกลับมาอยู่จุดเดิม ประชาชนจะยอมก้มหัวให้กับคนไม่ดีหรือ ไม่ต้องการให้คนไม่ดีกลับมาอีก แต่ขอให้ประชาชนหันกลับมาดู ว่าใครมิตรใครศัตรู ที่คอยจ้องทำร้ายประเทศไทยของเรา

จากการจัดอันดับประเทศที่มีการทุจริต ประเทศไทยถูกจัดเอาไว้ในอันดับต้น ๆ ซึ่งก็มาจากนักการเมืองเป็นเหตุผลหลัก เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “โคตร โกง” ดังนี้

โคตรโกง

สะใจใหม่เล่าเพื่อนชาวไทย	เขายกให้เป็น “โคตร โกง” อันดับสอง
เป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครปอง	เรายังครองอันดับไว้ได้เหมือนเดิม
เรา โกงกันแต่ไหนแต่ไรมา	ไม่ลดราศีก็มีแต่เพิ่ม
ตั้งแต่บนจนล่างต่างเหิมเกริม	ตั้งแต่เริ่ม ไปจนถึง โกงทั้งนั้น
กงอำนาจเพื่อให้ได้อำนาจ	โกงทั้งชาติ โกงนรก โกงสวรรค์
ผ้าเหลือง โกงศรัทธาบ้านตะบัน	นายกชั้นการ โกง โกงหล่นลด
นักเลือกตั้งต่างเลือก โกงเลือกตั้ง	เขามานั่งในสภา โกงตรากฎ
รัฐบาลทั้ง โขง โกงเคี้ยวคด	ทรยศต่อประชาตาคำคำ
นักเรียน โกงข้อสอบเพื่อสอบผ่าน	ไปโกงบ้าน โกงเมืองกันเนืองหน้า
โกง ได้ดี ได้เด่นเห็นประจำ	กลายเป็นความชอบธรรมไปทันที
คำนิยามจากพ่อต่อถึงลูก	เห็นการ โกงเป็นสิ่งที่ถูกทุกวิถี
ฉะนั้น “โคตร โกง” ในปีหน้านี้	เราจะเลื่อนอันดับที่ดีกว่าเดิม!.

16 มีนาคม 2551

โดยเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ กล่าวถึงข่าว “การจัดลำดับประเทศ ที่มีการ โกงคอร์รัปชันมากที่สุด” โดยผู้แต่งได้แต่งกลอนกล่าวว่า เรารู้สึกอย่างไรบ้างที่เขাজัดลำดับให้เราอยู่ลำดับ 2 ในการ โกงคอร์รัปชัน เรามีการ โกงตั้งแต่เหนือจรดใต้ โดยไม่สนใจชาวบ้านตาดำ ๆ แม้แต่พระยัง โกงความเชื่อของชาวบ้าน เลือกตั้งยังมีการ โกงการเลือกตั้ง เพื่อให้ตนได้เข้ามานั่งในสภา จะได้มาเอาประโยชน์จากกฎหมายที่พวกเขาเขียนขึ้น เพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก นักเรียน โกงข้อสอบ เพื่อให้สอบผ่าน โดยคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งคำนิยามที่ผิคมจากการกระทำของผู้ใหญ่ แล้วทำตามผู้ใหญ่ไปในทางผิด ประเทศไทยก็อาจจะติดอันดับประเทศที่ โกงมากเป็นอันดับหนึ่งในปีต่อไปก็เป็นได้

2. เดือนสติสังคมจากเหตุทางการเมือง

สภาพสังคมในช่วงปี พ.ศ. 2549- 2551 เป็นช่วงที่สังคมมีความแตกแยกกันเป็นอย่างมากมีการแบ่งคนออกเป็น 2 สี คือสีแดงกับสีเหลือง สีแดงคือผู้ที่รักในตัวอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร สีเหลืองคือกลุ่มกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย 2 สีนี้มีแนวคิดที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง สังคมจึงเกิดความแตกแยกดังปัจจุบัน

ในวันที่ 2 เมษายน 2549 เป็นวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีพรรคการเมืองใหญ่เพียงพรรคเดียวที่ลงสมัคร คือพรรคไทยรักไทย โดยพรรคฝ่ายค้านประกอบด้วย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคมหาชน มีมติร่วมกันไม่ลงเลือกตั้งในวันที่ 2 เมษายน 2549 จึงทำให้การเลือกตั้งในครั้งนั้นมีพรรคเล็ก ๆ ลงสมัครรับเลือกตั้งกันมากมาย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สะท้อนภาพการออกไปเลือกตั้งครั้งนี้ไว้ใน “ไปไม่เลือก” ดังนี้

ไปไม่เลือก

ไปเพื่อทำหน้าที่ที่ควรทำ	ไปชี้หน้าอำนาจประกาศกล้า
ไปใช้สิทธิสำแดงแรงประชา	ไปบอกว่าเราจะไม่เลือกใครเลย
ไปอกว่าถึงครุฑสำคัญ	ไปบอกว่าเรานั้นไม่อยู่เฉย
ไปร่วมบนหนทางอย่างที่เคย	ไปเปิดเผยความเท็จเผด็จการ
ไปบอกว่ายังมีคนรู้ทัน	ไปบอกกันว่าอย่ามาหน้าด้าน
ไปบอกว่าเงินมีกี่ล้านล้าน	ไปประจานให้รู้ถ้วนเงิน โกง
ไปบอกว่ารู้ทันการขายชาติ	ไปประจานการผูกขาดอำนาจโขง
ไปให้เห็นโครงสร้างอันเคลงโคลง	ไปให้พวกนายโรงรับผลกระทบ
ไปให้คนไม่รู้จะได้รู้	ไปให้ดูว่าอย่ามาเหยียบขี้
ไปให้รู้ว่าอะไรไม่เป็นธรรม	ไปรู้คำรู้แคงว่าแหล่งใด
ไปให้พวกพลพรรคคนก่อก่อถ่าน	ไปประจานเห็นจริงยิ่งคำใหญ่
ไปใช้สิทธิไม่เลือก..ไม่เลือกใคร	ไปบอกว่าออกไป..ออกไปเลย!!

2 เมษายน 2549

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 เมษายน พ.ศ. 2549 เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จัดขึ้น โดยมีสาเหตุเนื่องมาจากวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎร และจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นใหม่ ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 โดยให้เหตุผลว่ามีกลุ่มคนที่ใช้วิถีทางนอกระบบอบประชาธิปไตย กดดันให้ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ลาออกจากตำแหน่งแต่จะขอใช้วิถีทางประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจ ต้องการให้ตัว พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร กลับมาบริหารประเทศต่อหรือไม่ การที่พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร ประกาศยุบสภาดังกล่าว ส่งผลให้เกิดความไม่พอใจต่อพรรคการเมืองอื่นเป็นอย่างมากเนื่องจาก การกำหนดวันเลือกตั้งเพียง 36 วัน หลังจากยุบสภา ทั้งๆ ที่รัฐธรรมนูญมาตรา 116 ให้ความไว้ถึง 60 วัน ซึ่งถือว่าการเอาเปรียบพรรคการเมืองอื่นที่ไม่สามารถจัดเตรียมบุคลากรลงสมัครรับเลือกตั้งได้ทันและเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เตือนสติ

ประชาชนถึงการเลือกตั้งในครั้ง โดยชักชวนให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในช่องไม่ลงคะแนนเพื่อแสดงการคัดค้านพรรคไทยรักไทยที่อาศัยความได้เปรียบในการเป็นพรรครัฐบาล ประกาศให้มีการเลือกตั้งเร็วเกินไป ประการสำคัญเพื่อให้นักการเมืองทราบความต้องการของประชาชนที่แท้จริง

จากเหตุการณ์ความรุนแรงทางภาคใต้ซึ่งมีการฆ่าผู้บริสุทธิ์เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกรณีครูอุบลิน ปงกำมุล ที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “ป๊องเปลวเทียน” ดังนี้

ป๊องเปลวเทียน

น้ำท่วมที่ภาคเหนือ	และเลือกท่วมที่ภาคใต้
มือโศกเล้ามือโศก	จะเช็ดเลือดและน้ำตา
แผ่นดินยังร้อนเดือด	ระอุเลือดทุกแหล่งหล้า
แสงเทียนแห่งศรัทธา	จงปลั่งเปลวเถิดอย่าแปลง
เปลวเทียนที่ปลายทวน	ยังทานลมอันโถมแรง
มือโศกจักสำแดง	เข้าปิดทวนแล้วป๊องเทียน
เรื่องเรื่องแม้ร้างร้าง	ยังวอดว้างอยู่วนเวียน
เห็นใจเมื่อจริงจริง	จะขาดใจเสียจริงจริง
หยุดร้ายที่รุนแรง	ที่ทารุณครูอุบลิน
ป๊องเทียนเถิดอย่าทิ้ง	ถึงริบหรี่แต่เรื่องไร
แสงเทียนจงส่องทาง	ให้กระจ่างทุกดวงใจ
ค้ำบอธรรมที่อำไท	จงดับเถื่อนอย่าดับเทียน!

4 มิถุนายน 2549

จากกลอนข้างต้น เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพความรุนแรงและภัยธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทย พุคถึงกรณีครูอุบลิน ที่เสียชีวิตในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องการให้มีการปกป้องครูและดูแลข้าราชการที่ทำงานอยู่ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะครูเปรียบเหมือนเทียนที่คอยส่องทางหรือให้ความรู้กับเด็กๆ จงช่วยกันหยุดความรุนแรงอย่าให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ผลมาจากการเมืองที่มีความวุ่นวายและไม่คำนึงการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ในสภาพบ้านเมืองปัจจุบัน ซึ่งมีปัญหา อย่างมากทำให้สถานการณ์ทางภาคใต้ ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นอย่างมาก

ในช่วงวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2550 เกิดเหตุระเบิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศเป็นอย่างมากเนื่องจากในช่วงปีใหม่จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวถูกมองว่าเป็นการกระทำของกลุ่มอำนาจเก่า (รัฐบาลไทยรักไทย) เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “เพื่อใคร” ดังนี้

เพื่อใคร

นี้ฤกษ์คือเมืองฟ้า	กรุงเทพทวาราวดี
นี้ฤกษ์คือกรุงศรี	อันสมโภชศุภสมัย
ทิพอาสน์อมรินทร์	มากระด้างด้วยอันใด
ทิพเนตรเล็งเหตุภัย	ฤกษ์ทับบ่เห็นหา
โคสัตว์จวบทุก	ทวิบาทอันค้ายศ
กิมิชาติบังอาจมา	เขย่าทิพยพิमान
โคเทพโคอสูร	โคเหี้ยคทูลจำแลงสาร
เสกขลังอลังการ	อเวไนยสัตว์สม
ไอ้วาเมืองฟ้าอมร	พระนครจะลาญล่ม
ขุนมารขมวดปม	มาป่วนเมืองนี้เพื่อใคร
เสียเลือดและน้ำตา	เพื่อใครเสียและใครได้
สถานการณ์นี้เพื่อใคร	แลใครสร้างสถานการณ์

7 มกราคม 2550

31 ธันวาคม พ.ศ.2549 - 1 มกราคม พ.ศ.2550 เกิดเหตุระเบิดรวม 9 จุด ทั่วกรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนหนึ่ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพออกมาว่าความสวยงามความปลอดภัยในกรุงเทพฯ ได้หมดไปจากเหตุการณ์ในวันที่ 31 ธันวาคม 2549 เกิดระเบิดต้อนรับปีใหม่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 9 จุด คือ

1. บริเวณป้ายรถเมล์ใกล้ห้างสรรพสินค้าเซ็นเตอร์วัน อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
2. ป้อมสัญญาณไฟจราจรสี่แยกสะพานควาย
3. ระเบิดที่บริเวณป้อมจราจรสี่แยกแคราย จ.นนทบุรี
4. ป้อมจราจรบริเวณสุขุมวิท 62
5. เกิดระเบิดที่บริเวณตลาดสดคลองเตย 2 ชุมชน ฝั่งสิงโต บริเวณตลาดผลไม้ สะพานลอยข้ามถนนพระราม
6. บริเวณลานจอดรถจักรยานยนต์ ห้างซีคอนสแควร์ ถนนศรีนครินทร์

7. เกิดขึ้นตอนเที่ยงคืนบริเวณตู้โทรศัพท์หน้าห้างเกษรพลาซ่า
8. ห้างเซ็นทรัลเวสต์
9. ท่าเทียบเรือประจวบฯ เจริญสะพานเฉลิมโลกฝั่งตรงข้ามเซ็นทรัลเวสต์
10. ห้องเก็บของร้านแมคโดนัลด์ ภายในโรงแรมเจอร์รี่ รัชโยธิน

ทางตำรวจเชื่อว่าเป็นฝีมือของคนร้ายกลุ่มเดียวกันที่วางระเบิดทั้ง 10 จุด โดยระเบิดมีลักษณะเหมือนกันทุกจุด เป็นระเบิดที่ใช้เป็นแบบแรงดันสูง มีสารประกอบของแอมโมเนียมไนเตรด หรือเอ็มโพร จากเหตุการณ์ดังกล่าว พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี และ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธาน คมช. ได้ให้ความเห็นว่าสาเหตุการระเบิดน่าจะมาจากปัญหาการเมือง เป็นฝีมือของกลุ่มอำนาจเก่า ซึ่งบทร้อยกรองก็ได้ถามออกมาว่าคนที่วางระเบิดนั้นทำไปเพื่อใครเพราะสุดท้ายคนที่ได้รับความเดือดร้อนก็คือประชาชนที่ต้องการเข้ากินค่ำซึ่งไม่มีทางที่จะล่วงรู้พฤติกรรมของนักการเมืองได้อย่างชัดเจนครบถ้วน

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยโดยตลอด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 – 2551 เป็นเหตุการณ์ที่มีผลต่อประชาชนทั้งสิ้น ทั้งปัญหาทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพผ่านร้อยกรอง “ดับไฟ” ไว้ดังนี้

ดับไฟ

ไฟได้ก็ผลาญเผา	ข้างเหนือเล่าก็ควันรม
ภาคกลางแม่น้ำตม	แลอีสานก็ลมโหม
เป็นไฉนประเทศไทย	จึงภัยพริเข้าจู่โจม
รอบทิศมารุมโรม	จตุคามบ่ป้องกัน
แท้ภัยพิบัติโอบ	ก็โดยคนบ่เคยขาม
ไฟได้ที่ไหม้ลาม	ก็ใครกันที่ก่อไฟ
ควันเหนือที่คลุมเหนือ	ปะทะเพื่อปะทุภัย
ใครคือ แหละมือใคร	ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์
โน่นน้ำมีปลาตาย	น้ำมือใคร โหคประหาร
ลมเคียดจิ้งบินคาล	กระหน่ำโหมแผ่นดินหาย
ตัดไฟที่ปลายลม	มีแต่ล้มประคาศาย
ตัดเหตุที่เหตุหมาย	ให้ถูกที่เถิดเพื่อนไทย!

25 มีนาคม 2550

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวถึงสภาพบ้านเมืองที่มีความวุ่นวายทั้งปัญหาภัยธรรมชาติ ภัยก่อการร้ายทางภาคใต้ที่มีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน และสร้างความเสียหายให้กับทั้งทรัพย์สิน และชีวิตของประชาชน ด้านการเมืองที่ยังไม่มีความสงบยังมีการเคลื่อนไหวเพื่อที่จะทำให้บ้านเมือง เกิดความวุ่นวายโดยตลอด ท่านจึงเสนอแนะให้ช่วยกันดับไฟที่เกิดขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยเกิดความ สงบ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เรียกร้องให้ประชาชนหันมาสนใจการทำงานของนักการเมือง หันมาให้ความสนใจการเมืองและสำนึกถึงสิทธิของประชาชนให้มากขึ้นใน “ทวงคืน” ดังนี้

ทวงคืน

อำนาจของประชาชน	คือประชาธิปไตย
ที่มาและที่ไป	ต้องเป็นไทและเป็นธรรม
เป็นไทในอำนาจ	ไม่เป็นทาสของผู้นำ
ชื่อเสียงไปครอบงำ	สำแดงเดชเผด็จการ
สำนึกในอำนาจ	ที่ในตนบันคลลาล
ใช้ทาสอันสามัคคี	ทูนอำนาจให้เจ้านาย
นั่นคือสำนึกทาส	ให้เขาพาดสนตะพาย
มีสิทธิไว้ซื้อขาย	แลมีเสียงไว้ร้องขอ
จงเป็นประชาชน	อำนาจคนแหละดันตอ
ใช้ไพร่คอยสอพลอ	เอาอำนาจไปบำบวง
ประโยชน์ของประชาชน	ต้องเป็นใหญ่กว่าโคปวง
คืน คืน...เถิดคืนทวง	ประชาธิปไตยคืน!
	3 มิถุนายน 2550

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวว่า ประชาธิปไตยเป็นอำนาจของประชาชน ที่ต้องมีที่มาที่ ไปอย่างถูกต้องเที่ยงตรง มีความเป็นอิสระไม่ตกเป็นเครื่องมือของใคร ตระหนักถึงอำนาจที่ตนมีอยู่ ในมือ ไม่ใช่ตกเป็นเครื่องของใคร นักการเมืองต้องมีความสำนึกในหน้าที่ของตน ไม่ตกเป็น เครื่องมือของใคร ผลประโยชน์ของประชาชนต้องมาก่อนเรื่องใด เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์จึงปลุก สำนึกของประชาชนให้ตื่นขึ้นเพื่อทวงประชาธิปไตยของเรากลับคืนมา เหตุหนึ่งที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนออกมาเนื่องจากรัฐบาลไม่ได้ทำงานตามที่ประชาชนมุ่งหวังคือเหมือน รัฐบาลเข้ามาเพื่อรักษาอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้เข้ามาทำงานให้เกิดประโยชน์ สูงสุดของประชาชน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แนะนำให้พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร หยุดเล่นการเมืองเนื่องจากสังคมมีปัญหาอย่างมากจากพฤติกรรมของตัวทักษิณ เพื่อบ้านเมืองจะได้เกิดความสงบสุขใน “ลงเถิด” ดังนี้

ลงเถิด

.....
การเลือกตั้งมิใช่ผ้าพันแผล	ที่จะแก้ผลการกรงใจให้หันเห
กติกามิใช่ตั้งกติกา	มาหลอกเล่นตั้งแต่ต้องเล่นตาม
ต้องขจัดที่เหตุไซ้เผด็จผล	อย่าตั้งตนเป็นปูที่เขวชู้ก้าม
จะลงอย่างราชาสง่างาม	หรือจะให้คนประณามทั้งแผ่นดิน
	12 มีนาคม 2549

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพออกมาให้เห็นว่าการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในวันที่ 2 เมษายน 2549 ไม่ใช่ทางที่จะแก้ปัญหาได้เพราะ การเลือกตั้งไม่ว่าจะบริสุทธิ์ ยุติธรรม เนื่องจากกติกากฎและวิธีการเลือกมันผิดเพี้ยนไปหมดและสังคมในปัจจุบันก็เกิดความวุ่นวายเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงขอให้ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร หยุดเล่นการเมืองเพื่อความสงบของประเทศชาติ

การขายหุ้น บริษัท ชินคอปเรชั่นของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกของประชาชนไทยเป็นอย่างมาก โดยจะเห็นได้จากนายชินยง โอภากุล ได้แต่งเพลง สมภารเซ่งโบสถ์ ขึ้น ซึ่งตรงกับเนื้อหาของเหตุการณ์เป็นอย่างยิ่ง และเป็นการปลุกกระแสให้คนออกมาขับไล่ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นจำนวนมาก จนต้องมีการประกาศยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพไว้ใน “สมภารเซ่งโบสถ์” ดังนี้

สมภารเซ่งโบสถ์

ศรัทธาและไว้ใจ	จึงยกให้เป็นสมภาร
ไม่เคร่งแต่เก่งงาน	ก็พอเหมาะและพอสม
เสกมนต์มหาอุตม์	แจกตะกรุดและลูกอม
ว่านขามหานิยม	พระเครื่องชุดที่เนื้อชิน
สมภารท่านวางขาย	บ้อมวงด้วยผูกสายสิญจน์
ปีกลองก็้องยิน	แต่ญาติโยมสมภารยัน
ถึงกาลอุบาทว์วิบัติ	ถ่วงอาบัติฉกาจกรรจ์

สมภารเสมหพันธ์	เข้าแข่ง โปสถ์ชั่วโฉดโฉน
ทรยศต่อศรัทธา	และฆ่าความไว้วางใจ
ของประชาชนผู้ใหญ่	ด้วยอำนาจอันฉ้อฉล
เสียบรูปและเสียบเทียน	ที่เวียนหลงในกรงกล
ควรฤาประชาชน	จะนิมนต์สมภารคืน!
	23 เมษายน 2549

ในกลอนบทนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวถึงกรณี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ขายหุ้นดาวเทียมให้กับชาวต่างชาติว่าเป็นการกระทำผิดร้ายแรง ประชาชนไม่ควรให้อภัยกับเหตุการณ์ในกรณีนี้ เนื่องด้วยทำลายความรู้สึกของประชาชน ทำลายความมั่นคงของประเทศ ซึ่งประชาชนไม่ควรที่จะเลือกกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกต่อไป

ในวันที่ 19 กันยายน 2549 มีเหตุการณ์ที่ประชาชนทั้งโลกรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมาก เมื่อประเทศไทยเกิดการยึดอำนาจการปกครองโดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ประชาชนกับแสดงความดีใจ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ใน “ดอกไม้ปลายปืน” ดังนี้

ดอกไม้ปลายปืน

ปลายปากกระบอกปืน	เคยหนาประชาชน
บัดนี้สิ้นคน	กลับหันใส่เผด็จการ
ดอกไม้ที่ปลายปืน	ก็เซิดขึ้นขึ้นเบ่งบาน
ทแก้วทหารหาญ	ก็อวดหาญขึ้นเต็มเห็น
แสบเผด็จการ	ทुरย่านระยำเย็น
กุมปืนและไก่อเป็น	อำนาจเถื่อนอธรรมครอง
อำนาจอธิปไตย	แห่งประชาคือคัลลอง
เผด็จการก็เกลื่อนกอง	ที่กลับทวนสวนกระแส
แสนปากกระบอกปืน	จงศูนย์ปืนอย่าศูนย์แปร
เข้าเที่ยงจงเที่ยงแท้	อย่าเบี่ยงเป้าให้เสียศูนย์
ไคเท็จที่ควรทิ้ง	แลไคแท้ที่ควรทูน
มีอันนี้แหละเพียบพูน	ด้วยดอกไม้เสียบปลายปืน!
	24 กันยายน 2549

จากบทกลอน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการยึดอำนาจของกลุ่ม คมช. เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นการยึดอำนาจที่ประชาชนทั่วไปมีความรู้สึกยินดี เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้มีความวุ่นวายสับสน มีกลุ่มคนที่จะออกมาเผชิญหน้ากันในวันที่ 20 กันยายน 2549 และประกอบกับมีการเรียกร้องให้ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ออกไป เมื่อมีการยึดอำนาจจึงทำให้ประชาชนรู้สึกดีใจที่ทำให้คนไทยไม่ต้องออกมาทำร้ายกันเองในวันที่ 20 กันยายน 2549 เหตุทั้งหมดมาจากการใช้อำนาจในทางไม่ถูกของพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร จนบ้านเมืองเกิดความวุ่นวายขึ้น

ผลจากการยึดอำนาจเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 มีการฉีกรัฐธรรมนูญ และมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยมีคนกล่าวว่า เป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างมาเพื่อกำจัดฝ่ายตรงกันข้ามทางการเมืองแต่อย่างไรก็ดีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องประกาศใช้ รัฐบาลพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ จึงจัดให้มีการลงประชามติ รับ – ไม่รับ รัฐธรรมนูญ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพดังกล่าวไว้ดังนี้

รับ-ไม่รับ

หากไปรับจงรับด้วยสติ	มีสัมมาทิษฐิ เสียแต่ต้น
นี้ไม่ใช่คัมภีร์กระบี่มนต์	หาแต่เป็นประตุกลแก้กลไก
เพื่อปรับทิศปรับทางที่ถูกควร	สร้างกระบวนแบบแท้เข้าแก้ไข
ใช้คัมภีร์สร้างคัมภีร์กระบี่ใจ	เพื่อช่วงชิงธงชัยมหาประชา
หากไปร่วมลงมติว่าไม่รับ	กลายเป็นร่วมค้ำถักกลับให้กังขา
ไปเข้าทางเทพอสูรหุนไล่กา	กระบี่มารมายขย้ำเมือง
ถูกหลักการแต่ก็ชักเข้าหลักกล	ถูกเหตุผลแต่ก็คิด ผิดบทเบื่อง
ทั้งไปรับหรือไม่รับ นับเนื่องเนื่อง	ล้วนแต่เรื่องต้องเล่นเดินต้องเด
จะไปหรือไม่ไปจงใช้สติ	สัมมาทิษฐิ รู้ทันเล่ห์
เรื่องของเข็มนบงหนามที่จำเจ	เข็มนไม่ควรรวนเรให้รุ่งรัง
ไม่ควรสร้างคัมภีร์กระบี่มนต์	ชอบแต่ให้มหาชนเป็นคนสั่ง
นี้เข็มนกลับติค้ำข่าขโกลี้เกรอะกรัง	มากำบังกล ไก่ “รับ-ไม่รับ”!

19 สิงหาคม 2550

จากบทกลอน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพ การลงประชามติ รับไม่รับ รัฐธรรมนูญโดยมองว่า การจะตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งควรมีสติคิดให้รอบครอบตั้งแต่แรก เพื่อให้ได้สิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเข้ามาแก้ไขในสิ่งที่ขั้วบกร่องอยู่ในระบบการปกครอง เพื่อปรับทิศทางให้ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ประชาชนจะอยู่กับกันอย่างสงบสุข แต่ให้ประชาชนผู้มีส่วนร่วมทุก

คนช่วยกันคิดให้ถูกต้องทั้งหลักการ แต่อย่าหลงเชื่อเล่ห์กล ให้ใช้สติและความรอบครอบใช้อำนาจ
ของมหาชนในทางที่ถูกต้อง โดยออกมาแสดงพลังลงประชามติ รับ - ไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้

จากการทำงานของรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ไม่ได้เข้ามาแก้ปัญหาอะไรแต่กับทำ
ให้ปัญหานั้นเพิ่มมากขึ้นไว้ใน “เสรีชน” ดังนี้

เสรีชน

คือเข้มที่หักคา	กับเสี้ยนคมที่บ่มหนอง
กลัดเนื้อจนเนื้อพอง	ระบอบบอมให้ซ้ำววม
คือเขี้ยวอันเขี้ยวขัน	จนเข็มจับหนีบหนับน่วม
อำนาจมิอาจรวม	เป็นศูนย์เคียวจึงเขี้ยวกล้า
ดื้อนควายมาเข้าคอก	แต่ละคอกล้วนเขรอะคร่ำ
เขื่องโง่งก็พื้มพำ	จะปลดสนตะพายควาย
หากปลิงกระดืบตีบ	ล่อยสืบสายเจ้าต่อสาย
ผีโป่งกับโหงพราย	ก็คั่งพรรคชะพุงผี
	9 กันยายน 2550

จากบทกลอน เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพการเข้ามาแก้ไขปัญหาของประเทศ
จากการยึดอำนาจการปกครองของ ทมช. ซึ่งไม่ได้เกิดผลคืออะไร ยิ่งทำให้เกิดปัญหาเพิ่มมากขึ้น
เนื่องจากไม่แก้ปัญหาคือตรงจุดทำให้เมื่อเวลาผ่านไปกลุ่มอำนาจเก่าที่กลับมาใช้อำนาจในบ้านเมือง
อีกครั้งหนึ่ง

ในการเลือกตั้ง เนาวัฒน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของนักการเมืองออกมาและแนะ
ประชาชนให้เลือกข้างให้ชัดเจนใน “เลือกตั้ง – เลือกข้าง” ดังนี้

เลือกตั้ง – เลือกข้าง

.....
ประชาเอ๊ยประชาชนคนไทยไท	ไม่รู้เหนือไม่รู้ใต้เหมือนถูกด้อน
เข้าคอกโน้นคอกนี้มันรันคร	แต่ล้วนเล่ห์ลวงหลอนมาหลอกเรา
ตื่นกันเถิดเพื่อนไทยไปเลือกตั้ง	เลือกเพื่อยังหยุดพาลสันดานเขลา
อย่าไปเลือกคนที่มิแต่เงา	อย่าเลือกเข้าผิดข้างพวกสว่างทรง.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนผลของการเมืองในช่วงปัจจุบัน ที่มีความวุ่นวายและ
 แยกข้างออกมาชัดเจน คือกลุ่มอำนาจเก่าที่ส่งตัวแทนลงมาสมัครรับเลือกตั้ง
 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จึงเชิญชวน ประชาชนให้ออกไปหยุกระบอบเก่า ๆ อย่าให้ได้ดิบโด่งขึ้นมา
 อีก

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เตือนสติสังคมเอาไว้อย่างชัดเจนดังนี้

สอนเด็ก

เจ้าอย่าเอาเสียงประชาชน	ไปปล้นสมบัติประชาชน
เจ้าอย่าเอาอำนาจ	ไปผูกขาดรัฐสภา
เจ้าอย่าเอาเงินสนตะพาย	มาคั่นควายเข้าคอก
ประทับตราคิดออก	แล้วออกเขาค้ำฟ้า
เจ้าอย่าทำเป็นเล่น	เห็นเป็นแมวตัวเดียว
พอร้องเรียกเหมียวเหมียว	ประเดี๋ยวเสือ โกร่งก็มา
เจ้าอย่าขุ่นอย่าเคือง	กับเรื่องใบเหลืองใบแดง
ลมมันแรงคลื่นก็แรง	เป็นธรรมดา ธรรมดา
เจ้าจะต้องรู้สึก	สร้างสำนักเป็นนิสัย
ว่าเจ้านะเป็นผู้ใหญ่	ไม่ใช่เด็กไร้เดียงสา
อนาถหนอประเทศนี้	มีแต่เด็กสร้างบ้าน
เด็กคักแค้คักคาน	บ้านจึงพังตลอดเวลา !
	13 มกราคม 2551

จากบทกลอนเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ต้องการกล่าวถึงสังคมและการเมืองในปัจจุบัน
 โดยอาศัย วันเด็กแห่งชาติในการสื่อความหมาย โดยได้กล่าวว่าการเมืองที่มีอำนาจ ไม่ควรเอา
 เสียงของประชาชนที่เลือกผู้แทนของตนเข้าไปนั่งในสภาไปออกเสียงโดยทุจริต เบียดบัง
 ผลประโยชน์โดยการฉ้อโกงราษฎรบังหลวง โดยการเห็นประโยชน์ส่วนตนเพื่อผลประโยชน์ของ
 พวกพ้อง โดยการใช้สภาเป็นที่ทำมาหากิน โดยไม่คำนึงถึงประชาชนได้เลือกตนเป็นตัวแทนเข้ามา
 เวลาที่มีการเลือกตั้งจะมีการแจกเงิน แจกของ เพื่อจูงใจประสงค์ให้พรรคหรือผู้แทนของตนได้รับ
 การเลือกตั้ง เหมือนใครจะลากไปทางไหนก็ไปทางนั้น และผู้แทนราษฎรนี้ เขามากจากเสียงของ
 ประชาชนส่วนมาก เขาคือเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน แต่ที่แท้จริงเขาซื้อเสียง อย่าคิดว่าการเลือก
 คนไม่ดีเพียงคนเดียว ไม่สามารถทำให้ส่วนรวมเกิดความเสียหายได้ เพราะคนไม่ดีคนเดียว ก็ทำให้

เกิดความเสียหายและไม่สามารถแก้ไขได้ เป็นผู้ใหญ่ที่มีวิจรรณญาณในการตัดสินใจ สงสารประเทศที่มีแต่คนที่คิดจะถือฉล เอาแต่ประโยชน์ส่วนตัวคน ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน ไม่มีใครจะดูแลประเทศให้รุ่งเรืองเลย บ้านเมืองจึงประสบแต่ความเสียหายมาตลอด การที่รัฐบาล ได้จัดตั้งโทรทัศน์สาธารณะขึ้นเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพและเดือนสติเรื่องดังกล่าวไว้ใน “โทรทัศน์สาธารณะ” ดังนี้

โทรทัศน์สาธารณะ

ขอต้อนรับ ทวีสาธารณะ	หวังว่าจะเป็นสิ่งเป็นจริงได้
เป็นทีวีประชาชนของคนไทย	เป็นทางเลือกใหม่ใหม่ให้ได้เลย
ไม่ต้องมีโฆษณาอันน่าเบื่อ	ทั้งน้ำเน่าน้ำเคื่อน้ำเลือดน้ำหลน
ไม่ผูกขาดไว้กับคนไม่กี่คน	ไม่หลงกลรายการปัญญาเขาวัว
ไม่ต้องนั่งฟังความแต่ข้างเดียว	ไม่ต้องเที่ยวเห็นงามไปตามเขา
ไม่ต้องหลงลืมควมอมมัวเมา	คิดละครน้ำเน่ากันนุงนัง
จงเป็นสื่อสาธารณะกล้า	ถือประโยชน์ของประชาเป็นที่ตั้ง
เอาความเห็นของประชาเป็นพลัง	จงจริงจงจริงใจด้วยใจจริง
จงคืนจอคืนใจให้ประชา	อย่าเป็นจอพ่อค้าผีบ้าสิง
ห้ามอำนาจรัฐล่วงเข้าช่วงชิง	อย่าทอดทิ้งคนไทยให้หลงทาง
โทรทัศน์สาธารณะประชาชน	จงเป็นตัวเป็นคนอันเปิดกว้าง
เปิดเนวรบให้ประชาชนอย่าตะวาง	จงสรรค์สร้างให้สมชื่อ “สื่อมวลชน”
	20 มกราคม 2551

จากบทกลอนนี้ผู้เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ต้องการสื่อถึงทีวีสาธารณะ ที่จะเปิดตัวเป็นทางเลือกใหม่ให้กับประชาชน โดยหวังว่าจะไม่ถูกนำมาเป็นเครื่องมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีความเป็นกลางเปิดกว้างทางความคิดให้กับประชาชน โดยไม่หวังผลประโยชน์ ให้ประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริง สมกับเป็นสื่อมวลชน โดยอ้างอิงจากข่าวที่สถานีโทรทัศน์'ทีไอทีวี'ต้องปิดตัวลง ส่งผลให้กรมประชาสัมพันธ์ ต้องมีการโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ คลื่นความถี่ และภาระผูกพัน เป็นต้น ของสถานีโทรทัศน์ทีไอทีวีทั้งหมดไปเป็นขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยในการจัดตั้งทีวีสาธารณะ สนข.เห็นชอบพ.ร.บ.ทีวีสาธารณะด้วยคะแนน 134 ต่อ 6 ให้ 'ทีไอทีวี' นำร่องเป็นช่องแรก - วางแผนปรับงบประมาณทุก 10 ปี ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง

ประเทศไทย เป็นกฎหมาย ด้วยคะแนน 134-6 เสียงจกออกเสียง 4 เสียง มีเนื้อหาจัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ทำหน้าที่เป็นองค์การสื่อสารมวลชนด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ แต่ดำเนินการภายใต้ทุน ทรัพย์สินและรายได้ขององค์การเอง

ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง ที่ปรากฏในบทร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” จะเห็นว่าสังคมไทยมีความวุ่นวายเป็นอย่างมากเนื่องด้วยความไม่สงบทางการเมืองที่และตัวนักการเมืองที่มุ่งหวังที่จะเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ หรือแม้แต่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นำโดยพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ก็เป็นส่วนที่เข้ามาทำให้บ้านเมืองเกิดความวุ่นวาย กรณีเสื้อเหลือง - เสื้อแดงก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ทำให้บ้านเมืองแตกแยกอยู่ในปัจจุบันเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ พยายามชี้ให้ประชาชนเห็นในหลาย ๆ แง่มุม ดังการวิเคราะห์ข้างต้น เพื่อให้ประชาชนใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวិเคราะห์โวหาร และถ้อยคำสำนวนทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551 โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล
2. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมือง
3. ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง สรุปผลได้ดังนี้

1. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ได้วิเคราะห์ใน 3 ประเด็นสรุปได้ดังนี้

1.1 เสนอภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการแนะนำการทำงานให้กับรัฐบาล โดยมีการแนะนำการทำงานให้กับรัฐบาลช่วยพัฒนาประเทศอย่างเต็มความสามารถและกำจัดกลุ่มคนที่ไม่หวังดีกับประเทศให้หมดไป พร้อมทั้งหันมาให้ความสำคัญกับประชาชนดูแลประชาชนอย่างจริงจัง

1.2 เสนอภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล พบว่า ถึงกลุ่มคนที่ยึดอำนาจการปกครอง (คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข) จะส่งคนเข้ามาทำงานบริหารราชการแผ่นดินก็ไม่สามารถทำงานอะไรได้เนื่องจากไม่มีความพร้อมและประสิทธิภาพในการบริหารบ้านเมือง เพราะมีปัญหาอุปสรรคมากมายทั้งการเคลื่อนไหวของกลุ่มอำนาจเก่า การที่คนในรัฐบาลบางคนยังมีความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มอำนาจเก่าทำให้การทำงานเต็มไปด้วยความยากลำบาก

1.3 เสนอภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการทำงานของรัฐบาล กล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชนและความมั่นคงของประเทศของรัฐบาล เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้แสดงทัศนะว่า การในการบริหารบ้านเมืองในช่วงเวลาดังกล่าวมีความสับสนวุ่นวายเป็นอย่างมาก เนื่องจากการยึดอำนาจจากฝ่ายทหารและเมื่อตั้งรัฐบาลรักษาการก็ไม่สามารถปฏิบัติงานอะไรได้เต็มที่ เมื่อมีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งก็มีคนกล่าวหาว่าเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองที่ถูกขูดพรรคไปก่อนหน้านี้ การทำงานจึงเต็มไปด้วยความยากลำบาก และยังพบว่ามีการกระทำที่ทำให้เกิดความเสียหายกับประเทศในหลายด้าน

2. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับนักการเมืองและผู้นำทางการเมืองได้วิเคราะห์ใน 3 ประเด็นสรุปได้ดังนี้

2.1 เกี่ยวกับการทำงานและการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถึงการ ทำงานที่เต็มไปด้วยการแสวงหาอำนาจ การใช้อำนาจในการแสวงหาผลประโยชน์และเอื้อประโยชน์ ให้กับพวกพ้องของนายกรัฐมนตรี การสลายการชุมนุมของประชาชนที่หน้าทำเนียบรัฐบาล จนทำให้มีผู้เสียชีวิตของนายกรัฐมนตรีสมชาย วงศ์สวัสดิ์ และยังได้สะท้อนภาพการทำงานของ นายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่มีความล่าช้า และไม่มีผลงานเป็นที่ปรากฏ

2.2 เกี่ยวกับการเสนอแนะวิธีการทำงานให้กับนายกรัฐมนตรี เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์เสนอแนวคิดให้หยุดการกระทำที่ทำให้ประเทศชาติเกิดความเสียหาย พร้อมทั้งมีการ แนะนำให้อัดฉีดนกยกรัฐมนตรีพ.ต.ท. คร.ทักษิณ ชินวัตร หยุดการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองในประเทศ

2.3 ภาพสะท้อนปัญหาการทุจริตของนายกรัฐมนตรี กล่าวถึงการกระทำของ นายกรัฐมนตรีทั้งการสลายการชุมนุมของประชาชนจนทำให้มีผู้เสียชีวิต การขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้แก่บริษัท เทมาเส็ก โฮลคิงส์ จำกัด ซึ่งเป็นประเด็นใหญ่ที่ทำให้เกิดความไม่พอใจของประชาชนเป็นอย่างมากจนนำไปสู่การเดินขบวนขับไล่อดีตนกย กรัฐมนตรีพ.ต.ท. คร.ทักษิณ ชินวัตร จนบ้านเมืองเกิดความวุ่นวายถึงปัจจุบัน รวมถึงผลประโยชน์ทับซ้อนต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กระทำไว้เช่นออกกฎหมายแก้ไขค่าสัมปทานโทรศัพท์มือถือและ คาวเทียม ทำความเสียหายให้แก่รัฐเป็นมูลค่า 67,943.76 ล้านบาททำให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องพ.ต.ท. คร.ทักษิณ ชินวัตร ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาชญาบัตรการเมือง เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551

3. ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง ได้วิเคราะห์ใน 2 ประเด็นสรุปได้ดังนี้

3.1 ภาพสะท้อนเกี่ยวกับความวุ่นวายของสังคมที่มีผลจากการเมือง ได้กล่าวถึงการ แทรกแซงสื่อมวลชนจากกลุ่มการเมืองและการทำงานของรัฐบาลที่มาจากการยึดอำนาจซึ่งไม่ สามารถทำงานในการแก้ปัญหาได้ ส่งผลให้ปัญหาทางสังคมที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์มองว่ามาจาก นักการเมืองไม่หมดลงยังคงสร้างปัญหาให้กับสังคมจนถึงทุกวันนี้

3.2 เกี่ยวกับการเตือนสติสังคมจากเหตุผลทางการเมือง พบว่า สังคมไทยมีความ วุ่นวายเป็นอย่างมากเนื่องด้วยความไม่สงบทางการเมืองและตัวนักการเมืองที่มุ่งหวังที่จะเข้ามา แสวงหาผลประโยชน์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้เตือนสติให้กับสังคมทั้งการไปลงคะแนนในช่องไม่ ลงคะแนน ในคราวเลือกตั้ง 2 เมษายน การลงคะแนนรับร่างรัฐธรรมนูญพร้อมทั้งสะท้อนภาพ ปัญหาสังคมเพื่อเตือนสติให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในปัญหาและแนะนำการแก้ปัญหาโดย ประชาชนต้องร่วมมือกันจึงจะเกิดผลเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ที่มีความสนใจในการวิเคราะห์ถ้อยคำสำนวนทางการเมืองผ่านบทร้อยกรองในโอกาสต่อไป ขอเสนอให้ นำบทร้อยกรองจากกวีหลาย ๆ ท่านมาวิเคราะห์ ผลการวิจัยจะได้มีข้อเปรียบเทียบได้ชัดเจน เพราะการใช้บทกวีร้อยกรองของกวีเพียงท่านเดียวอาจจะเป็นเพียงมุมมองเพียงมุมเดียวซึ่งอาจไม่ครอบคลุมเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ครบถ้วน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา กุลสุวรรณ. (2540). กวีนิพนธ์รูปแบบอิสระของไทย พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2537. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- จรูญ สุภาพ. (2531). การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิตรา สุวดีกุล.(2526) วรรณกรรมร้อยกรองปัจจุบัน ในวรรณกรรมไทยร่วมสมัย. หมวดวิชา ภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทองพล ทองน้อย. (2539). การวิเคราะห์บทบาทของร้อยกรองที่มีต่อสังคมไทย. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ธวัช ปุณโณทก.(2527) แนวทางการศึกษาวรรณกรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2549-2551). “ข้างคลองคันทนาขาว.” เดลินิวส์.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำนาจ เข้มสำอางค์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ธนาคารกรุงเทพ สำนักงาน ผ่านฟ้า เมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2544.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และ วานิช จรุงกิจอนันต์. (2529). เรียงร้อยถ้อยคำ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- บรรจง บรรเจิดศิลป์. (2523). ศิลปะวรรณคดีกับชีวิต. กรุงเทพฯ : ประดิษฐ์การพิมพ์.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ.(2527). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง สุวรรณรัตน์ และชูศักดิ์ เอกเพชร. (2527). วรรณกรรมสังคมและการเมือง. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ประเมิน เขียงเถียร.(2522). วิเคราะห์ร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (2518). ภาษากวี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เปลื้อง ณ นคร. (2530). ภาษาและวรรณคดีไทย.
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2528). วรรณกรรมการเมือง. กรุงเทพฯ :กาฬิการ์ต.
- ล้อม เพ็งแก้ว.(2522).ว่ายเวียงวรรณคดี. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.
- _____เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำนาจ เข้มสำอางค์ เป็นผู้สัมภาษณ์, จังหวัดเพชรบุรี 16 กรกฎาคม 2552.
- ศรีอินทรายุทธ. (2518). ศิลปะการแห่งกาพย์ กลอน. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

- สมพงษ์ บุตรกำฟ้า. (2541). วิเคราะห์วรรณกรรมร้อยกรองในวารสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
 อุดรธานี.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2524). วรรณกรรมสังคมและการเมือง. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2534). วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- ลีธรา พินิจภูวดล และประทีป วาทิกทินกร. (2522). ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง.
- สุขกมล รัตนสุภา. (2536) วิเคราะห์ร้อยกรองของ ศิวกานท์ปทุมสุดิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม..
 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุจิตรา คุปตารักษ์ (2526). วิเคราะห์ร้อยกรองของนายผี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อำนาจ เข็มมสำอางค์. (2546) วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในบทร้อยกรอง
 ชุด “ข้างคลองคันทนาขาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2543 - พ.ศ. 2544.
 สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ปีหมาใหม่

จงหวัดนำไปลิบกับปีไก่	จงหวัดไทยรักไทยอย่าไขว้เขว
จงแว่วเสียงหมาเห่าอย่าเมาเม็น	จงบึกบึนเพิ่มทวีรับปีจอ
จงน้ำตาน้ำเลือดได้เหือกแหง	จงรวมแรงลูกขึ้นหยัดขึ้นต่อ
จงมวลชนคนไทยอย่าได้ท้อ	จง ศ.ส.ว. รู้พอดี
จงนายกพทหินไว้สามก้อน	จงดวงปากไว้ก่อนอย่าบ่อนบี่
จงดวงหูดวงใจไว้ทำที่	จงแน่นหนักสามัคคีที่คิงาม
อย่าปล่อยให้ไร่นาต้องล้าร่อย	อย่าด้อยด้อยตามปูหลงงูก้าม
อย่าหลงเดินทางทุนแต่ตุนตาม	อย่าพลอยเพร็ดเทคนิยามทุนนิยม
อย่าละเลยรู้ผู้รู้พอเพียง	อย่าหลบเลี่ยงสังขธรรมความเหมาะสม
อย่าลืมตัวมัวหมกแต่ปลัดคม	อย่าชื่นชมต่างชาติเว้งกัศเรา
อย่าริกริกกระดิกรับกับปีหมา	อย่าเอาแต่ฮึดตาที่บ้าเขลา
อย่าประมาทพลาดกลัวมีนมัวเมา	อย่าเป็นหมาหัวเน่าไล่เห่าคน!
	วันอาทิตย์ที่ 1 มกราคม 2549

ผู้เด็ก-ผู้ใหญ่

เมื่อหนูเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า	หนูอย่าบ้าอำนาจบดเคือง
หนูอย่ามัวมัวเล่นดินเหนียว	หนูอย่าเร่งหลงแต่เห็นแก่ตน
อย่าเอาแต่ “ตามเขาที่เราเก่ง	ถ้าคิดเองแล้วโง่” ไม่เป็นผล
คลังหน่วยดีหลิ่วขุนอลวน	เป็นแห่มปนกะปิเคขเนยปลาร้า
ถ้าหนูได้เป็นผู้ใหญ่ในประเทศ	จงรู้จักสังเกตเปรตผีบ้า
ล้วนแต่พวกตัวคิมิวิชา	มันจะพาลงนรกอเวจี
ในโลกนี้คือจริงแต่สิ่งสาม	หนึ่งคือความมีสติในทุกที่
คอยตามคู่มือให้ทันที	สองคือมีปัญญาวิจารณ์
ให้รู้ถูกต้องตามความเป็นจริง	ไม่หลงแบกหลงทั้งอยู่ทุกขณะ
สามคือมีเมตตาเป็นธรรมชาติ	รู้สละรู้พอดีเลี้ยงชีวา
คือคำขวัญวันเด็กให้เด็กไทย	ให้ผู้ใหญ่รู้จักร่วมรักษา
เป็นสามความสำคัญจงสัญญา	มี “สติ ปัญญา เมตตา ธรรม”
	วันอาทิตย์ที่ 8 มกราคม 2549

ควงด้านกลับ

อยู่เป็นต้องคู่เป็น	เห็นด้านร้ายให้เป็นครู
ด้านดีมีให้ดู	เป็นไม้วัดบรรทัดฐาน
หมาเห่าอย่าเห่าตอบ	มันทดสอบสัญชาตญาณ
รู้ได้ในสันดาน	ว่าใครพาลและใครพระ
เด็กคือต้องมีดี	มีความคิดเป็นอิสระ
รู้แพ้แล้วรู้ชนะ	ได้รู้ล้มแล้วรู้ลุก
เด็กอ่อนก็คิดเอา	กระตังอ้อมอยู่งุ่มง่าม
ชีวิตคือติดคุก	ไม่รู้ตัวไม่รู้โต
ดูเด่นให้เห็นด้วย	และเห็นสร้อยให้เห็นไซ้
เห็นพาลอย่าพาล	ให้รู้เห่งพินิจพลัน
ทุกสิ่งมาเป็นครู	ให้ได้ดู ได้รู้ทัน
กราบไหว้ได้ทั้งนั้น	ถ้าอยู่เป็นและคู่เป็นๆ
	วันอาทิตย์ที่ 15 มกราคม 2549

อาจสามารถ

อาจสามารถหรือไม่อาจสามารถ	จะประกาศว่ายังสามารถอยู่
หรืออาจไม่สามรถ ไม่อาจรู้	แต่ก็อาจ ได้ดู ได้รู้แล้ว
ว่านายกกำกั้นขยันจริง	ไม่อยู่นิ่งสำรวจออกตรวจแถว
ร่วมส้าหรับทัพพีฝีมือแม่	ไม่ไหวหวั่นไหวแว่วเสียงเขววม
ไอ้ที่ชมเขาก็ชมว่าสมควร	ทำถูกถ้วนหน้าที่ดีเหมาะสม
เป็นนายกคิดคินตึนคิดตม	เป็นตัวอย่างขอดนิยมนายก
ไอ้พวกผีเงาะปากก็ถากถาง	ว่าชี้ข้างจับตักแดนเล่นตลก
เป็นปาที่กลางจอแก้ห่อพก	มาเงินครกขึ้นเขาอยู่คนเดียว
แสนสงสารบริวารท่านนายก	เกาะกระดุมกุมกระดกปะหลกเหลือว
ต้องหนักหนานายกหลงรกเร็ว	ซีไอโอโซเชียวน่าเปลี่ยวใจ
ชาติมิใช่บริษัทจัดผูกขาด	บางเรื่องอาจสามารถจัดการได้
เรื่องไม่อาจสามารถผูกขาดได้	คือประชาธิปไตยของปวงชน!
	วันอาทิตย์ที่ 22 มกราคม 2549

เท่าเงา

ปัญหาความยากจนต้องกำจัด
 คนจนจนบ่นบ้านร่ำรำคาญ
 เอาไม้กวาดกวาดลานให้เตียนโล่ง
 เอาโทรภาพจับภาพขนบไป
 ว่าเห็นไหมเห็นไหมไม่เห็นยาก
 ถ้าทุกคนช่วยกันขยันประจำ
 ปัญหาความร่ำรวยยิ่งแก้ง่าย
 เอาขุนโจกรุกฆาตโอกาสดี
 แก้ปัญหายากจนที่ด้านหน้า
 เล่นสองบทสมบทไม่บดบัง
 อนิจจาประชาชนเป็นคนดู
 เหมือนเคาะกะลาหมาห้อมเข้าคอมคม

จะต้องปิดกวาด ไปให้พ้นบ้าน
 เพราะฉะนั้นต้องจัดการให้หมดไป
 เอาโทร โข่งสังเล็งคะเบ็งใส่
 ให้ใครใครได้ดูตัวอย่างทำ
 แค่เก็บซากเศษสวะขยะขยำ
 ความยากจนทนระงาก็ไม่มี
 เบิกเบี้ยหยากินเรียบแบบเงิบถี่
 ปลอกภานีภาษาสะใจจัง
 แก้ปัญหา ร่ำรวยที่ด้านหลัง
 ชี้นิ้วสั่งสำเร็จสำราญรมย์
 ช่วยเขาชูชื่นจิตสมิทสนม
 รุมกันก้มดูเงาเห่ากะลา!
 วันอาทิตย์ที่ 29 มกราคม 2549

กฎหมายกด

กฎหมายมิใช่กฎแห่งสังจะ
 “ชนชั้นใดกำหนดกฎหมายไซ้
 เมื่อนายทุนกำหนดซื้อกฎหมาย
 เพื่อซื้อง่ายขายงามสิ่งสำคัญ
 เอาเงินต่อเงินเต้าเข้าผูกขาด
 ให้ถูกต้องแต่ดันไปจนปลาย
 มือยิวสาวได้หมดถูกกฎหมาย
 กระดานหกยกประโยชน์โทษบาปบุญ
 วิธีทุนถือทุนเป็นอำนาจ
 จะซื้อชาติขายชาติก็อาจซื้อ
 วิถีธรรมถือธรรมเป็นอำนาจ
 ประโยชน์สุขมวลประชาไม่รำคิน
 กฎหมายมิใช่กฎแห่งสังจะ
 ชนชั้นใครร่างกฎกำหนดรู้

ตั้งวาทะความจริงที่ยิ่งใหญ่
 กฎหมายย่อมรับใช้ชนชั้นนั้น”
 นายทุนย่อมเป็นนายกฎหมายนั้น
 มีกฎหมายไว้คั้นสะควกควาย
 กุมอำนาจกำหนดเป็นกฎหมาย
 คือเครือข่ายโครงสร้างสังคมทุน
 มือสั้นถูกสนตะพายอยู่ใต้ถุน
 กระดานหุ่นบุญญาภิบาลมี
 เข้าผูกขาดชาติได้ในทุกที่
 ตามวิถีสาธารณ์ผลาญแผ่นดิน
 สร้างกฎหมายสร้างชาติกวีวัฒน์ถิ่น
 ไม่เปิดช่องจ้องกินเฉพาะดู
 ตั้งวาทะกำหนดคปรากฎอยู่
 กฎหมายซूरบใช้ชนชั้นนั้น!
 วันอาทิตย์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2549

กินเดือนมิด

<p>โอวาทปาติโมกข์โสภณใหม่ เอาตำแหน่งอำนาจมาวัดตัว ทำเงินออกเงิน ได้จึงไม่ชั่ว อำนาจช่วยปกป้องคุ้มครองภัย สมโอวาทปาติโมกข์โสภณว่า สองทำดีไว้คิดประเสริฐล้ำ ธรรมที่แท้พึ่งครองให้ต้องแท้ ทำดี-ดี ทำชั่ว ก็ชั่วดวง คือทำดีได้อยู่ในตัว ชั่วฉ้อฉลได้เงินเป็นแสนล้าน ฤกษ์มาฆบูชาพระปาติโมกข์ ให้มีคัมภีร์มาฆาฬามอกควัน</p>	<p>เอาเงินใช้ชี้หน้าความดีชั่ว เอากฎหมายหมอกมัวมาคลุมใจ ตำแหน่งตัวตราดียิ่งดีใหญ่ จิตจึงได้บริสุทธิศุคฆ้องธรรม หนึ่ง ไม่ทำชั่วซ้ำพาลล้ำ สามพึงนำจิตพื้นมลทินปวง ไม่พึงแปรความหมายไปก้าวล่วง จิตไม่อาจโชติช่วงในบ่วงมาร ถ้าทำชั่วชั่วได้ในแก่นสาร ชั่วประจานล้านแสนแมนคือกัน วันนี้โลกวิปริตด้วยบิดผัน จึงพระจันทร์โมกข์จางที่กลางใจ วันอาทิตย์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2549</p>
---	--

ปากกานกหงส์

<p>น้ำตามาดกเหย้า กลางควันอันอวลกระไอ มาอยู่มาขงยุค ให้เห็นหัวใจหาญ คู่ตั้ง "แผ่นดินอื่น" คือชนอันชาชิน ขุนน้ำทะเลใต้ ขุนภูเขียบเมฆมา ตื่นแล้วในโลกนี้ ฝากนามสำคัญคง หุบเขาฝนโปรยไพร บานอยู่คู่กับกล้วย</p>	<p>ที่หุบเขาฝนโปรยไพร "โลกใบเล็กของชาลมาน" มายงขามเป็นตำนาน แห่งผู้คนบนแผ่นดิน แท้ดินเดียวในธรณิน ยังห้อยอยู่สู่พาลา แลขุนไพรแห่งภาษา จักโปรยปรายหว่านอุพง แลโลกหน้าอย่างพระนง "กนกหงส์ สงสมพันธ์" โปรยดอกไม้มาลาบรรณ กับปากกา "กนกหงส์" วันอาทิตย์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2549</p>
---	---

คาเหลียมจัด

เพราะคาเหลียมดักลอบได้ปลาเล็ก
 คาเหลียมจึงเหลียมรอบทั้งลอบไซ
 คาเหลียมเริ่มยึดครองทั้งหนองน้ำ
 แจกถูกอมยาหอมซ่อมรั้วพัง
 คาเหลียมไปปิ้งปลาอาจสามารถ
 ส่วนอีกเหลียมคาเหลียมเลียมทองพราย
 แข็งสำเร็จเสร็จแก่เจ้าแก่เส็ก
 พวกคาเหลียมเรียงร่าร่วมฮาเฮ
 แบ่งเป็นพวกคนละข้างสองฝั่งฟาก
 ฝ่ายคาเหลียมเหลียมจัดหัดขึ้นโรง
 ได้หน้าที่ตำแหน่งเข้าแจจจัด
 ไม่ฟังเสียงสวดประนังทั้งพระเณร
 เจ้าแก่เส็กตั้งห้างหวังปลาใหญ่
 เข้าห้างไปเจรจากันนั่ง
 เข้าครอบงำทำบทกำหนดผัง
 ให้ชาวบ้านบนฝั่งพอนั่งสบาย
 เล่นบทบาทเหลียมคิมมีความหมาย
 จัดการขายหนองน้ำยกทำเล
 ทั้งปลาเล็กปลาใหญ่ไม่หันเห
 พวกรู้เล่ห์ร้องลั่นคาเหลียมโงง
 จนเปิดฉากทะเลาะกันลั่นแจง โงง
 ปล่อยหนองน้ำลำประโดงไปเป็นเคน
 คาเหลียมกลับรวบรัดบรรทัดเถร
 เป็นกรรมเวรชาวประชาหนองหมาว้อ!
 วันอาทิตย์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2549

หายนะ

ชูนิ้วแห่งชัยชนะ
 ดอกไม้ที่ได้เหมือน
 ลั่นแล้วซึ่งคำถาม
 นายบ่อนเป็นใหญ่กลาง
 ลีนบุญที่โปรดสัตว์
 อาบติแห่งศรัทธา
 ลั่นศรีก็สิ้นศักดิ์
 หมกบาปและเมฆบุญ
 เดือนมืดแล้วขึ้นสว่าง
 จากสว่างมามีคมน
 ชูนิ้วแห่งชัยชนะ
 ดอกไม้ที่ได้เหมือน
 แท้หายนะกำลังเขียน
 ดอกไม้จันทน์บรรจงวาง
 ถึงขอบธรรมอันอำพราง
 อยู่กลางบ่อนเป็นธรรมคา
 ด้วยอาบติสาหัสสา
 ที่แข็งโบสถ์ไปเป็นทุน
 ทั้งพวกพรรคลั่นแผลพรุน
 เบิกอบายมาบังตน
 กระจ่างจ้าแจ่มคาคน
 ใ้อใจหายเสียคายเดือน
 แท้หายนะกำลังเขียน
 ดอกไม้จันทน์บรรจงวาง!
 วันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม 2549

วันอาทิตย์ที่ 12 มีนาคม 2549

ลงเถิด

ไม่ใช่เรื่องกฎหมายหมิ่นเหม่กฎหมาย
ไม่ใช่เรื่องซับซ้อนซ่อนเงื่อนกล
หากเป็นเรื่องรู้ทันการฉ้อฉล
ตามวิถีประชาธิปไตย
คนปู้ยี่ปู้ยำรัฐธรรมนูญ
คนยั้งคั้นยั้งคั้งลงบาบาล
โอ้ว...ตาคูดาวเท้าติดดิน
คิดว่าอยู่กลางมิตรคิดคุณค่า
การเลือกตั้งมิใช่ผ้าพันแผล
กติกามีใช้ตั้งกติกเ
ต้องขจัดที่เหตุให้เผด็จผล
จะลวอย่างราชาสง่างาม

ไม่ใช่เรื่องทำทาบไร้เหตุผล
ไม่ใช่เรื่องฉ้อฉลประ โยชน์ใด
จนเป็นเรื่องที่คนทนไม่ได้
ต้องคัดค้านจับไล่เผด็จการ
คนรวมศูนย์สร้างปัญหาหาศาล
คนพอกถ่านถ่านยิงด้านคำ
มาตกลมราคินถึงล้มคว่ำ
กลับเจอแต่เขาประจำอยู่จำเจ
ที่จะแก้เผ็ดจรรจ์ให้หันเห
มหลอเล่นตั้งแต่ต้องเล่นตาม
อย่าตั้งตนเป็นปูเทียวชูก้าม
หรือจะให้คนประณามทั้งแผ่นดิน!

วันอาทิตย์ที่ 19 มีนาคม 2549

สิงทอคแห

นิทานเก่าเล่าใหม่ให้คิดเห็น
ยุ่งเกินตัวพัวพันไม่ทันแล
เหมือนมือรวบอำนาจอยู่มากมัน
คิดทวงคำล้ำค่าหูดามัว
คิดตารอคตาเรือผู้รอบรายน
เป็นที่ลอคตาข้าง ห่างตาเส้น
ตาคนจนจับจ้องคอยข่อยยก
ตารอคเป็นตาจนมีคมนา
กลายเป็นตาคูดาวเท้าติดหล่ม
เอื้อมือคือรากลู้าพยายาม
สู้ตักแหทุนนิคมสมบพนา
สู้ตั้งวงศัพทรรคปิกหลักราย

ได้รู้เช่นเป็นจริง สิงทอคแห
นะกุกก็ยั้งรัดยังมีคตัว
พอเหวี่ยงแห แหกก็หันมาพันหัว
แท้ตะกั่วถ่วงเหมาแปรเป็น
แท้ตาข่ายร่างแห หากแลเห็น
ต้องมาเดินคินตะกายทุกข่ายตา
ตาคนรวยฉวยฉกจะถกผ้า
ตาเห็บหมาหมัดกระ โดคกระเค้นตาม
มาติดตมจมแหถึงแคร่หาม
จะ โคนหนามหญาพิษที่ซิดกาย
กลับติดแหคุณธรรมคะนำหงาย
กลับมาตายทั้งเป็นเดินตามสิง!

วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2549

ยักษ์ล้ม

สิบเคียรี่สิบมือมีอาจช่วย
 สิ้นฤทธิ์หรือสุรา
 เหม..ฮ้ายพิภกมาแปรพักตร์
 ถนอมรักหนักยิ่งว่าจริงใจ
 วะเหวยเฮี้ยพวกพระรามลักษณ์
 ผู่เกล้าบรวิรทหารลึง
 ออกอาการหมาตายเห็บกระ โดด
 เจ็บนี้เจ็บจำถึงคำครู่
 สิบเคียรี่สิบปากไม่พอตั้ง
 มาล็กลี้วคงใจไปหมคจอ
 จำเพาะผิดว่าพาสีดาเคียว
 ทั้งต้นตอหน่อหนามกระหน่ำคำ
 จะขาดเคียรี่ขาดกรออยู่รอมร่อ
 ทำเช่นนั้นก็จะเห็นเป็นเช่นนั้น

มอดมั่วหมควงศัพทศัษษา
 จักกู้กรุงลงกาด้วยฉันท
 แหกหักเห็นจี้คิดว่าได้
 แท้จำลองรูปไว้ไม่เป็นจริง
 สองมือฤจะหักทลายหึง
 แลम्मหิงส์แหกคอกมาหลอกกู
 ทั้งโคตรทั้งครอกตะคอกขู่
 จำวางงูอย่างไรไม่พันคอ
 ยี่สิบมือศุจะตั้งบัลลังก์ต่อ
 ไม่รู้เลยว่าก่อวิบากกรรม
 มาลคเลี้ยวไล่ถ่มถึงจมคว่า
 ไม่รู้เลยว่าจะทำฉันทโคต
 ไม่รู้กรรมที่ก่อว่าบัลลี้
 ตามวิถีเทพพสุริทูนนิยม!

วันอาทิตย์ที่ 2 เมษายน 2549

ไปไม่เลือก

ไปเพื่อทำหน้าที่ที่ควรทำ
 ไปใช้สิทธิสำแดงแรงประชา
 ไปบอกว่าถึงครตาคำสำคัญ
 ไปร่วมบนหนทางอย่างที่เคย
 ไปบอกว่ายังมีคนรู้ทัน
 ไปบอกว่าเงินมีก็ล้านล้าน
 ไปบอกว่ารู้ทันการขายชาติ
 ไปให้เห็น โครงสร้างอันเคลงโคลง
 ไปให้คนไม่รู้จะได้รู้
 ไปให้รู้ว่าอะไร ไม่เป็นธรรม
 ไปให้พวกพลพรรคนักฟอกถ่าน
 ไปใช้สิทธิไม่เลือก..ไม่เลือกใคร

ไปขึ้นนำอำนาจประกาศกล้า
 ไปบอกว่าเราจะไม่เลือกใครเลย
 ไปบอกว่าเรานั้นไม่อยู่เฉย
 ไปเปิดเผยความเท็จเผด็จการ
 ไปบอกกันว่าอย่ามาหน้าด่าน
 ไปประจานให้รู้ลี้วนเงิน โกง
 ไปประจานการผูกขาดอำนาจโจ่ง
 ไปให้พวกนายโรงรับผลกระทบ
 ไปให้ดูว่าอย่ามาเหยียบขี้
 ไปรู้คำรู้แคงว่าแหล่งโค
 ไปประจานเห็นจริงยิ่งคำใหญ่
 ไปบอกว่าออกไป..ออกไปเลย!!

วันอาทิตย์ที่ 9 เมษายน 2549

หยุดคุกคามสื่อ

สังคมนี้มีคนสองชนชั้น
สองคือผู้เสียเปรียบถูกเหยียบจม
ชนชั้นผู้ได้เปรียบกับเสียเปรียบ
จนเห็นเป็นธรรมดาเป็นสามัญ
สื่อต้องเป็นคาที่สามของสังคม
สื่อต้องเป็นปากเสียงอันเกรียงไกร
เมื่อโลกเจ็บด้วยอธรรมคุกคามเข่น
เมื่อโลกมีคัมภีร์ด้วยมายา
กัณการแดนก็จะคั่นกันการแดน
ที่เดือนถ้อยจะทำทัพบทุกมณฑล
เสรีสื่อคือเสรีแห่งประชา
ทั้งฟ้าดินจะจารึกผนึกประณาม

วันอาทิตย์ที่ 16 เมษายน 2549

แม่ศรีเอ๋ย

แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีสงกรานต์
ประชารูปไทย ยังไปไม่เป็น
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีเมษา
เลือกแล้วเลือกอีก ก็ก๊กก็ก๊ก
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีสวยสะ
ผู้แก่ผู้เก่า เล่าเรื่องเล่าราว
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีสมโภช
ศรัทธาสาธุสะ ทั้งพระทั้งเณร
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีสุวรรณภูมิ
เป็นศรีสมานฉันท์ เป็นศรีปัญญา
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีสงกรานต์
ประเทศก้าวหน้า เป็นประชารูปไทย

คือหนึ่งนั้นผู้ได้เปรียบค้ำข่ม
เราอยู่ในสังคมแห่งชนชั้น
ฝ่ายหนึ่งเหยียบอีกฝ่ายไปเป็นชั้น
ต่างแย้งชิงแย้งขันเหยียบกันไป
เห็นสามัญ โสมมแห่งยุคสมัย
ร่วมจับไล่คัดค้านพาล ภารา
สื่อต้องเป็นปากเสียงตะโกนกล้า
สื่อต้องเป็นดวงตาระชาชน
ระตำแสนฝนห่าจะฝ่าหน
จะไม่ยอมจำนนความต่ำทราม
อันใดฤจะกล้ำมาหยาบหยาม
คุกคามสื่อคุกคามประชาชน!

แม่อย่ารำคาญ บ้านเมืองเคืองเข็ญ
ยังเคียดเคียดเคียด เว้นวรรค
อับอายขายหน้า อย่างหนาอย่างหนัก
ซ้ำแล้วซ้ำซ้ำ ฟอกถ่านให้ขาว
ขอพรน้ำพระ อายุยืนยาว
ช่วยบอกช่วยกล่าว รำจับดับเข็ญ
สมภารแข่ง โปสต์ อាប់ติไม่เห็น
แอบฉันท้าวเข็น ทยศศรัทธา
จำหลักปีกปุม ปราการด่านหน้า
เป็นศรีประชา เด็ดแม่ศรีไทย
ชาวเมืองชาวบ้าน ผ่านพัน โทษภัย
สู่ยุคสุขสมัย เด็ดแม่ศรีเอ๋ย ฯ

วันอาทิตย์ที่ 23 เมษายน 2549

สมภารแข่งโบสถ์

ศรัทธาและไว้ใจ

ไม้เคร่งแต่แก่งงาน

เสกมนต์มหาอุตม์

ว่านยามหานิยม

สมภารท่านวางขำ

ปีกลองก็ย่องยิน

ถึงกาลอุบาทว์วิบัติ

สมภารเผยสมพันธุ์

ทรยศต่อศรัทธา

ของประชาผู้เป็นใหญ่

เสียรูปและเสียเทียน

ควรฤาประชาชน

จึงยกให้เป็นสมภาร

ก็พอเหมาะและพอสม

แจกตะกรุดและลูกอม

พระเครื่องชุดที่เนื้อชิน

บ้อมวงด้วยผูกสายสิญจน์

แต่ญาติโยมสมภารชั้น

ล่องอาบัติฉกาจกรรจ์

เข้าแข่งโบสถ์ชั่วโฉดโฉน

และฆ่าความไว้วางใจ

ด้วยอำตวงอันน้อย

ที่เวียนหลงในกรงกล

จะนิมนต์สมภารคืน!

วันอาทิตย์ที่ 30 เมษายน 2549

กลอนไล่เดือน

เดือนอ้ายย่าง

เดือนยี่รุ่ง

เดือนสามซำ

เดือนสี่วก

เดือนห้าพาน

เดือนหกพลี

เดือนเจ็ดผัน

เดือนแปดพา

เดือนเก้าดาว

เดือนสิบไส

เดือนสิบเอ็ด

เดือนสิบสอง

นกกะยางย่าง

รุ่งน้อยกินน้ำ

ย่ำทองข้าวตอก

ฝนตกชะลาน

สาวทรงแม่ศรี

ฝนแรกนาขวัญ

ปั้นโรปั้นนา

ดาววันอ้อมข้าว

ตกผีพุ่งไต้

ดอกไม้แก่กล้าเทศ

ปักเบ็ดน้ำนอง

น้ำต้องเดือนหงายฯ

วันอาทิตย์ที่ 7 พฤษภาคม 2549

โอเหน็ดโอเหน้อย

โอเหน็ดโอเหน้อยหน้า
 หลงคิดขำกรองสมองกล
 เป็นเหยื่อยุคหลังทันสมัย
 จึงเกิดถลอกตาข้าง
 โลกใหม่คนแก่น่านิ่ง
 ความรู้ไซ้รู้เลิศล้ำ
 ศึกษาไซ้ปลาตกปลัก
 เป็นเหยื่อปริญญาตราครุ
 โอนี่เดเน็ดเหน็ดเหน้อย
 ใครแท้ใครเท็จใครเทียม
 โอเหน็ดโอเหน้อยโอหน้า
 ไอ้ว่าอนิจจาเมืองไทย

วุ่นวายซับซ้อนสับสน
 สมองคนย่อยยับอับปาง
 โปสต์โมเดิร์นใหม่ขำกว้าง
 ห่างลอคตาเส้นเป็นประจำ
 ยิ่งสูงแท้จริงยิ่งต่ำ
 คุณธรรมต้องนำความรู้
 วางขำหมายคักหมายกู่
 เกรียวกรูลงกระทะทอดเกรียม
 หน้าเมือหน้าล้ำหน้าเหี้ยม
 ตาเหลี่ยมตาซังชกโย
 ตะเกียกตะกายเต้าไต้
 พันสมัยแต่ไม่พัฒนา!

วันอาทิตย์ที่ 14 พฤษภาคม 2549

เทกระโถน

คราบน้ำหมากขากเขอะก็เขอะคร่ำ
 ซากเคลือบเข้าน้ำลายเป็นโคลโคลน
 ยังตั้งอยู่ไม่ขยับยังรับใช้
 แมงสาบไซ้ไต่คกชกชกซอน
 กระโถนเรียงเคียงข้างกระถางรูป
 เหลือก้านแดงแทงกอกเป็นตอควัน
 ดัดโตะตั้งสะพรั่งพานขันคอกไม้
 พานสายสิญจน์ขันน้ำมันดมมงคลเวียน
 บุษบกบัลลังก์ตั้งตระหง่าน
 สงบพริมนิมน์งับงอบาย
 จงชำระกระโถนถาดสะอาดสะอาดอัน
 อ่าหลงเพียงเสียดายไม้เชื่อมซี

กระด้างค้ำค้ำกระลอกหนอกระโถน
 ขยะโยนเป็นขุยมุมมูมูมูซอน
 ขยะใหม่ขยะแก่น้ำเนาหนอน
 แมงหวี่อ่อนวู่วังกับแมงวัน
 ซีได้เรียวเซียวชูลงหลุบหล่น
 กับเทียนคั่นน้ำตาหยดครวเวียน
 บัวโรยกลีบเกลื่อนไว้งไม่เปลี่ยน
 ละไมระเมียรพระนั่งอยู่รั้งราช
 พระประธานปางมารวิชัยฉาย
 นิ้วพระหัตถ์เปล่งประกายคังหมายซี
 ก่อนปิดทองพระประธานพระขันมิ
 ช่วยกันเทกระโถนที่เถิดญาติโยม

วันอาทิตย์ที่ 21 พฤษภาคม 2549

ตัวประหลาด

ตัวอะไรหล่นฟ้ามากับฝน
 มาให้คนบูชาว่าจะรวย
 ตัวอะไรต่อหน้าทำคิ๊ง
 เหมือนปลาหมึกหนวดยาวเข้ากุมเก็ง
 ตัวอะไรหน้าหน้าเหนียวหนึบหนับ
 ตะบั้งตะบันคันทุรังยังตะบอน
 ตัวอะไรไล่เลื่อนแล้วเลื่อนเล็ด
 ให้เด็กถอนหงอกได้นำอายุแทน
 ตัวอะไรไม่รู้ผู้ไปทั่ว
 ไม่รู้ชั่วรู้หายรู้บาปกรรม
 ตัวไม่รู้ตัวคิดตัวนี้แหละ
 จับให้มันคั้นให้ตายไม่ชักอีก

มาให้คนได้เห็นเป็นเลขหอย
 กลับกลายเป็นตัวชวยสุดจะแข็ง
 แต่กลับหลังขี้โกงมะ โรงแมะเส็ง
 ซื่อแล้วซุกซุกแล้วแข็งเล่นซับซ้อน
 จับคู่กับหน้าเหลี่ยมช่วยเลี่ยมสออน
 ถูกเปิดโปกลางบ่อนไม้คลอนแคลน
 เล่น โอเหน็ด โอเหนื่อจนเมื่อยแขน
 ฝาด่านแดนหนักหน่วงหนอตาคำคำ
 ทั้งนำกลิ้งนำซังทั้งนำข่า
 ยังปู้ยี่ปูย่าไว้สำนึก
 ที่มันเพาะแผ่นดินสิ้นรู้สึก
 ปลอ่ยให้.....ยิ่งพองตัว

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤษภาคม 2549

พุทธทาส-พุทธธรรม

พระเป็นพระผู้รู้ผู้ปฏิบัติ
 รู้เห็นถูกทุกยามตามเป็นจริง
 พระผู้ถอดรหัสธรรมนำเผยแผ่
 ให้เข้าใจให้ตระหนักรวิถี
 ไม่ยึดมั่นถือมั่นสำคัญรู้
 จบแก่นธรรมกรองธรรมนำประยุกต์
 คือ “จิตว่าง” จากกิเลสเหตุแห่งทุกข์
 มีปัญญาเป็นใหญ่ไม่เวียนวน
 เป็นอยู่อย่าง “สงบเย็น-เป็นประ โยชน์”
 ปฏิบัติธรรมไปในการงาน
 สมสมญาพระพิสุทธิ “พุทธทาส”
 อยู่เป็นศรีศตวรรษปภัศร์พราย

ตามแนวพระอริยสังแกมชัดยิ่ง
 ทั้งเห็นสิ่งที่มีในใจ ไม่มี
 หลักธรรมแท้แห่งพระพุทธศาสนาศรี
 คือทางที่รำจับดับเหตุทุกข์
 เป็น “ตัวกู-ของกู” ผู้ทุกข์สุข
 รู้จิตปลุกจิตตื่นขึ้นในตน
 เป็นจิตเปี่ยมปีติสุขในทุกหน
 คั่งบัวพันน้ำจ้ำแจลัมบาน
 มีอุโฆษแห่งธรรมเป็นคำงาน
 ปิฎกธรรมคือวิญญาณอันไม่ตาย
 ตามอภยา “ผู้รู้” ผู้สืบสาย
 คงความหมาย “พุทธทาส-พุทธธรรม”

วันอาทิตย์ที่ 4 มิถุนายน 2549

ป๊องเปลวเทียน

น้ำท่วมที่ภาคเหนือ
มือใครเล่ามือใคร
แผ่นดินยังร้อนเคียด
แสงเทียนแห่งศรัทธา
เปลวเทียนที่ปลายทวน
มือใครจักสำแดง
เรื่องเรื่องแม้ร้างร้าง
เห็นใจเมื่อจริงจริง
หุคุร่ายที่รุนแรง
ป๊องเทียนเดิคือย่ำทั้ง
แสงเทียนจงส่องทาง
ดับขอธรรมที่อำไพ

และเลือดท่วมที่ภาคใต้
จะเซ็ดเลือดและน้ำตา
ระอุเลือดทุกแหล่งหล้า
จงปลั่งเปลวเดิคือย่ำแปลง
ยังทานลมอัน โถมแรง
เข้าปิดทวนแล้วป๊องเทียน
ยังวอคว้างอยู่วนเวียน
จะขาดใจเสียจริงจริง
ที่ทารุณครุฑหลัง
ถึงริบหรี่แต่เรื่องไร
ให้กระจงทุกดวงใจ
จงคืบเดือนอย่าดับเทียน!

วันอาทิตย์ที่ 11 มิถุนายน 2549

ทศพิชราชธรรม

๑. ทาน

ทศพิชราชธรรมธรรมราช
เฉลิมมิ่งมงคลบันคลพร
หนึ่งคือทานการให้ไม่เป็นโทษ
ที่เคียดร้อนลำบากยากลำบาก
เพียงพระบาททอดอย่างทุกทางที่
อวยกุศลผลทานภิบาลยุค

๒. ศีล

ทศพิชราชธรรมอำนาจน
มงคลแก่กายวาจาใจ
สองคือศีลคุณธรรมทรงบำเพ็ญ
ปกติกายใจในวี
สุจริตกายใจวจีกรรม
นิจศีลร่วมเย็นเป็นสำคัญ

บรมบาทพิตรอดิศร
ชำระชาติราษฎรได้ร่มเย็น
เป็นประ โยชน์แก่ผู้รับรำรับเชิญ
พระบำเพ็ญธรรมทานบันเทาทุกข์
ก่อยินดีปรีดีเปรมอิมเอมสุข
พระประมุขมิ่งมหากษัตริย์ไทยฯ

มิ่งมงคลความสุขในทุกสมัย
คุ้มครองให้คงงามในความดี
คือความเป็นปกติพิสุทธศิริ
พระทรงมีปกติเป็นนิรันดร์
ศีลจะนำทางให้ได้สุขสันต์
พระทรงธรรมบารที่นิรันดร์ราชฯ

วันอาทิตย์ที่ 18 มิถุนายน 2549

ทศพิธราชธรรม

๓. บริจาค

◎ ทศพิธราชธรรมนำสุขสันต์
ร่วมเย็นเป็นสุขอยู่ทุกกาย

◎ สาม คือการบริจาคเป็นจาคะ
สละพระวรกายในอาณา

◎ สละพระหัตถ์ทรงอุทิศ
ประ โยชน์แผ่แก่ประชาเกื้อการุญ

๔. อาชวะ

◎ ทศพิธราชธรรม ๖ บำเพ็ญ
ตั้งรวิสีทองส่องประจำ

◎ สี่ คืออาชวะ ความซื่อตรง
เคร่งครัดสัตยาเป็นอาจิม

◎ ปฏิบัติพระราชภารกิจ
บำเพ็ญอาชวะพระบารมี

สารพันพร้งพร้อมน้อมถวาย
พระทรงสายสืบธรรมพระสัมมา
ทรงสละบำเพ็ญเป็นหนักหนา
ให้ประชาได้ชื่น ได้ชมบุญ
กอบประภคณกิจสนิททนุน
พระทรงคุณคุ้มมหาจากระดมฯ

ที่ทุกข์เจ็ญกลับคืนมาชื่นฉ่ำ
อร่ามล้ำโลกาทุกฐานิน
มั่นคงทรงธรรมไม่ผันผิน
ทุกด้านแดนแผ่นดินได้ยินดี
สุจริตพระหัตถ์ในทุกที่
พระเป็นศรีเป็นศักดิ์เป็นหลักทรงฯ

วันอาทิตย์ที่ 25 มิถุนายน 2549

ทศพิธราชธรรม

๕. มัททวะ

◎ ทศพิธราชธรรมล้ำเลิศคุณ
บรม โทษสมภารอันธำรง

◎ ห้า คือ มัททวะความอ่อนโยน
นุ่มนวลละมุนละไมในทุกตอน

◎ เหมือนข้าวมากหนักรวง ไน้มรวงต่ำ
รู้กาลเทศะรู้กระบวน

๖. ทบะ

◎ ทศพิธราชธรรมความประเสริฐ
มงคลธรรมความดีคุ้มพิทักษ์

◎ หก คือทบะบำเพ็ญเพียร
ลดละกิเลสร้ายที่ในตน

◎ รู้ระงับดับเหตุกิเลสได้
รู้ที่มาที่ไปไม่พันพัว

เป็นบุญบารมีที่เสริมส่ง
บันดาลมั่นคงแก่นาคกร
รู้จังหวะจะโคนรู้โอนอ่อน
ทั้งรู้ผ่อนรู้ผันรู้กาลควร
ยิ่งมากธรรมยิ่งทำความถูกถ้วน
ยิ่งเลิศล้วนชวนใจให้จงรักฯ

ย่อมบังเกิดแต่พระองค์ผู้ทรงศักดิ์
อาณาจักรอาณาจักรในใจจน
รู้ปรับเปลี่ยนปรุงแปลงสำแดงผล
ขจัดความมืดมนความหม่นมัว
รู้ยับยั้งชั่งใจไม่พลั้งชั่ว
รู้จักตนรู้จักตัวรู้ทั่วพร้อมฯ

วันอาทิตย์ที่ 2 กรกฎาคม 2549

ทศพิธราชธรรม

๗. อักโกธะ

- ◎ ทศพิธราชธรรมอำรุงรักษ์
ทรงธรรมบำเพ็ญเป็นเจิมจอม
ให้ตระหนักในกมลมงกลดนอม
หล่อหลอมเจิมมหาราชาชัย
- ◎ เจ็ด คือ อักโกธะความไม่โรธ
ไม่พิโรธหุนหันไม่หวั่นไหว
ทรงมีเมตตาธรรมประจำใจ
ที่แค้นคับค้ำได้ไม่ขุ่นเคือง
- ◎ รู้ระงับค้ำได้ในที่ในตน
รู้ตั้งสติรู้อยู่เนื่องเนื่อง
รู้ผ่อนปรนละลดรู้ปลดเปลื้อง
รู้กระตือรือร้นตัดอคตาคตน ฯ

๘. อวิหิงสา

- ◎ ทศพิธราชธรรมประจำจิต
ประ โยชน์สุขส่วนรวมร่วมบันคล
เนรมิตสรรพมิ่งสิ่งกุศล
บันดาลชัยมงกลดนนิรันคร
- ◎ แปรอวิหิงสา ไม่เบียดเบียน
ไม่กลั่นแกล้งแปลงเปลี่ยนให้เหียนหัน
ไม่กค้ำข่มเหงไม่เกรงกัน
ไม่มีบีบบังคับใครให้เดือดร้อน
- ◎ อยากเห็นเขาเป็นคนล่งพันทุกข์
กรูณาเมตตาเอื้ออาทร
อยากเห็นเขาเป็นสุขสโมสร
เป็นลงกรณอันสำแดงแห่งราชาฯ

วันอาทิตย์ที่ 9 กรกฎาคม 2549

ทศพิธราชธรรม

๘. ขันติ

- ◎ ทศพิธราชธรรมดำรงเสมอ
เอกคุณขันติธรรมมหิทธา
เลิศเลอสัมฤทธิ์ทุกทศิศา
เป็นสง่าแต่พระองค์ผู้ทรงธรรม
 - ◎ แก้ว คือ ขันติความอดทน
ทนต่อความลำบากความตรากตรำ
ตั้งตนมิให้ไปในทางต่ำ
ทนต่อคำขานเหน็บให้เจ็บใจ
 - ◎ อดทนต่อการกระทำซึ่งความดี
อดทนต่อสภาพการณ์อันเป็นไป
อดทนต่อกรณีที่เกิดไข
อดทนในคุณธรรมความดีงามฯ
๑๐. อวิโรธนะ
- ◎ ทศพิธราชธรรมธรรมราช
ครองแผ่นดินโดยธรรมอำรุงราม
บรมนาถนถบดินทร์ปิ่นสยาม
ทุกเขตคามร่วมมหาบารมี
 - ◎ สิบอวิโรธนะไม่ผิดพ้อง
ไม่ถลตะจาริตประเพณี
ไม่กลาดเคลือบคัลลองคลองธรรมที่
ศีลธรรมอันดีที่ครองคน
 - ◎ ทศพิธราชธรรมสัมฤทธิ์สุข
พระทรงราชย์ทรงธรรมธำรงทรง
เฉลิมขุขยิ่งมหาผลานิสงส์
ขอพระองค์ทรงพระเจริญทอณูฯ

วันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม 2549

โจกกบาลโลก

- ◎ โจกกบาลสะท้อนโลก
โคนใบแดงถึงกระดอน
- ◎ กติกาในสนาม
แต่กติกาเหนือกว่า
- ◎ ได้ควันทองสนามโลก
ยังเล่นลูกหลบลูกได้
- ◎ ทั้งความในก็นำออก
ควมถึงคดีเน่าเน่า
- ◎ เกิดจากรัฐธรรมนูญพร่อง
มองไม่เห็นโทษคน
- ◎ ต้องแก้กันที่กติกา
ไปเถิดไปเถิดเถิด

ดีกว่าโจกกบอล
แต่ไม่กระเทือนพ่อซีดาน
ต้องเล่นตามกติกา
ถ้าโคนกติกาอันตราย
กลับมะโจกสนามไทย
ทั้งหน้าใสหน้าด้าน
อีกความนอกก็นำเข้า
ที่รบกวนอยู่ในศาล
จึงเปิดช่องให้ฉ้อฉล
โดยเฉพาะรัฐบาล
อย่าให้กติกาได้เกิด
ไปร่วมกัน โจกกบาล

วันอาทิตย์ที่ 23 กรกฎาคม 2549

สามานยันะฉัน

- ◎ รักฉันต้องเชื่อฉัน
ฉันชื่อว่าอะไร
- ◎ ได้เต็มเป็นแม่ปู
โลกคือกระดังงาม
- ◎ ทางรอบขอบกระดัง
ทางชอบที่ฉันชี้
- ◎ ต่างปูก็ต่างตาม
มูมมามกับ โสมม
- ◎ แม่ปูก็ชูกำ
เต้าด้อยหอยปูปลา
- ◎ นิทานเรื่องแม่ปู
สามานฉันที่สำคัญ

ต้องฟังฉันอย่าฟังใคร
เป็นอะไรต้องเป็นตาม
ต้องชูกำต้องอวดกำ
ต้องเดินตรงให้จงดี
คือทางตรงต้องคงที่
คือเดินตรงในวงกลม
ข้ามกระดังไปลงตม
กันมอมแมมแล้วกลับมา
เราทำตามกติกา
จงหันหน้าสมานฉันที่
กับลูกปูย่อมรู้กัน
คือสามานยันะฉันฉัน!

วันอาทิตย์ที่ 30 กรกฎาคม 2549

ชอล์กชุ่มเลือด

◎ ชอล์กขาวมือครู
กลางตาและกลางใจ	มาชุ่มเลือดด้วยมือใคร
ของเด็กน้อยตาดำดำ
◎ ระบุคิ้วแผ่นคินเคียด
ก็เจ็บและก็จำ	แลแผ่นเลือดก็โหมกระพริบ
ก็น้ำตาอันนองตา
◎ อันไคหนอบันดาล
แก้ไขด้วยการฆ่า	ให้ต่างคนต่างหันมา
คุณค่าคนคุณค่าคน
◎ เปลวเทียนที่ปลายทวน
มือไคจัดบันดล	แต่ละแท่งอันทานทน
เข้าปัดทวนเพื่อป้องกัน
◎ มือไคเล่าบันดาล
งกกำกับกงเกวียน	ให้ปัญหาขงวนเวียน
ก็เวียนกันกระนั้นฤ
◎ เด็กเอยเจ้าเด็กน้อย
ใครหนอจะขึ้นมือ	รอยเลือดทาหน้าหนังสือ
มาเช็ดเลือดและน้ำตา
◎ ใครหนอจักต่อเทียน
ถือชอล์กชุ่มเลือดทา	จักต่อเส้นครูเขียนคา
เขียนแผนที่ประเทศไทย!

วันอาทิตย์ที่ 6 สิงหาคม 2549

น้ำท่วมเลือด

◎ น้ำยังท่วมภาคเหนือ
โลกตัวร้อนเป็นไฟ	เลือดยังท่วมภาคใต้
สะบัดร้อนสะบัดหนาว
◎ พี่ยังข่มขู่ฝืน
อาบน้ำฝนน้ำตา	คนยังข่มขู่หน้า
บาปไปทั้งแผ่นดิน
◎ ต่างผูกผูกผูกคั่น
วังน้ำลายกระจายพัน	พ่่านทุกวังน้ำวน
หวังฟอกถ่านให้ขาว
◎ ในน้ำผึ้งมียาพิษ
ในศรัทธามีทรยศ	ในน้ำจืดมีน้ำกรด
ในกลิ่นสดมีกลิ่นคาว
◎ ไม่หาเหตุ ขจัดเหตุ
ก็ต้องบิอระยะวน	ไปร้ายเวทเสด็จผล
ไม่มีวันช่นระยะขาว
◎ น้ำท่วมเหนือยังไม่เหือด
น้ำมันโลกยังโจกแรง	เลือดท่วมได้ยังไม่แห้ง
ได้แต่แข่งดวงดาว!

วันอาทิตย์ที่ 13 สิงหาคม 2549

คำแม่

- ◎ ลูกรัก
ยังคือรักเร้าเอาแต่ใจ
- ◎ หลงเสียงสังข์เสียงแตรที่แห่ห้อม
ทั้งเสน่ห์ยาแฝดแตรกระทิง
- ◎ ใค้ก่อร่างสร้างตัวหัวชนฝา
วาสนาบารมีทวิคูณ
- ◎ จึงเชื่อมั่นยึดมั่นและถือนั้น
มีแต่ฝ่ายตรงข้ามต้องคร้ามเกรง
- ◎ ลูกรัก
ว่าอำนาจมิใช่เพื่อเฉพาะตน
- ◎ ผลประโยชน์มันประดังมาบังตา
แม่ฝากคำให้คิดพินิจดู

ลูกยังไม่รู้จักเป็นผู้ใหญ่
ไม่ฟังเสียงใคร ใครเขาทำวงดิง
บริหารแวดล้อมล้วนเสียสิ่ง
ไม่รู้จริงรู้เท็จเขาเพ็ดทูล
ได้บากบั้นฟันฝ่ามาจากศูนย์
ด้วยธรรมบุญชีวิตลิขิตเอง
ไม่มีวันยอมให้ใครข่มเหง
ลูกจึงไม่ย่อเขง ไม่ยินยอม
ลูกไม่เคยรู้จักมาแต่ดั้น
ประชาชนเป็นใคร...ลูกไม่รู้
พวกล้อมหน้าล้อมหลังมันบังหู
ลูกก็ลั้งนั่งอยู่กลางงูพิษ!

วันอาทิตย์ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2549

กินน้ำเห็นปลิง

ไม่ใช่เรื่องตลกอันกะตานา
ให้ตลกอยู่ร่วมด้วยช่วยจัดแจง
แต่เป็นเรื่องตลกสิน-เจ้าแกเล็ก
นี่หากจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน
ตลกสินใช้ทรัพย์สินกวาดสิ้นหมด
ตั้งถูกปู่ชูก้ามตามแม่ปู่
ยังมีหน้าจะมาตั้งห้างร้านใหม่
หวังหีบจับปลามันสำคัญเป็น
ไม่ใช่เรื่องตลกอันกะตานา
แต่เป็นเรื่องขกคริวเข้าครอบครอง
เหมือน “กินน้ำเห็นปลิง” ยิ่งสยอง
จะฟอกถ่านเป็นทองได้อย่างไร !

ทะเลาะกันเรื่องปลาบ้ำส่วนแบ่ง
เลขโคนแย่งฟุงปลาไปมันมัน
แหกริ้วเหล็กเชิงร้านชาวบ้านนั้น
จะแข่งกันถึงไหนยังไม่รู้
ตั้งให้เต่าหัวหดหมดทางสู้
ปิดประตูตีแมวกระแจ้วกระเด็น
เขาโห่ไล่กลับว่าเขาพวกเนาเหม็น
ไม่แลเห็นโทษคนที่ลั่นตัว
ไม่ใช่เรื่องแบ่งปลาที่พามั่ว
คำโบราณท่านเปรียบเทียบทองจริง
หวังเลือกตั้งฟอกดาตะแกรงกรอง

วันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม 2549

อำนาจ

อำนาจกับวาสนา	เป็นบุญญาและบารมี
กลับร้ายให้กลายเป็นดี	แลกลับดีให้กลายเป็นร้าย
อำนาจแหละอาจนำ	ทั้งความเป็นและความตาย
ได้มาก็ยากหลาย	รักษาไว้ยิ่งยากเจ็ญ
อำนาจไม่รู้ใช้	ก็บรรลัยไปทั้งเป็น
เลือดตาแทบกระเด็น	เมื่ออำนาจนั้นคืนสนอง
อำนาจในมือ	ก็มีมือใครที่ถือครอง
มือใครที่ใหม่พอง	เมื่ออำนาจมาเป็นพิษ
อำนาจทางการเมือง	เป็นเรื่องศักดิ์และเรื่องสิทธิ
ชื่อได้ทุกสารทิศ	แต่สิ่งเดียวมีอาจชื่อ
อำนาจพินาศดับ	มาแลกขบลงกับมือ
สิ่งเดียวที่ขาดคือ	จิตสำนึกทางการเมือง!

วันอาทิตย์ที่ 3 กันยายน 2549

พลูโต

นี่คือสื่อสารจากเรา	โฉนเจ้าบังอาจประกาศข่าว
มาตั้งกฎตั้งเกณฑ์การเป็นดาว	แล้วสร้างเรื่องสร้างราวเราขึ้นมา
เราไม่เป็นใครเล่าให้เราเป็น	ใครเล่าเน้นเล่านับลำดับค่า
เป็นหนึ่งใน "มพเคราะห์" ต่อชะตา	ให้สมญานิยามเอาตามใจ
แล้วจู่จู่กลับใจไม่ให้เป็น	เหมือนลูกเล่นเห็นสนุกเป็นลูกไล่
เราก็ออยู่อย่างเรามาแต่ไร	เจ้าคือใครมากำหนดมากฎเกณฑ์
เจ้าก็รู้ไปตามอำนาจเจ้า	บังอาจเอาอวดวัคบรรทัดเดร
เอาประ โยชน์เผาะตนอัน โอนเอน	เอาอำนาจจัดเจนมาจัดการ
ความรู้เจ้าถนัดใช้ทำร้ายโลก	ก่อวโยคทฤษฎ์ไปทุกย่าน
แผ่นดินเจ้าร้าวแยกจะแหลกลาญ	อันธพาลอิทธิพลปล้นแผ่นดิน
ยังมีหน้ามากำกับนับดวงดาว	นับหัวหาราวกับนับทรัพย์สิน
เราไม่ใช่ "พลูโต" ไอองค์อินทร์	เป็นเหยื่อลั่นท้องขึงพวก "พุงโต"!

วันอาทิตย์ที่ 10 กันยายน 2549

ทูลีล ทำ

ศีลแปลว่าปกติ	ส่วนธรรมตีแปลว่าสิ่ง
ศีลธรรมคือความจริง	สิ่งปกตินี้โดยนัย
ศีลธรรมทาง “การเมือง”	เรื่องปกติตามวิสัย
การเมืองต้องเป็นไป	ตามครรลองที่เป็นธรรม
มิใช่มาฉวยใช้	อย่างฉ้อฉลด้วยมรดก
เสกเงินเข้าครอบงำ	รัฐธรรมนูญรัฐสภา
ศีลธรรม “การปกครอง”	ต้องปกติเป็นกติกา
อำนาจใจเอามา	เผด็จการเผด็จกฎ
ศีลธรรมทาง “เศรษฐกิจ”	ต้องปกติเป็นไปอยู่
หนึ่งแพกับหนึ่งฟู	ข่อมไม่ปกติเป็น
ศีลธรรมทั้งสามทาง	ถูกคว่ำกลางกระดานกระเด็น
โดยมืออันนำเหม็น	ที่ยังหวังจะตั้งกระดาน
ศีลธรรมทูลีลทำ	แตกแยกย้ายทุกข่อมย้าย
สามานฉันทไคฤๅสมาน	เมื่อ “สามานชั้นฉันท” ฉะนี้!

วันอาทิตย์ที่ 17 กันยายน 2549

เป็นอะไรไป

ใช้หัวคนก็ไม่วาย... ใช้ฉีหนู	โรคประหลาดคราคกรูกระหน่ำใส่
เป็นอะไรไปแล้วประเทศไทย	ทั้งใช้เหนือใช้ได้ใช้นายก
น้ำเหนือนองนองนองเนืองนองน่าน	น้ำได้เคียดเคียดคพถ่านยังคันผก
ใช้การเมืองเคืองเข็ญขึ้นเข่นครก	ใช้หัวคนก็หนูพันตุ๊กกัน
เป็นอะไรไปแล้วประเทศไทย	อาเพศภัยแผ่นดินถิ่นอาถรรพณ์
น้ำถล่มดินหลายไม่วายวัน	โรคประหลาดคมหัตศจรย์เข้าจูโจม
เหมือนไม่พอต่อกรเข้าซ้อนซ้ำ	คนทูลีลกินดับรุมทับโดม
ทั้งขายบ้านขายเมืองตะเมืองโปม	ยังประ โคมโหมแห่เอาแต่ตี
ขอเชิญท่านชอบหนูตรวจฉีหนู	ที่ชอบดูที่ดินตรวจถิ่นที่
ไปขึ้นเหมือส่องได้ได้ทันที	แผ่นดินนี้วันนี้ยังมีแหว
ยังพอแปรสินทรัพย์กลับเป็นทุน	รวมแข่งหุ้นให้กับกุหลาบแก้ว
ปีคระคูชิปไคยไล่ตีแมว	เป็นอะไรไปแล้ว...หือ...คนไทย!

วันอาทิตย์ที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2549

ดอกไม้ปลายนิน

ปลายปากกระบอกปืน

บัดนี้สิ้นบันดล

ดอกไม้ที่ปลายนิน

ทแกล้าวทหารหาญ

แสบเผ็ดเผด็จการ

กุมปืนและโกเป็น

อำนาจอธิปไตย

เผด็จการก็เคลื่อนกอง

แสบนปากกระบอกปืน

เข้าที่ขงขงเที่ยงแท้

โคเท็งที่ควรวัง

มือนี้แหละเพียบพูน

เคยหนาหาประชาชน

กลับหันใส่เผด็จการ

ก็เซคชั่นขึ้นเบ่งบาน

ก็อวดหาญขึ้นเต็มเห็น

ทुरย่านระยำเย็น

อำนาจเดือนธรรมครอง

แห่งประชาคือคัดลอก

ที่กลับทวนสวนกระแส

จงศูนย์ปืนอย่าศูนย์แปร

อย่าเบี่ยงเป้าให้เสียศูนย์

แลโคแท้ที่ควรวัง

ด้วยดอกไม้เลียนปลายนิน!

วันอาทิตย์ที่ 1 ตุลาคม 2549

เข็มบ่งหนาม

◎ หนามพิษขอรระเห็ด

ขอกเนื้อปานเหล็กใน

◎ หย่อมเนื้อที่หยาบหนา

เนื้อแท้สิริวาระทัก

◎ คำราโบราณรำ

หนามขอกหนามบ่งขาม

◎ มีเข็มก็ไซ้เข็ม

เจ็บแท้ก็จักทน

◎ เผด็จการสามัญกิจ

เข็มแหลมแหลมครรลอง

◎ บ่งหนามให้สิ้นหนาม

จงเข็มอย่าหักคา

เผด็จการจกรจรจไกร

อันชำแรกอยู่ล้าลึก

ไม่รู้สาไม่รู้ลึก

จะกลัดหนองด้วยพิษหนาม

ว่าหนามคำเอาหนามตาม

ไม่มีโคจักบันดล

เข้าบ่งหนามให้จันน

ไม่ปล่อยหนามให้บ่มหนอง

คือหนามพิษให้เนื้อพอง

เข้ากำจัดซึ่งปัจจา

ให้สิ้นเสี้ยนสาหัสสา

กลับเป็นหนามเข้าฝิ่งเนื้อ!

วันอาทิตย์ที่ 8 ตุลาคม 2549

สามทศวรรษหตุลา

- ◎ หตุลาอาถรรพ์บันทึกเลือด
นกริราบนเรที่พ่ายแพ้
 - ◎ ในเจ็อมมืออำนาจเผด็จการ
ทั้งรากพิษรากเน่าโยงยามขึ้น
 - ◎ เผด็จการก้าวหน้าโลกาภิวัตน์
แท้คือกันเผด็จการจกรจไกร
 - ◎ เอาเงินค่อเงินตั้งเงินตั้งได้
แปรอำนาจเป็นทุนเข้าหมนวน
 - ◎ หตุลาสาหัสอุบัติโหด
อำนาจโคของประชาโคสามธารณ์
 - ◎ สามสิบปีหตุลามาทำทาย
โคผิดถูกโคธรรมะโคธรรม
- จารึกวันตะวันเดือดแผ่นดินดับ
แหลกลงกับแสนปากกระบอกปืน
โฆมคมาร โสมมเข้าข่มจีน
ยังชำแรกแทรกพื้นแผ่นดินไทย
ตัดต่อตัดสายพันธุ์เป็นพันธุ์ใหม่
เอาประชาธิปไตยกำบังคน
อำนาจเงินเป็นใหญ่ในทุกหน
ประชาชนเป็นเหยื่อมายการ
ยังแตก โจทย์แตก โจศอบไม่ผ่าน
ประชาธิปไตยขานแต่เพียงคำ
ให้ทบทวนความหมายให้เรียนร่ำ
เราจะต้องไม่ย่ำซ้ำรอยเดิม!

วันอาทิตย์ที่ 15 ตุลาคม 2549

อาถรรพ์กันยา

- ◎ เหมือนกันและต่างกัน
สิบสี่ตุลาเอา
 - ◎ เหมือนกันที่ปวงชน
กับอธรรมที่อำไท
 - ◎ ต่างกันที่ตุลา
มือเปล่าเข้าอรณาญ
 - ◎ กันยาปีสี่เก้า
คานคักเข้าข่มจีน
 - ◎ สิบสี่ตุลาตก
น้ำตาและเลือดเปลือง
 - ◎ เผด็จการสายพันธุ์ใหม่
อาถรรพ์กันยาขน
- สิบเก้ากันยาสี่เก้า
เผด็จการขจัด ไกล
มีอาจทนอีกต่อไป
อันแสนเผด็จการ
ปีสองห้าหนึ่งหกหาญ
กับแสนปากกระบอกปืน
ทแก้วทัฬหกลับหัดขึ้น
ขจัดมาที่ครองเมือง
ก็เกิดหตุลาเรื่อง
ประวัติศาสตร์ประชาชน
จัดช่วงชัยไม่จ้าน
จงอย่าซ้ำรอยเดิม!

วันอาทิตย์ที่ 22 ตุลาคม 2549

คำกรู

- ◎ “จึงสุนทรอ่อนหวานชาญฉลาด
เมื่อแรกเริ่มเดิมได้เป็นไมตรี
มาขัดข้องหมองหมางเพราะนางหนึ่ง
อันวิสัยในพิภพแม่รบกัน
ซึ่งครั้งนี้พี่พาเข้ามาไว้
พอให้หายคลายเคืองเรื่องธูระ
- ◎ พระอภัยซัชชาญสมานฉันท
นางวาสิฐ์เล่าห์เพทพบาย
- ◎ “ประเพณีตั้งให้หลังหัก
จะเข้าใหญ่ไปถึงน้ำมีกำลัง
อันแม่ทัพจับได้แล้วไม่ฆ่า
เข้าตำหรับจับให้มันคั้นให้ตาย
- เราเหมือนญาติกันคอกน้องอย่าหมองศรี
เจ้ากับพี่เบ่าก็รักกันหนักครัน
จนโกรธขึ้นรบสู้เป็นคู่ขัน
ข่อมหมายมันจะให้ได้ชัยชนะ
หวังจะได้สนทนาวินาศะ
แล้วก็จะรักกันจนวันตาย”
- ก็สำคัญข้างดีมีความหมาย
ก็สำคัญข้างร้ายใฝ่ระวัง
มันก็มักทำร้ายเมื่อภายหลัง
อันเสียขังเข้าถึงคงก็คงร้าย
ไปข้างหน้าศึกจะใหญ่ขึ้นใจหาย
จะทำภายหลังยากลำบากครัน”!

วันอาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 2549

พอดี

- ◎ คำชอบที่คุ้นชิน
เพราะฉะนั้นจึงเป็นฉะนี้
- ◎ เพื่อสิ่งพิเศษสุด
เข้าชิงเข้าประชัน
- ◎ ที่สูงก็ต้องสอย
มือยาวจะกลัวไย
- ◎ ตัวกูและของกู
ใครหาว่าผู้ใดหา
- ◎ กินดีต้องพอดี
มีใจเข้ามาเจือ
- ◎ อยู่ดีต้องพอดี
แตกกิ่งและแตกกอ
- คือ “กินดีและอยู่ดี”
ต้องขันแข็งต้องแข่งขัน
ต้องรีบรุกต้องโรมรัน
เพื่อเด่นดีกว่าผู้ใด
เอาไม้สาวเข้าสอดใส่
ต้องได้ดีเป็นธรรมดา
ต้องดีกว่าต้องเหนือกว่า
สะเออะหน้ามาอยู่เหนือ
ไม่พุ่มพ่ายจนเหลือเพื่อ
รู้จักเพียงรู้จักพอ
รู้ก็อยู่รู้ก็ถือก่อ
เพียงพอดีเด็ดพอดี!

วันอาทิตย์ที่ 12 พฤศจิกายน 2549

เว้าจ้งหะ

◎ ปลาผ่นต๋อตันหนาว	ถึงคราวไม้จะผลัดใบ
ลมเริงกระเจิงใจ	สะบัดร่อนสะบัดหนาว
◎ มองน้ำไม่เห็นปลา	แลมองฟ้าไม่เห็นดาว
มองหน้าประชาชน	ไม่เห็นหน้าประชาชน
◎ ปู่ยั้งคายาย	ก็สำหน้าไม่อินชด
ลูกหลานแต่ละคน	เป็นลูกใครก็ไม่รู้
◎ หาปราษฎ์ในแผ่นดิน	ก็สิ้นปราษฎ์พ้อปุครู
กึ่งกำตะกายกรู	กันวอนวังเข้าชิงทอง
◎ บ่งหนามไม่หมดเสี้ยน	วนเจียนเนื้อจะกลัดหนอง
เข็มเก่ายังคากรอง	ห้วนสนิมทิมบาดทะยัก
◎ ปลาผ่นต๋อตันหนาว	ทั้งเดือนควมเข็ญชยัก
โลกเหวขมาวันวรรค	จ้งหะให้ผู้ใดหว่า!

วันอาทิตย์ที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

ตอเข็ม

สองเดือนเหมือนสองดาว	ระคาดฟ้าจอนฟ้าเพื่อน
เดือนลอยก็ดาวเลื่อน	อยู่ริบหรี่บ่เรื่องไร
บ่งหนามกลีบข่มหนอง	ไม่หมดเสี้ยนอันเดือกไส
ชอกเนื้ออยู่ภายใน	จะเป็นปะหรวคอยู่เรื่อรัง
ปลาเข็มสนิมเขระอะ	ก็จับเกรอะเป็นคราบกรัง
พิษบาดทะยักบัง	อาจจะบดเนื้อบวม
แลเข็มจะหักคา	ให้ซาเนื้ออันเน่าน่วม
คือการอันกำกวม	ไม่เสร็จกิจก็เสร็จกัน
เงื่อง่าราคางม	แต่จุ่มจ๋ามอยู่จ้งจัน
เกาคันไม่ถูกคัน	ไปทิมแทงที่ศิศทาง
สองเดือนสะควคเด่น	ไม่เห็นหัวไม่เห็นหาง
น้ำจ้งจันน้ำจาง	เนิ่นต๋อเชื่องต๋อเข็ม !

วันอาทิตย์ที่ 26 พฤศจิกายน 2549

สิงห์ลับ

◎ หัวมือข้าวไม่ทันเคียด
ไอ้ลิงหัวร่อนบนตอไม้ ◎ มัวแต่หาหินลับมีด
ไอ้ลิงจ้อหน้าบาน ◎ ครั้นเจอหินก็หามีด
ไปตัดไม้ลำโต ◎ จะสานตุ่มไก่อรือเชือก
ความคิดใหม่เริ่มหุค ◎ กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้
จนลิงมันหลับไม่รู้ ◎ หัวมือข้าวไม่ทันเคียด
แผลคแผลบเดียวประเดี้ยวใจ | <p>ยังไม่ทันได้เชือกคอกไก่
กระโดดไปกระโดดมา
มัวแต่นั่งคิดกระดาน
กะล่อกกละแล็กแหกตา
เห็นแต่มีดอีโต้
มาจ๊กคอกเสี้ยนหนา
หัวมือข้าวเริ่มเคียดปุดปุด
ทำไมขัดหัวมือดีกว่า
คิดเชือกไก่ให้ลิงดู
ต้องรอมันตื่นลืมตา
ไม่ทันได้เชือกคอกไก่
อ้าว...ลิงอยู่เต็มสภา!</p> |
|--|--|

วันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

รอน้ำลด

<p>น้ำเหนือท่วมอ่วมน้ำทะเลหนุน
ฝนน้ำตาบ่าชัคอยู่ซอกซก
แผ่นดินไหวยังมีวันหยุดไหวได้
ขึงน้ำเรียบเงียบสนิทพิศกรรมคา
รอเป็นคลื่นได้น้ำกระหน่ำใส่
“สินามิ” ที่มาม่า่นากแล้ว
น้ำขึ้นนองนองนองเวียงหนองลุ่ม
รอน้ำลดคอดุดดูดพิค
เมื่อตอยังฝิ่งรากอยู่ลึกล้ำ
ขึงน้ำมารากไม้ยังไซรชอน
ท่วมแผ่นดินท่วมได้ท่วมไปเถิด
แต่น้ำพิษน้ำพองนองประจำ</p> | <p>เจ้าประคุณเลือดได้ยังหลังคก
เยียบสะทำอำร้าวหนาวน้ำตา
แต่ใจไหวทุกวันยังหวั่นผวา
เหมือนจะรอเวลาคลื่นก่อตัว
เงินปล่อยไว้ก็จะต้องชนพองหัว
จะเป็นถึงงอกร่งอຍกระจ๊อบจืด
ทั้งเตอะตมจมตอยังต่อคิด
แ่งจิงแก่ฤาจะคิดเข้าต่อกร
กอร่ากาผ่ากขากจะถอน
ทั้งบุกบอนบอนแยงแยงระกำ
รอฟ้าเปิดน้ำลดหมดเขรอะคร่ำ
กลายเป็นน้ำท่วมปากขากจะลด!</p> |
|--|--|

วันอาทิตย์ที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2549

ถวายชัยมงคล

โลกจะวิกฤติ	พิษทุรภัย
ภูมิพระหทัย	ดับภพพาล
ป่าบริบูรณ์	น้ำบริบาล
เนื่องพระประธาน	มิพลึง
มรดกแห่งแผ่นดิน	ให้ภูมิถิ่นไผทงลึง
ธำรงอยู่ชัวยัง	พระภูมิธรรมสถิตพิทักษ์
วัฒนธรรมประจำชาติ	เอกราชและเอกลักษณ์
ทรงเศกเป็นเอกศักดิ์	แลเป็นศรีแห่งยุคสมัย
ทูนเทิดพระปณิธานธรรมทศพิธ	เศรษฐกิจบอเพียงเลี้ยงตัวได้
พร้อมเผื่อแผ่พึ่งพาประชาไทย	มีน้ำใจให้กันและกันจริง
กินอยู่แต่พอดีเลี้ยงชีวิต	รักการผลิตการสร้างเป็นอย่างยิ่ง
เป็นตัวของตัวเองได้ให้พึ่งพิง	ไม่ทอดทิ้งพระปณิธานประธานไทย
เฉลิมพระปณิธานบันดาลศคล	เฉลิมพระชนมพรรษาอดิศัย
เฉลิมบาทพิตรร่วมจิตใจ	เฉลิมชัยมงคลทรงพระเจริญฯ

วันอาทิตย์ที่ 10 ธันวาคม 2549

ธรรมบุญรัฐ

◎ วันรัฐธรรมบุญ	ไว้เทิดทูนธรรมบุญใด
เขียนมาก็ฉีกไป	ไม่มีใครจะรับประกัน
◎ ตั้งแทนพิธีธรรม	ล้วนถ้อยคำที่สำคัญ
ศักดิ์สิทธิ์ประคิษฐ์สรรค์	กว่าจะเสร็จสำเร็จสม
◎ ตั้งเครื่องยกเครื่องใหม่	ไม่ทันไรก็ติดหล่ม
ยกเครื่องทั้ง โคลนตม	แล้วตั้งเครื่องกันอีกครา
◎ เปลื้องเครื่องและเปลื้องคน	ทั้งเปลื้องผลที่ตามมา
เสียวันและเวลา	ทั้งเสียใจที่ไม่จริง
◎ แท้คือธรรมบุญรัฐ	ต้องคงสัจจำเพาะสิ่ง
เป็นหลักไว้อ้างอิง	แลปรับใช้ได้ทุกกาล
◎ แม้แบบเป็นแม่บท	กำหนดบาทเป็นมาตรฐาน
ใดผิดแลใดพาล	ก็แก้ไข ไซ้ฉีกทิ้ง!

วันอาทิตย์ที่ 17 ธันวาคม 2549

สื่อถึงสื่อ

<p>๑ สื่อเอชสื่อสาร ให้เขารู้ให้เขาได้เข้าใจ อย่าเอาแต่นำมาให้ชาวบ้าน ทั้งกรมโซว์กรมชาน่าซังซิง</p>	<p>สื่อให้กับชาวบ้านบ้าง ได้ไหม ว่าอะไรเป็นอะไรตามเป็นจริง ตกลงไว้แก่นสารรำคาญยิ่ง ล้วนแต่สิ่งมอมเมาชาวบ้านเอย</p>
<p>๑ ไอเอชไอทีวี ใครเล่นกลจนมวมตกลมพราว และใครซื้อใครขายไอทีวี</p>	<p>ถึงวันนี้มีใครเข้าใจบ้าง ใครเล่าคือนายจ้างที่แท้จริง สื่อเสรีคือถูกผีสิง</p>
<p>กระดานหุ่นกระดานหกหมกปลวกปลิง</p>	<p>รอยขยี้ท้อคตลาคนาถเอย</p>
<p>๑ สื่อเอชสื่อเสรี ใครกุมสื่อกุมอำนาจกุมจัดการ ปฏิรูปบ้านเมืองรุ่งเรืองเลิศ อย่าลบลหน้าปะจุมุกชุกช่อนกล</p>	<p>โลกวันนี้คือโลกการสื่อสาร ก็กุมจิตวิญญาณการเป็นคน ปฏิรูปสื่อเลิศจะเกิดผล จงสื่อเพื่อประชาชนสมชื่อเอชฯ</p>

วันอาทิตย์ที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2549

คลื่นหุ่น

<p>กระดานหุ่นกระดานหก กระแทกขบกระทบเงิน จากปากที่ต่อปาก รวยเขาก็เรื่องเขา คือเงินเข้าคานเงิน คือคลื่นที่เข้าคูลูก กระดอนหายกระดกหัน กระตุกเคียนให้ตื่นเดิน ขยาดใครเขย่าคลื่น ใครกันที่รับกรรม คลื่นทุกขั้วรอบทิศ คนจนก็คงจน</p>	<p>กระดกหันกระดานเหิน ขยับเงื่อนเข็ชื้อนเงา ว่าถึงรากไม่ถึงเรา แล้วใครล้มแล้วใครลุก มิให้บาทถูกโหมมูก กระดานหุ่นกระเด็นเหิน เป็นคลื่นสั้นหรือคลื่นสั้น กับคลื่นเงินที่ครอบงำ คือคลื่นเทียมที่ใครทำ แลใครกันที่เล่นกล สารพิษสัมฤทธิ์ผล เหวย ! ใครทนเท่าคนไทย!</p>
---	--

วันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549
ลาปีเก่า

ดวงตะวันดวงเดิมเริ่มวันใหม่
ปีใหม่มายังมาเยือนเหมือนตะวัน
ชีวิตเหมือนน้ำค้างรวงขาศักษาด
“ครั้นรุ่งรางสายสาบก็หายไป”
ชีวิตเหมือนสายรุ้งรุ่งเรืองแรง
ดั่งความฝันบรรเจิดพิศตรระการ
ชีวิตเหมือนดวงเทียนเวียนระวัง
ต้องเผาไหม้ตัวคนเพื่อปรนปรุจ
ชีวิตคือคืนวันอันผ่านพ้น
ชีวิตคือเกิดดับแล้วกลับกลาย
ดวงตะวันดวงเดิมเริ่มวันใหม่
รู้ที่ที่ชั่วในตัวคน

วันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม 2550
เพื่อใคร

นี่ฤกษ์คือเมืองฟ้า
นี่ฤกษ์คือกรุงศรี
ทิพอาสน์อมรินทร์ฯ
ทิพเนตรตั้งเหตุภัย
โคสัตว์จตุบท
กิมิชาติบึงอองมา
โคเทพโคอสุร
เศกขลิ่งอสังการ
โอ้วว่าเมืองฟ้าอมร
ขุนมารขมวดคปม
เสียเลือดและน้ำตา
สถานการณ์นี้เพื่อใคร

ปีเก่าผ่านเลยไปคล้ายความฝัน
ให้ปีฝันเดือนผ่านเพิ่มวันวัย
บริสุทธิศุคผาคสะอาดใส
โอ้กระไรหนอน้ำค้างไม่ค้างนาน
วิจิตรแสงเจ็ดสิริวิหวาน
แล้วก็พานพรากสลายสิ้นสายรุ้ง
สว่างหวังดั่งวันตะวันรุ่ง
เป็นเปลวหุงเพลิงปลาทก่อนวาววาย
ชีวิตคือผู้คนกล่นหลากหลาย
ชีวิตคือความหมายไม่คงทน
ให้รู้วัยรู้ระวังรู้ตั้งต้น
จงผ่านพ้นโทษภัยทั่วไทยเทอญ

กรุงเทพทวาราวดี
อันสมโภชสุพสมัย
มากระด้างด้วยอันใด
ฤกษ์ห้ามบ่เห็นหา
ทวิบาทอันค้ายดา
เขย่าทิพยพิमान
โคเพ็ศทูลจำแลงสาร
อเวไนยสัตว์สม
พระนครจะลาญลุ่ม
มาป่วนเมืองนี้เพื่อใด
เพื่อใครเสียและใครได้
แลใครสร้างสถานการณ์

วันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม 2550

วันเด็กวันนี้

ความรู้ยังน้อย	เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
จะเป็นเด็กดี	จงเร่งศึกษา
ต่อไปวันหน้า	ต้องมีวิชา
	ได้เป็นคนดี
อย่าหลงนับถือ	อย่าตื่นข่าวลือ
ท่านายควงเมือง	พวกบ้าราศี
เลือดท่วมปดพี	กลัวเรื่องกาฬี
	ตกร้ายตกแรง
แรงการกระทำ	จงเชื่อแรงกรรม
เอาชนะควงควา	นำความเปลี่ยนแปลง
กล้าเป็นตะแกรง	กล้าก้าวกล้าแย้ง
	ร้อนเท่าร้อนจริง
อย่าเชื่อคำพูด	หลักกาลามสูตร
ข่าวลือข่าวเลื่อง	อย่าเชื่อทุกสิ่ง
อย่าทอคอย้าง	ล้วนเครื่องเตือนตึง
	เหตุผลคืนคอ
เรื่องเก่าเล่าขาน	มาฟังนิทาน
หิริญชกษเค้น	ปัญญาเกิดก่อ
พระนารายณ์ไม่ท้อ	ม้วนแผ่นดินพ้อ
	เป็นหมูเข้าชน
ถมทับยับเขิน	หิริญคือเงิน
ปีนี้ปีหมู	ม้วนแผ่นดินคล
“พอเพียง” ทานทน	จงเป็นหมูมนต์
	สู้ทุกสามานย์!

วันอาทิตย์ที่ 21 มกราคม 2550

แรงดาว-แรงกรรม

ทายว่าเลือดจะนองท้องแผ่นดิน
 ทายว่าใบไม้ร่วงลงคล้อยคล้อย
 ทายว่าน้ำกระอักอ่วมจะท่วมโลก
 ทาย่าปลาอานนจะหนูนน้ำ
 มีแต่เรื่องร้ายกางอุบาทว์วิบัติ
 เข่าขวัญสันประสาทหาวเคราะห์แวง
 แท้ที่จริงดวงดาวในหาวห้วง
 อันเกาะเกี่ยวไปด้วยกันนิรันดร
 ถ้าเชื่อดาวก็จะเดินไปตามดาว
 แต่แรงดาวก็จะแพ้แก่แรงขาน
 ฟังทำนายอย่าเชื่อตามที่ทำนาย
 เอาชนะดวงดาวเข้าช่วงชิง

ทายว่าสินทรัพย์จะยับย้อย
 คือศพลอยพุ่มพองเต็มท้องน้ำ
 เป็นเกลียวโกรกพลิกแดนแผ่นดินคว่ำ
 ให้โลกค้านสีดำได้สำแดง
 สารพัดผีโหมคโหดกำแหง
 ไปตามแรงดวงคาราพยากรณ์
 ย่อมผันถ่วงตามแรงแห่งกลุ่มก้อน
 วิถีจักร โครจของจักรวาล
 ไม่อาจก้าวเกินดวงถ่วงพันผ่าน
 แรงแห่งการกล้ากระทำตนเป็นจริง
 การกระทำคือความหมายในสรรพสิ่ง
 ความใหญ่ยิ่งจักสำแดงด้วยแรงกรรม!

วันอาทิตย์ที่ 28 มกราคม 2550

เป็นใหญ่-ใหญ่เป็น

เป็นผู้ใหญ่ต้องรู้เป็นผู้ใหญ่
 ภูเขาทองรองเรื่องเขื่อนนครา
 โบราณว่าอย่างคบเด็กสร้างบ้าน
 เด็กก็คิดแต่สนุกชุกชอนไป
 เป็นผู้ใหญ่ออกอยู่อย่างผู้ใหญ่
 รู้พระเดชพระคุณบุญฤทธิ์
 เป็นผู้ใหญ่ไม่รู้เป็นผู้ใหญ่
 ยกอวดตาขึ้นตั้งนั่งเขากาง
 เป็นผู้ใหญ่ไม่อยู่อย่างผู้ใหญ่
 มีดีเท่าเส้นหมวดเทียวอดดี
 ไม่จำเพาะเจาะจงตรงผู้ใด
 อันใดถูกใดผิดพินิจดู

ต้องมีใจหนักแน่นคั่งแผ่นดินผา
 ปลดปล่อยให้หมาเขี้ยวรดไม่เป็นไร
 คบหัวบ้านสร้างเมืองเรื่องเพลงไหล
 พวกหัวล้านกบกาลไสได้แต่คิด
 รู้จักใช้ให้ว่วนประสานกิจ
 แสวงกัลยาณมิตรทุกทิศทาง
 เอาแต่ใจคั่งคั่นลั่นโผงผาง
 กระดิกหูหูหางวางบารมี
 ไม่รู้ใครเป็นใครใหญ่ทุกที่
 ตกเวทีแล้วก็รายไม่เรียนรู้
 ยกเป็นเหยงอย่างไว้ให้ทุกผู้
 เป็นใหญ่อยู่อย่างไรต้องใหญ่เป็น!

วันอาทิตย์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2550

อาลัยครูเสรี

เพชรมงกุฎหตุคร่วงควมฉนิ
ไฟเวทอิหรีแสงสั่วเวลา
พ้อเป็นหลักปักโรงคอบโยงเรื่อง
พ้อเป็นครูเป็นตำนานของแผ่นดิน
ทั้งตั้งโรงตั้งเรื่องตั้งเครื่องครบ
ทั้งนอกโรงในโรงครบวงจร
เอาเสียงให้เสียงหัวร่อมาลัยเล่น
อิสระ “เสรี” ที่น่ารู้
เพชรมงกุฎหตุคร่วงอีกควงแล้ว
ตะโพน โสภสะทกทิมอยู่พิมพ่า
อาลัยครู เสรี หวังในธรรม
ครูลาจากเวทีโลกนี้ไป

ครูเสรี หวังในธรรม อ่าลาหล้า
แว่วเสียงหัวเราะร่า...น้ำดาวริน
พ้อทรงเครื่องครบถ้วนกระบวนศิลป์
พ้อคือปิ่นปักเกศศิลาปาก
ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนสอน
ชีวิตครูคือละครให้ย้อนดู
ให้ได้เห็นสังขธรรมความเป็นอยู่
อันคงคู่กับใจ “หวังในธรรม”
เสียงปี่แก้วแผ่วผจงลงครวญครำ
ระนาคร้องน่องรำคำอาลัย
อาลัยคำขำขันเคยขาน ไช
อยู่กับพ้อครูใหญ่ในชั้นพ่า

วันอาทิตย์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2550

หมากหมกเม็ด

ถึงคราวเฝ้าแก่เส็กสังเข็กบิล
ยอมเสียเบี้ยแลกม้าอาชาชัย
กำหนดหมากดาใหม่เป็นฝ้ายรุก
เดินเม็ดหนูนุ่นรุ่งทั้งขวง โขน
โขกกระดานบ้านเมืองให้เคืองขุน
รุกสี่ทิศปิดทรงลอบวางยา
ทั้งขุน โคน โคนรุ๊กันขลุกลัก
เล่นตามเกมตามกรรมเหมือนจำยอม
ทั้งถูกล่นลูกไล่ไม่สันทัก
พวกผู้เฒ่าเหย้าโยงโจงกระเบน
ถึงคราวเฝ้าแก่เส็กสังเข็กบิล
ไทยจะต้องเป็น ไทเป็น ให้ดี

อาต๋สินคั้นพลางวางหมากใหม่
รุกม้าไล่ลอบบีจีติด โคน
นุกละทุกระดานหกตกกระโดน
ออกเรือ โจนแจงช่างป่าว โลกา
สะเทือนขุนสะท้าน โคนตะ โคนกล้า
พุ่มเบี้ยบ้าเบี้ยหงายเข่ารายล้อม
ตุคจะหักแหกค้ำหลายป้อม
เพราะอ่อนซ้อมอ่อนหัดไม่ชัดเจน
เอาแต่ซื้อถือสัตย์บรรทัดเดร
คำพิเสนแลกเกลือเบือคิปลี
อาต๋สินเสียทำงิงบ้ำจี
อย่าเสียทีเสียทำทุนสามานย์!

วันอาทิตย์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2550
โตะครุจจีน

ดั่งดั่งแฉ่	ฮ่อแห่สิงโต
โยโยโย	เดิน โตะโต
อาหมายตี	อาหลิฮุ่นแห่มม
อาตีกร่าง	โจโกอินทรนค
แห่ลูกน้อง	เข้าวังน้ำเย็น
เสียมี่เส้น	เล่นตั้งโตะใหม่
ไม่รอให้	ถูกไล่ล้มโตะ
อาเจ็กแม้ว	ปลดเร็วปลดเบรก
เจ้าแก่เส็ก	เซ็กบิลเซ็งโป๊ะ
เล่นหมากโก๊ะ	หมากล้อมหมากรุก
หมากแม้วบุก	หมากบี้หมากบอม
ผ่างผ่างผ่าง	ขกร่างยกเรื่อง
เงินเขื่องเครื่อง	จีใหม่หมาหอม
โบกคอกทคอม	คอคครอมคอคคร่า
ราษฎรทำนา	แต่รัฐธรรมนุญ
จตุคาม	รามเทพรอบทิศ
อิทธิฤทธิ์	เรื่องร้ายหายสูญ
หลวงพ่อกุณ	ช่วยคุณช่วยคำ
ปีหมูน่า	ไม่กลัวน้ำร้อน
ตื่นเสียวที	เฮ้าตื่นเสียวที
คนคีติ	อย่าเอาแต่นอน
ช่วยกันตื่น	จับโจรปล้นไทย
โห่เอาชัย	ไชโยไชโย!

วันอาทิตย์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2550

พอเพียงใจ

พอเพียงคือเพียงใจ	จักพอดีที่พอเพียง
เอาใครมาเทียบเคียง	ว่าใครเพียงและใครพอ
พอเพียงเพื่อเลี้ยงตัว	แลลูกแต่ทั้งเหล่ากอ
ขังเคิบก็ขังต่อ	ไปตามตัวอันเคิบโต
พอดีของเศรษฐี	กับพอดีของคน โข
พอดีของสมเอน	แลเวไนย ไหนพอดี
ที่แท้พอเพียงคือ	ความสามารถทุกคนมี
ได้ทำตามหน้าที่	อันสมควรต่อส่วนรวม
สร้างสรรค์ประโยชน์สุข	ให้ทุกคนมีส่วนร่วม
เป็นธรรม ไม่กำกวม	รับผลตามจำเป็นจริง
พัฒนาสู่ผาสุก	สมบูรณ์สรรพทุกสรรพสิ่ง
พอเพียงให้พึงพิง	ทั้งแก่โลกและตัวเรา

วันอาทิตย์ที่ 4 มีนาคม 2550

กระด้างปุ

โบราณว่าจับปุใส่กระด้าง	ปุก็คงป็นออกไปนอกที่
หวังจะให้ปุได้อยู่กันดี	แต่ปุมีขาไต่ตามใจปุ
ขอบกระด้างวงตะแกรงไซ้แหล่งหลัก	ให้ปุพักอาศัยได้เกาะอยู่
ปุจึงเพ่นพ่าน ไต่ไปหาธุ	ต่างก็ชูก้ามเขิดเตลิดเตลึง
สร้างอำนาจรัฐบาลสถานสภา	มิใช่งานสานตะกร้าพาเท็งเท็ง
แม้ปุกับลูกปุกรูกระเจิง	ต่างเตลิดเปิดเปิงไปตามแรง
งานบ้านเมืองมิใช่งานสารกระด้าง	นั่งจับปุอยู่ตรงตำแหน่ง
กำหนดเขตขอบกระด้างวงตะแกรง	เอาปุแปลงปุปลอมมาล้อมวง
ถึงจับปุใส่กระด้างวงค้ายศิต	ปุก็ป็นป่าออกนอกกระด้าง
มันคิดฝาคัดตัวอยู่ตรงตรง	ไม่รู้หงส์รู้ห่านบานตะไท
ว่าอย่าคบอย่าหวังเด็กสร้างบ้าน	คบหัวล้านสร้างเมืองยักษ์ใหญ่
บ้านเมืองไร้ของเล่นเกนกันไป	ไม่รู้ใครเป็นใครก็อายปุ!

วันอาทิตย์ที่ 11 มีนาคม 2550

ไตรสรณคมน์

จำได้ไหมท่องไตรสรณคมน์
 เอ่ยสรณังวรั้ง ทุกครั้งไป
 “พุทโธเม สรณังวรั้ง”
 คือที่พึ่งของเรากล่าววาทิ
 “ซัมโมเมสรณังวรั้ง”
 คือที่พึ่งอันประเสริฐเกิดในตน
 “สังโฆเมสรณังวรั้ง”
 คือที่พึ่งอันประเสริฐเลิศเรื่องรอง
 “เอเตนะจัจจะวัชเชนะ”
 “โหตะเตชัชชยะมังคลัง” ชัค
 จตุคามรามเทพ เทพสมมุติ
 อย่างหลงเพียงหลวงพ่ोजเงิน-ต๋อเงิน

ว่าที่พึ่งอันอุดมมันอยู่นไหน
 ว่าที่พึ่งอื่นใดเราไม่มี
 พระพุทธรังผู้เลิศประเสริฐศรี
 เป็นเครื่องชี้พุทธมามกะชน
 พระซัมมังกระจ่างใจในทุกหน
 จักบันคลชีวิต ถูกคัดลอก
 พระสงฆ์ทั้งนั้นผู้รู้ธรรมต้อง
 ให้เราได้ไตรตรองพระไตรรัตน์
 ด้วยวาทะกล่าวนำเป็นคำสัตย์
 ชัยจริตมงคลบันคลเทอญ
 ไซ้ที่พึ่งสูงสุด พึ่งสรรเสริญ
 จนล่วงเกินขาดไตรสรณคมน์!

วันอาทิตย์ที่ 18 มีนาคม 2550 สุวิทย์ วัดหนู

อาลัยสุวิทย์ วัดหนู
 ที่โคตตัตถ์ธรรมอำเภ
 เคียงบ่าเคียงไหล่ม่วลชน
 กำหมัดดั่งโถมโรมรัน
 ที่โคตมีการกคชี่
 มีคคมีคินค้านแรง
 คนทุกขคินยาคมากหน้า
 คันไม้รวงใบไซ้ทั้ง
 วันนี้สุวิทย์ วัดหนู
 ได้รักได้รู้บูชา
 เขายังอยู่ตรงนั้น
 กลางผองคนสู้กรูกราช

หนึ่งผู้เพื่อนห้องน้องที่
 สุวิทย์อยู่ที่ตรงนั้น
 ผนท่าผ่าหนไม่หวั่น
 กล้าสู้กล้าประจันกล้าแฉง
 มีคนเช่นนี้ทุกแห่ง
 เปลี่ยนแปลงสู่ที่คิจจริง
 คนกล้ามีน้อยค้อยอิง
 คันใหม่ได้พิงพิงพา
 ยังอยู่กับใจคนกล้า
 ชีวอมตะไม่คาย
 กลางควันกลางฝุ่นกลางสหาย
 มีใจมีกายสุวิทย์!

วันอาทิตย์ที่ 25 มีนาคม 2550

ดับไฟ

ไฟใต้ที่ผลาญเผา	ข้างเหนือเล่าก็วันรวม
ภาคกลางแม่น้ำตม	แลอีสานก็ลม โหม
เป็นโคประเทศไทย	จึงภัยพรเจ้าชู โจม
รอบทิศมารุม โรม	จตุคามบ่ป้องกัน
แท้ภัยพิบัติ โบย	ก็โดยคนบ่เคยขาม
ไฟใต้ที่ไหม้ลาม	ก็ใครกันที่ก่อไฟ
ควันเหนือที่คลุมเหนือ	ปะทะเพื่อปะทุภัย
ใครคือ แผลหมีมือใคร	ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์
ในน้ำมีปลาตาย	น้ำมีมือใคร โทคประหาร
ลมเดือดจึ่งบันดาล	กระหน่ำโหมแผ่นดินหาย
ตัดไฟที่ปลายลม	มีแต่ล้มประดาตาย
ตัดเหตุที่หตุหมาย	ให้ถูกที่เด็กเพื่อน ไทย!

วันอาทิตย์ที่ 1 เมษายน 2550

เจ้าอวาสจ้าวัด

อยู่วัดก็จ้าวัด	พวกเด็กวัดมันจัดไว้
หมูหมาและกาไก่	ก็เด็กวัดแหละจัดการ
ชาวบ้านที่รานร้าง	ก็เรื่องราวของชาวบ้าน
ตัวผู้สมภาร	รับนิมนต์มาดูแล
ตั้งต่อแค่อุไร	มิให้ใครมาแห่แดร
ศรัทธาอันใดแท้	ก็ฉลองศรัทธานั้น
โบสถ์เก่าที่เขาแข่ง	ไปควรเร่งไปควรรั้น
วันหนึ่งเมื่อถึงวัน	สมภารเก่าเขาก็มา
เย็นไว้เถิดญาติโยม	อย่าโหม โห้ด้วยโมหา
กงเวียนอันยาดรา	กับเสียงหมาแห่งตามเวียน
อนิจจาหนออวาส	ก็เจ้าวัดไม่เคยเปลี่ยน
เสียรูปแลเสียเทียน	อย่าให้เสียซึ่งศรัทธา!

วันอาทิตย์ที่ 8 เมษายน 2550
กลับกัน

มีแผ่นดินสั่นทรพยากร
มีนักปราชญ์ปราศเปรื่องเรื่องปัญญา
มีโลกไร้พรมแดนสุดแดนไตร
มีน้ำขุนน้ำคลองเนาองเนือง
มีน้ำดินรินคอยเลิศลอยฟ้า
มีโบสถ์ใหญ่มีสถิตอยู่ไชยของ
มีตึกสูงเสียดฟ้าเทวาลัย
มีสื่อเสียงสื่อภาพล้ำเพาพราย
มีข่าวปลาสารพันสรรพพิเศษ
มีเงินดุงเงินดั่งขึ้นนังวอ
มีอะไรต่ออะไรอีกหลายหลาก
มีคำขวัญสันติธรรมประจักษ์นำ

วันอาทิตย์ที่ 15 เมษายน 2550
ช่วงโยน

สงกรานต์ตรุษสุดสนุก โยนลูกช่วง
เจ้ารับได้ไล่ปาทุกครครว
ถูกให้ร้องไห้รำไปตามเพลง
เป็นช่วงรำช่วงรำรู้จักกัน
ผ้าขาวม้ามีจนผูกเป็นลูกช่วง
เป็นกบิลบิลพรหมบังคม ไคล
คดิธรรมตามเค้าที่เล่าขาน
กาลเวลาพาเคลื่อนเป็นเดือนปี
ไอ้ช่วงเฮ้ยช่วง โยนไม้พันช่วง
ให้เป็นห่วงช่วงใจคนไกลซิด
จงปีห่มรู้คู่และรู้กิน
ใครรับช่วงสั่งช่วงอย่าลวงล้ำ

แต่เค็คร้อนลามลูกทุกห้อมหญ้า
แต่ข้าครอบคลุมทุกมุมเมือง
แต่ตัวเต่าเต่าโตไปเซื่องเซื่อง
แต่ผ้าเหลืองเสื้อเหลืองอร่ามทอง
แต่ไฟเหนือควันหนาปิดฟ้าหมอง
แต่ไฟได้ตัดต้องผู้คนตาย
แต่ன்றกหมกไหม้นำใจหาย
แต่นิยายน้ำเน่าอยู่แน่นจอ
แต่ผักปลาแปลงเพศก็เด็ดลือ
แต่คนจนจอนจอนนั่งคอคำ
แต่มีน้ำท่วมป่ากตลากล้ำ
แต่ขอธรรมสั่งแสนเต็มแผ่นดิน!

ละลี้ลวงลอลงตรงมือสาว
ตกเป็นบ่าวชาวชลยถูกลงทัณฑ์
ทั้งครั้นเครงครั้นครบทั้งขบขัน
ช่วงประสารสัมพันธคนบ้านไกล
เป็นตะวันผันล่องราศีใหม่
ประคองไว้มิให้ตกแผ่นดิน
จักรวาลหมุนเวียนเปลี่ยนราศี
เป็นช่วงยามชีวิโยงชีวิต
จนดกล่วงช่วงผ่านกาลวิกฤต
มามีคมิคหม่นหมายเหมือนใจดำ
อย่าให้ดินพอกหางทุกอย่างยำ
เป็นกงกำกวงเวียนเวียนรอยเค็ม!

วันอาทิตย์ที่ 29 เมษายน 2550

ประจำใจ-ประจำชาติ

รัฐธรรมนูญนั้นคือ ข้อกฎหมาย
บังคับใช้หมายรู้แก่ผู้คน
สิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่จำกัด
เช่นจารีตประเพณีมีประจำ
ศาสนาโคเคนเป็นนามธรรม
ศาสดาทั้งหลายไม่อาจนับ
แม้สถาบันชาติศาสน์กษัตริย์
กษัตริย์ทรงองค์ประมุข อุปลักษณ์
กฎหมายจึงมีอาจบังคับใช้
ด้วยมีธรรมมีวินัยเป็นสากล
ศาสนาจึงไม่ใช่ “ประจำชาติ”
ชาติทั้งหลายมีกฎหมายไว้ทบทวน

มีนโยบายแบบคายให้เกิดผล
ที่เป็นตัวเป็นตนเป็นรูปธรรม
ไม่บัญญัติกฎหมายไปกรายกล้า
ไม่อาจนำกฎหมายไปบังคับ
ไม่อาจนำกฎหมายไปกำกับ
ไม่อาจปรับเข้าข่ายกฎหมายใด
ก็แจ่มชัด ชาติคือประชา ภาววิสัย
ศาสนามีอาจใช้เป็นตัวตน
จึงมีอาจบัญญัติไว้ให้เป็นผล
สูงเกินกฎหมายคนจะบังคับ
ศาสน์ทุกศาสน์คือความดีที่ถูกถ้วน
คนทั้งมวลมีศาสน์นำ “ประจำใจ”!

วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 2550

อาลัยรพีพร

เจ็ดฉันทะวันลา	ฝากรวีแห่งความหวัง
คือพรคือพลัง	ให้เทิดทูนธรรมวิถี
ปากกาเป็นปราถาร	อันก่องเก็งเพชรรพี
ขงยุติธรรมวิถี	ด้วยอำนาจแห่งวรรณกรรม
ปลูกหลักให้กลับคืน	แลจุดคืออันมีค่า
รุ่งรุ่งรวีคำ	อร่ามหวังกำลังใจ
สุวัฒน์ วรดิลก	ศิวะ รณชิต-ชัย
รพีพร-อ้ออ้าไพ	อภิอักษรภา
ปากกาเป็นอาวุธ	แลมงกุฎคืออักษร
บัลลังก์กระตาศดา-	รดาชลิ้นด้วยมวลชน
ขอแสงพระสุริย์ศรี	รพีพรส่องภูวคค
ประดับพรประคังพล	ประกาศทัพอักษรไทย
พริบสะพรั่งมาบังคม	บรมครูผู้กัลไ
จารึกผนิกใจ	สุวัฒน์วรดิลกนิรันครฯ

วันอาทิตย์ที่ 13 พฤษภาคม 2550

บัวงาม

เสียงสวดพรา “พุทธังสรณัง-
จตุคาม รามเทพ เทพอำนาจ
“ศตางค์ สรณัง คัจฉามิ”
มีศตางค์อยู่กับตัวกลัวอะไร
เอาพุทธพระธรรมทั้งตำราสงฆ์
รามเทพรวมทศพระกฤษณะ
เพียงศกสองพันห้าร้อยห้าสิบ
เทพเจ้าเงินตรามาประชัน
วิชาบูชาเวียนมาถึง
พระสัมมาสัมพุทธทพจน์
“ศตางค์ สรณัง คัจฉามิ”
แสนสงสารคนรวยยิ่งรวยล้ำ

คัจฉามิ” ธัมมัง-สังฆังด้วย
ขอให้รวย จอให้รวย ร่วมอวยชัย
มีสติ มีศตางค์ ตั้งตัวได้
ทั้งเทพีรับใช้ ไม่เว้นพระ
มาเสกองค์จตุคามสัมผัสสะ
เป็นเอกองค์ปรมะ คุณานันต์
พระธรรมทิพย์บริบทรีลี้อาถรรพณ์
พุทธธรรมทั้งนั้นก็หลั่นลด
พระที่พึ่งทั้งหลายก็หายหุด
ก็แปลงบทคุณณีย์พิธีธรรม
เอาศตางค์เป็นสติริวยร่ำ
พันบ่วงกรรมแต่ไม่ลวงพันบ่วงเวร!

วันอาทิตย์ที่ 20 พฤษภาคม 2550

พูนสุข พนมยงค์

ท่านผู้หญิง พูนสุข พนมยงค์
คู่นาม ปรีดี ปรีดิชัย
คือมือ ประคับป้อง ประคองมือ
ร่วมชีพ ร่วมประชา ร่วมประชัน
ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ร่วมเสียดสะ
คัดลอกแห่งผู้ตัด อัดตาดาน
โอวาทสุดท้าย ที่ธรรมศาสตร์
“นักศึกษารวมศาสตร์ ทุกทุกนาม
จงดูนาย ปรีดี เป็นตัวอย่าง
เพื่อบ้านเมืองอุทิศตัว ชั่วชีวิต
ท่านผู้หญิง พูนสุข พนมยงค์
ควักทองเทียนละลายลับขับมีคมัว
หลักประชาธิปไตย ในวันที่
จารึกอยู่ คู่นาม ลำเพาพริ้ง

จ๊กคง คู่ยุค อยู่ทุกสมัย
ปิ่น ประชาธิปไตย ไผ่ทนิรันดร์
ถือธง นำทาง ร่วมสร้างสรรค์
ศักดิ์สามัญ แห่งมหา ประชาชน
สมณะ สัน โศข ลำแดงหน
เป็นเยี่ยงอย่างให้ยล อยู่ทุกยาม
ดั่งประกาศฝากไว้ ในสยาม
จงมีความสำนึก อยู่เป็นนิรันดร์
สร้างทาง เพื่อส่วนรวม รู้ร่วมจิต
ไม่เคยคิด หาประ โยชน์ ให้กับตัว”
ท่านข้าราชการ ความเหมาะสม ครบถ้วนที่
เห็นควบบัว งดงาม ความสัจจริง
ท่าน ปรีดี พนมยงค์ ผู้ยัง
ท่านผู้หญิง พูนสุข พนมยงค์

วันอาทิตย์ที่ 27 พฤษภาคม 2550

วันพุทธทาส

ขี้สับเจ็ดพฤษภา	วันปุษนียาจารย์
ศรีศตวรรษวาร	พุทธทาสพุทธธรรม
ยกพุทธวิพากษ์พุทธ	วิถีพุทธธรรมนำ
ถอดความและถอดคำ	ให้เข้าถึงที่ถูกควร
ฝากมาคกรรม	ไว้สามข้อสามกระบวน
หนึ่งศาสนิกมวด	เข้าถึงใจในศาสน์คน
สองทำความเข้าใจ	ระหว่างศาสน์ในสากล
สามนั้นพื้งนำคน	ออกจากทาสวัดวิถี
คือพุทธทาส	ผู้อุทิศทั้งชีวิต
ประทีปธรรมกำจายฉาย	เห็นพุทธและเห็นธรรม
เห็นความตายอันไม่ตาย	พุทธทาสจักสาธยาย
อยู่กระนั้น นිරันครฯ	

วันอาทิตย์ที่ 3 มิถุนายน 2550

ทวงคืน

อำนาจของประชา	คือประชาธิปไตย
ที่มาและที่ไป	ต้องเป็นไทและเป็นธรรม
เป็นไทในอำนาจ	ไม่เป็นทาสของผู้นำ
ชื่อเสียงไปครอบงำ	สำแดงเดชเผด็จการ
สำคัญในอำนาจ	ที่ในตนบันคลดาล
ใช้ทาสอันสามธรรณ	ทูนอำนาจให้เจ้านาย
นั่นคือสำนักทาส	ให้เขาพาดสนตะพาย
มีสิทธิไว้ซื้อขาย	แลมีเสียงไว้ร้องขอ
จงเป็นประชาชน	อำนาจคนแหละดันคอ
ใช้ไพร่คอยสอพลอ	เอาอำนาจไปบ่าววง
ประโยชน์ของประชา	ต้องเป็นใหญ่กว่าไคปวง
คืน คืน...เถิดคืนทวง	ประชาธิปไตยคืน!

วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

สมภารพาล

ก็เรื่องเก่าเล่าซ้ำเล่า
เรื่องสมภารแข่งโบสถ์โง่กันมา
วินัยธรรมการทำนุชี้ขาด
แจกความผิดสมภารจรจรใจ
ศิษย์สมภารตะบันตะแบงแย้งอำนาจ
มาอุบวักตีกพระประเศประดั่ง
โทษแข่งโบสถ์ชี้ชัดสาหัสสา
อุบคณเจ้าวัคมีอาจชู
อุบาสกสีการักผ้าเหลือง
พลอยพิโรธโกรธแค้นแค้นทุรน
วิปริตบัญญัติโลกาวินาศ
โคเท็งแท้ถึงที่สุดอุจจุยีน

วันอาทิตย์ที่ 24 มิถุนายน 2550

ก่อนศตวรรษ

เจ็ดสิบห้าปีสองสี่เจ็ดห้า
ฉบับแรกฉบับล้ามาแล้วไป
ฝากอำนาจกับปากกระบอกปืน
ฝากอำนาจไว้กับเงินไม่กินนาน
ฝากอำนาจกับขี้ข้าอำนาจ
ตะกวดเล่นเล่นตามกะเตงโตง
แท้ประชาธิปไตยไซ้ธรรมบุญ
ให้ศักดิ์สิทธิ์ส่งอิทธิฤทธิ์แรง
แท้ประชาธิปไตยไซ้ของเขา
มุ่งประ โยชน์ส่วนรวมร่วมครรลอง
หากสำนึกในอำนาจปราศความหมาย
จะก็ปีก็เปล้าค่าประคาคล

คนไม่เข้าใจฟังก็กังขา
บ้างก็ว่าเห็นจะเป็นไร
อุบคณเจ้าอวาสผู้บาตรใหญ่
ทั้งแข่งโบสถ์โง่ใช้อบายบัง
ว่าวินัยธรรมอาจตั้ง
ไม่รับฟังรับผิดปิดประตู
ทรยศต่อศรัทธาน่าอดสู
เพื่อให้วัคยังอยู่ชุมชน
ไม่รู้เรื่องเร้นลับก็สับสน
เร่งนิมนต์สมภารอาจารย์คืน
อาละวาดบาตรน้ำเข้าผ้าผืน
อย่าเดินดินคลิ่นลมสมภารพาล

พานแว่นฟ้าวางรัฐธรรมนูญสมัย
ฝากประชาธิปไตยไว้บนพาน
ชั่วข้ามคืนก็ปฏิวัติรัฐประหาร
นายเงินก็เผด็จการเผด็จโกง
พวกกึ่งกำก็ผดุงขึ้นผาดโผน
พล่านตะโพงโหยงอย่างล้วนทางแดง
อันสมบูรณอยู่บนพานตระการแสง
ต่างตะแบงแย่งยื้อเข้าถือครอง
อำนาจเราของเราเป็นเจ้าของ
เราทั้งมองเห็นแหละคือประชาชน
ประชาธิปไตยค้ายมาแต่ต้น
สำนึกในอำนาจตนเถิดคนไทย!

วันอาทิตย์ที่ 22 กรกฎาคม 2550

เห็นผิด-เห็นถูก

สมานฉันท์คือความพอใจร่วม
สามัคคีรวมหมู่อยู่พร้อมพรัก
ถ้าต่างหมู่ต่างเห็นเป็นคนละอย่าง
ต่างสร้างดาวคนละดวงต่างช่วงชิง
จะเรียกรื่องสมานฉันท์ได้ฉันใด
สมานฉันท์กับพาลสามานย์ชน
แท้ที่จริงคือประเด็นความเห็นร่วม
มีสัมมาทิฐิเป็นธงชัย
เป็นมิจฉาทิฐิหลงพิทักษ์
ให้เห็นผิดทำผิดก่อกิจระกำ
มีสัมมาทิฐิเกิดสาธุชน
จงล้างहुล้างตาที่พรำมัว

วันอาทิตย์ที่ 29 กรกฎาคม 2550

บุญพรหมา

บุญพรหมามาโปรดไม่โปรดสัตว์
เห็นกงจักรเป็นดอกบัวมีมาษา
บุญพรหมาไม่โปรดผู้ใจคหวั
ถือธรรมเป็นธรรมมานาไทย
บุญพรหมาไม่โปรดผู้ใจคเขลา
ปากประชาธิปไตยใจสามานย์
บุญพรหมาไม่โปรดไม่ปกป้อง
เอาหลักการอันเมาเยโยง
บุญพรหมาอันสงส์ จงศกคีสัทธา
จงสัมมาทิฐิขึ้นนำทาง
บุญพรหมามาโปรดสม โภชแล้ว
อันข้างตายทั้งตัวอ่วมมัวนำ

ประ โยชน์สุขส่วนรวมต้องเป็นหลัก
ร่วมประจักษ์ร่วมเห็นร่วมเป็นจริง
ก็ต่างทิศต่างทางต่างวงวิ้ง
ต่างอ้างอิงประ โยชน์ใหญ่แต่ฝ่ายตน
สามัคคีอย่างไรก็ไร้ผล
จักบันคลเป็นสามานย์นะฉันประลัย
ประ โยชน์สุขส่วนรวมต้องเป็นใหญ่
ผิดจากนี้ย่อมไม่ใช่ครรลองธรรม
เห็นกงจักรเป็นดอกบัวเข้ากลักล่า
เหมือนหนามคำเมื่ออยู่ไม่รู้ตัว
ขจัดเหตุเผด็จผลพันทางชั่ว
เห็นถูกทั้งทุกคนเถิดคนไทย!

ที่บาปป่าสารพัดสาหัสสา
มีมิจฉาทิฐิ เกริกฤทธิไกร
ยกประ โยชน์ส่วนตัวขึ้นเป็นใหญ่
อ้างประชาธิปไตยแบบอันธพาล
พวกหมาเห่าตามเกรียนเวียนฟอกถ่าน
แท้ก็พวกเผด็จการเผด็จ โงง
พวกหัวเหี้ยมเลี่ยมทองขมองโขมง
พลอยตะ โทงลงนรกคดหุดมพราง
ที่มีคัมภีร์มนบันคลกระจำง
เพื่อสรรค์สร้างทางประชาสันติธรรม
จงเห็นแนวเห็นทางที่อย่างข้า
เอาใบบัวมาปล้ำปิดข้างเลย!

วันอาทิตย์ที่ 2 สิงหาคม 2550

แสบเบ๊ว

แบบว่าแบบว่าแบบ..ว่าแสบเบ๊ว
 ทั้งสติ ทั้งปัญญา ระวังช่วย
 พุค “จริงหรือ” ก็สะดิงเป็ “จิ้งหงอ”
 แนวเอ้อซื่อคือไสไรเล่ห้กล
 ทั้งการเมืองการม่วนด้วยแสบเบ๊ว
 เอาแสบหมัก ปักธงหมายขงซัย
 ข้างฝ่านักวิชาการกบาลเหลี่ยม
 หลักการกลายเป็นหลักปักกอรกะกำ
 คมข.-สนข.-ก็แสบเบ๊ว
 เข้าดำรับจับ ไม่ได้ไลไม่ทัน
 แสนสงสารชาวบ้านกบาลขวม
 ทั้งแสบเบ๊วแสบน้ำก็มาเมียน

“แอบนอมอล” แม่นแล้ว “บ้องเบ๊ว” ด้วย
 เป็นอาการเจ็บป่วยของผู้คน
 “ไซ่เปล่า” ก็ “ชิปะ” ออกทำงน
 เขวชนยุคเซตสะควกไซ้
 พวกแสบแม่-แสบมือบอกรอบใหม่
 ชี้หมู ไหลรวมกันวันฝนพรา
 เอาว้วเทียมเกวียน โจรร่วมปล้นปล้ำ
 ส่งนามตำเนื่อต่อแสบพอกัน
 คอยเขียนแมวขุ่หนูอยู่นี่มัน
 ขาว ไม่บันสัน ไม่ค้อกวันเวียน
 จุดคามกระหน่ำร่วมรุ่มนพริยญ
 เหมือนคาบอคถือเทียนเดินค้ำทาง!

วันอาทิตย์ที่ 12 สิงหาคม 2550

แม่ไม่รู้

มีอะไรต่อมีอะไร แม่ไม่รู้
 ยังปลุกพริก โหระพา ข่า กะเพรา
 แม่ยังคิดละครตอนหลังข้าง
 ทั้งหนังโรงหนังอะไร ไม่เคยดู
 หนังสือหนังหาอะไร แม่ไม่อ่าน
 รัฐบาลเก่าไปใหม่ก็มา
 เพราะฉะนั้น แม่จะรู้อะไรเล่า
 เขาเป็นเจ้าพระเจษนายพระคุณ
 คนอย่างแม่มีแน่นเต็มแผ่นดิน
 ได้แต่เชื่อจตุคามเรือกรรมเวร
 ใครกันเล่าจะช่วยให้ แม่ได้รู้
 ให้รู้ลึก รู้รอบ รู้ชอบซัง

เพราะแม่อยู่อย่างแม่ แต่ก่อนเก่า
 หมักโคเน่าโคอะไร แม่ไม่รู้
 เรื่องขากขาเวกนไป แม่ไม่รู้
 แม่ก็อย่างอย่างแม่ ธรรมดา
 จึงข่าวสารเก่าใหม่ แม่ไม่ประสา
 แม่มีแต่คิดว่าไว้ทำบุญ
 เจ้านายเขาว่าอย่างวุ่น ก็อย่างวุ่น
 เราเป็นฝุ่น โทนจะสู้ เขาสุเมรุ
 ยังทำมาหากินจะมักเขม้น
 ยังยึดหลักปักเลนเป็นสรณัง
 ให้แม่อยู่อย่างแม่แต่รู้หยัง
 รู้กระทั่งว่าจะรับหรือไม่รับ

วันอาทิตย์ที่ 19 สิงหาคม 2550

รับ-ไม่รับ

หากไปรับจงรับด้วยสติ
 นี้ไม่ใช่คัมภีร์กระบี่ยันต์
 เพื่อปรับทิศปรับทางที่ถูกควร
 ใช้คัมภีร์สร้างคัมภีร์กระบี่ใจ
 หากไปร่วมลงมติว่าไม่รับ
 ไปเข้าทางเทพอสูรหุ่นไล่กา
 ถูกหลักการแต่ก็ชักเข้าหลักกล
 ทั้งไปรับหรือไม่รับ นับเนื่องเนื่อง
 จะไปหรือไม่ไปจงใช้สติ
 เรื่องของเข็มนบงหนามที่จำเจ
 ไม่ควรสร้างคัมภีร์กระบี่มนต์
 นี้เข็มนกลับติดข้ายใกล้เกราะกรัง

มีสัมมาทิษฐิ เสียแต่ต้น
 หาแต่เป็นประตูดกลแก้กลไก
 สร้างกระบวนแบบแท้เข้าแก้ไข
 เพื่อช่วงชิงธงชัยมหาประชา
 กลายเป็นร่วมค้ำกันกลับให้กังขา
 กระบี่มารมาขย้าเมือง
 ถูกเหตุผลแต่ก็ติด ผิดบทเบื่อง
 ล้วนแต่เรื่องต้องเล่นเดินต้องเด
 มีสัมมาทิษฐิ รู้ทันเล่ห์
 เข็มน ไม่ควรรวนเรให้รุ่งรัง
 ชอบแต่ให้มหาชนเป็นคนสั่ง
 มากำบังกลไก “รับ-ไม่รับ”!

วันอาทิตย์ที่ 26 สิงหาคม 2550

ถึงเวลา

ไ้เวลาประมวลประเทศไทย
 ได้เวลาขอย่อยล่อยหน้ารับ
 ตลาดนัดเริ่มติดตลาดแล้ว
 ข้างพ่อค้าขมพู่ ชักชูธง
 พ่อค้าขายสะดอกก็ชูสะดอก
 แผงใหญ่ต่อแผงย่อยเข้าร้อยเรียง
 “นที่ต่อฟองนงระลอก
 สีนามีลูกใหม่คลื่นใหญ่ยักษ์
 ตื่นกันเถิดมวลมหาประชาชน
 ใครจะตั้งพรรคใครก็ช่างใคร
 จะไม่ให้การเมืองเป็นเครื่องมือ
 ถึงเวลาขึ้นหัดประกาศตน

ไ้เวลาหาใหญ่เขื่อนขยับ
 ได้เวลาจัดทัพ เริ่มนับลง
 พ่อค้าแห้วขายแห้วควบ ไข่หงส์
 พ่อค้าชงโคเลี้ยงขายโอเลี้ยง
 ที่ฝึกตรงเม็คต่อกับลูกเหล็ก
 ตั้งแผงเคียงแผงแข่งกันคึกคัก
 คลื่นกระลอกกระดอนชลชั้น...” คลิ๊ก
 ทุนทะเลกลทลายถล่มประเทศไทย
 อย่าให้โจรเข้าปล้นประเทศได้
 ประชาชนจะตั้งใจประชาชน
 เข้ามาซื้ออำนาจ ไปฉ้อฉล
 ศักดิ์ศรีความเป็นคนของคนไทย!

วันอาทิตย์ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2549

กินน้ำเห็นปลิง

ไม่ใช่เรื่องตลกอะตนา
ให้ดาอยู่ร่วมด้วยช่วยจัดแจง
แต่เป็นเรื่องตลก-เจ้าแกเล็ก
นี่หากจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน
ตลกใช้ทรัพย์สินกวาดสิ้นหมด
ตั้งถูกปูชูกำตามแม่ปู
ยังมีหน้าจะมาตั้งห้างร้านใหม่
หวังหีบขึ้นปลามันสำคัญเป็น
ไม่ใช่เรื่องตลกอะตนา
แต่เป็นเรื่องขกกรัวเข้าครอบครอง
เหมือน “กินน้ำ เห็นปลิง” ยิ่งสยอง
จะพอกถ่านเป็นทองได้อย่างไร !

ทะเลาะกันเรื่องปลาบ้าส่วนแบ่ง
เลยโดนแย่งพุงปลาไปมันมัน
แหกรั่วเหล็กเชิงร้านชาวบ้านนั้น
จะแข่งกันถึงไหนยังไม่รู้
ตั้งให้เต่าหัวคหมคทางสู้
ปิดประตูตีแมวกระแจ้วกระเด็น
เขาโหล่กลับว่าเขาพวกน่าหมิ่น
ไม่แลเห็นโทษคนที่ลั่นตัว
ไม่ใช่เรื่องแบ่งปลาที่พามั่ว
คำโบราณท่านเปรียบเทียบทองจริง
หวังเลือกตั้งพอกตาคะแกรงกรอง

วันอาทิตย์ที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2550

ลอยลำเจ้าพระยา

จากทำน้ำแม่น้ำสู่แม่น้ำ
นครสวรรค์สู่สมุทรปราการประกัน
สะพานปฐมบรมพุทธยอดฟ้า
บรมนหาราชวังปลั่งปิดพิณ
กระเพื่อมพลิ้วทิวคลื่นทยอยทยอย
นาวาเคลื่อนขึ้นต่องออยู่นองเนือง
บางกอกน้อยลอยออกบางกอกใหญ่
สะพานแขวนแม่น้ำเหมือนเลื่อนลอยฟ้า
ให้น้ำใสใจเจ้าพระยาใส
ให้น้ำมนต์มีเจ้าพระยาประจำ
เจ้าพระยาสดใสเหมือนในฝัน
คั่งน้ำเลี้ยงแผ่นดินนิรันดร

ลอยลำเจ้าพระยามหาสวรรค์
เป็นน้ำมิ่งน้ำขวัญเลี้ยงแผ่นดิน
ปรางค์อรุณอร่ามเหล่าทิวาถวิล
บารเมศพระภูมินทร์มงคลเมือง
ระลอกน้อยกระทบฝั่งประนับเนือง
ล้วนฝากเรื่องฝากราวแม่เจ้าพระยา
ชลาลัยร้อยเวียงหล่อเลี้ยงเหล่า
พิณธารบรรเลงเปล่งลำนำ
ให้น้ำใจชื่นเจ้าพระยาฉ่ำ
ให้น้ำทุกสายน้ำอำนวยพร
เทิดไท้องค์ราชันมิ่งขวัญอนุสรณ์
คู่นครคู่พระองค์ทรงพระเจริญ ฯ

วันอาทิตย์ที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2550

เสรีชน

คือเข็มที่หักคา	กับเสี้ยนคมที่บ่มหนอง
กลัดเนื้อจนเนื้อพอง	ระบมบอมให้ข้าบวม
คือเขี้ยวอันเขี้ยวขัน	จนเข็มจับหนีบหนับน่วม
อำนาจมีอาจรวม	เป็นศูนย์เดียวจึงเขี้ยวคล้า
ดื้อนควายมาเข้าคอก	แต่ละคอกก็ล้วนเขรอะคร้า
เขื่อง โข่งก็พึมพำ	จะปลดสนตะพายควาย
หากปลิงกระดืบตีบ	ค้อยสืบสายเจ้าต่อสาย
ผีโป่งกับโหงพราย	ก็ตั้งพรอคชะพุงผี
หมากบ้านกระดานเมือง	น้ำเนาอยู่น่าปี
นายทาสกับทาสี	ที่สุมรมประเทศไทย
ปิดปากกระบอกปืน	ขึ้นทาสักพวกทาสใหม่
ประกาศฟ้าไกล	ว่าเราคือ เสรีชน

วันอาทิตย์ที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2550

ฟ้าฟาด

ฟ้าตวาดกรวดเกรี้ยว	ฟาดไม้เรียวเข็มโลก
เลือดน้ำตาเปือกโขก	กระลอกหนาว
วันทูโก โนเวย์แบ็ก	อิตต์ฟาสต์แพคต์ฟาสต์ไฟลด์
วันทูลลาวด์ ทูคราย	ทูโกคาวน์
ฤาวินาศกาโล	วิปริตทุทโธทุทธี
ทั้ง โสกัง โลก็ย	กระอ่วนคาว
ฝ้ายพวกผีหัวขาด	ยังเดินผงาดหัวหัว
ออกดื้อนควายดื้อนวัว	อยู่เกรียวกราว
ฟ้ากระหึ่มครึ่มหมอง	น้ำในคลองนำเหม็น
กระต้างกระต่ากระเด็น	มงกฏดาว
ฟ้ายังกราดยังเกรี้ยว	ฟาดไม้เรียวเข้าใส่
กว่าฝนซาฟ้าใส	คงอีกยาว

วันอาทิตย์ที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550

สะบัดชัยเวดากอง

เสียงปืนสังฆฆวนสงฆ์ว่า... “จงหยุด...
อย่าให้องค์ชเวดากองต้องสะเทือน
พระก้าอย่างพลางกล่าว... “เราหยุดแล้ว...
หยุดอำนาจเดือนธรรมหยุดย่ำยี
คือเสียงปืนเปรียบปราบขนาบกระหน่ำ
สายฟ้าแลบแปลบปลาบระวานแว
เผด็จการเรื่องแรงในแหล่งหล้า
ยังพุทธแย้งขึ้นขงอยู่โขงยาว
สะเทือนสองฝั่งฟ้ามหาอำนาจ
ล้วนยักษ์ใหญ่ใจคิมิตะบอง
จงชเวดากองผ่องพุทธธรรม
จงเพื่อนบ้านใกล้ไกลร่วมใจประจัน

อย่านำพุทธศาสนาไปแปดเปื้อน
จงหยุดเคลื่อนขบวน...หยุด...หยุดเดี๋ยวนี้”
หยุดทุกป่นวอภัยหยุดกดขี่
ท่านแหละที่ควรหยุด...หยุดได้แล้ว!”
กับเสียงสงฆ์สวดธรรมพิมพ์แผ้ว
ฉายภาพแก้วประบางกำลังร้าว
กับประชาธิปไตยในห้วงหว
ระอุผ่าแค้นพระเจดีย์ทอง
จะรุกรานหรือจะแต่งคำเพงป่อง
เขม้นมองจงมาตาเป็นมัน
จงชี้นำแนวประชาฝ่าภัยหันต์
จงช่วยกันสรรค์สร้างเส้นทางประชา!

วันอาทิตย์ที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550

ผีอำ

สามทศวรรษผ่าน

คือมือที่ถือเทียน
ดับเทียนที่เคยส่อง
อำนาจมันบังตา
เห็นดีและเห็นงาม
จึงชื่อและตาใส
เผด็จการไร้เดียงสา
ขัดตาเข้าตาเคือง
เห็นซ้ายที่โสมม
เผด็จการที่พันพัว
สลัดแอกจากผีอำ
เปิดเดิเปิดตาชู

ตั้งวันวานมาวนเวียน

มาดับเทียนหกตุลา
เส้นทางชัยให้มวลประชา
ผลประโยชน์มันบังใจ
ไปตามผีที่อำไทย
กับคนคดที่โกงเมือง
อมาตยาก็ชักเยื้อง
ต้องเขี่ยผงจากตาตัว
ทุนนิยมสามานย์ชั่ว
รู้แยกมิตรแยกศัตรู
แลคัมภีร์ที่ถือชู
เห็นสิ่งจะจากความจริง !

วันอาทิตย์ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2550

เรื่องผีผี

พอยามค่ำ ย่ำฆ้อง

หมากี่ร้องโหยหวน

เป็นเสียงหอนเสียงชวน

กันเห่าผี

ป่าช้าแตกผีตื่น

ขึ้นจากหลุมออกอาละวาด

พวกพรรคผีหัวขาด

โขงผี

ขยาดขชะขุกขยุย

ผีต่างคู้หาหัว

ได้ผีเน่ามาเป็นตัว

หัวหน้าผี

ข้างพรรคคนทิวหัว

ยังต่อตัวไม่คิด

เอาหัวชนหัวซิด

ต่างผิตผี

พวกกระสือลากไส้

เตรียมหัวไส้หัวดับ

พะเงินพะงาบออกจับ

เงินปากผี

ประชาเอ๋ยประชาชน

อย่าหลงกลพวกถองกอย

เตรียมตั้งเมรุ...เถิดไว้คอย

วันเผาผี!

วันอาทิตย์ที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

ฉีกฉีก

ล้อเหล็กและรางเหล็ก

ถ้าหมดหลุดก็หมดหลัก

คกรางเหมือนคนกรึก

กับรดคว้นขบวนเคียว

แท้เทียวรถไฟไทย

ต้องเข้าใกล้ต้องชันเกลียว

หมดยามยาเขี้ยว

ก็หาไม่ทั้งมดหมอ

แท้เทียวรถไฟไทย

ก็จุดได้เข้าคำต่อ

ขุนรวบพญารอ

ขม้ารถเขมือบราง

แท้เทียวรถไฟไทย

ประ โยชนไทยประหยัดทาง

กลับหัวแลกลับหาง

จึงปล่อยหางมาเป็นหัว

นายห้างก็ตั้งห้าง

ที่ต่อรางก็ต่างร้าง

ถ้าแตะก็ถูกตัว

ล้วนตัวใหญ่ระ โยงยาว

ฉีกฉีกกะฉีกฉีก

ก็ติดกักก็ต้องก้าว

เทิดชื่อกันเถิดชาว

รฟท. รถไฟไทย!

วันอาทิตย์ที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2550

จ้ดขง

ท่านนักเลือกตั้ง

อยู่ได้เผด็จการตลอดมา
ข่มขืน โศกเขาให้กินหญ้า
มอมประชานิยมให้มงาย
หมุนเวียนเปลี่ยนสลับหมอบหมับหมาย
แท้กระตือรือส่ายลากไส้พุง
จงผั่งเสียงเราผู้หมายมุง
ถึงขงก็เถอะขงจะสู้จ้ด
จุดไฟไล่ยุงฝูงเห็บหมัด
จะป้องปิดทุกปากกระบอกปืน
เอาประชาธิปไตยไปข่มขืน
จงคืนประเทศให้ประชาชน!

เราคือประชาชนคนไทย

เผด็จการได้ปากกระบอกปืน
เผด็จการนายทุนมากบุญญา
แท้นายทุนขุนศึกเข้าโจกกลับ
อ้างชาติอ้างประชาห้าโหงพราย
ท่านนักเลือกตั้ง
พลิกพื้นผืนดินเผด็จการ
เราจะรวมไม้จิกเข้างจ้ดขง
ชาทุนเผด็จการจะกั๊นกัด
อย่าเอาการเลือกตั้งมาบังหน้า
เราขึ้นถนนละทางต่างจุดยืน

วันอาทิตย์ที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

สามกระทง

กระทงเอ๋ยกระทงทูน
มากลายเป็นกระทงที่หลงเงา
เอาบ้านเมืองมาเล่าเป็นผักปลา
นายทูนลอยกระทงทูนอยู่วุ่นวาย
กระทงเอ๋ยกระทงทาส
ล้วนเขากางตั้งคอกไว้คอบร
กระทงทาสร้อยทาสตม000000
ทั้งรูปเทียนใบตองต้องเปล่าเปลือย
กระทงเอ๋ยกระทงไท
จงเรื่องแรงแห่งเทียนเวียนพิทักษ์
จงใจไททุกไทยไสวสว่าง
จงฝากกลิ่นผืนลมรู้สมคุณ

พอเงินหมุนเจ้าก็ลงกระทงเหมา
ลอยอยู่ในคลองเก่าแม่น้ำลาย
พิสูจน์ด้วยราคาที่ซื้อขาย
กระทงทูนทำทายคน ไทยเอ๋ยฯ
สนตะพายผูกขาดอนาคต
ใครคอกใหญ่ก็เป็นค่อได้ตั้งเมือง
กระทงสายผูกสายไปต่อเนื่อง
รังแต่เรื่องรกขยกระทงเอ๋ยฯ
อยู่ที่ไหนหนอกระทงจงเป็นหลัก
ช่วยกันสลักกระทงทาสกระทงทูน
เพ็ญนภางค์กระจ่างตาไร้ฝ้าฝุ่น
ช่วยจิตใจไทยเป็น ไทยเอ๋ยฯ

วันอาทิตย์ที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2550

เพลงชัยถวายพระพร

จุดประทีปเทียนทองผ่องโทยม

แปดทศวรรษบรร ก่าจรชาย

ภูมิพลังแผ่นดิน ปีนสยาม

ภูมิพระองค์ ทรงศักดิ์ อัครบวร

เรื่องอรุณ อร่ามอุไร เมื่อใกล้รุ่ง

ให้ความหวังมิรู้ร้าง ไปห่างไกล

ให้สายฝนสาดฟ้ามาทับลม

ให้ดอกไม้อ้อยป่า พนาพรรณ

คือบทเพลงแห่งพระองค์พระทรงชัย

เมื่อยามเย็นพยับ โทยม โคมชีวา

ปลอบชีวิต ปลุกชีวา พาชีวิต

คือแดงเทียน แสงทองที่ส่องธรรม

ของจงทรง ชำระภัยในสารทิศ

ของจงทรง พระชนม์ขึ้น อยู่ยืนยง

คือดวงโคม ผดมิ่ง มงคลถวาย

คุ้มมิ่งขวัญ นิรันดราภ พระชัยพร

ภูมิพระนาม จ่านง ทรงนุสรณ์

ภูมิพระศิลปารท ประเทืองไพท

จรัสจรัส เจริญสุข กล่อมยุคสมัย

ให้ความรักมิรู้ไร้ จากใจนิรันดร์

ให้ฝนพรหม พสุธา ทิพย์อาถรรพณ์

ให้ชีวิตคืนชีวัน อนันต์คณา

ทรงฝากพระหฤทัยไว้ล้อมเกล้า

เพลงจะปลุกใจประกาศกล้าก้าวหน้า

ให้รู้ทิศรู้ทาง รู้ยังยำ

อันกระจำอยู่ประจำ เทิดธำรง

ของจงทรงชัยพิชิต สัมฤทธิ์ประสงค์

ของจงทรงพระเจริญ...ทรงพระเจริญฯ

วันอาทิตย์ที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2550

หนาว

หนาวน้ำครำน้ำครำ

เลขไม่หนาว

รุมกระหน่ำหัวหน้า

พรรคก็หนาว

เหมือนจิ้งจอกสาละเจ้า

เห็นแล้วหนาว

เสียงสำราจจากเสลด

จากเมืองหนาว

ถูกโพลบีโพลบอน

ยิ่งเหน็บหนาว

ไม่มีผู้แทนตัวจริง

ยิ่ง โศครหนาว!

ป่าดกไห้กับน้องแวม

หนาวโทยปรับ โทยจำ

ถึงจะลาไม่ลา

หนาวกับภาพาราบกราน

ชกกำปั้นอั้งเปา

หนาวกับเสียง โสภฮาก

เตรียมปูพรมเข้าประเทศ

หนาวแม่พระธรณี

ยังหนาวหนาวร้อนร้อน

หนาวประชาทั่วแดน

มีแต่ผู้แทนผู้ทิ้ง

วันอาทิตย์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2550

สัตว์นักษัตร

สิ้นปีหมูตะหมูเข้าปากหมา	ปีจอปีสองห้าหนึ่งเก้ามัน
ปีสองห้าห้าศูนย์ปีกุนประชัน	ทั้งหมูหมาจึงพัลวันอยู่พัลแก
ขึ้นต้นเป็นหมูเปลี่ยวหมูเขี้ยวต้น	ลงท้ายเป็นหมูหันถูกหันเห
ให้บรรดาฝูงหมาได้ฮาเฮ	เป็นประเวณีสัตว์นักษัตรไทย
ปีผ่านไปได้คู่ทั้งหมูหมา	ขึ้นปีหน้าเริ่มรอบนักษัตรใหม่
เป็นปีชวดชวดช่วงชวดชิงชัย	กองทัพหนูกูไกรตะกายกรง
ทั้งหมูผอมหมูพีหนุผีบ้า	กรูกันมาปะทะซากเศษกากผง
คำขาวนาว่าไว้ไม่เจาะจง	หลักประกันมั่นคงของขาวนา
คือถ้า "หนุไม่กัด-วัดไม่กวน"	พอน้ำมีมวนก้นถั่ววนหน้า
ถ้าหนุกัดวัดกวนก็ป่วนอุรา	ต้องน้ำตาดกในไปทั้งปี
ขอปีใหม่ได้คืนได้อินหยัด	อย่าเหมือนสัตว์นักษัตรนาบคสิ
ตะหมูเข้าปากหมาแล้วครานี้	ช่วยกันไล่หนุผีที่ปลานเมือง!

๑ กราบพระพี่นาง ๑ 6 มกราคม 2551

๑ โอ้วา พระพี่นางนิราศแล้ว	คล้อยแคล้วผู้สวรรค ครรโลดลวง
กลางเสียงร่ำกำสรวล กำสรคทรวง	ทั้งเรือนหลวงเรือนราษฎร วิโยคเย็น
เคยขึ้นพระจริยวัตรจรัสฉาย	แต่นั้นบจะแลหาย ไปห่างเห็น
เคยชมพระบารมีที่ป่าเพ็ญ	จะวายวันมิได้ชมพระบารมี
จะหาใครในพิภพ ยากพบพ้อง	พระพี่นางแห่งสองกษัตริย์ศรี
คู่บุญแห่งพระราชชนนี	คุ่มงกลความคิดของแผ่นดิน
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้า-	กัลยาณิวัฒนา เจ็ดฉิน
กรมหลวงนราธิวาส ราชนครินทร์	ย้ายวิล ถึงพระองค์ ว่ายยัง
สง่างามวามวาราวรุ่งรุ่ง	โรจน์จรงแรงใจให้รู้หวัง
พระปรีชาวิชาชาญ ประทานพลัง	ให้รู้ตั้งสติตาม พระเจตนา
โอ้วา พระพี่นางนิราศแล้ว	เพลงปี่แก้วกรรแสง สะท้อนพร่า
เสด็จสวรรคาลัยอลัชลา	สติฟ้า สติใจ ทวยไทยนรินทร์

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 13 มกราคม 2551

สอนเด็ก

๑ เจ้าอย่าเอาเสียงประชาชน
เจ้าอย่าเอาอำนาจ
๑ เจ้าอย่าเอาเงินสนตะพาย
ประทับตราตีตอก
๑ เจ้าอย่าทำเป็นเล่น
พอร้องเรียกเหมียวเหมียว
๑ เจ้าอย่าขุ่นอย่าเคือง
ลมมันแรงคลื่นก็แรง
๑ เจ้าจะต้องรู้ลึก
ว่าเจ้านะเป็นผู้ใหญ่
๑ อนาคตของประเทศนี้
เด็กคักแค้คักคาน

ไปปล้นสมบัติประชาชน
ไปผูกขาดรัฐสภา
มาต้อนควายเข้าคอก
แล้วออกเขาค้ำฟ้า
เห็นเป็นแมวตัวเดียว
ประเดี้ยวเสือโคร่งก็มา
กับเรื่องใบเหลืองใบแดง
เป็นธรรมดา ธรรมดา
สร้างตึกเป็นนิสิย
ไม่ใช่เด็กไร้เดียงสา
มีแต่เด็กสร้างบ้าน
บ้านจึงทิ้งตลอดเวลา !

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 20 มกราคม 2551

โทรทัศน์สาธารณะ

๑ ขอต้อนรับ ทิวสาธารณะ
เป็นที่วีประชาชนของคนไทย
๑ ไม่ต้องมีโฆษณาบ้านเลือด
ไม่ผูกขาดไว้กับคนไม่กี่คน
๑ ไม่ต้องนั่งฟังความแต่ข้างเดียว
ไม่ต้องหลงลืมตัวอมมัวเมา
๑ จงเป็นสื่อสาธารณะกล้า
เอาความเห็นของประชาชนเป็นพลัง
๑ จงคืนจอคืนใจให้ประชา
ห้ามอำนาจรัฐล่วงเข้าช่วงชิง
๑ โทรทัศน์สาธารณะประชาชน
เปิดแนวรบให้ประชาอย่าละวาง

หวังว่าจะเป็นสิ่งเป็นจริงได้
เป็นทางเลือกใหม่ใหม่ให้ได้ยล
ทั้งน้ำเน่าน้ำเลือดน้ำเลือดหล่น
ไม่หลงกลรายการปัญญาเขาวัว
ไม่ต้องเที่ยวเห็นงามไปตามเขา
คิดละครน้ำเน่ากันนงนัง
ถือประโยชน์ของประชาเป็นที่ตั้ง
จงจริงจงจริงใจด้วยใจจริง
อย่าเป็นจอพ่อค้าผีบ้าสิง
อย่าทอดทิ้งคนไทยให้หลงทาง
จงเป็นตัวเป็นตนอันเบิกกว้าง
จงสรรค์สร้างให้สมชื่อ “สื่อมวลชน”

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 27 มกราคม 2551

สงสาร

<p>๑สงสารประเทศไทย เคยคิดว่าลงเอย ๑ แสบเผ็ดเผด็จการ จากตุลาถึงตุลา ๑ เพื่อนสูเพื่อผู้ใด มือใครที่ถักทอ ๑ อานากับผลประโยชน์ คือทุนอันสามัญ ๑ ก้าวกล้ามาไกลมาก ฤาเพื่อนสมยอมสม ๑ ไม่ขอให้กลับใจ ใครมิตรใครศัตรู</p>	<p>ที่ไม่ไม่ถึงไหนเลย กลับขึ้นต้นกันอีกครา สังหาร โหดสาหัสสา มาลิมหลงได้ลงคอ ก็ผู้ใดคือต้นตอ และสืบทอดเผด็จการ มันสะกดจิตวิญญาณ แลอำมาตย์อันโสมม กลับกระซางลงปลัดคม เป็นลื่นรูในปากงู แต่ขอให้เพื่อนหันดู ที่ทำร้ายประเทศไทย !</p>
---	--

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2551

อีสุกอีใส

<p>๑ “เอ..ให้มันผุดขึ้น... ขึ้นให้หมด ทั้งหัวหอกหัวหอยไอ้หัวคอก ๑ ขายเคี้ยวหมาขากขากขยันทันยาเขียว ไล่อีสุกอีใส ไปทั่วทิศ ๑ ทั้งหน้าตาเนื้อตัวทั้งหัวหู ที่หัวใหญ่แตกเขี้ยวอยู่ขยับ ๑ ขายร้องว่า “ขึ้นมา...ขึ้นมาเลย ให้หมด โครตหมดเง่าที่เคล้ำละ ๑ หัวอีสุกอีใสเรียงรายสลอน ประคังประเคเทครั่วล้วนตัวดี ๑ “ให้มันขึ้นมาเลย.. ขึ้นให้หมด เข้าเนื้อเย็นจะเป็นสุขทุกเวลา</p>	<p>ไอ้หัวคอกหัวเห็ดหัวเถ็ดถ่อ ให้มันขึ้นมาให้พอ... ไอ้หัวพิษ !” ปากก็เลียवलคว้าวาสสิทธิ์ เปิดที่ปิดมิดเม้นที่เร้นลับ สะพรั่งพรุพุงพองขึ้นจอบจับ น้ำเหลืองกับน้ำหนองนองเฟอะพะ ขึ้นมาเกลยให้เห็นกันจะจะ ได้หมดยุคหมดยุค...กันชะที !” เสนอน้ำเฟะฟอนว่อนเมงหวี่ ร่วมลูกกล้วยกลนขนกันมา จะได้จดจำไว้ ได้ตราหน้า หมดยุคพวกผีบ้าห้ากินเมือง”</p>
--	---

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2551

ตัวสัปปมงคล

- ๑ คราที่นั่นอัศจรรย์ก็หวั่นก็หวาด
เกิดน้ำตมน้ำเตอะกะเบอะกะบาน
- ๑ ไหลมารวมร่วมพันธุ่มันสมิง
รอเวลาฟ้าใสกระไอกระแอม
- ๑ หุคพญาโคราทาธาวิวาส
คั่นกระเดือกเสือกซอนกระดอนกระดิ่ง
- ๑ ไม่อายผิวยาวเทวดาวะไค์
กลางฟ้าคินกลางคาตะแครงตะกรอง
- ๑ ผสมเพศผสมพันธุ่มันตะบวย
สุนิบาตปราดเปรี้ยวพะเนียงพนัส
- ๑ ตัว “สัปปมงคล” จะขลจะเขื่อน
อัปลักษณ์จักอุบัติสะพัดสกา

ฝนประหลาดคลาดเคลื่อนสะเทือนสถาน
ทั้งจี๋หู่จี๋มาร ขะมอมชะเมม
มีฝักนึ่งรุ่งรัง กะหระมกะแหรม
คลังแคมสองข้างตะลั้งตะลิ่ง
เสพสมพาสผาด โผนท โมนถมิ่ง
ต่างกอดครัดพิคอิงคะนึ่งคะนอง
ฮ้ายกะโตเต้าหุดสยคสยของ
ฤกษ์ตัวเงินตัวทองปฐมทัศน์
ผสมชวยกับกลิ้งนี่ถนัด
เกิดวิบัติอัศจรรย์อันคึกคณา
มาขับเคลื่อนปีใหญ่จตุลลา
เป็นมหัวอัยศประชคไพท!

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2551

จุดใต้ตำตอ

- ๑ จุดใต้ก็ตำตอ
ตุลาถึงตุลา
- ๑ ต้นแกกับตอเก่า
เขื่องโข่งยังคงคำ
- ๑ ปากนี้แหละเสียงนี้
เลือดเพื่อนที่ลานโพธิ์
- ๑ มือใครเปื้อนเลือดใคร
ใครแปรและใครเป็น
- ๑ คือกรรมอันใครก่อ
ช้างตายเอาใบตอง
- ๑ จุดใต้จึงเจอตอ
ยังเห็นยังใจหาย

คือตอม่อมหีมา
ทะมื่น ไค้ทะมื่นดำ
ยังแตกเหง้าคระห่านงำ
ยังคงคำด้วยคำโต
ที่ย้ำสั่งอย่างโยโส
สนามหญ้าสีหนาวเย็น
แลใครหือที่ไม่เห็น
นักฝนดำนให้เป็นทอง
ก็กรรมนั้นจักคืนสนอง
มาปิดมิดอย่าฟังหมาย
อันตั้งรอบอยู่เรียงราย
ล้วนหัวเต่าเฝ้าหัวตอ!

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2551

ศิลปินแห่งชาติ : โกวิท อเนกชัย

๑ มือที่ปลูกมือที่ปั้นบรรจงวาด
รูปธรรมสุนามธรรมคือกำลัง ๑ จัดดอกไม้ให้ดอกไม้จัดใจคน
บรรจงร้อยถ้อยคำธรรมธิบาย ๑ สร้างสรรค์วรรณศิลป์สว่างส่อง
เห็นความมืออยู่ในความไม่มี ๑ เป็นทั้งที่ทั้งเพื่อนเหมือนทั้งพระ
วิปีสนาหยั่งรู้มรรตัทศน์ ๑ เป็นพลาร่วมไม้ในสวนโมกข์
รู้อดีตอมตะ อนัตตะนำ ๑ เป็นภูมิปราชญ์สำแดงแห่งแผ่นดิน
เป็น “เขมานันตะ” อนันตนัย	แผ่นกระดาษปฏิมาฝาผนัง อันระดมโหมประคองสังวัธยา แจกดวงตามหาชนให้ โชนฉาย เห็นความง่ายควมงามและความดี ให้รู้ท่องทางธรรมนำวิถี เป็นคัมภีร์ไร้คัมภีร์เด่นชี้ชัด มีวิชาจาณะศุภปฏิบัติ ถอดรหัสธรรมให้สหายธรรม ร่วมรู้โลก รู้ต้น รู้สิ้นคำ รู้อะคัมยุดา อมรรตัย เป็นผู้ทรงศาสตร์ศิลป์ไม่สิ้นสมัย เป็น โกวิท อเนกชัย ไกวัลนามฯ

วันอาทิตย์ที่ 2 มีนาคม 2551

ตราบาป

๑ คาซังที่ตั้งแท่น คาซังต้องชูตรา ๑ คาซังที่โถงถาว โดยมืออันถือนำ ๑ ขึ้นอยู่กับมือใคร ตราเลิศกับกาลิ ๑ คาเที่ยงถือนคาซัง คาเบียงมาถือนคู ๑ จงมือถือนตราซัง ซังเที่ยงหรือเบียงชวน ๑ กระบวนยุดิธรรมา อย่าปลอ่ยให้มีอมาร	สถิตยุดิธรรมา เป็นตราชูอันเที่ยงธรรม คือกลับขาวให้เป็นดำ มาซังชัวให้เป็นดี จะใช้ซังไปซังดี ก็แหละมือที่ถือนชู ก็ซังเที่ยงตรงตราตรู ก็ซังเบียงไปตามกระบวน ไปตั้งแท่นต้องทบทวน ยกตราซัง ไปตั้งศาล สถาบันตุลาการ เอาตราบาปมาหยาบหยาม!

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 9 มีนาคม 2551

วิกฤตวิกถ

๑ ฤาโลกถึงกาละ
 จิ่งระร้าวผะผ่าวกระโ
 ๑ สังกมก็สังสม
 ปลงปราชญ์ ปัญญาญาณ
 ๑ เจ้ากูไม่อยู่วัด
 หลงโลกย์แลหลงแล
 ๑ ชักษ์ใหญ่ คือชีวหา
 คุกมเมืองให้มีคมี
 ๑ เห็นแต่ประชาไทย
 ลูกขึ้นหยักขึ้นนำ
 ๑ กำราบมารที่พาลผของ
 ขจ้คฤทธีวิกฤตวิกถ

จะวินาศวิบัติประลัย
 แลวิกฤตฤคฤกาล
 ทั้งโสมมและสามานย์
 ก็วิปริตและปรวนแปร
 มาซัดสายไปตามกระแส
 ตะลึงงาม อธรรมวิถี
 มาแลปลิ้นอันกาลี
 แต่มายามายีฮ่า
 ที่เป็นไทแลเป็นธรรม
 เข้าค้ำต่อเหล่าทรชน
 นครองเมืองมาเป่ามนต์
 เถิดคนไทย ที่เป็นไท !

วันอาทิตย์ที่ 16 มีนาคม 2551

โคตรโกง

๑ สะใจใหม่เล่าเพื่อนชาวไทย
 เป็นตำแหน่งที่ไม่มีใครปอง
 ๑ เราโกงกันแต่ไหนแต่ไรมา
 ตั้งแต่บนจนล่างต่างเหิมเกริม
 ๑ โกงอำนาจเพื่อให้ได้อำนาจ
 ผ่าเหลืองโกงศรัทธาบ้าตะบัน
 ๑ นักเลือกตั้งต่างเลือก โกงเลือกตั้ง
 รัฐบาลทั้งโขงโกงเคี้ยวคค
 ๑ นักเรียน โกงข้อสอบเพื่อสอบผ่าน
 โกงได้คิได้เคนเห็นประจำ
 ๑ คำนิยมจากพ่อต่อถึงลูก
 ฉะนั้น “โคตร โกง” ในปีหน้านี้

เขายกให้เป็น “โคตร โกง” อันดับสอง
 เรายังครองอันดับไว้ได้เหมือนเดิม
 ไม่ลดราคาก็มีแต่เพิ่ม
 ตั้งแต่เริ่มไปจนถึงโกงทั้งนั้น
 โกงทั้งชาติ โกงนรก โกงสวรรค์
 นายกชั้นการ โกง โกงหล่นลด
 เขามานั่งในสภา โกงตรากฎ
 ทยศต่อประชาตาคำคำ
 ไปโกงบ้าน โกงเมืองกันเรื่องหน้า
 กลายเป็นความชอบธรรมไปทันที
 เห็นการ โกงเป็นสิ่งถูกทุกวิถี
 เราจะเลื่อนอันดับที่คึกกว่าเดิม!.

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 23 มีนาคม 2551

เรือดรไฟ

๑ ตัวเรือคมันดูคเลือด	แล้วเร็นตัวอยู่ตามร่อง
ขบวนต่อขบวนครอง	ยี่ครดไฟไปทั้งขบวน
๑ รดเร็นเป็นรังเรือค	โขยงเรือคเข้ารุมกวน
แมลงสาบก็พรวน	ขยายพันธุ์รไฟไทย
๑ ปูนปูนกะลิกฉัก	ถึงจะหนักก็ลากไหว
ลากเรือครากเลือดไป	เดิครดไฟของคนจน
๑ นี้คือสังคมไทย	มีเรือคไรทุกขุมขน
จากล่างไปถึงบน	ถ้วนดูคกันเป็นชั้นชั้น
๑ ชั้นบนดูคอำนาจ	ดูคโอกาสให้ตีบตัน
ชั้นล่างก็คินคิน	ดูคฝาที่นอกตกรู
๑ นี้คือขบวนดูค	ยังโขกชูดยังข่มขู่
เห็บกัดหมัดหมาหมา	จะเต็มแน่นทั้งแผ่นดิน!

ฉบับวันอาทิตย์ที่ 30 มีนาคม 2551

วัวหลังหวะ

๑ ถ้าพองคหนองเขา	ว่าเขายาวว่าเขาใหญ่
โลกมูทะดูไป	ด้วยกำลังแห่งวัวเถลิง
๑ เข้าฝูงก็พาฝูง	กระโจนพุ่งตะเลิงตะเลิง
ตลุยเร็ดเตลิดกระเจิง	กระจูด่านทุกด่านทลาย
๑ คลุ้มคั้งสันหลังหวะ	ด้วยโมหะบ่เคยหาย
เขาที่้ออกท้ำทาย	เอาที่มเท่อประจานไทย
๑ แท้วสันหลังหวะ	ผวาหวาดทุกเงาไหว
เห็นกามาไกลไกล	ก็สะดุ้งผวากา
๑ เปลี่ยนคิดให้เป็นถูก	ที่ถูกเห็นเป็นปัญหา
ทำผิดกฎหมายมา	ว่ากฎหมายสิผิดคั้น
๑ วัวบ้ามาครองเมือง	ก็โขงเขื่องอึดตาตัน
ลงแซ่ประชาทัณฑ์	เสียดิเถิดประชาไท!

ข้าวไทย 6 เมษายน 2551

๑ หม่อมเจ้าสิทธิพรฯ	ทรงกล่าวสัจวาจา
“เงินทองของมาษา	ข้าวปลาเป็นของจริง”
๑ มือนี่แหละข้าวไทย	ไปเข้าห้าง ไปขึ้นห้าง
ต่างช่วงและต่างซิง	ขึ้นตราซังขึ้นราคา
๑ ข้าวไทยคือทองคำ	อร่ามทุ่งอร่ามท่า
วันนี้แหละชวาณา	จะเงยหน้าจากแผ่นดิน
๑ น้ำมันอันพุ่งแพง	ราวแก่งโลกให้เดือดคั่น
ทองคำก็ โบบบิน	บรู๊ตุดที่จุดใด
๑ ในน้ำนั้นมีปลา	แลในนามีข้าวให้
นี่คือกำลังไทย	ที่จะสู้กับสากล
๑ จงรักแผ่นดินเกิด	จงทุนเทิดเนื้อนาคน
เทิดค่าผู้นาชน	ผู้สร้างไทยให้เป็นไทย !.

13 เมษายน 2551

สงกรานต์สร้างกรรม

๑ หมอแพทย์ทายว่าไข้แลลมคุม	โหรว่าเคราะห์แรงรุมลงโทษให้
แม่บ่คว่าผีกุม รุม โทษภัย	ปราชญ์ว่ากรรมเองไซริที่สร้างมา
๑ คือภายศโบราณท่านบ่อดไว้	ยังใช้ได้วันนี้ถึงวันหน้า
ฟังฟังหูไว้หูรู้วาจา	มิใช่เชื่อเพียงว่าพยากรณ์
๑ ไม่มีมูตถันใดหมาไม่ชี้	ไม่ราศีกุจะควาฉาวกระฉ่อน
โทษคนเท่าภูผาพนาคอน	เอาใบบอนป้องปิดคิดซ่อนเร้น
๑ พยากรณ์สงกรานต์ว่าฉนใด	ฉนนันไซริไซสิ่งจริงคังเห็น
หากเป็นข้อเตือนสติพินิจเน้น	ให้คิดเป็นทำเป็นจึงเป็นจริง
๑ ปีใหม่ไทยขอให้ไ้รู้ตัว	อย่าเป็นวัวหลังหว่าหลงวนวิ้ง
แก้เพื่อตัวพวกตัวพันพันพิง	กลายเป็นลิงทอดแหแก้ไม่พัน
๑ อันกรรมใดใครก่อก็รับกรรม	เหตุที่ทำมันคงย่อมส่งผล
ขว้างงูไม่พันคองก็วน	แว้งฉกคนขว้างงูรู้กัน!.

พรพิเศษ ถอดบทกลอน 20 เมษายน 2551

๑ อาทิตยชัยขึ้นสู่ราศีเมษ	พวกผีเปรตเข้าสู่ราศีผี
เฮละโลไม่แฉ่งแต่งคดี	ไม่ให้ต้องเสียที่ที่รับใช้
๑ ภายตจันแจ่งเสศพวกเศรษฐี	มีเงินก็ใช้ผีไม่แฉ่งได้
ยังมากมีผีเปรตประเทศไทย	พอโยนเศษเงินให้ก็ได้การ
๑ ผิดกฎหมายกลับว่ากฎหมายผิด	ไม่มีสิทธิ์ว่ามีตามที่ท่าน
ตะกระโดนหกเลอะเประประจาน	ว่าคนพาลตั้งขวางหนทางกู
๑ สงสารรัฐธรรมนุญหุ่นไล่กา	ร่างกันมาฉีกกันไปได้เห็นอยู่
เอาอำนาจเป็นธรรมนำตราชู	ไม่รับรู้รับเห็นที่เป็นธรรม
๑ ไฟการเมืองเรื่องรุมเข้ามูมอับ	รอวันดับตัวเองอยู่เคร่งคร่ำ
ยิ่งข้าวยากหมากแพงเข้าแข่งซ้ำ	ถึงสาคน้ำเท่าไร ไม่คลายร้อน
๑ ขอคนไทยใจไทจงใจเที่ยง	อย่าหวั่น ไหวไปเพียงเสียงเห่าหอน
ร่วมลุกขึ้นหัดสู้ศัตรู	จงรับพรปีใหม่ทั่วไทยเทอญ

ประโยชน์ประชา 27 เมษายน 2551

๑ ท่านอาจารย์พุทธทาสจำกัดความ	ให้นิยามความหมายไว้ดียิ่ง
ว่าประชาธิปไตยที่แท้จริง	มิใช่สิ่งที่นำมาใช้
๑ คือประชาธิปไตยมิใช่ว่า	ถือความหมายเอาประชาชนเป็นใหญ่
ดังลัทธิพวกมากก็ลาคไป	ประชาโจรปล้นชัยชิงพารา
๑ หากประชาธิปไตยที่ถูกต้อง	ประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่กว่า
คือถือเอาประโยชน์ของประชา	เป็นใหญ่เป็นคุณค่าที่ควรปอง
๑ ประโยชน์ของประชาชนต้องเป็นใหญ่	คือประชาธิปไตยที่ถูกต้อง
การเลือกตั้งจึงมิใช่บันไดทอง	ให้ไต่เต้าเข้าครองประโยชน์ตน
๑ เราล้มลุกคลุกคลานทางการเมือง	ทำผิดเรื่องผิดแง่มาแต่ต้น
อ้างว่าเพื่อประโยชน์ประชาชน	แต่แล้วกลับฉ้อฉลปล้นแผ่นดิน
๑ อ้างเอาเสียงข้างมากลากอำนาจ	อ้างเอาชาติเอาประชามากังฉิน
ลุกขึ้นเถิดได้ล้างเดือนธรณิน	ล้างให้สิ้นซากเศษเผด็จการ!

นักปกครอง 4 พฤษภาคม 2551

๑ ถึงท่านผู้ปกครองประเทศ	ท่านอย่าได้ปฏิเสธความเห็นต่าง
คนคัดค้านท่านอย่าได้ระคายระคาย	รู้ฟังคนรอบข้าง รู้ซึ่งใจ
๑ ท่านอย่าติดอึดตา บ้าปกครอง	ท่านจะต้องสร้างจิตสำนึกใหม่
นักปกครองด้านกลับคือรับใช้	ต้องรู้จักการ ให้และการรับ
๑ ให้ประโยชน์ให้ขอบเขตให้เหตุผล	ให้รู้จักรู้คุณค่า ไม่จนอับ
ให้ส่วนรวมเป็นใหญ่ไม่แคบคับ	ให้ส่วนตนขึ้นกับส่วนรวมจริง
๑ รับฟังเสียงส่วนใหญ่ไม่หลีกเลี่ยง	รับฟังเสียงส่วนน้อยแม้ด้อยดั่ง
รับฟังคนยากไร้ไม่ทอดทิ้ง	รับฟังสิ่งซัดหู่ รู้ใคร่ครอง
๑ นักปกครองอึดตาบ้าอำนาจ	ก็ผูกขาดแค่ทัศนะสอง
ผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง	คือครรลองของผู้เผด็จการ
๑ ท่านเป็นผู้รับใช้ต้องไม่ธรรมดา	ต้องรู้ นำรู้สละรู้ประสาน
หลงอึดตาบ้าอำนาจขาดวิจรรณ	คือต้นคานคือกับดักนักปกครอง!

๑๑ พฤษภาคม วันปรีดี 11 พฤษภาคม 2551

๑ ประกาศศาสตร์ประกาศธรรม	เป็นธรรมศาสตร์ประกาศสมัย
หลักประชาธิปไตย	คือธรรมศาสตร์และการเมือง
๑ ธรรมศาสตร์ให้รู้ธรรม	คือความจริงในทุกเบื้อง
การเมืองอันยังเคียง	ให้รู้ยุติธรรมมา
๑ เป็นศาสตร์และเป็นศิลป์	และเป็นศรีเป็นศักดิ์สง่า
เป็นอนุเป็นอาณา	แลอำนาจอันควรคง
๑ คือเส้นดินสอ โคม	อันเสกสักพิทักษ์ธง
ปรีดี พนมยงค์	พนมใจให้แผ่นดิน
๑ ปรีดี พนมยงค์	พระนาง ณ ธรณิน
คือใจอันไม่สิ้น	แม้สิ้นใจไม่สิ้นจำ
๑ ไม่สิ้นเจตนาพิทักษ์	ทั้งหลักไทและหลักธรรม
ใจโคมคัง โคมคำ	การวะท่านปรีดีฯ.

อธิปไตยของปวงประชา 18 พฤษภาคม 2551

๑ สิบเจ็ดพฤษภาคม	สิบหกปีประลัยกัลป์
ปากเปล่าเข้าแย้งัน	กับปลายปากกระบอกปืน
๑ อำนาจธรรม โดม	เข้ามรัฐธรรมนุญจีน
กลับตัดยักระบัคกลืน	เกลศเล่หน้าลายคน
๑ประวัติศาสตร์ให้ศึกษา	ว่าอำนาจอาจเปลี่ยนหน
ไถป็นเป็น ไทกล	เผด็จได้ด้วยเงินคิ
๑ ซื่อควายมาเข้าคอก	ซื้อลูกกรอกกระบอกผี
ประชาริปไตยมี	แค่ราคาซื้อชื้อขาย
๑ เผด็จการเผด็จกู	ยังอยู่ยังยังทำทาย
ให้ย้าถึงความหมาย	อันสำแดงแห่งพฤษภ
๑ พฤษภประชารัชย์	อธิปไตยของปวงประชา
ได้มีและได้มา	ด้วยแรงมหาประชาน

ถูก-แพง บทกลอน 25 พฤษภาคม 2551

๑ น้ำมันมันก็มีมัน	ก็มีมันของมันไป
รถยนต์ก็กลไก	ก็ยังเคลื่อนยังกล่นทาง
๑ ข้าวปลากี่แพง	ค่าแรงเพิ่มอยู่พร่างพร่าง
ชวานายังหนีจาง	ก็ยังจนอยู่จนจน
๑ ข้าวแพงแต่น่าพิง	กั๊งหันทุนมันหมุนวน
ฝุ่นฟางระคางระคน	แหละคือชีพแห่งชวานา
๑ พนมรุ้ง พนมรุ้ง	พนมพิงพิสุทธา
พระอภัยให้โหยหา	เมื่อปีหายนี่ปีหวน
๑ พม่าจีนแผ่นดินวิโยค	ยังโศกซ้ำยังกำสรवल
โลกร้อนแลร้าวรวน	วิปริตทั้งฟ้าดิน
๑ สิ้นทรัพย์ขายย่อย	ก็ย่อยยับทุกทรัพย์สิน
ของแพงตะแบงบิน	แต่ชีวิตสิถูกนัก!

ออกไป 1 มิถุนายน 2551

๑ อยู่ดีดี จะมีหรือ	ที่แสนมือจะกำหมัด
ปากกู่ตะ โคนซัด	ไล่ออกไป... ไล่ออกไป!
๑ ผนตกก็ตากฝน	ทั้งแดดเคียดก็ทนได้
อยู่ดีดีจะมีไหม	มาเกลื่อนกองกันกลางถนน
๑ ใครเล่าที่อำมหิต	ก่อวิกฤตด้วยเล่ห์กล
ปล้นชาติประชาชน	ไปเฉยเฉยไม่รู้ไม่ชี้
๑ ใครเล่าเอาเงินฟาด	เอาบาตรใหญ่เข้าย่ำยี
ผูกขาดอำนาจผี	เข้าเกาะกินถึงวิญญาณ
๑ ให้เห็นดีและเห็นงาม	ไปกับทุนอันสามานย์
โจราภิวัตน์ผลาญ	ทั้งผู้คนและแผ่นดิน
๑ คับเหตุดิ้นเหตุ	บ่งเสี้ยนเศษให้หมดสิ้น
ซุกโคตรพวกโกงกิน	ไล่..ออกไป..ไล่..ออกไป!!

โจราภิวัตน์ 8 มิถุนายน 2551

๑ เอาเงินเข้าต่อเงิน	ยิ่งเงินงอกยิ่งงอกงาม
เข่นเขี้ยวเข้าคุกคาม	อำนาจเงินอำนาจเงิน
๑ อำนาจทั้งอำนาจ	เข้าผูกขาดไม่ขัดเงิน
แม่น้ำที่ดำเนิน	คือเงินตราเข้าตีตรา
๑ ผูกขาดความมั่งคั่ง	แลผูกขาดทุกคุณค่า
แข่งขันแต่ขายค้ำ	คุณค่าคน คือ ฆ่าคน
๑ ปล้นรัฐผูกขาดราษฎร์	อำนาจตนประ โยชนัตน
ปล้นชาติประชาชน	ตำแดงพิฆัตนคารพาล
๑ โลกาภิวัตน์กลาย	เป็น โจราภิวัตน์ราน
โดยทุนอันสาธารณ	ที่สามานย์ และ โสมม
๑ ควรฤประชาเรา	จะสู้เข้าให้เข่าข่ม
จงแกร่ง จงเกลียวกลม	กรากประจัน เข้าจับโจร!

ประชาสถาปนา 15 มิถุนายน 2551

๑ ยี่สิบสี่มิถุนา	สองสี่เจ็ดห้าสมัย
สถาปนาประชาธิปไตย	ยังไม่ไปถึงไหนเลย
๑ ปล้ำผีลูกปลุกผีนั่ง	ผีตางค์มันเข้ากาย
ซื้อประชาธิปไตยไปผ่าย	แล้วนั่งแทนขึ้นครองเมือง
๑ ตัวตายก็ตัวแทน	เป็นสำแสนเข้าหนุนเนื่อง
ใช้รัฐธรรมนูญเปลือง	เป็นเครื่องมือพวกสามานย์
๑ กลับคิดให้เป็นถูก	แล้วเปลี่ยนถูกเป็นคิดพลาญ
ประโยชน์ชาติก็هلكลาญ	ให้ต่างชาติเข้าขุมมือ
๑ ขุมมือขุมมือเปิป	กำเร็บสัมปทานถือ
โลกร้อนเป็นไฟฮือ	ไม่เท่าร้อนประชาชน
๑ อับเปหิ มันออกไป	พวกหน้าค้ำและหน้าทอน
จัดตั้งกำลังคน	กำจัดมารที่ครองเมือง!

การวะ คตส.

22 มิถุนายน 2551

๑ การวะคณะท่านผู้หาญกล้า	ถือคบไฟป้องฝ่ากลางท่าฝน
บุกวิบากขวากหนามไม่จวน	กันดารแค้นก็จะคืนแค้นกันดาร
๑ กลางเดือนถ้อยสำแดงแห่งทรวง	ท่านได้ปลุกสังขรณ์ความกล้าหาญ
ที่ใดมีหยาบข้าสำสามานย์	ที่นั่นมีมือผสานเข้าค้ำคัต
๑ บุคอกมิหาชนาธิปไตย	เอาเงินเป็นบวตรใหญ่แปลงไตรศรัศ
แข็งเท่าแข็งแกร่งเกินเอาเงินจืด	พลิกอัสตยเป็นสัจย์ทุสสาระยำ
๑ โลกไม่มีหลักประกันให้คนกล้า	คนอยู่หน้าจะต้องล้มต้องจมคว่ำ
คือความจริงแจ่มชัดคือสังขรณ์	กว่าแสนสำสาธารณ์จักหมดไป
๑ คือนักรบผู้กล้าของแผ่นดิน	ผู้ปักปิ่นตราชฎ์ยุคสมัย
ฉีกหน้ากากกระษากม่านโจรจัญไร	ให้คนได้รู้เหตุเห็นที่จริง
๑ การวะคณะท่านผู้หาญกล้า	กลางฝนท่าก็ฝ่าหนอดทนยัง
ดอกไม้ใจล้านล้านใจประไพพริ่ง	มอบเป็นมิ่งมงคลด้วยการวะฯ

๕

เขาพระวิหาร

29 มิถุนายน 2551

- ๑ สร้างปราสาทพระวิหารให้สมบูรณ์
มรดกอารยะของมวลมนุษย
- ๑ พระวิหารมิใช่เพียงตัวปราสาท
ศูนย์รวมแห่งความรักความศรัทธา
- ๑ มือที่เสกผาหินแผ่นดินหอม
พระบารมีแผ่ไปในภูวคล
- ๑ ปราสาทพระวิหารจักสมบูรณ์
ร่วมแผ่นดินภูมิ "เขมรินทร์-บดินทร์ไทย"
- ๑ อย่าก็คั่นกันกมลผลประ โยชน์
ร่วมฝังฟ้าร่วมหล้าชะตากรรม
- ๑ สักคี่สิทธิ์ ปราสาท เขาพระวิหาร
ไพรพิหาร สำแดง แหล่งอารยะ

เทิดทูนปณิธานแห่งบรรพบุรุษ
ห้องพิสุทธิ์เหนือชาติพันธุกาลเวลา
หากคือความมุ่งมาดปรารถนา
สานติแห่งมวลมหาประชาชน
ถวายจอมสุริยะพระเวหน
ไม่จำกัดปริมณฑล เทวาลัย
ต้องรวมศูนย์ศรัทธาชนคนส่วนใหญ่
ปราสาทชัยบริบาลสานติธรรม
อย่าคั่ง โขดพนมคงรักลงต่ำ
ร่วมน้อมนำปณิธานวิหารพระ
ปรางค์ประธาน ปริมณฑล เป็นสังจะ
คือพันธะ เพื่อน ไทย-กัมพูชา

ร่วมมรดกโลก

วันอาทิตย์ที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

สร้างปราสาทพระวิหารให้สมบูรณ์
มรดกอารยะของมวลมนุษย
พระวิหารมิใช่เพียงตัวประสาท
ศูนย์รวมแห่งมวลมหาประชาชน
ถวายจอมสุริยะพระเวหน
ไม่จำกัดปริมณฑลเทวาลัย
ต้องรวมศูนย์ศรัทธาชนคนส่วนใหญ่
ปราสาทชัยบริบาลสานติธรรม
อย่าคั่ง โขดพนมคงรักลงต่ำ
ร่วมน้อมนำปณิธานวิหารพระ
ปรางค์ประธานปริมณฑลเป็นสังจะ
คือพันธะเพื่อน ไทย-กัมพูชา
ร่วมกัน โบกธงธรรมให้งามสง่า
ร่วมมหาพระวิหารแห่งธรรมเทอญ

เทิดทูนปณิธานแห่งบรรพบุรุษ
ห้องพิสุทธิ์เหนือชาติพันธุกาลเวลา
หากคือความมุ่งมาดปรารถนา
มือที่เสกผาหินแผ่นดินหอม
พระบารมีแผ่ไปในภูวคล
ปราสาทพระวิหารจักสมบูรณ์
ร่วมแผ่นดินภูมิ "เขมรินทร์-บดินทร์ไทย"
อย่าก็คั่นกันกมลผลระ โยชน์
ร่วมฝังฟ้าร่วมหล้าชะตากรรม
สักคี่สิทธิ์ประสาทเขาพระวิหาร
ไพรพิหาร สำแดง แหล่งอารยะ
ร่วมแผ่นดินถิ่นมรดกโลก
ร่วมขจัด โขมคมารม่านมาษา

วันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

เสียดักดีเสียดี

ใช้เสียแค่ปราสาท	แต่เสียชาติและเสียหน้า
รัฐบาลไร้เคียงสา	ไม่รู้ศึก ไม่รู้สม
ลูกสี่ไปรับรอง	แลลูกกลนมีลิบลม
ซ่อนเล่ห์อันโสมม	ด้วยสามานย์สันดานเดิม
รับรองเป็นของเขา	สะเพร่าพลาดสะเพร่าเพิ่ม
โอหังยังเหิมเกริม	ไม่รู้หนาวไม่รู้ร้อน
เสียดสิทธิ์ทักท้วงสิทธิ์	เหนือพื้นที่ที่ทับซ้อน
เสียดขวัญทวยนาคร	แลเสียดีเสียดีเสียดี
ไม่ใช่เรื่องคลังชาติ	แลไม่ใช่เรื่อง ไมตรี
เป็นเรื่องราวเสียดี	ก็เพราะคนของเราเอง
สาสารประเทศไทย	ที่ปล่อยให้เขาข่มเหง
แต่นี้จะร้องเพลง	ประเทศไทย...ให้ใครฟัง

เพื่อใคร

วันอาทิตย์ที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

"เพื่อ ไทย" นี้เพื่อ ใคร	ใครที่คงยังบงการ
ใครกันที่อันธพาล	ยังมีหน้ามาเพื่อไทย
ใครทำหน้าที่ขวนขวาย	แผ่นดินแยกอยู่ไหวไหว
ใครรุมทำร้ายใคร	ยังมีหน้าให้สามัคคี
ใครช่วยด้วยฉ้อฉล	ชนพวกห้องลิ้นฮ้วนพี
เอาเงินอันบัดดี	มาซื้อรัฐซื้อสภา
ดอกพังกี่ตั้งดอก	เข้าพอกด่าน เป็นทองทา
ป้อนน้ำและป้อนหญ้า	สนตะพายเป็นควายวัว
ถอดปลั๊กเด็ดทักษิณ	หยุดคินพราดหยุดขลาดกลัว
เอาคืนในหัว	มาล้างชั่วที่ตัวทำ
คืนเด็ดทุกคนไทย	อย่าเป็นไทเพียงปากพรา
"เพื่อ ไทย" เพื่อใครนำ	มาโกงกินแผ่นดินไทย

ทับซ้อน ทับทรวง

วันอาทิตย์ที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2551

เสียดูเขาพระวิหาร	ประจามังโฆทั้งโลกา
เสียดังจะวาจา	จะรักษาอธิปไตย
เสียดักดิ์และเสียดศรี	ทั้งเสียดที่ที่เป็นไทย
เสียดทำพวกสาโดย	เล่ห์กะเท่ พวกนายทุน
ทับซ้อน กันซ้อนจับ	มันจับมือกันซุลมุน
เชิดรัฐบาลหุ่น	ที่หอกหักเข้าชักยนต์
ผิดกฎ ว่ากฎผิด	ต้องติดกับว่าติดกล
แก้กฎ ด้วยโฉดฉล	เข้าปล้นชาติปล้นแผ่นดิน
ย่อยยับแสนทรพยา	ให้ผีบ้า ให้ห่ากิน
อาเพศ ทั้งปลดพิน	พวกอันทพาลมันครองเมือง
เสียดู เขาพระวิหาร	ประจามังโฆได้ทุลเรื่อง
ชั่วร้ายอันรุ่งเรือง	ระยำย่า ประเทศไทย

ฝนชะเลือด

วันอาทิตย์ที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2551

ใครทำให้คุณเกลียด	หรือใครทำให้คุณกลัว
ใครกันที่ขื่นหัว	ให้คุณกลายเป็นสัตว์นรก!
คลั่งคิดให้คุณใช้	วิธีการอันสกปรก
ไม่สะท้าน ไม่สะทก	กับวิถีอันสามานย์
โถมรุมเข้าทำร้าย	ด้วยไม้พลองกระบองขวาน
หยาบแพรกก็แหลกลาญ	แลเลอะเลือด เดือดแผ่นดิน
ไม้แรกที่ได้เลือด	จะเดือดทั่วทั้งธรณิน
ปีศาจพวกกึ่งฉิน	พวกหุ่นเชิดให้ฉิบหายนั!
แปรกลัวมาเป็นเกลียด	จนเป็นกล้าเข้าม้าทาบ
คือเหล่าอสุรกาย	ผู้กลัวแสงแห่งความจริง
“ดูมือหาไข่มือ ไม่	พอเป็นเนื้อเลือดก็ถอดทิ้ง
มือกูสะอาดข้ง	ที่เปื้อนเลือดคือดูมือ”
เผด็จการอันชั่วช้า	มิมีจณาพิษจูถือ
จงเราเร่งดูกลือ	ไล่ผีแปรตเผด็จการ!!

สู้ สู้

อาทิตย์ที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2551

เปิดไปที่กลางบ่อน
ใครกินและใคร โกง
หมกหมากที่หมกเม็ด
ยิ่งกระเสือกยิ่งกระสน
ชิงพิศทุกพล ไพร่
อ้อมแปล้พวกทากปลิง
หมายตายเห็บกระ โคลด
ผีโชนคกับแมวขโมย
คำดาและคำใจ
ปวงประชาล้วนหน้าเหลือง
คูมันทำกับเรา ได้
จงสู้ เด็ด สู้ สู้

จึงล่อนจ้อนกัน โลงโจ้ง
ใครทำร้ายประชาชน
เอาขุนเพ็คเป็นขุนพล
ยิ่งประจานอุจาจจริง
ทั้งนายใหญ่และนายหญิง
บ้างเห่าโธ้งบ้างหอนโหย
ก็อึ้งโอดกัน โยโย
ก็จับขี้เมือมเมือง
บจิง ไรอันแรงเรื่อง
ได้แต่รอ...ดู ดู...
ให้ได้อายุ ได้ยศ
เอาประเทศของเราคืน

หนอนเนา

วันอาทิตย์ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2551

"นกออยู่ฟ้านกหากไม่เห็นฟ้า
ไล่เดือนไม่เห็นคืนว่าฉนั้นใด
ทำผิด ไม่รู้ผิด
ถูกต้องและเหมาะสม
เงินกู สิคือกฏ
ขวหันหรือซ่ายหัน
โคหว่า...ยุติธรรม
ใครหว่า...ถือตราฐ
หนอนเนาในบ่อนเนา
ต่างตัวก็ต่างเทิน
มาเกิดผู้ทุกซ่ายาก
ขยะขยาก พวกทากปลิง

ปลาอยู่น้ำข่อมปลาเห็นน้ำไม่
หนอนข่อม ไร่ควงตารู้อางมฯ"
เพราะเห็นผิดว่าฟังชม
จะผิด ได้อย่างไรกัน
กำหนดจริงทุกสิ่งอัน
ก็สั่งได้ อย่างใจถูก
ไยบังอาจ มาบาดหู
มาต่อกรกับนายเงิน
ก็ขี้ขี้ขุขบขบเขิน
เทิดอามว่าคิจจริง
มาชก โครก โสโครกทั้ง
ล้างให้สิ้นแผ่นดินไทย!

ปุดีคอราน

วันอาทิตย์ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2551

นิทานเรื่องแม่ปู	สอนลูกปูให้เดินตรง
ชูก้ามค้ำนำธง	แต่เดินคดทุกครั้งไป
จับปูใส่กระด้ง	ก็ออกนอกกระด้งใส่
ต่างปูก็ต่างได้	ไปลงคมประสาปู
ขายอวนอันเขาขึง	ก็คือขายแห่งตราชู
มีตาไม่ตาตุ	มาติดอวนด้วยตัวเอง
มีใครมามัดขา	ก็ขาตัวแหละ โดงเตง
ไต่อวนกันอลเวง	ก็ติดอวนกันอลวน
ทำผิดว่าไม่ผิด	ครั้นติดก็ว่าติดกล
ทั้งค้ำทั้งทานทน	ไอ้พวกปูกระดองแดง
แม่ปูและลูกปู	ทั้งเต่าปลาไม่แปลกแปล
ควรเราต้องออกแรง	โล๊ะปูเนาเต่าพันปี !

วันอาทิตย์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2551

โต้ยุดิธรรม

“เมื่อคุณเห็นยุดิธรรมเกิดคำดา
...เราก้เป็นเพื่อนกันจงมันใจ
มีคำมากกว่านิยามความเป็นญาติ”
ให้ต่อต้านยุดิธรรม ธรรมพิทักษ์
ยุดิธรรมใดกันที่บันดาล
ไม่ใช่เรื่อง เบี่ยงเบน เรื่องเวรกรรม
ผลประ โขชน์ โฉดลรวถันฟ้า
ยังสืบทอดถ่ายเทเหล่าลิ้าเล็ก
สหายเหว...เฮ้ยอริ นิรันนาม
ยังคือรัน ดันทุรัง ยัง โกงกิน
เราคือเพื่อนพี่น้องของแผ่นดิน
ยุดิธรรมตำรามต้องจำนน

คุณตัวสั้นด้วยโทสานนไม่ได้
ฟังจำไว้สิ่งนี้ มีค่านัก...
“เชษฐวารา” ประกาศไว้แน่นหนัก
ให้เชิดชูรัก ความเป็นธรรม
ให้แผ่นดินต้องสะท้อนสะท้อนระตำ
หากเป็นเจตจำนงนำ จิตสำนึก
เห็นคำดา คำใจ ได้รู้สีก
จนสะทีกสะท้อนทั่วทั้งแผ่นดิน
นี่คือความอภัยศอนไม่สิ้น
ยังหยามหมิ่น พลังมหาประชาชน
จักหยัดอยู่ภูถันธรรมหน
ความเป็นคนนี่แหละเฮ้ย...ไม่เคยตาย !

สาไทย

อาทิตย์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2551

ผิดฉกรรจ์ขึ้นอุกฤษฏ์

หนึ่ง คือ รัฐบาล

เร่งแก้รัฐธรรมนูญ

พรรคเก่าที่ถูกแขวน

สอง คือ เสียดเขา

อาณาณานับ

สาม คือ อำนาจ โฉด

โครงการล้านล้านร้าย

หุ่นเชิดและขายชาติ

คืออันธพาล ภินทนาภท

โล่งโจ้งจนล่อนจ้อน

อ้างประชาธิปไตย

คือ ความผิดสามประการ

ทำหน้าที่ดั่งตัวแทน

เพื่อเกื้อกูลแก่แก่นแกน

ถูกขู่ว่า ยังขูขยับ

พระวิหาร ถึงคาอับ

อธิปไตยอธิปไตย

อันฉ้อฉลให้ฉิบหาย

ล้วนต้มโคล้งเพื่อโกงกิน

อำนาจ โฉดอัน โหดหิน

ประเทศไทย

อนิจจา ยังสาไทย

แท้ผีแปรตผีเผด็จการ !

วันอาทิตย์ที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2551

หยุดน้ำเน่า

มาด้วยปากก็ต้องม้วย ไปด้วยปาก

ปลาหมอตายเพราะปากยากจะฟื้น

ล้วนตัวทำตัวเองเก่งทั้งนั้น

ไม่เปลี่ยนสีแปรธาตุ ไม่ขลาดเกรง

นายกไม่ใช่แค่ฝีปาก

นายกไม่ใช่เอาแต่อวดดี

การเมืองไทยก้าวมาถึงคาอับ

ก็เพราะควายเขากางขวางสภา

หยุดก่อนเถิดหยุดสภาหยุดนายก

เราจะแหวกคลื่นคลั่งผู้ฝั่งทราย

จงสภาสง่างามทำหน้าที่

ช่วยกันแต่งช่วยกันตัดช่วยกันเติม

ยิ่งพูดมากก็ยิ่งพ่ายตายน้ำขึ้น

ไม่มีใคร ไหนอื่นล้วนตนเอง

ฝีกปากกล้าหาไม่สั้นสั้นโง่งง

ขอคนักเลงคุยโวได้วาทิ

นายกไม่ใช่ลากเข้าแทนที่

นายกไม่ใช่มีแค่ศักดา

ต้องย่อยยับอับยศถึงหมดท่า

ต่างเดินหน้าตามคนที่สนตะพาย

หันมาถกหาทางวางหมุดหมาย

หรือจะว่ายน้ำเน่าเข้าคลองเดิม

สร้างวิถีทางประชาภิวัฒน์เริ่ม

ช่วยกันเพิ่มพลังมหาประชาชน!

รัฐบาล

วันอาทิตย์ที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2551

รัฐบาล รัฐบาล
 แจ่มชัด ไม่ขาดตอน
 สืบทอดอำนาจทุน
 ฟอกถ่านขึ้นนั่งแท่น
 กลับผิดให้เป็นถูก
 เผล็จการอันเหิมเกริม
 น้ำเน่าเขาวงกต
 ย่ำเท้าอันสาโลย
 นี่คือการเมืองเก่า
 แลน้ำอันหลังเนื่อง
 หยุคเดิดหยุคเสียด
 ร่วมเถิดร่วมใจประชา

ขังลอคกราบขังล่อนจ้อน
 ล้วนตัวคายแล้วตัวแทน
 อันสามัญโกฎิถ่านแสน
 แล้วล้อเนียนกันเหมือนเดิม
 แล้วกลับถูกเป็นผิดเพิ่ม
 ก็เหิมเกริมกันต่อไป
 คือการเมืองประเทศไทย
 เข้าครองเมืองเขมือบเมือง
 ทั้งน้ำเน่าและน้ำเหลือง
 คือน้ำเลือดและน้ำตา
 หยุคดวงจรอุบาทว์บ้า
 เอาประเทศของเราคืน!

มะเร็งเมือง

วันอาทิตย์ที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2551

การเมืองเป็นกรรมวิ
 ช่วงชิงแต่ตำแหน่ง
 โคร่งกรล่านล่านแสน
 กินกันทั้งต่อหน้า
 ขุบพรรคก็แยกพรรค
 ลูกหลานเหลน โหลนหลิน
 ล้วนนักการเมืองเนา
 หัวเน่ากันทั้งนั้น
 เหล่านักวิชาการที่หน้ามืด
 กงจักรเป็นคอกบัว
 หัวเน่ากับหัวเหลี่ยม
 ควรเราเข้าโรมราน

เมื่อยังเขี่ยกันข้อยแย้ง
 อันอำนาจซึ่งเงินตรา
 ก็ตั้งแท่นกันขึ้นมา
 และลับหลังก็ยังกิน
 ยังกะสายไม่สุดสิ้น
 ก็รวมพลเข้าร่วมพันธุ
 ยังหอนเห่าไม่เหหัน
 ไม่มีตายไม่หมคตัว
 และตาวัว
 เข้าศึกรอบประจำการ
 ล้วนคือคันทูรังค่าน
 พวกมารร้ายมะเร็งเมือง

เหลียมพรรษา
วันอาทิตย์ที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ หกตุลามาหากาพย์

เอาเค้นและเอาเคื่อง

๑ รัฐบาลพรรษา

ฆ่าตายก็แต่คน

๑ ส่วนรัฐบาลบาป

นั่งแทนขึ้นเป็นนาย

๑ เผล็วโงงเผล็วจิน

แหละนี่คือตำนาน

๑ ปากเปล่ากับมือเปล่า

ปลดแอกอำนาจรัฐ

๑ ทุบคมตุลาคม

โคชื้อและโคคค

มหากาพแห่งการเมือง

มาเข่นฆ่าประชาชน

พิฆาตฆ่ามาทุกหน

แต่ความคิดไม่เคยตาย

ยิ่งลอกคราบยิ่งเชรอะลาย

เผยธาตุแท้เผด็จการ

ไม่สุดสิ้นที่สามานย์

แห่งผู้คน ผู้ค้ำคัต

เข้าขัดขืนร่วมขืนหยัด

อันทรราชและทรยศ

แหละกล้าจักปรากฏ

ใครทรยศประชาชน

อ่ามหิต

วันอาทิตย์ที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ เขียมโหดและอ่ามหิต

ดูยเลื้อยทะเลงไทย

๑ ประจานเถื่อนแห่งทรราช

ระเบิดบาปกระสุนบ้า

๑ หกตุลามาหาโหด

เจ็ดตุลามาอีกหน

๑ ปากเปล่ากับปากปืน

ใครทำเล่าใครทำ

๑ เป็นอะไรนั่นไม่แปลก

จะต้องเป็นให้เค่นชัด

๑ มโนธรรมและสำนึก

ศีลธรรมที่ต่ำทรุด

เอาหุ่นยนต์เป็นกลไก

เข้าฆ่าเรารัฐสภา

ประจานอุบาทว์ทั้งโลกา

มาเข่นฆ่าประชาชน

ยังชั่วโหดไม่สาทมล

ประวัติศาสตร์อันเกิดซ้ำ

ใครหยัดขืนใครระยำ

ล้วนผู้ครองอำนาจรัฐ

ก่อนจำแนกก่อนปฏิบัติ

ที่ต้องเป็นคือเป็นมนุษย์

ต้องดองแท้ถึงที่สุด

ก็เพราะรัฐไร้ศีลธรรม

สามสิบห้าปี 14 ตุลาคม

วันอาทิตย์ที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

- ๑ บทเรียนแห่งสิบสี่ตุลาคม
เป็นเจตนาประชาธิปไตย
- ๑ ยังคงความขัดแย้งแห่งความคิด
เผด็จการเป็นใหญ่ ไปทุกที
- ๑ รัฐธรรมนูญเป็นอนันตตามากี่หยด
ทุกอำนาจ ทุกมาตรา เป็นตาตะแกรง
- ๑ ปัญญาชนคนชั้นกลาง ยังไขว่
เผด็จการ เบ็ดเสร็จ เผด็จสภา
- ๑ บรรลุสามสิบห้าปี สิบสี่ตุลา
มือที่รับช่วงตรง ยังทรงพลัง
- ๑ จักสืบทอดเจตนา ประชาธิปไตย
จักขอคดเคี้ยวเผด็จการ ที่ด้านทวน
- ๑ การระดมวิญญูณ ผู้หาญกล้า
อำนาจแห่งคมหอก กระบอกปืน
- ๑ พิทักษ์คม แห่งมหาตุลาคม
จักช่วงชูธงชัย สะบัดชัย

คือเจตนารมณ์อันยิ่งใหญ่
ซึ่งยังไม่เป็นจริง แม้วันนี้
ยังต่างทิศ ต่างทาง ยังต่างสี
ทธิเสรีประชาธิปไตย ไพล่พลิกแพลง
ก็คราบเลือดปรากฏ สยดเสวย
ล้วนใหม่หนออน ขอนแยง แย่งดีตรา
คนรากหญ้าเป็นเหยื่อทุกหย่อมหญ้า
ปล้นประชาธิปไตยไปทุกครั้ง
วิรชนคนกล้า ประกายหวัง
โหมประดังโดยมหาประชาชน
จัดโบกธงตุลาชัย ไปทุกหน
กู้ศักดิ์ศรีความเป็นคน ให้คงคืน
คนตุลา คมตุลา ผู้กล้าจีน
เพื่อจักยืนหยัดย้า ความเป็นไท
สืบทอดเจตนาธรรม์ อันยิ่งใหญ่
สร้างประชาธิปไตย ให้เป็นจริง

ถอดปลั๊ก

วันศุกร์ที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

- ๑ ถอดปลั๊กเกิดทักษิณ
ทุกระรรมที่ก่อกรรม
- ๑ ยี่งปิ่นยี่งปายฟ้า
ขุนนรกอันเรื่องเปลว
- ๑ ไคฎกและไคผิด
ไข่ม่านที่พรำมัว
- ๑ เอาเงินเป็นตัวตั้ง
ล้อมหลากล้วนทาบทปลิง
- ๑ การบ้านมั่วการเมือง
อำนาจอึดตาดน
- ๑ หุ่นยนต์และกลไก
โศดซ้ำสาหัสซัด

เพราะยี่งคิ่นยี่งมีค้ำ
ยี่งล่อนจ้อนประจานเลว
ยี่งจะพากันลงเหว
ประลัยไฟยิงไคลี้ตัว
กับไคดีและไคชั่ว
ก็จะพบที่เป็นจริง
แลเอางังเป็นตัวตั้ง
รุมปล้นชาติประชาชน
จนการเมืองต้องมัวมน
เขาผูกขาดอำนาจรัฐ
ก็ไขว่เอาบาทวิบัติ
เร่งถอดปลั๊กเกิดทักษิณ

ตั้งโถม

วันอาทิตย์ที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ นี่เป็นการสู้กับอำนาจรัฐ	อำนาจซึ่งสารพัดมีพร้อมพรั่ง
ทั้งอาวุธกองทัพสรรพกำลัง	มีกระทั่งกฎหมายไว้ตีความ
๑ ทำไมต้องสู้กับอำนาจรัฐ	สารพัดที่คนตั้งคำถาม
คำตอบคือเพราะรัฐพึงประณาม	ไม่ทำตามกติกาที่ตั้งไว้
๑ หนึ่งใช้การเลือกตั้งมาบังหน้า	เพื่อเข้ามากุมอำนาจด้วยบาตรใหญ่
ทำหน้าที่ตัวแทนทุกทีไป	จะแก้ไขพอกผิด ให้พวกตัว
๑ สองอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน	วางแผนซ้อนซ่อนแผนอุบาทว์ชั่ว
ผลประโยชน์เบื้องหลังอย่างน่ากลัว	ยังพันพัวรุกรามอาจไพล่พลิก
๑ สามเป็นรัฐฆาตกรไม่ซ่อนเขี้ยว	แสนยะเยือกระห่มพรางทางกระดิก
ถ้วนหน้าเนื้อใจเสื่อระเรื่อระริก	พร้อมจะจิกพร้อมจะจ้วงทุกช่วงตอน
๑ นี่เป็นการปฏิเสธอำนาจรัฐ	ต้องขัดขึ้นยืนหยัดไม่ย่อห่อ่น
“รัฐหุ่นเชิดชายชาติฆาตกร”	ต้องตั้งโถมโรมรอนให้สุดแรง

พิราบกับอสรพิษ

วันอาทิตย์ที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ อูพิษคืออสรพิษ	ข่อมฤทธิ์มากข่อมร้ายมาก
จัดฉากและหลบฉาก	ขย้ากลืน ขยอกกลืน
๑ ผูงนกและลูกนก	ก็ตกตื่น ก็แตกตื่น
ขัดขึ้นก็สุดขึ้น	กับเขี้ยวงู และพิษงู
๑ นกพิราบกับฝูงพิราบ	รวมกลุ่มสู้ เข้าต่อสู้
บินพรุกันพร้อมพรุ	ร่วมส่งเสียง ประสานเสียง
๑ พันธุ์งูกับพวงงู	ก็กรูเคียงเข้าข้างเคียง
แลนเรียงตะกวดเรียง	เข้าล้อมนกเข้าล่านก
๑ เค้าแมวคือเค้าแมว	ค่อยผงกหัวผงก
ร้องนรกรนี้คือนรกร	อย่ารุนแรงหยุดรุนแรง
๑ นิทานคือนิทาน	ข่อมแสดคงสิ่งไม่แสด
เชิญแกลงตีเชิญแกลง	ว่าเรื่องจริงนี้ไม่จริง

เนรคุณ

วันอาทิตย์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ อย่าคือรันคันทูรังไปเลขลูก	เจ้าเห็นผิดเป็นถูก ไปทุกเรื่อง
ทั้งการบุญการบ้านจนการเมือง	มีแต่เขื่อง โง่งบ้าอวดคาคาน
๑ บ้าอำนาจใช้อำนาจเจ้าจัดการ	จนเสียบ้านเสียเมืองเป็นเบื่องคั้น
เอาความรวยช่วยตัวยิ่งมัวมน	แล้วจะช่วยคนจน ได้อย่างไร
๑ เอาเงินซื้อสารพัดไม่ขัดสน	แต่จะซื้อใจคนหาได้ไม่
อภัยศอกสูรู้แก้ไข	จะโยนผิดให้ใคร ไม่พ้นตัว
๑ เอาเงินต้อเงินตั้งขึ้นบังหน้า	ยิ่งชั่วช้าสามานย์กบถาลหัว
ยิ่งโหดเหี้ยมอำมหิตมีคิมคิมัว	ยิ่งสะท้อนความกลัวของตัวเอง
๑ ยิ่งใช้ความชั่วช้าป่าเถื่อนถ่อย	ความเป็นคนยิ่งน้อยรอยโอรุหง
เหมือนนกพรากจากรังยิ่งวังเวง	เติลิตเติลงหลงทิศ บินผิดฟ้า
๑ เนรคุณสูญสิ้นแผ่นดินแม่	หนทางแก้คิดบายที่หยาบหนา
คือต้องรับ โทษกรรมตามเวร	แต่อย่ามาราบแม่...แม่ไม่รับ !.

ออก

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ ออกมาเถิดออกมา	ออกมาหาความจริง
ออกมาเถิดอย่าหึง	ออกมาหาประชาชน
๑ ออกมาเถิดออกมา	ออกมาสวหาเหตุผล
ออกมาจากมัวมน	ออกมาสู่แสงเรืองรอง
๑ ออกมาเถิดออกมา	ออกมาหาผู้คนผอง
ออกมาเปิดตามอง	ออกมาหาความเป็นธรรม
๑ ออกไปจงออกไป	ออกไปจากความสาริข่า
ออกไปชดใช้กรรม	ออกไปอยู่ยั้งที่ควร
๑ ออกไปจากตำแหน่ง	ออกไปแสดงความถูกต้อง
ออกไปเถิดทั้งกระบวน	ออกไปเลย...ออกไปเลย
๑ ออกไปอย่าได้กลับ	ออกไปเถิดอย่างเปิดเผย
ออกไปให้ลงเอย	ออกไปเร็ว...เสียออกไป

ราษฎรเดินนำ ราชดำเนิน

วันอาทิตย์ที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ ก็เลือกก็หยาดน้ำตา	จึงชัชประชา
จักเป็นเช่นฉะนี้ก็ยุค	
๑ กลางแดดกันดารบันบุก	กลางลม โหมรุก
กลางฝนกลางหนาวกราวกรู	
๑ กลางท่ากระสุนพรมพรุ	กลางคำพรวด-
หมิ่นหยามเหยียดน้ำใจกัน	
๑ ตีกรอบขอบศึคคิดค้น	ไปเห็นกินวัน
ทรหอคคทน ไปท้อ	
๑ แสนล้ำเสบียงเพียงพอ	แสนล้านคนรอ
เข้าร่วมคำเรงรชชัย	
๑ เพื่อใครเพื่อใครเพื่อใคร	ไซ้เพื่อผู้ใด
หากเพื่อยุติธรรมดำรง	
๑ ก็กบก็กัลป์มันคง	เบิกทาง โบกธง
บนถนนคนหาญสะท้านสะทัก	
๑ สะท้อวันพันศพพันศึก	จดจำจารึก
ราษฎรเดินนำราชดำเนินฯ	

พระจันทร์ยิ้ม

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๑ พระจันทร์ยิ้มยิ้มละไมในห้วงดาว	ดวงดาวเด่นประกาย พริบพรายแสง
สว่างหวังพลังใจให้เรงแรง	สังขรรณสำแดง แห่งฟ้าดิน
๑ จงดูเกิดเห็นเกิดทุกคนไทย	ความเปลี่ยนแปลง เป็นไปอันไม่สิ้น
ประเด็วร้อนประเด็วเย็นเป็นอาจิม	คน โกงกินก็ยังคง โกงกินกัน
๑ ได้เห็นความข่อยยับเกิดกับตา	ได้เห็นคนปากกล้า แต่ขาสั้น
ได้เห็นคนคือคิง ยังคิงคิน	เห็นสวรรค์ กับนรก ผกผันพลิก
๑ เห็นฮือกรังแกรวมแม่ไก่	เห็นฮีเหยี่ยวตัวใหญ่บินไล่จิก
เห็นจิ้งจกร้องทักจ๊กจ๊กจ๊ก	เห็นกระดิกคิดตัวจากหมาตาย
๑ คือทูนใหญ่ไล่สกัด พัดทูนเก่า	น้ำเน่าล้างน้ำเน่า เข้าซัดสาย
ขอลงทูนแผ่นดิน ออย่าอินร้าย	ร่วมเดินหน้าทำทาย ได้อินคิ
๑ เพื่อเดือนยิ้ม ดาวยิ้ม แด้มแผ่นฟ้า	คือสัญญาเวลา ฟ้าทอสี
มันมีคำเคลื่อนผ่าน ม่านราตรี	รอรวิจรัสชัย ประชาชน

กระดานสุุดท้าย

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

- ๑ หมากตาใหม่เล่นบนกระดานเก่า
ข้างชนะเข้าด้วยก็อวยชัย
- ๑ หมากการเมืองกลายเป็นหมากรบบ้าน
แพ้ไม่ได้ พ่ายไม่เป็น ได้เห็นดี
- ๑ เอาเรือโยน โคนบุกเข้ารุกขุน
ต้องติดคั่นอันคู่อยู่เบื้องเบื้อง
- ๑ ตั้งแล้วล้มแล้วตั้งครั้งแล้วเล่า
ทั้งเบี้ยบ้ายรายทางยังเบอะบาน
- ๑ กระดานเก่าหมากรบเก่าเข้าพันดู
ส่งม้าไม้เข้าเมืองชักเขื่องรอย
- ๑ ต้นขี้เน็ดปวงประสาธอย่างมงาย
ต้องจับดาทุกประตูดูให้ทัน

กระดานแล้วกระดานเล่ายังเล่นได้
ข้างแพ้ไม่ยอมแพ้ก็ชวนตี
หวังผูกขาดทั้งกระดานตะบันตะบี้
ก่อกาลี ผีบ้าน เข้าผลาญเมือง
ถอยม้ารุก เม็ดล่อ รุกต่อเนื่อง
แค้นขุนเปลือง โคนเปลืองเคืองกระดาน
เก็บหมากรบเก็บหมากรบเก่าเข้าสืบสาน
อีกม้าดีชี้คณานเข้าเมืองทรอย
รู้ทางรุกทางสู้รู้ทางถอย
ใครจะค้อยใครจะเด่นได้เห็นกัน
นี่คือหมากตาสุุดท้ายต่างหมายมั่น
เพราะเป็นหมากรบเดิมพันกินบ้านเมือง

ส่งปี

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

- ๑ อย่าหลงหมากรบในกระดาน การเมืองเก่า
อย่ามัวลบลวงพราง เหมือนบางใคร
- ๑ อย่าหลงฟังผู้อื่น ยินไม่ติด
- อย่าหลงไหลได้ปลื้ม จนลืมนคน
- ๑ อย่าเอาเงินเป็นใหญ่ไปทุกเรื่อง
- อย่าให้พวกผีบ้านมาโกงกิน
- ๑ จงจำแนกแยกมิตรแยกศัตรู
จงหยัดอยู่ซุงม้วนคงคำ
- ๑ จงเทศสิทธิประชาธิปไตย
จงสร้างสื่อเป็นสื่อให้ชื่อตรง
- ๑ จงปีใหม่ให้ดีกว่าปีเก่า
จงเป็นตัวของตัวให้เต็มตา

อย่าหลงหมากรบหมากรบ กระดานใหม่
อย่าปากไว้ใจเบา เหมือนบางคน
อย่าหลงทิศผิดทางสร้างสับสน
อย่าหลงลิมประชาชนคนเดินดิน
อย่าเปล่าเปลืองโครงการผลาญทรัพย์สิ้น
อย่าให้สิ้นศรัทธา คนสร้างทำ
จงอยู่สูงต้องดูให้รู้ต่ำ
จงหนักแน่นแน่นอ้าที่จ้านง
จงโปร่งใสในกิจสัมฤทธิ์ประสงค์
จงสร้างองค์ความรู้สู่ประชา
จงตั้งเป้าให้มีสิ่งดีกว่า
จงคนกล้าคนดี...จงมีจริง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายอำนาจ เอี่ยมสำอางค์
เกิดวันที่	17 มิถุนายน 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	105 ถนนพระทรง ค.ท่าราบ อ.เมือง จังหวัดเพชรบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2540	ครุศาสตร์บัณฑิต (ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ